

การปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบการของคนต่างด้าว
อนุวัติ ตามประชามติเศรษฐกิจอาเซียน ๒๐๑๕

โดย

นายวิฑูรย์ ศิริวิโรจน์

ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ

บริษัท วิ.เอส.กรุ๊ป ทิมเบอร์ อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล จำกัด

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ ๒๖

ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๖-๒๕๕๗

บทคัดย่อ

เรื่อง การปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
 อนุวัติตามประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๐๑๕

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

ผู้วิจัย นายวิฑูรย์ ศิริวิโรจน์ หลักสูตร ปรอ.รุ่น ๒๖

ปัญหาความมั่นคงทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นปัญหาหนึ่งที่นับวันจะส่งผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจของคนไทย การจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เพื่อเข้ามาสร้างความเข้มแข็งและแก้ปัญหาต่างๆของอาเซียนร่วมกัน รวมทั้งปัญหาการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสัญชาติอาเซียน ซึ่งเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหาเฉพาะพื้นที่ของอาเซียน ตามข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มูลฐานของชาติ โดยมี ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียนเป็นเครื่องมือ อาทิ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Politic Security Community – ASC) , ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) , ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Social Culture Community – ACC)

ส่วนผลกระทบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสัญชาติอื่น นอกจากอาเซียนให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ที่ต้องมีการสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่างความต้องการนักลงทุนต่างชาติ กับผู้ประกอบธุรกิจคนไทย ทั้งด้านเงินทุน เทคโนโลยี ที่ได้รับผลกระทบด้านความไม่พร้อม กำหนดคำว่า “คนต่างด้าว” ที่ไม่สามารถบอกถึงว่าเป็นคนต่างด้าวหรือไม่ และการกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือใช้ระบบการบริหารจัดการ(Control Management) และการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อีกทั้งปัญหาต่อความเชื่อมั่น ในการลงทุนทั้งของชาวไทยและชาวต่างประเทศ เช่น ปัญหาการทุจริตให้สินบนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน และผลกระทบทางด้านความพร้อมในการอนุวัติกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และแนวทางปฏิบัติของแต่ละประเทศ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)

ก

คำนำ

ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว สนใจและติดตามปัญหาเรื่องการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งตัวพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อาทิ คำนิยาม การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการฯ และการทบทวนบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ ตลอดจนข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่ยังไม่มีโอกาสวิเคราะห์ ศึกษาเนื่องจากภาระหน้าที่ทำให้ไม่มีเวลาศึกษาเรื่องดังกล่าวอย่างละเอียด

เมื่อมีโอกาสเข้าศึกษา ณ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร จึงเห็นว่าเป็นโอกาส และเวลาที่เหมาะสมในการทำการศึกษาวิจัย กฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่ออนุวัติตามประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ๒๐๑๕

ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาวิจัยนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้อย่างสมคูลและเป็นธรรม จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาวิจัยฉบับนี้ จะเกิดประโยชน์ต่อผู้สนใจ ต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งผู้ประกอบการคนไทยและคนต่างด้าว ที่มาพร้อมกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามสมควร

นายวิฑูรย์ ศิริวิโรจน์

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร ปอ. รุ่นที่ ๒๖

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๓
วิธีดำเนินการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๔
บทที่ ๒ แนวคิด สนธิสัญญา ปฏิญญา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๕
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	๕
กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียน	๑๘
ข้อตกลงของอาเซียน(BLUE PRINT AEC)	๒๐
๑. ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA)	๒๐
๒. ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA)	๒๕
๓. ข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียน	๓๓
๔. ความตกลงพันธมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)	๓๘

สารบัญ

	หน้า
๕. ผลกระทบด้านการลงทุนของอาเซียน	๔๐
๖. ทฤษฎีความมั่นคง	๔๓
สรุป	๔๖
บทที่ ๓ แนวคิดด้านความมั่นคงกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แนวทาง	
การปรับปรุง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	๔๗
แนวคิดความมั่นคงกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	๔๗
แนวทางการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	๔๘
๑. ประเภทธุรกิจที่อนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	๕๐
๒. แนวทางการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๑๒ ประเภท	๕๑
๓. ประเภทการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๖ ประเภท	๕๒
๔. แนวโน้มการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในอนาคต	๗๘
ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพิจารณาอนุญาตคนไทยกับคนต่างด้าว	๗๙
ปัญหาและอุปสรรคของการพิจารณาอนุญาต	๘๕
สรุป	๘๘
บทที่ ๔ แนวทางการทบทวน การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และการ	
ศึกษาข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน	
(AFAS)	๘๙
แนวทางการปรับปรุง และทบทวน การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	
และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๘๙
๑. การปรับปรุง กฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	๘๙
๒. การทบทวนการอนุญาต และประเภทธุรกิจบัญชีท้ายของการประกอบธุรกิจ	
ของคนต่างด้าว	๙๒
การศึกษาข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน(AFAS)	
ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตามข้อตกลงอาเซียน ๒๐๑๕	๙๓

สารบัญ

	หน้า
๑. นโยบายและแนวทางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Blue Print)	๕๓
๒. ข้อตกลง ธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน(AFAS)	๕๖
๓. ข้อมูลและแนวทางการจัดตั้งธุรกิจและการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างด้าว ของอาเซียน	๑๐๗
๔. ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกอาเซียนต่อพระราชบัญญัติการประกอบ ธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติการทำงานของคน ต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ นิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน	๑๑๓
๕. ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ต่อกฎหมายการประกอบธุรกิจ และการทำงานของประเทศไทย	๑๑๕
๖. ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ต่อพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๒๐
สรุป	๑๒๒
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๒๓
สรุป	๑๒๓
ข้อเสนอแนะ	๑๓๐
บรรณานุกรม	๑๓๕
ภาคผนวก	๑๓๘
ผนวก ก พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	๑๓๙
ผนวก ข Foreign Business Act. B.E.1999 (๒๕๔๒)	๑๖๓
ผนวก ค ข้อตกลงธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน(AFAS)	๑๖๗
ผนวก ง ข้อมูลและแนวทางการจัดตั้งธุรกิจและการประกอบธุรกิจ ในฐานะคนต่างด้าวของอาเซียน	๑๗๘
ผนวก จ ใบอนุญาตและหนังสือรับรองฉบับภาษาอาเซียน	๒๔๒
ประวัติย่อผู้วิจัย	๒๔๕

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๒-๑ กรอบระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีของอาเซียนเดิม	๒๑
ตารางที่ ๒-๒ กรอบระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีของอาเซียนใหม่	๒๒
ตารางที่ ๒-๓ ตารางสำคัญของข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนใน แต่ละสาขา	๓๓
ตารางที่ ๔-๑ สรุปรายละเอียด AEC Blue Print	๕๕
ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS) ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒	๕๖

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ และแม้ว่าจะได้มีการดำเนินการทุกอย่างเพื่อป้องกันและสร้างมาตรการต่างๆออกมารองรับก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ และมาตรการทางสังคม เพื่อเพิ่มบทลงโทษที่รุนแรงขึ้น กรณีการทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจตามกรอบการเจรจา AEC หรือ การจัดตั้งองค์กรต่างๆเพื่อเข้ามาแก้ปัญหากรอบความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในผลประโยชน์แห่งชาติ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์มูลฐานของชาติ โดยมีการตรวจสอบกรอบการเจรจาของประเทศอาเซียน 10 ประเทศเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นสถานะแวดล้อม และเป็นปัจจัยในการกำหนดวัตถุประสงค์มูลฐานแห่งชาติ และวัตถุประสงค์เฉพาะแห่งชาติ(ที่เสนอ) จนทำให้เกิดการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน(ASEAN Community) โดยมี ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคง(ASEAN Politic Security Community – ASC)
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community –AEC)
๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม(ASEAN Social Culture Community – ASCC)

ซึ่งแต่ละประชาคมจะมีปัญหาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะเป็นองค์กรที่ต้องสร้างบทบาทความเป็นผู้นำและก้าวไกลด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของอาเซียนให้ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ ติดตาม แก้ไขปัญหาการรวมตัวกันของอาเซียน โดยการอนุวัติกฎหมายภายในของแต่ละประเทศให้สอดคล้องกัน ตลอดจนสร้างมาตรฐานทางด้านเศรษฐกิจของอาเซียนให้เกิด อาทิ การสร้างค่าเงินอาเซียน การเปิดเสรีตลาดแรงงานฝีมือ การย้ายการลงทุน การสร้างระบบภาษีให้เป็นศูนย์ในระบบสินค้าเกือบทุกกัน การสร้างระบบสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ร่วมกันของอาเซียน(ASEAN Logistic) และการเปิดเสรีด้านการเงิน เป็นต้น เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน มั่นคง และเข้มแข็ง

ผลกระทบที่จะเกิดจากปัญหาการรวมตัวของประชาคมอาเซียน(ACC)ดังกล่าว มิได้มีผลกระทบต่อความมั่นคงทุกด้าน ของภาคเอกชน ภาคสังคมและวัฒนธรรม ภาคการเมือง และภาครัฐเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประเทศไทย ในการที่นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศอีกด้วย กล่าวคือ ปัญหาความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในระบบเศรษฐกิจ ปัญหาการทุจริตให้สินบนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน เพราะปัญหาความมั่นคงของชาติดังกล่าว มีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นักลงทุนจะต้องคำนึงถึง เพราะนอกจากจะกระทบต่อดัชนีทุนในการลงทุนแล้ว ความเชื่อมั่น ต่อการต่อต้านการทุจริต และความมั่นคงของชาติ เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ยากแก่การควบคุมอีกด้วย และยังมีผลกระทบทางด้านความพร้อมในการแก้ไขกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติต่างๆของกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ให้สอดคล้องกับกรอบข้อตกลง AEC ที่มีผลผูกพัน เพราะยิ่งเมื่อประเทศไทยจะต้องเผชิญกับภาวะการแข่งขันด้านการจูงใจให้มีการลงทุนในประเทศ เมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้าของประชาคมอาเซียน(ASEAN) เพราะปัญหาด้านความมั่นคงของชาติ ที่จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของไทยในอาเซียน ตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ที่สำคัญยิ่งก็คือ แม้ประเทศไทยจะมีการดำเนินการด้านต่างๆเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) แต่ปัญหาในทางปฏิบัติกลับไม่ก้าวข้ามสภาพปัญหาได้ เช่นนี้แสดงว่าการดำเนินการโดยภาครัฐอย่างเดียวอาจไม่ได้ผล หากภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(ASEAN Community) ไม่ให้ความร่วมมือ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน เพราะอุปสรรคที่สำคัญต่อการรวมตัวกันของภาคประชาคมอาเซียน คือ การขาดความร่วมมือและมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งนโยบายด้านความมั่นคงชาติ ด้านความร่วมมือทางทหาร ด้านต่างประเทศ และด้านเศรษฐกิจ อีกทั้งนอกกลุ่มอาเซียนยังไม่มี ความชัดเจน ระดับผู้นำอาเซียนยังไม่เป็นหนึ่งเดียว รวมทั้งขาดการวางยุทธศาสตร์ร่วมอาเซียนที่ชัดเจน อาทิ แผนการจัดการอาเซียน(ASEAN Road Map) เป็นต้น ประกอบกับกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ยังไม่มีความพร้อม และมีข้อบกพร่องในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พ.ศ.๒๕๕๘ จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

ดังนั้น แนวทางการปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อนุวัติตามประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ๒๕๕๘ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ เป็นสิ่งสำคัญ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ เครื่องมือ ข้อบังคับ

และแนวทางปฏิบัติออกมาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.ศึกษาผลกระทบทางด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงแห่งชาติ และความมั่นคงร่วมสมัยที่มีต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๒.ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อปรับปรุง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๓.ปรับปรุงแนวทางในการพิจารณาทบทวน การอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และวางมาตรฐานกลางและแนวทางปฏิบัติ ของการอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

๔.ศึกษาข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดเนื้อหาในการศึกษา โดยวิเคราะห์เอกสาร แนวทางในการพิจารณาอนุญาต ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(A F A S) ที่เกี่ยวกับผลกระทบด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงร่วมสมัย ของผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อให้สอดคล้องกับแผนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community Road Map) ๒๕๕๘

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ เจริญเปรียบเทียบ โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่

เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๘ ตามข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ทราบแนวความคิดด้านความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงแห่งชาติ และความมั่นคงร่วมสมัยที่มีต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๒. ทราบแนวทางการปรับปรุง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

๓. ทราบแนวทางการพิจารณาทบทวน การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนทั้งผู้ประกอบการของไทยและของคนต่างด้าว ตามกรอบกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๕๕๘

๔. ทราบแนวทางการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เปรียบเทียบกับข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ๒๕๕๘

บทที่ ๒

แนวคิด สนธิสัญญา ปฏิญญา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นวิวัฒนาการการเคลื่อนย้ายคน เคลื่อนย้ายทุน จากประเทศหนึ่งไปสู่ประเทศหนึ่ง ด้วยเศรษฐกิจ และสังคม เพราะนอกจากจะนำความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี เงินทุนและบุคลากรเข้ามาแล้ว ยังมีการเคลื่อนย้ายสังคมและอิทธิพลทางความคิดต่างๆ เข้ามา เพื่อสร้างวัฒนธรรม ประเพณี และการถือปฏิบัติของคนถิ่นที่แตกต่าง และสร้างวัฒนธรรม บริโภคใหม่เข้ามาสู่ประเพณี วัฒนธรรมจนทำให้เกิดการเปลี่ยนทางสังคม จากสังคมการเอื้ออาทร อยู่ร่วมกันอย่างช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน มีการวางแผนป้องกันระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับ อำเภอเพื่อสร้างเกราะป้องกัน แต่ในปัจจุบันไม่มี เกราะป้องกันและความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน เพราะที่ผ่านมากกว่า ๑๐ ปี มีระบบการเคลื่อนย้ายสังคม วัฒนธรรม ประเพณี เงินทุน เทคโนโลยีและบุคคลกรต่างด้าวเข้ามาสู่สังคมไทยจำนวนมาก จนทำให้เกิดการสร้างแนวทาง ป้องกันการเข้ามาอย่างหลากหลาย ทั้ง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ,พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๑ ลง วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๑ ,พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะ ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ เพื่อทำหน้าที่ในการปกป้องธุรกิจของ คนไทย และสร้างเครื่องมือและกลไกการทำหน้าที่ของสังคม เศรษฐกิจที่สามารถแก้ไขปัญหาการ เข้ามาสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจของคนไทย ที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว จึงจำเป็นต้องมีกฎหมาย กฎกระทรวงระเบียบ และแนวทางพิจารณาการอนุญาต ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมในอนาคต เพื่อเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN COMMUNITY)

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า

(๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

(๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

(๓) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม

(๑) หรือ (๒) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมด
ในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือ
ผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (๑)

(๔) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติ
บุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)
ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้
ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

คำนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ยัง
ขาดความชัดเจนและในชั้นการอนุญาตไม่ได้พิจารณาสัดส่วนของคนต่างด้าว หรือนิติบุคคล ผู้
ลงทุนที่มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามนิยาม มาตรา ๔ หากนิติบุคคลผู้ลงทุน หรือผู้ถือหุ้นเป็นไทย
แล้ว ก็จะไม่พิจารณาลงไปหุ้นของผู้ลงทุน หรือผู้ถือหุ้น ว่าเป็นคนต่างด้าวในนิติบุคคลนั้นอีก ซึ่ง
เป็นการพิจารณาชั้นเดียว ในการถือหุ้น ทำให้เกิดการเลียงกฎหมายในการถือหุ้น ของคนต่างด้าว
และมีอำนาจควบคุมกิจการ

และหากดูเจตนารมณ์ของการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับ
ที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ แล้วเห็นว่า การพิจารณาของคณะกรรมการการประกอบ
ธุรกิจคนต่างด้าว เรื่องอัตราส่วนของคนต่างด้าวทุกระดับชั้น ที่เป็นผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุนในนิติ
บุคคลดังกล่าว ไม่ถูกต้อง เพราะเจตนารมณ์แล้ว ต้องพิจารณาตามความเป็นจริงตามสัดส่วนของทุน
ของคนต่างด้าวที่เข้าร่วมในนิติบุคคลนั้น เพราะทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลลำดับใดก็ตามที่
ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคล ย่อมถือว่านำมาร่วมลงทุนในนิติบุคคลหลัก และเป็นสัดส่วนของทุน

ของคนต่างด้าวในนิติบุคคลหลัก มีอำนาจในการบริหารงานและควบคุมนิติบุคคลนั้นผ่าน โครงสร้าง
หุ้นบริมสิทธิได้ ยอมทำให้ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการสงวน
อาชีพบางอย่างเพื่อคนไทย และยังทำให้เกิดหนทางให้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมาย

ส่วนการแก้ไขกฎหมายให้กลับไปใช้แนวทางพิจารณาเดียวกับประกาศคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๕๑ ที่ต้องการให้เงินทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติ
บุคคล เพื่อป้องกันการเลี่ยงกฎหมายเพื่อมาควบคุมกำกับดูแลกิจการ เปรียบเทียบกับแนวคิดการ
ปฏิเสธรการลงทุนจากต่างประเทศ และขัดต่อแนวคิดการค้าเสรี ที่ต้องการส่งเสริมให้มีการนำเข้า
เงินตราจากการค้าการลงทุนของคนต่างด้าว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น ต้องถือว่าความ
มั่นคงของชาติด้านการควบคุมกิจการมีผลกระทบต่อความมั่นคงชาติ สามารถกำหนดทิศทางการค้า
การลงทุนของประเทศได้ หากอาชีพสงวนบางอย่างไม่สามารถควบคุมได้ด้วยระบบการบริหาร
จัดการของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามเจตนารมณ์

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” มาตรา ๔ ให้ครอบคลุมถึงทุนของ
คนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคล ที่มีโครงสร้างหุ้นบริมสิทธิและ
การบริหารจัดการภายในนิติบุคคลที่เป็นไทย เฉพาะภายนอก แต่ภายในเป็นนิติบุคคลของคนต่าง
ด้าว ที่สามารถมีอำนาจควบคุมการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการและเจตนารมณ์ของ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

มาตรา ๕ การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณา
โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีต
ประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การ
คุ้มครองผู้บริโภคขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว มาตรา นี้ ไม่มีกรอบ
การใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ ขึ้นสูงชัดเจนให้คณะกรรมการพิจารณา ทำให้มีการพิจารณาขยายกรอบการ
อนุญาตตลอดเวลา อาทิ

-การขยายระยะเวลาใบอนุญาต จากเดิมอนุญาตครั้งละ ๕ ปี แต่ปัจจุบันใบอนุญาตไม่มี
ระยะเวลาสิ้นสุด ซึ่งส่งผลต่อการทบทวนแนวทางการอนุญาต ของอาชีพบางประเภท เช่น การ
อนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีก ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการโซ่ช่วยคนไทย เป็นต้น

-การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และ บริษัทลูก้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย เช่น การทำกิจการบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน ให้เช่าที่ดิน พื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค การทำธุรกิจบริการให้คำปรึกษา แนะนำ หรือบริหารจัดการในด้านต่างๆ การทำธุรกิจบริการจัดหาที่พัก จัดประชุม จัดหาตัวเครื่องบิน เป็นต้น

-การให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก่สินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่งเพื่อเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบ แต่ปัจจุบัน กำลังขยายขอศูนย์บริการดังกล่าว มากกว่า ๑ แห่งซึ่งกระทบต่ออาชีพของคนไทยในความพร้อมแข่งขัน กับการบริการที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง มีชิ้นนวัตกรรมใหม่ เช่น การขอตั้งศูนย์บริการมากกว่า ๑ แห่ง ของบริษัท สแกนเนีย สยาม จำกัด (Scania Siam Co.,Ltd.) สัญชาติสวีเดน ซึ่งไม่ใช่แนวการพิจารณาอนุญาต และเป็นการซ่อมแซม และการบำรุงรักษาโดยทั่วไป ซึ่งที่ผ่านมามีอนุญาตให้เฉพาะศูนย์บริการต้นแบบ เพียง ๑ แห่งโดยสามารถมี ศูนย์บริการของผู้แทนจำหน่ายซึ่งเป็นผู้ประกอบการคนไทย ก็แห่งก็ได้ในการซ่อมแซม และบำรุงรักษา เพราะเป็นการใช้เทคโนโลยีทั่วไปของบริษัทฯ มีเทคโนโลยีขั้นสูง เป็นต้น

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒

(๑) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการ ด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่ง

(๒) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคง ของประเทศธุรกิจที่มีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือ ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสอง เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

(๓) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันใน การประกอบกิจการกับคนต่างด้าว ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสาม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

บัญชีหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ เพราะเป็นอาชีพดั้งเดิมของคนไทย ที่ยังไม่พร้อมที่จะให้คนต่างด้าวประกอบอาชีพ ดังนี้

(๑) การทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง หรือสถานีวิทยุ โทรทัศน์

(๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน

(๓) การเลี้ยงสัตว์

(๔) การทำป่าไม้ และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ

(๕) การทำการประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำ ในน่านน้ำไทยและในเขตเศรษฐกิจ

จำเพาะของประเทศไทย

(๖) การสกัดสมุนไพรไทย

(๗) การค้าและการขายทอดตลาดโบราณวัตถุของไทยหรือที่มีคุณค่าทาง

ประวัติศาสตร์ของประเทศ

(๘) การทำหรือหล่อพระพุทธรูป และการทำบาตร

(๙) การค้าที่ดิน

บัญชีสอง เป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ จำนวน ๓ หมวดดังนี้

หมวด ๑ ด้วยเหตุผลของความปลอดภัย หรือความมั่นคงของประเทศ เช่น

(๑) การผลิต จำหน่ายและการซ่อมบำรุง

(ก) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด

(ข) ส่วนประกอบของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด

(ค) อาวุธยุทธโศปกรณ์ เรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะทางการทหาร

(ง) อุปกรณ์หรือส่วนประกอบอุปกรณ์สงครามทุกประเภท

(๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ และกิจการการบิน

ภายในประเทศ

หมวด ๒ ด้วยเหตุผลทางด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และหัตถกรรมพื้นบ้าน

ของไทย เพื่อรักษาฝีมือ ลักษณะความเป็นไทย เช่น

(๑) การค้าของเก่า หรือศิลปวัตถุ ซึ่งเป็นงานศิลปกรรม หัตถกรรมของไทย

(๒) การผลิตเครื่องไม้แกะสลัก

(๓) การเลี้ยงไหม การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหมไทย หรือการพิมพ์ลวดลายผ้า

ไหมไทย

(๔) การผลิตเครื่องดนตรีไทย

(๕) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเงิน

(๖) การผลิตถ้วยชาม หรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย

หมวด ๓ ด้วยเหตุผลทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ต้องการให้คนไทยดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างใกล้ชิดด้วยตนเอง เพราะเป็นสมบัติของชาติ จึงเป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทย

(๑) การผลิตน้ำตาลจากอ้อย

(๒) การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์

(๓) การทำเกลือหิน

(๔) การทำเหมืองรวมทั้งระเบิดหรือย่อยหิน

(๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งหมายความว่า คณะรัฐมนตรีสามารถยกเว้นอนุญาตได้ ด้วยเหตุผลพิเศษ ตามข้อเสนอของรัฐมนตรี

บัญชีสาม เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมในการแข่งขัน กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวต้องขออนุญาต เพราะความพร้อมของเงินลงทุน ความพร้อมของเทคโนโลยี จึงต้องขออนุญาตเช่น

(๑) การสีข้าว และการผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่

(๒) การทำการประมง เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) การทำป่าไม้จากป่าปลูก

(๔) การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด

(๕) การผลิตปูนขาว

(๖) การทำกิจการบริการทางบัญชี

(๗) การทำกิจการบริการทางกฎหมาย

(๘) การทำกิจการบริการทางสถาปัตยกรรม

(๙) การทำกิจการบริการทางวิศวกรรม

(๑๐) การก่อสร้าง ยกเว้น

(ก) ก่อสร้างที่ต้องใช้เครื่องมือ เครื่องจักร เทคโนโลยีหรือความชำนาญในการก่อสร้างเป็นพิเศษ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่ห้าร้อยล้านบาทขึ้นไป

(ข) การก่อสร้างประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๑) การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทน ยกเว้น

- (ก) การซื้อขายหลักทรัพย์หรือการบริการที่เกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าซึ่งสินค้าเกษตรหรือตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์
- (ข) ซื้อขายหรือจัดหาสินค้าหรือบริการที่จำเป็นต่อการผลิตหรือการให้บริการของวิสาหกิจในเครือเดียวกัน
- (ค) ซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่ายหรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป
- (ง) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๒) การขายทอดตลาด ยกเว้น

- (ก) ที่มีลักษณะเป็นการประมูลซื้อขายระหว่างประเทศที่มีใช้การประมูลซื้อขายของเก่า วัตถุโบราณ หรือศิลปวัตถุซึ่งเป็นงานศิลปกรรม หัตถกรรม หรือโบราณวัตถุของไทย หรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ
- (ข) การขายทอดตลาดประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้(เดิม) แก้ไขเป็นดังนี้

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๖

(๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่ายี่สิบล้านบาท

(๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท

(๑๖) การทำกิจการโฆษณา

(๑๗) การทำกิจการโรงแรม เว้นแต่บริการจัดการโรงแรม

(๑๘) การนำเที่ยว

(๑๙) การขายอาหารหรือเครื่องดื่ม

(๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช

(๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ซึ่งการขออนุญาตยกเว้นบัญชีสามดังกล่าว ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นการใช้อำนาจดุลยพินิจของอธิบดีผ่านอนุกรรมการพิจารณากลับกรองผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าว โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ที่ต้องวางหลักเกณฑ์การอนุญาตตามแนวทางในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

กรณีแรกอนุญาตตามหลักเกณฑ์แนวทางในการพิจารณาอนุญาต โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อประเทศในด้านต่างๆ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่น ผลดีผลเสียต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การถ่ายทอดเทคโนโลยี การสร้างผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ตลอดจนปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรณีสองอนุญาตตามหลักเกณฑ์ใหม่ ที่ต้องใช้อำนาจดุลยพินิจของอธิบดีฯ ผ่านอนุกรรมการพิจารณากลับกรองและผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว เพราะต้องวางหลักเกณฑ์ใหม่ (President Case) เพื่อเป็นหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณาอนุญาต เช่น การอนุญาตทำธุรกิจบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การเช่าพื้นที่อาคารสำนักงาน แก่บริษัทในกลุ่ม ในเครือและบริษัทคู่ค้า ซึ่งเป็นการยกเว้นหลักเกณฑ์บัญชีสาม ตามการพิจารณาของอนุกรรมการกลับกรองฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ

แต่ถือว่าเป็นการใช้อำนาจดุลยพินิจของอธิบดีฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ที่ต้องวางแนวทางพิจารณาที่ชัดเจนและรัดกุม พร้อมข้อมูลการพิจารณา และควรมีการตั้งอนุกรรมการพิจารณากลับกรองเรื่องหลักเกณฑ์ใหม่ (President Case) เพื่อศึกษาข้อมูล ความพร้อมและความจำเป็นของผู้ประกอบการคนไทย ตลอดจนผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับการเปิดธุรกิจดังกล่าวให้แก่คนต่างด้าว

มาตรา ๕ การปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่ธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือบัญชีสอง หมวด ๑ ให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ

ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อย่างน้อยครั้งหนึ่งในทุกรอบระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วทำความเห็นเสนอรัฐมนตรี

คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจที่มีได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ก่อนการปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจตามวรรคหนึ่ง หากต่อมาธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้ดำเนินการแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรา ๑๑

ในระหว่างระยะเวลาที่ปฏิบัติตามวรรคสามและยังไม่ได้รับหนังสือรับรอง มิให้ถือว่าคนต่างด้าวนั้นเป็นผู้ประกอบธุรกิจโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์การปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง และบัญชีสอง หมวด ๒ ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ต้องทำโดยพระราชกฤษฎีกา โดยการเสนอทบวทนบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดการแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

ส่วนกรณีประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง และบัญชีสอง หมวด ๑ ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ โดยให้คณะกรรมการพิจารณาทบวทนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในระยะเวลาหนึ่งปี โดยการรับฟังจากผู้มีส่วนได้เสียและนำผลสรุปเสนอคณะกรรมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวให้พิจารณาทบวทนประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง และบัญชีสอง หมวด ๑ ดังกล่าว และนำเสนอรัฐมนตรี เพื่อเสนอร่างแก้ไข ประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง และบัญชีสอง หมวด ๑ ต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาอนุมัติ และเสนอ ร่างแก้ไข ประเภทธุรกิจ ตามบัญชีหนึ่ง และบัญชีสอง เสนอรัฐสภาพิจารณาออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ตัวอย่าง

**พระราชกฤษฎีกา แก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว**

พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๖

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีสาม ธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศเป็นธุรกิจที่คนไทยมีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว สมควร ยกเว้นประเภทธุรกิจนี้ออกจากบัญชีสาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ตามหลักการการออกพระราชกฤษฎีกา เพื่อแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว เพื่อเสนอรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีอนุมัติ แล้วตราออกพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ คนต่างด้าวต่อไปนี้ ห้ามประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร

(๑) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศหรือรอการเนรเทศตามกฎหมาย

(๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๗ คนต่างด้าวต่อไปนี้ จะประกอบธุรกิจได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี และจะประกอบธุรกิจได้เฉพาะประเภทธุรกิจ และในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ไว้ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น

(๒) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งประกอบธุรกิจ คนต่างด้าวนั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ และให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๘ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ไม่ใช่บังคับแก่คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาล

คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งมาตราต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น ซึ่งอาจรวมถึงการให้สิทธิคนไทยและวิสาหกิจของคนไทยเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศสัณหาติของคนต่างด้าวนั้นเป็นการต่างตอบแทนด้วย

มาตรา ๑๑ คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๐ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อขอหนังสือรับรองและให้อธิบดีออกหนังสือรับรองให้คนต่างด้าวนั้นโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคนต่างด้าว เว้นแต่อธิบดีเห็นว่าการแจ้งมิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือกรณีไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๐ ให้อธิบดีแจ้งแก่คนต่างด้าวนั้นทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคนต่างด้าว

หนังสือรับรองต้องระบุเงื่อนไขตามที่รัฐบาลกำหนดหรือตามที่กำหนดในสนธิสัญญาด้วย

กรณีนี้เป็นการอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ โดยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้ได้รับยกเว้นการขออนุญาต เพียงแจ้งให้อธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้คนต่างด้าวดังกล่าวแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองเมื่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องของบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือ หนังสืออนุญาตดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีออกหนังสือรับรองโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งการได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ให้คนต่างด้าวดังกล่าวนั้น ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒ ตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออก แล้วแต่กรณี

การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

กรณีคนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจตามบัญชีสอง หรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นขอหนังสือรับรองต่ออธิบดี ตามมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขหนึ่งเงื่อนไขใดให้คนต่างด้าวผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (๒) จำนวนกรรมการที่เป็นคนต่างด้าวซึ่งต้องมีภูมิลำเนาหรือที่อยู่ในราชอาณาจักร
- (๓) จำนวนและระยะเวลาการดำรงไว้ซึ่งทุนขั้นต่ำภายในประเทศ
- (๔) เทคโนโลยีหรือทรัพย์สิน
- (๕) เงื่อนไขอื่นที่จำเป็น

กรณีตามมาตรา ๑๘ คณะกรรมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ไม่เคยทบทวนกฎกระทรวงในการกำหนดเงื่อนไขหนึ่งเงื่อนไขใด ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ให้มีหน้าที่ทบทวน ดังนี้

-อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต จำนวน ๗ เท่าซึ่งต้องทบทวนเงื่อนไขดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพคล่องทางการเงินของประเทศ แลการกู้ยืมเงินของคนต่างด้าว

-จำนวนกรรมการที่เป็นคนต่างด้าว และต้องมีภูมิลำเนาหรือที่อยู่ในราชอาณาจักรไม่น้อยกว่า ๑ คน ซึ่งต้องตรวจสอบข้อมูลการคงอยู่ของกรรมการทุกปี เพื่อให้คงสภาพการเป็นกรรมการ

-จำนวนทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงไว้ภายในประเทศ ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เป็นจำนวนที่น้อยเกินไปหรือไม่ มีระยะเวลาการการดำรงไว้ซึ่งทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๑ ปี สิ้นไปหรือไม่

-การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่กำหนดไว้ สร้างประโยชน์แก่ผู้ประกอบการคนไทย หรือสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ มีการตรวจสอบ ตรวจสอบเทคโนโลยีดังกล่าวหรือไม่

ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้มาพร้อมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ได้มาใช้ประโยชน์แก่ส่วนร่วมอย่างไร หรือไม่ อย่างไร

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้นพร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียนตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน ให้ได้ภายในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันได้

ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ ๔๐ ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกัน อย่างมั่นใจระหว่างประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั้ง ๑๐ ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน ครบทั้ง ๑๐ ประเทศแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

๑. วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

๒. โครงสร้างและสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ ๑๓ หมวด ๕๕ ข้อ ได้แก่

หมวดที่ ๑ ความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน

หมวดที่ ๒ สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

หมวดที่ ๓ สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิก และการรับสมาชิกใหม่

หมวดที่ ๔ โครงสร้างองค์กรของอาเซียน

หมวดที่ ๕ องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

หมวดที่ ๖ การคุ้มกันและเอกสิทธิ์

หมวดที่ ๗ กระบวนการตัดสินใจ

หมวดที่ ๘ การระงับข้อพิพาท

หมวดที่ ๙ งบประมาณและการเงิน

หมวดที่ ๑๐ การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

หมวดที่ ๑๑ อัครราชทูตและสถานทูตของอาเซียน

หมวดที่ ๑๒ ความสัมพันธ์กับภายนอก

หมวดที่ ๑๓ บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม และผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

๓. ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนต่อประเทศไทย

กฎบัตรอาเซียน ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ของประเทศสมาชิก ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมหลักประกันให้กับไทยว่า จะสามารถได้รับผลประโยชน์ตามที่ตกลงกันไว้ได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้ การปรับปรุงการดำเนินงานและโครงสร้างองค์กรของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการเสริมสร้างความร่วมมือในทั้ง ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียนจะเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของรัฐ

สมาชิก รวมทั้งยกสถานะและอำนาจต่อรอง และภาพลักษณ์ของประเทศสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเอื้อให้ไทยสามารถผลักดันและได้รับผลประโยชน์ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ด้วย ตัวอย่างเช่น

- อาเซียนขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย ๖๐ ล้านคน เป็นประชาชนอาเซียนกว่า ๕๕๐ ล้านคน ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โครงข่ายอินเทอร์เน็ต ฯลฯ จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย

นอกจากนี้ อาเซียนยังเป็นทั้งแหล่งเงินทุนและเป้าหมายการลงทุนของไทย และไทยได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นๆ ที่มีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งของประชาคม ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และบุคคล ระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น

- อาเซียนช่วยส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น SARs ไข้หวัดนก การค้ามนุษย์ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หมอกควัน ยาเสพติด ปัญหาโลกร้อน และปัญหาความยากจน เป็นต้น

- อาเซียนจะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก และเป็นเวทีที่ไทยสามารถใช้ในการผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาของเพื่อนบ้านที่กระทบมาถึงไทยด้วย เช่น ปัญหาพม่า ในขณะที่ความสัมพันธภาพที่ดีในกรอบอาเซียนจะเกื้อหนุนความสัมพันธ์ของไทยในกรอบทวีปภาคี เช่น ความร่วมมือกับมาเลเซียในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนใต้ด้วย

ข้อตกลงของอาเซียน(BLUE PRINT AEC)

๑. ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA)

ก. ความเป็นมา

ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement) หรือชื่อย่อว่า “ATIGA” เป็นความตกลงที่เกิดขึ้นภายในแผนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ที่ต้องการให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน โดยมีการเคลื่อนย้าย

อย่างเสรีของสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานที่มีทักษะ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ความตกลง ATIGA เป็นความตกลงที่มีเกี่ยวข้องกับความตกลงสินค้าหลายฉบับที่อาเซียนเคยให้สัตยาบันมาก่อนหน้านี้คือ

(๑) ความตกลงว่าด้วยสิทธิพิเศษทางการค้าอาเซียน (the Agreement on ASEAN Preferential Trading Arrangements : ASEAN PTA) ซึ่งเป็นการให้สิทธิพิเศษโดยสมัครใจ และแลกเปลี่ยนสินค้ากับสินค้า สิทธิพิเศษส่วนใหญ่เป็นการลดภาษีศุลกากรขาเข้า และการผูกพันอัตราอากรขาเข้า ณ อัตราที่เรียกเก็บอยู่ลงนามเมื่อปี ๒๕๒๐ มีผลบังคับใช้เมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๒๑

(๒) การใช้ความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน ปี ๒๕๓๕ (the Agreement on the Common Effective Preferential Tariff Scheme for the ASEAN Free Trade Area : CEPT) ซึ่งเกิดจากการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๗-๒๘ มกราคม ๒๕๓๕ ณ ประเทศสิงคโปร์ โดยผู้นำอาเซียนตกลงที่จะให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรี (ASEAN Free Trade Area : AFTA) โดยมีการกำหนดการปรับลดอัตราภาษีระหว่างอาเซียนด้วยกันคือ อาเซียนเดิม ๖ ประเทศ และอาเซียนใหม่ ๔ ประเทศ โดยมีการปรับลดอัตราภาษีดังตารางที่ ๑ และ ๒

ตารางที่ ๒-๑ กรอบระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีของอาเซียนเดิม

ปี ๒๕๔๓	ปี ๒๕๔๔	ปี ๒๕๔๕	ปี ๒๕๔๖	ปี ๒๕๕๓
ร้อยละ ๘๕ ของ IL มีอัตราภาษี เหลือ ๐-๕%	ร้อยละ ๘๐ ของ IL มีอัตราภาษี เหลือ ๐-๕%	ทุกรายการของ IL มีอัตราภาษี เหลือ ๐-๕%	ทุกรายการของ IL มีอัตราภาษี เหลือ ๐-๕% และ ร้อยละ ๖๐ ของ IL มีภาษีร้อยละ ๐	ทุกรายการของ IL มีอัตราภาษี เหลือ ๐

หมายเหตุ : IL คือ บัญชีภาษีสินค้า (Inclusion List)

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ ๒-๒ กรอบระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีของอาเซียนใหม่

เวียดนาม	ลาวและพม่า	กัมพูชา
๑.ปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๘๐ ของ IL มีอัตราภาษีร้อยละ ๐	๑.ปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๘๐ ของ IL มีอัตราภาษีร้อยละ ๐	๑.ปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๖๐ ของ IL มีอัตราภาษีร้อยละ ๐
๒.ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๑๐๐ ของ IL มีอัตราภาษีร้อยละ ๐	๒.ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๑๐๐ ของ IL มีอัตราภาษีร้อยละ ๐	๒.ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๑๐๐ ของ IL มีอัตราภาษีร้อยละ ๐

หมายเหตุ : IL คือ บัญชีภาษีสินค้า (Inclusion List)

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

(๓) ความตกลงด้านศุลกากรอาเซียน (ASEAN Agreement on Custom) ปี ๒๕๔๐ เป็นผลจากการประชุมอธิบดีกรมศุลกากรอาเซียนเมื่อวันที่ ๔-๕ กันยายน ๒๕๓๙ ที่ประเทศอินโดนีเซีย โดยข้อตกลงดังกล่าวมีวัตถุประสงค์คือมีการร่วมมือด้านศุลกากรในอาเซียน เช่น Harmonization of Customs Valuation Systems, Harmonization of Tariff Nomenclature, Common Customs Form และ Harmonization of Customs Procedures เป็นต้น

(๔) กรอบความตกลงในข้อตกลงยอมรับร่วมกันของอาเซียน (the ASEAN Framework Agreement on Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ปี ๒๕๔๑ อาเซียนได้เร่งปรับประสานมาตรฐานสินค้าและจัดทำความตกลงการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า ซึ่งเท่ากับเป็นการลดอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภายในระหว่างกัน โดยได้เริ่มดำเนินการปรับประสานมาตรฐานสินค้า ๒๐ กลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นต้น ในส่วนของการจัดทำ MRAs นั้น ปัจจุบันอาเซียนได้จัดทำความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมรายสาขา สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Electrical and Electronic Equipment) และความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมว่าด้วยการรับรองการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง (ASEAN MRA on Product Registration Approvals for Cosmetics) และอยู่ระหว่างการจัดทำ MRAs สำหรับสินค้ายาและอาหาร (กรอบความตกลงด้านอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน (e-ASEAN Framework Agreement) เป็นการลงนามของผู้นำของอาเซียนทั้ง ๑๐ Prepared Foodstuff)

(๕) ประเทศ ในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ณ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งจะกำหนดแนวทางเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารเพื่อให้ภูมิภาคอาเซียนเชื่อมโยงกันด้านอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมบูรณ์แบบ สาระสำคัญของกรอบความตกลงด้านอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน ได้แก่ การกำหนดมาตรการที่จะพัฒนาอาเซียนให้เข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างแท้จริงใน ๕ ด้านหลัก คือ

- ๑) การวางโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๒) การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- ๓) การเปิดเสรีด้านการค้า การบริการและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๔) การพัฒนาสังคมแห่งเทคโนโลยี

๕) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการของรัฐ

๖) พิธีสารเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมนิซของอาเซียน (the Protocol Governing the Implementation of the ASEAN Harmonized Tariff Nomenclature) ปี ๒๕๔๖ และในปี ๒๕๔๗ อาเซียนได้เริ่มเปลี่ยนมาใช้ระบบพิกัดอัตราศุลกากรฮาร์โมนิซอาเซียน หรือ AHTN เพื่อให้ศุลกากรของทุกประเทศสมาชิกใช้พิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในระดับตัวเลข ๘ หลัก

๗) กรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement for the Integration of Priority Sectors) (๒๕๔๗) ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญ และรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนลงนามในพิธีสารรายสาขา (ASEAN Sectoral Integration Protocol) ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๐ เมื่อเดือน พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ณ กรุง เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๘) ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน (ASEAN Agreement to Establish and Implement the ASEAN Single Window) ปี ๒๕๔๘ โดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม ๖ ประเทศ จัดตั้ง National Single Window ให้แล้วเสร็จ ภายในปี ๒๕๕๑ และประเทศ CLMV ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในปี ๒๕๕๕ เพื่อเชื่อมต่อไปเป็น ASEAN Single Window ต่อไป

สาระสำคัญของความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA)

ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement) หรือ ATIGA ปรับปรุงจากความตกลงฉบับเดิม ที่เรียกว่า ความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่

เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ “the Agreement on the Common Effective Preferential Tariff Scheme for the ASEAN Free Trade Area : CEPT” มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อสร้างกฎเกณฑ์ทางการค้าระหว่างอาเซียนให้มีความชัดเจน โปร่งใสมากขึ้น และครอบคลุมเรื่องมาตรการทางภาษี และมิใช่ภาษี ซึ่งจะทำให้การค้าสินค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนมีอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันน้อยที่สุดนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ในปี ๒๕๕๘ โดยเป็นไปในทำนองเดียวกับประชาคมเศรษฐกิจยุโรปในระยะเริ่มแรกที่มีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน และจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือโดยปราศจากอุปสรรคใดๆ ซึ่งเนื้อหาของความตกลง ATIGA ประกอบด้วย เนื้อหา ๑๑ บท มี ๕๘ ข้อ สามารถสรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาในบทแรก จะเป็นรายละเอียดของบทบัญญัติทั่วไปในการจัดทำความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) สารสำคัญจะกล่าวถึง วัตถุประสงค์ คำนิยามต่างๆ เช่น อากาศศุลกากร ข้อจำกัดการปริวรรตเงินตราต่างประเทศ สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด เป็นต้น เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันของประเทศสมาชิก และการทำความเข้าใจในขอบเขตการจำแนกพิทักษ์ของสินค้า การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ค่าธรรมเนียมและค่าภาระเกี่ยวกับการนำเข้าส่งออก มาตรการปกป้องเพื่อรักษาดุลการชำระเงิน การเก็บรักษาข้อมูลการค้าอาเซียน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกลุ่มประเทศสมาชิก ข้อยกเว้นทั่วไป โดยข้อยกเว้นทั่วไปนี้ ได้ระบุชัดเจนว่าประเทศสมาชิกจะต้องไม่เลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรือไม่มีเหตุผลระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน ส่วนข้อยกเว้นด้านความมั่นคงนั้น ได้ทำความเข้าใจว่าในข้อตกลงฉบับนี้ไม่มีข้อความใดๆ ที่ตีความไปในทางกีดกันหรือห้ามไม่ให้ประเทศสมาชิกดำเนินตามกรอบพันธกรณีภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เป็นต้น

ในบทต่อมาจะว่าด้วยเรื่องการเปิดเสรีอัตราภาษี มีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องการลดหรือยกเลิกอากรขาเข้าของประเทศในกลุ่มสมาชิก ซึ่งในความตกลงประเทศสมาชิกจะต้องยกเลิกอากรขาเข้าของสินค้าทุกรายการที่มีการค้าระหว่างประเทศสมาชิกภายในปี ๒๕๕๓ สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน ๖ ประเทศ (ประเทศสมาชิกอาเซียน 6 ประเทศ ประกอบด้วย บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และ ไทย) และสำหรับประเทศ CLMV (ประเทศ CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม สมาชิกอาเซียน) ภายในปี ๒๕๕๘ โดยมีความยืดหยุ่นให้ถึงปี ๒๕๖๑ ส่วนการยกเลิกโควตาอัตราภาษี (Tariff Rate Quotas: TRQs) ที่ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะต้องไม่นำโควตาอัตราภาษีมาใช้กับการนำเข้าสินค้าใดที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศสมาชิก หรือการส่งออกสินค้าใดๆ ไปยังอาณาเขตของประเทศสมาชิก และในความตกลงนี้ประเทศที่ระบุว่าจะต้องยกเลิกโควตาอัตราภาษี (TRQs) มี ๒ ประเทศด้วยกัน คือ ไทยและเวียดนาม โดยไทยจะต้องยกเลิกตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ , ๒๕๕๒ และสิ้นสุดที่ปี ๒๕๕๓ ส่วนเวียดนามจะต้องยกเลิกตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖,

๒๕๕๗, ๒๕๕๘ และยืดหยุ่นได้ถึงปี ๒๕๖๑ ส่วนอีกประเด็นในบทนี้ที่มีความสำคัญก็คือ วิธีการและขั้นตอนในการแก้ไขหรือการระงับการให้ข้อลดหย่อนชั่วคราว ในกรณีที่ประเทศสมาชิกประสบกับความยากลำบากในสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ ซึ่งประเทศสมาชิกสามารถแก้ไขหรือระงับการการลดหรือยกเลิกอากรขาเข้าได้ ในกรณีตัวอย่างที่ยกมาในความตกลงนี้ คือ ข้าว และน้ำตาล

สำหรับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า จะอยู่ในบทที่ ๓ สารจะสำคัญจะกล่าวถึงหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดของสินค้า โดยแยกเป็นสินค้าที่ได้มาหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศสมาชิกผู้ส่งออก และสินค้าที่ไม่ได้มาหรือไม่มีการผลิตทั้งหมด ทั้งนี้สัดส่วนมูลค่าการผลิตของอาเซียน หรือสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (Regional Value Content: RVC) ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ จึงจะมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เป็นพิเศษทางภาษีศุลกากร ซึ่งสูตรในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าการผลิตของอาเซียน มีให้เลือกใช้ ๒ วิธีดังต่อไปนี้

๑) วิธีทางตรง

$$RVC = \frac{\text{ต้นทุนวัสดุในอาเซียน} + \text{ค่าแรงทางตรง} + \text{ต้นทุนค่าดำเนินการทางตรง} + \text{ต้นทุนอื่นๆ} + \text{กำไร} \times 100}{\text{ราคา FOB}}$$

๒) วิธีทางอ้อม

$$RVC = \frac{\text{ราคา FOB} - \text{มูลค่าวัสดุหรือ ชิ้นส่วนสินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด}}{\text{ราคา FOB}} \times 100$$

โดย

ต้นทุนวัสดุในอาเซียน คือ มูลค่า CIF ของวัสดุ ชิ้นส่วน หรือสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ซึ่งได้รับมาหรือผลิตได้เองโดยผู้ผลิตในการผลิตสินค้านั้น

มูลค่าของวัสดุ ชิ้นส่วน หรือสินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด คือ มูลค่า CIF ณ ขณะที่นำเข้าสินค้า หรือสามารถพิสูจน์การนำเข้าได้ หรือราคาที่ได้รับการยืนยันครั้งแรกที่ชำระสำหรับสินค้าที่ไม่ทราบถิ่นกำเนิดภายในอาณาเขตของประเทศสมาชิกที่ซึ่งการผลิตหรือการแปรสภาพได้กระทำขึ้น

ต้นทุนค่าแรงทางตรง จะรวมไปถึง ค่าจ้างแรงงาน ค่าตอบแทน และสวัสดิการแรงงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต

ราคา FOB หมายถึง มูลค่าของสินค้า ณ ท่าเรือต้นทาง ซึ่งรวมค่าขนส่งจนถึงท่าเรือหรือสถานที่สุดท้ายสำหรับขนส่งสินค้าไปต่างประเทศ ราคา FOB จะต้องคำนวณโดยการบวกรวมมูลค่าของวัสดุ ต้นทุนการผลิต กำไร และต้นทุนอื่นๆ

นอกจากนั้นการสะสมสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในประเทศสมาชิก เมื่อสินค้านั้นถูกนำไปใช้ในอีกประเทศสมาชิกหนึ่งเพื่อเป็นวัสดุสำหรับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปที่มีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่เป็นพิเศษทางภาษีศุลกากรนั้น ให้ถือว่าได้ถิ่นกำเนิดในประเทศสมาชิกประเทศหลังซึ่งการผลิตหรือการแปรรูปของสินค้าขั้นสุดท้ายได้เกิดขึ้น ถ้า RVC ของวัสดุ น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ สัดส่วนมูลค่าการผลิตของอาเซียนที่ใช้สะสมได้ตามหลักเกณฑ์ RVC จะถือสัดส่วนโดยตรงตามมูลค่าที่เกิดขึ้นจริงภายในประเทศ โดยมีเงื่อนไขว่า สัดส่วนนั้นเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ ๒๐ สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศสมาชิกจะยังคงรักษาไว้ซึ่งสถานะของถิ่นกำเนิดแรก หากถูกส่งออกจากอีกประเทศสมาชิกหนึ่งซึ่งยังไม่มีมาตรการที่เกินไปจากรายการที่ระบุไว้

โดยหลักเกณฑ์ขั้นต่ำในการผ่อนปรน คือ สินค้าที่ไม่ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร จะถือว่าได้ถิ่นกำเนิด ถ้ามูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่กำหนด คิดแล้วไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของมูลค่า FOB ของสินค้า และสินค้านั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในความตกลง สำหรับการมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดตามที่ระบุในข้างต้น จะต้องรวมอยู่ในมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดสำหรับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า RVC ที่ใช้บังคับสำหรับสินค้านั้น รวมไปถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าสินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ของวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และใช้ในการบรรจุหีบห่อ อุปกรณ์ประกอบ อะไหล่ เครื่องมือ วัสดุที่เหมือนกันและใช้แทนกันได้และองค์ประกอบใดที่ไม่มีผลต่อถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งการอ้างสิทธิว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติที่จะได้รับการปฏิบัติที่เป็นพิเศษทางภาษีศุลกากร

ในด้านมาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากร ในเรื่องความตกลงได้ระบุไว้ว่าประเทศสมาชิกจะต้องไม่นำมาตรการที่มีใช้ภาษีศุลกากรใดๆ มาใช้ในการนำเข้าสินค้าของประเทศสมาชิก หรือการส่งออกสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอื่น เว้นแต่จะเป็นไปตามสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ WTO หรือเป็นไปตามความตกลง ATIGA ซึ่งครอบคลุมการยกเลิกข้อจำกัดด้านปริมาณโดยทั่วไป การยกเลิกอุปสรรคที่มีใช้ภาษีศุลกากรอื่นๆ ข้อจำกัดการปริวรรตเงินตราต่างประเทศและวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าด้วย โดยเน้นให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะต้องทำให้มั่นใจในความโปร่งใสของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรของตน

ด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า เรื่องเนื้อหาจะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ขอบเขต และหลักการของแผนการทำงานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกทางการค้าร่วมกันของ

ประเทศสมาชิก ซึ่งจะครอบคลุมทั้งเรื่องพิธีการศุลกากร กฎระเบียบและขั้นตอนทางการค้า มาตรฐานและการปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว และเรื่องอื่นๆ ที่ระบุโดย คณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน โดยจะต้องมีการติดตามความคืบหน้าของแผนการดำเนินการทุกๆ ๒ ปี เพื่อให้มั่นใจว่า การดำเนินการของการอำนวยความสะดวกทางการค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนเรื่องขอบเขตของพิธีการศุลกากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่มีการค้าขายกัน ระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิก ในความตกลงนี้ระบุไว้ในข้อตกลง โดยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายของประเทศสมาชิก เนื้อหาได้ระบุนรายละเอียดของขอบเขตและแนวทางที่ ประเทศสมาชิกที่จะต้องทำให้มั่นใจว่า พิธีการศุลกากร และแนวปฏิบัติต่างๆ ของประเทศตน สามารถคาดการณ์ได้ มีความต่อเนื่อง โปร่งใส และอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยในที่นี้ รวมถึงการตรวจผ่านสินค้าที่รวดเร็วด้วย

สำหรับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ในของอาเซียน เป็นข้อตกลงที่เกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ของประเทศสมาชิกเพื่อปรับมาตรฐานแห่งชาติของแต่ละประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่สร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า ในการจัดตั้งเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน และในเวลาเดียวกันเพื่อให้มั่นใจว่า สามารถบรรลุวัตถุประสงค์อันชอบธรรมของกลุ่มประเทศสมาชิก ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ จะต้องรับรองว่าสถาบันมาตรฐานแห่งชาติของตนยอมรับ ในการปรับประสานมาตรฐานแห่งชาติเข้าหากัน โดยกลุ่มประเทศสมาชิกต้องนำมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นทางเลือก ซึ่งเมื่อจัดทำมาตรฐานแห่งชาติฉบับใหม่ หรือเมื่อทบทวนมาตรฐานที่มีอยู่ ในกรณีที่ไม่มีความมาตรฐานระหว่างประเทศ มาตรฐานแห่งชาติของแต่ละประเทศต้องถูกปรับให้ไปในแนวทางเดียวกัน โดยในที่นี้กลุ่มประเทศสมาชิกจะต้องทำให้มั่นใจว่ากระบวนการตรวจสอบและรับรองไม่ถูกจัดทำ นำมาใช้ หรือใช้เพื่อหรือใช้โดยมีผลต่อการสร้างอุปสรรคทางเทคนิคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า และกระบวนการตรวจสอบ และรับรองที่ผู้จัดหาผลิตภัณฑ์ที่มีถิ่นกำเนิดในเขตแดนของประเทศ

สมาชิกอื่นจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องและจะต้องไม่เข้มงวดกว่ากระบวนการตรวจสอบและรับรอง สำหรับผู้จัดหาผลิตภัณฑ์อย่างเดียวกันที่มีถิ่นกำเนิดภายในประเทศ

ด้านของมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ที่ประเทศสมาชิกทุกประเทศต้องใช้มาตรฐานเดียวกันนั้น ในข้อตกลงจะระบุบทบัญญัติและพันธกรณีที่ประเทศสมาชิกจะนำมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS) ไปใช้ในประเทศของตน ซึ่งในข้อตกลงนี้จะรวมไปถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านสุขอนามัย โดยเฉพาะกรณีในสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกี่ยวกับวิกฤตความปลอดภัยของอาหาร เช่นการควบคุมแมลงศัตรูพืช และการระบาดของโรค เป็นต้น เพื่อปกป้องชีวิต และสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ พืช ของประเทศสมาชิกผู้นำเข้า โดยประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะต้องแสวงหาโอกาสที่จะขยายความร่วมมือระหว่างกันให้มากขึ้น ในด้านการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ ด้านความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศสมาชิกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และข้อผูกพันที่กำหนดในแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนมาตรการเยียวยาทางการค้า ได้ระบุไว้ในข้อตกลงฉบับนี้มีเพียง ๒ มาตรการเท่านั้น คือ

๑) มาตรการปกป้อง ซึ่งเป็นการคงไว้ของสิทธิและพันธกรณีภายใต้ ข้อ ๑๕ ของ GATT ๒๕๓๗ และ WTO ว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือ ข้อ ๕ ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

๒) อากรตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน โดยประเทศสมาชิกยืนยัน ที่จะใช้สิทธิและพันธกรณีต่อกันในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและภายใต้ ข้อ ๖ ของ GATT ๒๕๓๗ ส่วนในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน ประเทศสมาชิกยืนยันที่จะยังใช้สิทธิและพันธกรณีภายใต้ ข้อ ๑๖ ของ GATT ๒๕๓๗ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก ๑A ของความตกลง WTO เช่นกัน

สำหรับข้อตกลงเรื่องหน่วยงาน จะกล่าวถึงหน่วยงานและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความตกลงฉบับนี้ โดยจะเป็นหน่วยงานที่ดูแลด้านกลไกในการหารือและการให้คำปรึกษาในข้อตกลงต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิก รวมถึงการทบทวนและแก้ไขบทบัญญัติ ในข้อตกลงได้กำหนดให้รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM ;The ASEAN Economic Ministers :

AEM) จะต้องจัดตั้งคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน ประกอบด้วยผู้แทนในระดับรัฐมนตรี ๑ คน จากประเทศสมาชิกแต่ละประเทศและเลขาธิการอาเซียน ในการทำหน้าที่ของคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียนซึ่งจะต้องได้รับการสนับสนุนจากการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน (SEOM ;The Senior Economic Officials Meeting : SEOM และเพื่อให้บรรลุผลตามหน้าที่ (SEOM สามารถจัดตั้งคณะทำงานตามความเหมาะสม เช่น คณะกรรมการประสานงานการดำเนินการภายใต้ความตกลง ATIGA (CCA;The Coordinating Committee on the implementation of ATIGA)เพื่อให้ความช่วยเหลือในการทำงานของ SEOM โดยในการทำงานของ SEOM จะต้องทำให้มั่นใจในเรื่องการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ ซึ่งจะต้องประสานและได้รับการสนับสนุนจากคณะทำงานด้านเทคนิคและคณะกรรมการต่างๆ ภายใต้ความตกลง โดยประเทศสมาชิกทุกประเทศจะต้องจัดตั้งหน่วยงาน AFTA เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานของประเทศให้ดำเนินการตามความตกลง ATIGA ส่วนความสัมพันธ์กับความตกลงฉบับอื่นๆ ที่เป็นความตกลงด้านเศรษฐกิจทุกฉบับของอาเซียนที่มีอยู่ก่อนการมีผลบังคับใช้ ATIGA ให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

๒. ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA)

ก. ความเป็นมา

ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA) เป็นความตกลงที่เกิดจากปรับปรุงกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Agreement on the ASEAN Investment Area : AIA) ซึ่งเป็นความตกลงเปิดเสรีการลงทุนที่ลงนามในปี ๒๕๔๑ ผสมรวมกับความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Guarantee Agreement : ASEAN IGA) ที่ลงนามในปี ๒๕๓๐ เพื่อให้ความตกลง ACIA เป็นความตกลงการลงทุนที่ทันสมัย ครอบคลุม มีกฎเกณฑ์การลงทุนที่ทัดเทียมกับการลงทุนในระดับสากล และเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในการดึงดูดการลงทุนเข้ามาสู่อาเซียน ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint : AEC Blueprint)

ความตกลง ACIA ได้รับการลงนามในการประชุม ASEAN Summit เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่หัวหิน ประเทศไทย และมีกำหนดให้ประเทศสมาชิกดำเนินการให้สัตยาบัน และจัดทำรายการข้อสงวนเปิดเสรีให้เสร็จสิ้นเพื่อให้ความตกลงมีผลบังคับใช้ภายใน ๖ เดือนนับจากวันที่ลงนาม แต่การให้สัตยาบันและการจัดทำรายการข้อสงวน ACIA ยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจาก รายการข้อสงวนของอินโดนีเซียยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากอาเซียน

อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน ความตกลง ACIA ยังไม่มีผลบังคับใช้ เนื่องจากประเทศสมาชิกยังให้สัตยาบันไม่ครบมีเพียง บรูไน กัมพูชา มาเลเซีย พม่า สิงคโปร์ และเวียดนาม ๖ ประเทศเท่านั้นที่ได้ให้สัตยาบันแล้ว ยังขาด ไทย อินโดนีเซีย ลาว และ พม่า ที่ยังไม่ให้สัตยาบัน ดังนั้นในขณะนี้ทุกประเทศยังคงใช้ข้อผูกพันภายใต้กรอบความตกลง AIA เดิม โดยวัตถุประสงค์ของความตกลง AIA คือ เพื่อให้อาเซียนเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน มีบรรยากาศการลงทุนที่เสรีและโปร่งใส โดยมีเป้าหมายให้อาเซียนเดิม ๖ ประเทศเปิดเสรีการลงทุนและให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียนภายในปี ๒๕๕๓ และประเทศอาเซียนใหม่ภายในปี ๒๕๕๘

ข. สาระสำคัญของความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA)

ความตกลง ACIA มีขอบเขตกว้างกว่าความตกลง AIA ที่มีอยู่เดิม เนื่องจากครอบคลุมขั้นตอนการลงทุนตั้งแต่การส่งเสริม คุ้มครองการลงทุน และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้ามาลงทุนทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) และการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งจุดประสงค์หลักของความตกลงฉบับนี้ คือ สร้างระบอบการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างในอาเซียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดท้ายของการรวมตัวเป็นหนึ่งเดียวกันทางเศรษฐกิจ ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) โดยให้เป็นไปตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint : AEC Blueprint)

เนื้อหาของความตกลง ACIA จะประกอบด้วย ๓ หมวดใหญ่ ๔๕ ข้อ ในส่วนแรกของความตกลง ซึ่งเป็นหมวด A (ข้อ ๑ – ๒๗) จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำความตกลง หลักการแนวทางในการปฏิบัติ ขอบเขต ข้อห้ามและข้อยกเว้นต่างๆ ในการลงทุน ส่วนหมวด B (ข้อ ๒๘ – ๔๑) จะเป็นรายละเอียดในส่วนของข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐสมาชิกกับผู้ลงทุน ซึ่งจะประกอบด้วย ขั้นตอนกระบวนการในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตั้งแต่การยื่นข้อเรียกร้อง

เงื่อนไขและข้อจำกัดในการยื่นข้อเรียกร้อง การคัดเลือกอนุญาตอุตสาหกรรม การดำเนินการของการอนุญาตอุตสาหกรรม ข้อกฎหมายที่บังคับใช้ ความโปร่งใสของกระบวนการพิจารณาของอุตสาหกรรม จนถึงคำชี้ขาด สำหรับหมวด C (ข้อ ๔๒ – ๔๕) ซึ่งเป็นหมวดสุดท้ายจะเป็นส่วนการจัดการด้านสถาบันในการปรึกษาหารือโดยรัฐสมาชิก ในความสัมพันธ์ของความตกลง ACIA กับความตกลงอื่นๆ โดยเฉพาะกับความตกลง ASEAN IGA และความตกลง AIA เมื่อความตกลง ACIA มีผลบังคับใช้ สำหรับสาระสำคัญของความตกลงนี้สามารถสรุปได้ ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. การเปิดเสรีการลงทุน ที่จะบังคับใช้กับการเกษตร การประมง การป่าไม้ อุตสาหกรรมการผลิต การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน รวมถึงการบริการที่เกี่ยวข้อง และสาขาอื่นใด ๆ ตามที่ทุกรัฐสมาชิกอาจตกลงกัน โดยรัฐสมาชิกจะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้ลงทุนทั้งจากนิติบุคคลและบุคคลของรัฐสมาชิก และนิติบุคคลต่างชาติที่จดทะเบียนในอาเซียน เทียบเท่ากับการลงทุนของบุคคลหรือนิติบุคคลของประเทศตน และเทียบเท่ากับการปฏิบัติต่อประเทศที่สาม และต้องไม่กำหนดเงื่อนไขบังคับในการลงทุน อย่างไรก็ตามการเปิดเสรีการลงทุนนี้ไม่ได้หมายความถึงการเปิดให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนได้อย่างเสรีเต็มที่ในทุกประเภทกิจการ แต่เป็นการเปิดเสรีแบบมีเงื่อนไข และมีความยืดหยุ่น เนื่องจากอาเซียนตระหนักถึงความแตกต่างของระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศสมาชิก จึงอนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถกำหนดเงื่อนไขในการให้เข้ามาลงทุน หรือยังไม่พร้อมจะเปิดเสรีให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนทำกิจการใดก็สามารถสงวนเงื่อนไข และกิจการนั้นๆ ไว้ในรายการข้อสงวน (Reservation List) ได้ โดยไม่ต้องมีการเจรจาต่อรอง

๒. การให้ความคุ้มครองการลงทุน ครอบคลุมการเปิดเสรีทั้ง ๕ สาขา และบริการที่เกี่ยวข้อง โดยจะต้องให้การปฏิบัติต่อนักลงทุนและการลงทุนอย่างเป็นธรรม เท่าเทียม และให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยอย่างเต็มที่ ซึ่งการให้ความคุ้มครองในการลงทุนในความตกลงฉบับนี้ ครอบคลุมการชดเชยค่าเสียหายกรณียึดทรัพย์ เวเนชั่น หรือเกิดเหตุการณ์ไม่สงบอันเป็นผลมาจากการสู้รบด้วยอาวุธ การจลาจลของพลเมือง หรือภาวะฉุกเฉิน และนักลงทุนต้องสามารถเคลื่อนย้ายเงินทุนได้โดยเสรี ตลอดจนความโปร่งใสในขั้นตอนของการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับนักลงทุน หากรัฐทำผิดพันธกรณีและก่อให้เกิดความเสียหายต่อการลงทุน นักลงทุนสามารถฟ้องร้องรัฐภายใต้กระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศได้

๓. การส่งเสริมการลงทุน รัฐสมาชิกจะต้องร่วมมือกันเพื่อทำให้อาเซียนเป็นที่รู้จักมากขึ้นในฐานะเขตการลงทุนที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อเพิ่มการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาสู่

อาเซียนและการลงทุนภายในอาเซียน โดยวิธีต่างๆ รวมถึงการให้การสนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการทั้งรายย่อยและรายใหญ่ของอาเซียน การขยายความร่วมมือและเครือข่ายทางด้านอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างผู้ประกอบการของอาเซียน รวมทั้งจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการลงทุน และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในแต่ละประเทศ

๔. การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน โดยการสร้างสภาวะแวดล้อมที่จำเป็นสำหรับการลงทุนทุกรูปแบบ ได้แก่ การปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนในการยื่นคำขอ และการให้ความเห็นชอบในการลงทุนให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างฐานข้อมูล เพื่อเผยแพร่ข้อมูลในการลงทุน และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกระบวนการลงทุน เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการลงทุนของนักลงทุนอาเซียน

ค. พันธกรณีภายใต้ความตกลง ACIA

(๑) การมีผลบังคับใช้

- ความตกลง ACIA จะมีผลบังคับใช้เมื่อสมาชิกอาเซียนให้สัตยาบันครบทั้ง ๑๐ ประเทศ
- ในระหว่างที่ความตกลง ACIA ยังไม่มีผลบังคับใช้ ให้ความตกลง AIA มีผลบังคับใช้
- กรณีที่ความตกลง ACIA มีผลบังคับใช้แล้วแต่การจัดทำรายการข้อสงวนยังไม่เสร็จสมบูรณ์ให้ใช้รายการข้อสงวน AIA โดยอนุโลม ทั้งนี้ รายการข้อสงวน ACIA จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้ผ่านการรับรองจากรัฐมนตรีการลงทุนอาเซียน (AIA Council)

(๒) ระดับการเปิดเสรี

- ความตกลง ACIA กำหนดให้อาเซียนผูกพันการเปิดเสรีในระดับเดียวกับกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน (existing regime)
- ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีการเปิดเสรี (Temporary Exclusion List :TEL) ตามเป้าหมายเดิมที่กำหนดไว้ภายใต้ AIA

สำหรับรายการอ่อนไหวของการลงทุนด้านอุตสาหกรรม ภายใต้ความตกลง AIA ของแต่ละประเทศ(ดูรายละเอียดใน ภาคผนวก ก)

๓. ข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียน

๑. ความเป็นมา

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศได้ร่วมลงนามในแถลงการณ์ Bali Concord II โดยในแถลงการณ์ได้มีการกำหนดให้จัดทำความตกลงยอมรับร่วม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement : MRA) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลักภายในปี ๒๕๕๑ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ/แรงงานเชี่ยวชาญ/ผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ซึ่งต่อมารัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้มีการลงนามในข้อตกลงสาขาต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม ลงนามในปี ๒๕๔๘

๒. ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพการพยาบาลของอาเซียน ลงนามในปี ๒๕๔๙ ๓.-

๓. ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการสถาปัตยกรรม และกรอบข้อตกลงการยอมรับในคุณสมบัติด้านการสำรวจ ลงนามในปี ๒๕๕๐

๔. สำหรับข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพแพทย์ของอาเซียน ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพทันตแพทย์ของอาเซียน และกรอบข้อตกลงยอมรับร่วมในสาขาบัญชีของอาเซียน ล่าสุดในการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ ๔๐ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๐๐๘ นั้น สามารถตกลงกันได้สาระสำคัญแล้ว และในการประชุม อาเซียนทั้ง ๕ ประเทศ ได้ลงนามในข้อตกลงยอมรับร่วมทั้ง ๓ สาขา จะมีเพียงประเทศไทยเท่านั้นที่ยังไม่ได้ลงนามในข้อตกลงดังกล่าว

สำหรับรายละเอียดของข้อตกลงยอมรับร่วมทั้ง ๓ สาขา สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ ๒-๓)

ตารางที่ ๒-๓ สาระสำคัญของข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนในแต่ละสาขา

ข้อตกลง/สาขา	หลักการ
๑. ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Engineering Services)	เปิดให้วิศวกรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนเป็น วิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ซึ่งการจดทะเบียนจะช่วยอำนวยความสะดวกในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ

ตารางที่ ๒-๓ สารสำคัญของข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนในแต่ละสาขา
(ต่อ)

ข้อตกลง/สาขา	หลักการ
	ภายในของประเทศนั้นๆ ทั้งนี้ในบางประเทศรวมทั้งไทยได้กำหนดให้วิศวกรอาเซียนต้องปฏิบัติงานร่วมกับวิศวกรท้องถิ่น ส่วนวิศวกรที่ต้องการจดทะเบียนจะต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ในแต่ละประเทศ โดยของประเทศไทยจะดำเนินการโดยสภาวิศวกร
๒. ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพการพยาบาลของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Nursing Services)	เปิดให้พยาบาลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียน หรือ ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ โดยพยาบาลต่างชาติที่ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศอื่น ต้องผ่านการประเมินและอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศที่รับให้ทำงาน สำหรับหน่วยงานที่กำกับดูแลของประเทศไทย คือ สภาการพยาบาล
๓. ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการสถาปัตยกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Architectural Services)	เปิดให้สถาปนิกที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect) ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวก ในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศอาเซียนอื่น ได้โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ โดยในบางประเทศรวมทั้งไทยได้กำหนดให้สถาปนิกอาเซียนต้องปฏิบัติงานร่วมกับสถาปนิกท้องถิ่น และสถาปนิกที่ต้องการจดทะเบียนจะต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ในแต่ละประเทศ
๔. กรอบข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติด้านการสำรวจของอาเซียน (Asean Framework Arrangement for The Mutual Recognition of	กำหนดแนวทางเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเจรจาข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติด้านการสำรวจในอนาคตของอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นการเจรจา สองฝ่ายหรือหลายฝ่าย โดยวางหลักเกณฑ์พื้นฐานสำหรับการยอมรับ ซึ่งประกอบด้วย

ตารางที่ ๒-๑ สารสำคัญของข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนในแต่ละสาขา
(ต่อ)

ข้อตกลง/สาขา	หลักการ
Surveying Qualifications)	<p>หลักเกณฑ์เรื่อง การศึกษา การสอบ ประสิทธิภาพ กระบวนการให้การยอมรับ ระบบข้อมูลเอกสาร ระเบียบ วินัยและหลักจริยธรรม มาตรฐานและแนวปฏิบัติสากล ซึ่งข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติด้านการสำรวจ ที่จะจัดทำขึ้นในอนาคตจะต้องไม่ลดทอนสิทธิ อำนาจ หน้าที่ของสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศในการกำกับดูแล และออกกฎ ระเบียบ หรือกฎหมายภายใน และต้องไม่สร้างอุปสรรค ที่เกินจำเป็น ส่วนการออกใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนของ นักสำรวจ อาเซียนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของ แต่ละประเทศด้วย นอกจากนี้กรอบข้อตกลงได้กำหนด กรอบการดำเนินการและขอบเขตความรับผิดชอบของ หน่วยงานที่รับผิดชอบสาขาการสำรวจไว้ด้วย แม้ว่ากรอบ ข้อตกลงยอมรับร่วมนี้จะยังไม่ใช่ข้อตกลงยอมรับร่วมใน คุณสมบัติของ วิชาชีพสำรวจ แต่ก็เป็นกรอบ แนวทางเพื่ออำนวยความสะดวก ในการเข้าไปทำงานใน วิชาชีพนี้ในอนาคต เมื่อสมาชิกอาเซียนใดมีความพร้อมก็ สามารถเข้าร่วมเจรจายอมรับคุณสมบัติของกันและกันได้ โดยใช้กรอบข้อตกลงนี้เป็นพื้นฐานในการเจรจา ซึ่งใน ระหว่างนี้ประเทศอาเซียนที่ยังไม่พร้อมก็สามารถศึกษา กรอบข้อตกลงนี้ และใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความ พร้อมของตนทั้งในแง่การส่งบุคลากรออกไปและการรับมือ กับบุคลากรจากอาเซียนอาจจะเข้ามาทำงานในไทย</p>
๕. ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพ	เปิดให้แพทย์ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียน

ตารางที่ ๒-๓ สารสำคัญของข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนในแต่ละสาขา
(ต่อ)

ข้อตกลง/สาขา	หลักการ
<p>แพทย์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Medical Practitioners)</p>	<p>หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแพทย์ในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ซึ่งแพทย์ต่างชาติที่ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศอื่นต้องผ่านการประเมินและ อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศที่รับให้ทำงาน ในส่วนของหน่วยงานที่กำกับดูแลของประเทศไทย คือ แพทยสภา และ กระทรวงสาธารณสุข และการดำเนินงานในเรื่องนี้ของอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของ ASEAN Joint Coordinating Committee on Medical Practitioners ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานกำกับดูแลของประเทศสมาชิก</p>
<p>๖. ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพทันตแพทย์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Dental Practitioners)</p>	<p>เปิดให้ทันตแพทย์ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทันตแพทย์ในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ ซึ่งทันตแพทย์ต่างชาติที่ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศอื่น ต้องผ่านการประเมินและอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานกำกับดูแล ในประเทศที่รับให้ทำงาน หน่วยงานที่กำกับดูแลของประเทศไทย คือ ทันตแพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข</p>
<p>๗. กรอบข้อตกลงยอมรับร่วมในสาขาบัญชีของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement Framework on Accountancy Services)</p>	<p>กำหนดแนวทางเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเจรจาข้อตกลงยอมรับร่วมด้านบัญชีในอนาคตของอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาสองฝ่ายหรือหลายฝ่าย โดยวางหลักเกณฑ์พื้นฐานสำหรับการยอมรับ ซึ่งประกอบด้วยหลักเกณฑ์เรื่องการศึกษา การสอบ ประสพการณ์ กระบวนการให้การยอมรับ ระบบข้อมูลเอกสาร ระเบียบวินัยและหลักจริยธรรม</p>

ตารางที่ ๒-๑ สารสำคัญของข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนในแต่ละสาขา
(ต่อ)

ข้อตกลง/สาขา	หลักการ
	มาตรฐานและแนวปฏิบัติสากล ทั้งนี้ ข้อตกลงยอมรับร่วมที่จะจัดทำขึ้นในอนาคตจะต้องไม่ลดทอนสิทธิ อำนาจ หน้าที่ของสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศในการกำกับดูแลและออกกฎระเบียบ หรือกฎหมายภายใน แต่ต้องไม่สร้างอุปสรรคที่เกินจำเป็น และการออกใบอนุญาตและการขึ้นทะเบียนของวิชาชีพบัญชีอาเซียนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของแต่ละประเทศ

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ประโยชน์ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะได้จากการดำเนินการตามข้อตกลงยอมรับร่วมในแต่ละสาขา จะช่วยให้ผู้ที่มีใบอนุญาตในประเทศเดิมและมีประสบการณ์สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศอาเซียนอื่นได้สะดวกขึ้น โดยจะช่วยลดขั้นตอนในการตรวจสอบ ในการรับรองวุฒิการศึกษา หรือความรู้ทางวิชาชีพ แต่ทั้งนี้ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ ส่วนการดำเนินงานของทั้ง ๗ สาขา จะอยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการประสานงานในแต่ละสาขา ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิก และหลังจากการลงนามในข้อตกลงแล้ว ประเทศสมาชิกที่พร้อมดำเนินการตามข้อตกลงจะต้องมีหนังสือแจ้งวันที่จะมีผลใช้บังคับให้สมาชิกอื่นทราบ โดยผ่านฝ่ายเลขาธิการอาเซียน ส่วนประเทศสมาชิกที่ยังไม่พร้อมดำเนินการตามข้อตกลงจะต้องมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกอื่นทราบโดยผ่านฝ่ายเลขาธิการอาเซียนด้วยเช่นกัน

แนวคิดและกรอบข้อตกลงความตกลงยอมรับร่วม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement : MRA) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลักภายในปี ๒๕๕๑ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ/แรงงานเชี่ยวชาญ/ผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี นั้นจะใช้ได้เฉพาะ ๑๐ ประเทศในเขตอาเซียน ซึ่งจะได้รับการยกเว้นตาม มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ส่วนประเทศอื่นๆ ต้องขึ้นอยู่กับ

สนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ทำต่อกัน จึงจะได้สิทธิได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

ความตกลงพันธมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

(Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)

การประชุมระดับผู้นำของอาเซียน หรือการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๒๑ และการประชุมสุดยอดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกัมพูชาจะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ ก็จะมีขึ้น หนึ่งในเรื่องเด่นที่จะได้รับการบรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุม ผู้นำอาเซียนและผู้นำของประเทศคู่เจรจาสำคัญและเป็นศูนย์กลางความสนใจของนานาประเทศก็คือ เรื่องความตกลงพันธมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) จุดสนใจ AEC Focus จึงขอถือโอกาสนี้ ขยายความเกี่ยวกับ RCEP ให้ทุกท่านได้ทราบด้วยก่อนอื่น ต้องเรียนทุกท่านว่า RCEP นั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องของอาเซียนในการบรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้างให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC เป็นภูมิภาคที่สามารถบูรณาการระบบเศรษฐกิจของตนเข้ากับระบบเศรษฐกิจภายนอกภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถรักษาบทบาทของอาเซียน ในการเป็นแกนกลางขับเคลื่อนการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นในภูมิภาคไว้ในขณะเดียวกัน RCEP เป็นพัฒนาการสืบเนื่องมา จากแนวคิดเดิม คือ ASEAN+๓/ASEAN+๖ ซึ่งจะเป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ที่ใหญ่ขึ้นของอาเซียนตามวัตถุประสงค์ข้างต้น โดยรวมประเทศคู่ภาคีในความตกลงการค้าเสรีอาเซียน+๑ ที่มีอยู่ (จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) ซึ่งทั้ง ๖ ประเทศ ดังกล่าวนี้มีประชากรรวมกันถึงเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรโลก (กว่า ๓,๓๐๐ ล้านคน) จะมี GDP รวมกันมากกว่าหนึ่งในสี่ของ GDP ของโลก

หลักการสำคัญของ RCEP คือ เป็นการสร้างผลประโยชน์ร่วมกัน โดยจะพัฒนาต่อออกจากความตกลงการค้าเสรีในปัจจุบันของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้ความตกลง RCEP เป็นความตกลงที่มีลักษณะเป็น Comprehensive Agreement ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านการเข้าถึงตลาด (การลดภาษีและอุปสรรคทางการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน) การอำนวยความสะดวกทางการค้าและภาคธุรกิจ การเยียวยา และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เป็นต้นนอกจากนั้น RCEP จะเป็นความตกลงในภูมิภาคที่มีมาตรฐานสูงและเข้มข้นกว่าความตกลงการค้าเสรีที่อาเซียนทำกับคู่เจรจา + ๑ อื่นๆ มีความร่วมมือทั้งเชิงลึกและเชิงกว้าง รวมถึงเปิดกว้างให้ครอบคลุมประเด็นใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบันเช่น นโยบายการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวทางภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันได้

ด้วย เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียนและประเทศคู่ภาคีในความตกลง การค้าเสรี อาเซียน+๑ ทั้ง ๖ ประเทศได้ร่วมกันจัดทำเอกสารว่าด้วยหลักการทั่วไปและวัตถุประสงค์ของการเจรจาความตกลง RCEP (Guiding Principles and Objectives for Negotiating the Regional Comprehensive Economic Partnership หรือเรียกว่า “RCEP Guiding Principles”) เพื่อเป็นกรอบหลักการพื้นฐานเพื่อเจรจาให้ RCEP บรรลุเป้าหมายการเป็นความตกลงที่ทันสมัยและมีคุณภาพสูง บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ส่วนในระดับเทคนิค อาเซียนได้ตั้งคณะทำงานขึ้น ๓ คณะ คือ คณะทำงานด้านการค้าสินค้า คณะทำงานด้านการค้าบริการ และคณะทำงานด้านการลงทุน เพื่อจัดทำแนวทางการเจรจาของแต่ละด้าน (Guiding Principles) และเป็นพื้นฐานร่วมสำหรับการเจรจาเฉพาะด้านในอนาคตต่อไป

ล่าสุด นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ เข้าร่วมการประชุม รัฐมนตรีเศรษฐกิจ อาเซียนและรัฐมนตรีเศรษฐกิจประเทศภาคีความตกลงการค้าเสรีทั้ง ๖ ประเทศ (จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ประเทศกัมพูชา โดย ในการประชุมครั้งนี้ รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนและประเทศคู่ภาคีความตกลง การค้าเสรีของอาเซียน ได้เห็นชอบที่จะเสนอเอกสารว่าด้วยหลักการและแนวทางการเจรจา RCEP ต่อผู้นำ เพื่อพิจารณาประกาศการเจรจา RCEP ในช่วงการประชุมในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ นอกจากนี้ ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจฯ ยังเห็นควรให้การเจรจา RCEP ครอบคลุมทุกเรื่อง สำคัญ โดยวางกรอบเวลาเบื้องต้นให้ดำเนินการเจรจาใน ช่วงปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ สำหรับประเทศไทย RCEP จะเป็น ก้าวสำคัญของยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศของไทยตามนโยบายของ รัฐบาล ในการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนของประเทศ และเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญ ในการรักษา ขยายโอกาส และขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดที่สำคัญ ของประเทศ เนื่องจาก RCEP จะเป็นความตกลงที่มีคุณภาพสูงทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างครอบคลุมทุกมิติการค้า เพื่อ เชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต การค้า และการลงทุน รวมทั้งมีการปรับประสานกฎกติกาทางการค้าต่าง ๆ และกฎถิ่นกำเนิดสินค้าให้สอดคล้องกันมากขึ้น จึงจะช่วยอำนวยความสะดวก ทางการค้าและการ ลงทุนของภาคเอกชนได้ มากกว่าความตกลงที่มีอยู่ เพื่อเสริม โอกาสการค้าและลงทุนในตลาดที่มี มูลค่าเศรษฐกิจ รวมกันสูงถึง ๑๗,๑๐๐ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และตอบสนองต่อพลวัตรเศรษฐกิจ ของโลก ปัจจุบันและการรวมกลุ่มการค้าในภูมิภาค ที่เพิ่มขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา ไทยค้าขายกับ ประเทศในกลุ่ม RCEP กว่า ๒.๕๕ แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือ ๕๖% ของยอดรวม การค้าของ ไทย นอกจากนี้ ผลการศึกษาการเปิดตลาดการค้าเสรีภายใต้กรอบอาเซียน+๑ และอาเซียน+๖ จัดทำ โดย TDRI ร่วมกับกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ พบว่า การจัดทำความตกลงระหว่างอาเซียนกับ ประเทศภาคีทั้ง ๖ ประเทศนี้ จะทำให้ GDP ไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๐๓ และเพิ่มสวัสดิการสังคมคิด เป็นมูลค่าประมาณ ๑.๕๖ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งไทยจะได้ประโยชน์ จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้น

ของสินค้าหลายกลุ่ม เช่น ผัก ผลไม้แปรรูป อาหารแปรรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประกอบของ ยานพาหนะ ยางพารา และพลาสติก เป็นต้น หากการเจรจาเป็นผลสำเร็จ RCEP จะเป็นความตกลงที่มีผลกระทบสูง (high impact) ต่อเอเชียและแปซิฟิก และจะเป็นพื้นฐาน (Building block) หนึ่งที่สำคัญเคียงคู่กับ TPP และ CJK (China-Japan-Korea) ในการเจรจาความตกลงเปิดเสรีทางเศรษฐกิจการค้าในกลุ่มเอเปค หรือ FTAAP ในอนาคต

ผลกระทบด้านการลงทุนของอาเซียน

(Posted in: ข้อมูลของแต่ละประเทศในอาเซียน(AEC) มกราคม ๒๕๕๖)

เมื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ทั้ง ๑๐ ประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องอำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนจากประเทศสมาชิกที่ประสงค์จะเข้าไปลงทุน เมื่อมาเปรียบเทียบ แต่ละประเทศพบว่า มีนโยบายสนับสนุนนักลงทุนจากต่างประเทศ โดย ดร.อิสรา ภูมาศ ที่ปรึกษาสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้ดำเนินโครงการศึกษาผลกระทบของนโยบายและกฎหมายของประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่มีต่อผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ของไทยไว้แล้ว มีผลการศึกษาฯ ดังนี้

บรูไน รัฐบาลได้มีการเปิดเสรีทางการค้าการลงทุนมากขึ้น โดยอนุญาตให้มีการลงทุนจากต่างประเทศเกือบทุกสาขา และอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ ๑๐๐% ทุกสาขา ยกเว้นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศและที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ ที่ยังต้องมีผู้ถือหุ้นในประเทศอย่างน้อย ๑๐% ในสาขาเกษตร ประมง และแปรรูปอาหาร นอกจากนี้ รัฐบาลให้ความสำคัญกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การลงทุนเกี่ยวกับการผลิตปิโตรเคมีขั้นปลายน้ำ และสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ไม่ใช้พลังงานของบรูไน

กัมพูชา รัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ควบคู่ไปกับการรับความช่วยเหลือ จากนานาชาติ เนื่องจากกัมพูชาไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างเพียงพอ จึงมีนโยบายการค้าเสรี ไม่มีข้อกีดกันทางการค้า มีเพียงห้ามการนำเข้าสินค้าบางประเภทที่กระทบกับความมั่นคง สุขอนามัย สิ่งแวดล้อม และการควบคุมสินค้าส่งออก ที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนส่งออกจากประเทศ คือ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และข้าว

อินโดนีเซีย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ รัฐบาลได้ออกมาตรการใหม่เพื่อกระตุ้นการลงทุนในอินโดนีเซีย โดยให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่นักลงทุนใน ๑๒๕ สาขาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำให้มีการใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นวัตถุดิบและลดการนำเข้าสินค้าบริโภคขั้นสุดท้าย เช่น การเพาะปลูก พืช การทำเหมืองแร่ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ อิเล็กทรอนิกส์ ยา และอาหาร

ลาว แม้ว่ารัฐบาลต้องการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ แต่นักลงทุนต่างชาติยังประสบปัญหาสำหรับการลงทุนในลาว เนื่องจากระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่เพียงพอ เส้นทางคมนาคมขนส่งภายในประเทศยังไม่ดี นโยบายของรัฐบาลกลางกับนโยบายของแต่ละแขวงอาจยังไม่สอดคล้องกันทางปฏิบัติ แรงงานที่มีทักษะและมาตรฐานสำหรับบางอุตสาหกรรมยังมีจำนวนน้อย ขาดแคลนแรงงาน ฯลฯ ส่วนมาตรการทางการค้าที่สำคัญ ประกอบด้วย สินค้าห้ามนำเข้า ๘ รายการ ได้แก่ ปืนและอาวุธสงคราม เมล็ดฝิ่น กัญชา โคนเคนและส่วนประกอบ เครื่องมือหาลาแบบดับศูนย์ เครื่องจักรดีเซลใช้แล้ว ตู้เย็น ตู้แช่ สินค้าใช้แล้ว ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ สารเคมีอันตราย สินค้าที่ห้ามส่งออกมีทั้งหมด ๔ รายการ ฝิ่นและกัญชา ปืนและอาวุธ ไม้ซุงและวัตถุโบราณ นอกจากนี้ยังมีสินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้า ๑๘ รายการและอนุญาต ส่งออกอีก ๕ รายการ

มาเลเซีย ภายใต้แผนพัฒนามาเลเซีย ปี ๒๕๕๑ – ๒๕๖๓ อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนได้ ๑๐๐% ในสาขาบริการย่อย ๒๗ สาขา ครอบคลุมบริการด้านการท่องเที่ยว สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และขนส่ง รวมถึงการลงทุนในศูนย์กระจายสินค้าระดับภูมิภาค ศูนย์จัดซื้อสินค้าระหว่างประเทศ และการทำธุรกิจเหมืองแร่ ขณะเดียวกันยังมีการคลายข้อกำหนดการถือหุ้นของต่างชาติและเงื่อนไขด้านการส่งออกในการลงทุนด้านการผลิตอีกด้วย

เมียนมาร์ มีคณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศเป็นผู้พิจารณาโครงการลงทุนในเบื้องต้น ซึ่งรูปแบบการลงทุนที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล มี ๒ รูปแบบ คือ ๑.การลงทุนที่ชาวต่างชาติถือหุ้น ๑๐๐% ๒.การร่วมทุน แบ่งเป็นการร่วมทุนกับรัฐบาลพม่า โดยนักลงทุนต่างชาติสามารถเจรจาขอร่วมลงทุนได้มากกว่า ๑๕% ของ มูลค่าเงินลงทุนรวม และการร่วมทุนกับเอกชนพม่า ซึ่งนักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุน ในสัดส่วนน้อยกว่า ๑๕% นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในลักษณะที่เป็น BOT (Build Operate and Transfer) ในธุรกิจโรงแรม อสังหาริมทรัพย์ ส่วนการลงทุนที่เป็น PSC (Product Sharing Contract) อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนเฉพาะ ด้านการสำรวจและขุดเจาะทรัพยากรธรรมชาติออกมาใช้ประโยชน์เท่านั้น

ฟิลิปปินส์ รัฐบาลมีนโยบายเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนโดยการอำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนการดำเนินธุรกิจให้มีความสะดวกรวดเร็วขึ้นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น การก่อสร้าง รถไฟฟ้า ท่าอากาศยาน และพลังงาน

สิงคโปร์ มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมามากมายแก่นักลงทุนต่างชาติและส่งเสริมให้ไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น ไม่เรียกเก็บ Capital Gain Tax อัตราภาษี เงินได้นิติบุคคลเพียงร้อยละ ๑๗ และใช้ระบบ Single Tier System คือจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลถือเป็นภาษีสุดท้าย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม มาตรการที่รัฐบาลไม่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุน ได้แก่ ธุรกิจด้านกฎหมาย การประกอบอาชีพทนายความ กิจการที่เกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ

ไทย รัฐบาลไทยดำเนินนโยบายโดยมุ่งเน้นการเปิดเสรีและส่งเสริมการค้าเสรี ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างจริงจัง โดยได้รับการจัดอันดับจากผลสำรวจนานาชาติให้เป็นแหล่ง รองรับการลงทุนที่น่าดึงดูดที่สุดแห่งหนึ่งอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลได้ให้ความสำคัญ ในการส่งเสริมและชักจูงอุตสาหกรรม ๖ สาขาหลัก ได้แก่ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร พลังงานทดแทน ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แพชั่น และบริการ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมบันเทิง บริการเพื่อสุขภาพและการท่องเที่ยว ทั้งนี้ รัฐบาลได้ออกนโยบายเร่งส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ ด้วยการปรับปรุงกฎ ระเบียบ และปฏิรูปกฎหมายหลายฉบับเพื่อจัดอุปสรรคทางการค้า

เวียดนาม ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาเวียดนามประสบความสำเร็จในการดึงดูด การลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ รัฐบาล มีการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบทางการค้าและการลงทุนให้เกิดความคล่องตัว สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยกำหนดทิศทาง การพัฒนาประเทศไปสู่ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ จากกิจการร่วมทุนมาเป็นกิจการที่ลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมดมากขึ้น โดยภาคธุรกิจที่รัฐบาล เวียดนามให้การสนับสนุน ได้แก่ การท่องเที่ยว การขนส่ง โลจิสติกส์และการบริการทำเรือ และภาค การเกษตร รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ นอกจากนี้เวียดนาม ยังเตรียมปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีอย่างจริงจังเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ AEC (สยามธุรกิจ , ๒๕๕๖)

กรณีดังกล่าวทำให้แนวคิดการเคลื่อนย้ายทุน และการลงทุนในอาเซียน จะเป็นสิ่งบ่งบอกถึงศักยภาพของอาเซียน เป็นอย่างดีว่าน่าจะต้องการเงินทุนในการพัฒนาประเทศ และประเทศที่มีความพร้อมมากที่สุดในการเคลื่อนย้ายทุน หรือลงทุนในอาเซียน จะเป็นประเทศที่มีความพร้อม เช่น สิงคโปร์ ไทย มาเลเซีย เป็นต้น แต่การใช้ฐานอาเซียนเป็นฐานการเคลื่อนย้ายเงิน ก็เป็นเป้าหมายของประเทศพัฒนาแล้วที่ต้องเข้ามามีบทบาทในอาเซียนในการเปิดประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่นกัน จึงเป็นกรอบแนวทางการวางหลักเกณฑ์ของไทย ในการรองรับความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจการเงิน การคลัง ในการทำหน้าที่กำกับดูแลการลงทุน หรือการเคลื่อนย้ายทุนที่ต้องสมดุล และไม่สร้างปัญหาเฉกเช่นที่ประเทศไทยเคยประสบปัญหาในการเปิด BIFS เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๐ จนทำให้เกิดวิกฤตการเงินระหว่างประเทศในการรักษาความสมดุลของการเงินระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างเสถียรภาพทางการเงิน การคลังให้กับประเทศจนทำให้เกิดความมั่นคงแห่งชาติด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและมั่นคงตลอดไป

ทฤษฎีความมั่นคง

พล.อ. สายหยุด เกิดผล ให้ความหมายของความมั่นคงแห่งชาติไว้ว่า “ ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง ความรู้สึกของคนในชาติส่วนใหญ่ที่มีความรู้สึกที่ชาติของตนอยู่ในภาวะมั่นคง ทั้งนี้ด้วยความเชื่อมั่นและเข้าใจอย่างถูกต้องว่า กิจกรรมทั้งสี่ด้านของชาติ คือกิจกรรมทางการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา มีประสิทธิภาพในตนเองสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความขัดแย้งต่าง ๆ หากมีขึ้น ก็จะสามารถประสานความเข้าใจ และประสานการปฏิบัติได้ในระดับชาติ ” (ที่มา วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, เอกสารแนะนำฝ่ายเสนาธิการร่วม ภาคที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติ, กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, ๒๕๓๕ , หน้า ๒ – ๓๐)

ความหมายของความมั่นคงแห่งชาติที่ให้ไว้โดย **พล.ต. ทวีป ลัทธนานันท์** “ ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง ความปลอดภัยของรัฐ ซึ่งมีขอบเขตอย่างแคบประกอบด้วยปัจจัย ๓ ประการ คือ เสถียรภาพทางการเมือง, บุรณภาพแห่งอาณาเขต และ เศรษฐกิจที่มั่นคง “ (ที่มา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , เอกสารการสอนชุดพัฒนศึกษา , กทม. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๕ หน้า ๒๘๕)

พล.ท. ผิน เกสร ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง การให้เอกราชของชาติ บุรณภาพของดินแดน และสวัสดิภาพของประชาชนอยู่ในความมั่นคงและปลอดภัย รวมตลอดถึงการให้ประเทศดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย” (ที่มาจาก ,พล.ท. ผิน เกสร , การชี้แจงเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ, คำบรรยายที่วิทยาลัยเสนาธิการทหารบก, ๒๕๒๔ , หน้า ๒)

ดร.อรุณ ภาณุพงศ์ ให้ความหมายของความมั่นคงของชาติไว้ว่า เป็นความมั่นคงของ ดินแดน คือ บุรณภาพทางอาณาเขต ความมั่นคงของประชาชนก็คือ ความปลอดภัยและการกินดีอยู่ดีของประชาชน ความมั่นคงของรัฐบาล ก็คือการดำรงอยู่ของระบอบการปกครองที่เราเลือก (ที่มาจาก อรุณ ภาณุพงศ์, การทูตและการระหว่างประเทศ, โครงการบรรยายพิเศษ ดิเรก ชัยนาม คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สยามรัฐ, ๒๕๓๐ , หน้า๒๕)

ความหมายของความมั่นคงแห่งชาติที่ให้ไว้โดย ดร. สัญญา สัญญาวิวัฒน์ “ความมั่นคงแห่งชาติ คือสภาพของสังคมที่เป็นปึกแผ่นแข็งแรงหนาแน่น สมาชิกของสังคมมีความรู้สึกปลอดภัย เชื่อมั่นในความสามารถของรัฐที่จะปกป้องภัยอันตราย ให้กับตนเอง นอกจากนี้จะมีความหมายถึง ชาติหรือสังคมดำรงอยู่ ยังหมายรวมถึง การดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงแข็งแรง มีความสงบภายในสังคม มีความเจริญก้าวหน้าในสังคม มีความสามารถต่อต้านการรุกรานจากภายนอก “ (ที่มาจาก สัญญา สัญญาวิวัฒน์, สังคมวิทยาการเมือง หลักการและการประยุกต์ , กรุงเทพมหานคร, เจ้าพระยาการพิมพ์ ศูนย์หนังสือจูปา, ๒๕๓๑) อาจเปรียบได้ว่า ชาติที่มั่นคงก็เหมือนกับคน ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรค ไม่มีภัย ร่างกายสมบูรณ์ จิตใจฟ่องใส สามารถทำงานได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ

สำนักงานสภาความมั่นคง (สมช.) โดย นาย สามารถ ศรียานงค์ ผอ. กอง ๗ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มี.ค. ๒๕๓๘ ได้บรรยายถึงแนวความคิดในเรื่องความมั่นคงแห่งชาติไว้ว่า (ที่มาจาก สามารถ ศรียานงค์, เอกสารการบรรยาย , สภาความมั่นคงแห่งชาติ, มี.ค. ๒๕๓๘)

ตามหลักการของความหมายคำว่ารัฐ ประเทศที่จะมีความมั่นคงได้ จะต้องพร้อมด้วยลักษณะ ๔ ประการ คือ

- มีเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และปราศจากศัตรูผู้รุกราน
- ประชาชนมีความปลอดภัย อยู่ดีกินดี และมีสวัสดิภาพ
- ประเทศมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ชาติมีเกียรติ และศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับนับถือของ นานาชาติ

สมช. ได้แบ่งองค์ประกอบของความมั่นคงออกเป็น ๖ ประการ คือ

- ความมั่นคงทางการเมือง
- ความมั่นคงทางการเมืองระหว่างประเทศ (การทูต)
- ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ
- ความมั่นคงทางด้านสังคมจิตวิทยา
- ความมั่นคงทางด้านการป้องกันประเทศ
- ความมั่นคงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงาน และสิ่งแวดล้อมและ

สมช. กำหนดภัยคุกคามของความมั่นคงของชาติไว้ ๒ ทางคือ

-ภัยคุกคามจากภายใน เป็นปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ, ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาพื้นที่ด้อยพัฒนา, ปัญหาชายแดน, ปัญหาทางด้านสังคมจิตวิทยา และปัญหาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

-ภัยคุกคามจากภายนอก เช่น ปัญหาความขัดแย้งของสังคมโลก, ปัญหากลุ่มประเทศมุสลิม, ปัญหาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

นอกจากนี้ สมช. ได้กำหนดเครื่องชี้วัดความมั่นคงไว้ ๔ ประการคือ

- ประเทศชาติ มีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน
 - ประชาชน มีความปลอดภัย ความอยู่ดีกินดี และสวัสดิภาพของประชาชน
- ส่วนรวม

- การปกครอง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- เกียรติศักดิ์ เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของชาติ

กรณีตามแนวคิดด้านความมั่นคงแห่งชาติของบุคคลและสถาบันดังกล่าว จะเห็นว่าการให้ความสำคัญความมั่นคงด้านเศรษฐกิจจะเป็นหัวข้อสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดการกินดี อยู่ดีของประชาชน มีความมั่นคงระหว่างประเทศ เพราะมีเงินทุนสำรองสูง มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน มี

การเคลื่อนย้ายทุน ที่มีความมั่นคง เพราะจะทำให้เกิดความมั่นคงแห่งชาติอย่างยั่งยืน ในส่วนของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว นั้น สมควรมีการวางแนวทางการอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว โดยการทบทวน แก้ไขการอนุญาตบางเรื่อง บางอย่าง เช่น คำนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” และสัดส่วนการถือหุ้นแต่ละลำดับ ตลอดจนอำนาจการควบคุมนิติบุคคล , กำหนดระยะเวลาการอนุญาต , การเปิดอาชีพใหม่แก่คนต่างด้าว , การทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ , กรอบการใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๕ ให้ชัดเจน มีความมั่นคง , ทบทวนกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๘ ให้มีความรัดกุมและคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนร่วมของชาติ เป็นต้น

สรุป

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ กฎบัตร ข้อตกลง ความตกลงอาเซียน ตลอดจนทฤษฎีความมั่นคง ดังกล่าวมีความล้ำสมัย ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และรองรับกฎบัตรอาเซียน เพื่อให้สามารถเป็นกฎเกณฑ์การบังคับใช้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างโปร่งใส เป็นธรรม และภาคเอกชนสามารถเข้าถึง ปฏิบัติตาม ได้อย่างสมคูลและเสมอภาค

บทที่ ๓

แนวคิดด้านความมั่นคงกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

และแนวทางการปรับปรุง พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

แนวคิดความมั่นคงกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

แนวคิดและทฤษฎีความมั่นคงแห่งชาติ เป็นความรู้สึกร่วมของคนไทยทุกคนที่ต้องการให้ตนเองอยู่ในภาวะมั่นคง มีความเชื่อมั่นในกิจการของรัฐ และสามารถเกราะป้องกันผู้ประกอบการคนไทยให้สามารถแข่งขัน มีประสิทธิภาพ และมีความพร้อมทุกด้าน ในเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจ มีความมั่นคง และต้องให้ประชาชนกินดีอยู่ดี มีสวัสดิภาพมีความมั่นคง มีความปลอดภัย มีความเจริญก้าวหน้า และรัฐต้องมีเกียรติและศักดิ์ศรีเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ สามารถต่อต้านการรุกรานจากภายนอก สามารถปกครองบ้านเมืองอย่างมั่นคง และปลอดภัยจากภัยคุกคามจากภายนอก และภัยคุกคามจากภายในทั้งเรื่องเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน โดยสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้กำหนดเครื่องชี้วัดความมั่นคงไว้ทั้ง ๔ ประการตามที่กล่าวมา (ที่มาสามารถ ศรียานนท์, เอกสารการบรรยาย , สภาความมั่นคงแห่งชาติ, มี.ค. ๒๕๓๘) คือ

-ประเทศชาติ มีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน

-ประชาชน มีความปลอดภัย ความอยู่ดีกินดี และสวัสดิภาพของประชาชนส่วนรวม

-การปกครอง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

-เกียรติศักดิ์ เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของชาติ

ดังนั้นความมั่นคงของชาติจะเกิดขึ้นต้องได้ตามเครื่องชี้วัด ทั้ง ๔ ประการเพราะ การอยู่ร่วมกันในสังคมโลกไร้พรมแดน ที่ต้องมีการสร้างกลุ่มอำนาจการต่อรอง มีการสร้างเงื่อนไขการต่อรอง และสร้างศักยภาพของกลุ่มเพื่อต่อรอง เป็นสิ่งจำเป็นเช่น ทางสหภาพยุโรป ได้รวมกลุ่มเป็นกลุ่ม ยูโร(EROPE) จนทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต้องรวมตัวกันเป็นกลุ่มประเทศ อาเซียน (ASEAN) เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองกับประเทศที่มีเศรษฐกิจใหญ่กว่า และสามารถแข่งขัน และต่อ

ผู้อำนวยการการค้า ทางการเงิน ทางการลงทุนและการซื้อขายสินค้าของประเทศในกลุ่มกับประเทศอื่นอย่าง มีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน มีความปลอดภัย ความอยู่ดีกินดี และประชาชนมีสวัสดิภาพ และประเทศมีเกียรติภูมิและศักดิ์ศรี เพื่อดำรงตนให้อยู่ในฐานะสมาชิกของโลกอย่างภาคภูมิใจ สมฐานะของคนไทย

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนทางการค้าหลักของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้(ASEAN) ที่ต้องการความเจริญเติบโต ก้าวเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ต้องการเทคโนโลยีสมัยใหม่ ต้องการสาธารณูปโภคพื้นฐาน ต้องการปัจจัยสี่อย่างก้าวกระโดด จึงจำเป็นต้องเปิดกิจการค้าบางอย่างของประเทศ เพื่อให้โอกาสคนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจบางประเภท บางพวก เพื่อการค้าการลงทุนที่ก้าวกระโดด แต่อาชีพบางประเภทขอสงวนไว้สำหรับคนท้องถิ่น แต่การประกอบธุรกิจการค้าในโลกยุคใหม่ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนำเงินลงทุนตลอดจนสาธารณูปโภคพื้นฐานและปัจจัยสี่อย่างเดียวไม่เพียงพอ ทำให้ผู้ประกอบการของคนต่างด้าวบางประเภท ต้องการเข้ามาสร้างตลาดการค้า การลงทุนใหม่ การสร้างเครือข่ายผู้บริโภครูปใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนบิดเบือนดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ด้วยการทุจริต จนทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ในเรื่องการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนั้น การทบทวนและปรับปรุงกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งแนวทางการพิจารณาอนุญาต ประเภทการอนุญาต แนวโน้มการอนุญาต ปัญหาและอุปสรรคการพิจารณาอนุญาต ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพิจารณาอนุญาตของไทยกับคนต่างด้าว และศึกษาเปรียบเทียบข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน(AFAS) จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงให้กับชาติ และประชาชนคนไทยทุกคน ที่จะต้องไม่เป็นทาส(ลูกจ้าง) คนต่างด้าว เพราะประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ มีปัจจัยสี่ที่มีความสมบูรณ์ ถ้าเราไม่หลงกล กับกับดักทางเทคโนโลยีเกินพอดี เพราะนั่นคือตัวจุด และทำลายเศรษฐกิจทางการเงิน ทุนของประเทศ และยังทำลายโครงสร้างสังคมเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ต่อกันของไทย ให้เป็นสังคมที่เห็นแก่ตัว สังคมที่เอาตัวรอด สังคมที่ทำลายมิตรภาพในครอบครัว(สังคมก้มหน้า) เป็นต้น

ดังที่กล่าวมา กรณีแนวคิดด้านความมั่นคงแห่งชาติ ส่งผลกระทบต่อบุคคลและสถาบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะเห็นว่าการให้ความสำคัญความมั่นคงด้านเศรษฐกิจจะเป็นหัวข้อสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดการกินดี อยู่ดีของประชาชน มีความมั่นคงระหว่างประเทศ เพราะมีเงินทุนสำรองสูง มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน มีการเคลื่อนย้ายทุน ที่มีความมั่นคง เพราะจะทำให้เกิดความ

มั่นคงแห่งชาติอย่างยั่งยืน ในส่วนของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว นั้น สมควรมีการวางแนวทางการอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว โดยการทบทวน แก้ไขการอนุญาตบางเรื่อง บางอย่าง เช่น คำนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” และสัดส่วนการถือหุ้นแต่ละลำดับ ตลอดจนอำนาจการควบคุมนิติบุคคล , กำหนดระยะเวลาการอนุญาต , การเปิดอาชีพใหม่แก่คนต่างด้าว , การทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ , กรอบการใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๕ ให้ชัดเจน มีความมั่นคง , ทบทวนกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๘ ให้มีความรัดกุมและคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนร่วมของชาติ ตลอดจนข้อมูลการศึกษาข้อตกลงอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน(AFAS) ตลอดจนกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สมบูรณ์ เป็นต้น

แนวทางการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๔๒

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในโลกการต่อสู้ทางข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเงินทุนเคลื่อนย้ายงานที่มีความรุนแรงปัจจุบัน ทำให้เกิดการรวมตัวของแต่ละภูมิภาค เพื่อให้เกิดอำนาจต่อรอง อำนาจการแข่งขันต่อประเทศขนาดใหญ่หรือกลุ่มประเทศอื่น จึงมีความจำเป็นในการสร้างพลังอำนาจในการต่อรองประเทศของกลุ่มของตนเอง ทำให้เกิดกลุ่มประเทศอียู ลาติน หรืออาหรับ ทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต้องมีการรวมตัวกันจนเกิด กลุ่มประเทศอาเซียน เกิดกฎบัตรอาเซียน(ASEAN Charter) หรือ ธรรมนูญอาเซียน , มีข้อตกลงของอาเซียน(BLUE PRINT AEC) , กำหนดกรอบระยะเวลาการปรับลดอัตราภาษีของอาเซียนเดิม , มีข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนในแต่ละสาขา , กำหนดความตกลงพันธมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) รวมกันในที่ประชุมระดับผู้นำของอาเซียน หรือการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๒๑ และการประชุมสุดยอดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกัมพูชาจะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้น จนทำให้เกิดข้อตกลง ในการปรับปรุงข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS) ที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ตามมา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงต้องมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ เพื่อให้สอดคล้องและรองรับการอนุวัติเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการตรวจทานประเภทธุรกิจที่อนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และแนวคิดทางด้านความมั่นคงแห่งชาติส่วนต่างๆ ให้เกิดความเหมาะสม พอดีในการประกอบธุรกิจการค้า การลงทุนของ

ไทยและของคนต่างด้าวอย่างยั่งยืน

๑. ประเภทธุรกิจที่อนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

เนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในโลกไร้พรมแดน ทำให้มีคนไทยต่างด้าวสนใจเข้ามาประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ ในประเทศไทยเป็นจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งธุรกิจประเภทที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดประเภทธุรกิจไว้ จำนวน ๓ ประเภท ดังนี้

๑.การประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่ง คือธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ จำนวน ๕ รายการ ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการ

๒.การประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีสอง คือธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ หรือมีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ หมวด ๑๓ รายการ

หากประสงค์จะประกอบธุรกิจ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

๓.การประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีสาม คือธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว

หากประสงค์จะประกอบธุรกิจต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในการพิจารณาอนุญาต คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจะพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อประเทศไทยในด้านต่างๆ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เช่น ผลดี ผลเสียต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นต้น

โดยที่กระทรวงพาณิชย์มีนโยบายให้การยื่นขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีขั้นตอน ที่ง่าย ชัดเจน และโปร่งใส เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุน คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จึงได้กำหนดแนวทางในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของ

คนต่างด้าวสำหรับธุรกิจบางประเภทในบัญชีสาม และประกาศให้ผู้ขออนุญาตรวมทั้งนักลงทุนได้ทราบเป็นการทั่วไป

ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยกรอกข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ (แบบ ต.๒) ซึ่งออกตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดแบบคำขอและใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๗ ดังนั้น ข้อมูลที่คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวพิจารณาตามแนวทางการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจจำเป็นต้องระบุไว้ในแบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ (แบบ ต.๒) และเอกสารประกอบด้วย ซึ่งการระบุข้อมูลดังกล่าวไว้ในแบบคำขอ จะไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับแนวทางการพิจารณาอนุญาต เนื่องจากแนวทางการพิจารณาอนุญาตเป็นการอธิบายขยายความให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้ทราบและเข้าใจเท่านั้น

ทั้งนี้ คนต่างด้าวที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจที่มีลักษณะและขอบเขตแตกต่างไปจากแนวทางที่คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวกำหนด ยังคงสามารถที่จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้โดยคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจะพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

อนึ่งแนวทางในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจตามที่คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวกำหนดนี้ อาจจะมีการประกาศธุรกิจบางประเภทเพิ่มเติม และอาจจะมีการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะได้มีการประกาศให้ทราบเป็นระยะๆ

๒. แนวทางการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๑๒ ประเภท ตามพ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.๑ สำนักงานผู้แทน

๒.๒ สำนักงานภูมิภาค

๒.๓ การให้บริการหรือประกอบธุรกิจอื่นกับภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

๒.๔ การให้บริการกับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๒.๕ การให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา

๒.๖ การบริการให้เช่า

๒.๗ การบริการให้เช่าแบบลีสซิ่ง

๒.๘ การบริการให้เช่าซื้อ

๒.๙ การบริการแพ็คเกจอริง

๒.๑๐ การบริการรับจ้างผลิต

๒.๑๑ การให้บริการหรือประกอบธุรกิจอื่น โดยเป็นคู่สัญญากับภาคเอกชน

๒.๑๒ การค้าส่ง

๓. ประเภทการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ๖

ประเภท

ตัวอย่างแนวทางการพิจารณา

ประเภทที่ ๑ แนวทางในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ประเภท สำนักงานผู้แทน

ธุรกิจบริการประเภทสำนักงานผู้แทน เป็นการดำเนินธุรกิจให้บริการแก่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มซึ่งตั้งอยู่ในต่างประเทศ จัดเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม(๒๑)ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๒ การธุรกิจบริการอื่นหากคนต่างด้าวประสงค์จะเข้ามาดำเนินการต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ในการพิจารณาอนุญาตคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้กำหนดแนวทางไว้ ดังนี้

๑. คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจให้บริการแก่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มในต่างประเทศเท่านั้น

๒. ลักษณะของธุรกิจ

สำนักงานผู้แทนต้องมีลักษณะครบทั้ง 2 ประการ ดังต่อไปนี้

๑)สำนักงานผู้แทนให้บริการแก่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มโดยไม่มีรายได้จากการให้บริการ นอกจากนี้ได้รับเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในสำนักงานจากสำนักงานใหญ่เท่านั้น

๒)สำนักงานผู้แทนไม่มีอำนาจรับคำสั่งซื้อหรือเสนอขายหรือเจรจาทำธุรกิจกับบุคคลหรือนิติบุคคลใดๆ

๓. ขอบเขตการให้บริการ

การประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานผู้แทนสามารถให้บริการได้ภายในขอบเขตธุรกิจบริการที่กำหนดไว้ ๕ ประเภท ซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการวิซ่าและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๔ โดยสำนักงานผู้แทนสามารถให้บริการประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทั้ง ๕ ประเภท ก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และลักษณะธุรกิจของสำนักงานผู้แทน ดังนี้

- ๑) การรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มทราบ
- ๒) การให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวสินค้าของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่จำหน่ายแก่ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ใช้สินค้า
- ๓) การหาแหล่งจัดซื้อสินค้าหรือบริการในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม
- ๔) การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณของสินค้าที่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มซื้อหรือจ้างผลิตในประเทศไทย
- ๕) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ of สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔. ข้อมูลและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาอนุญาตประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจะพิจารณาจากรายละเอียดข้อมูลในแบบคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามขอบเขตบริการของสำนักงานผู้แทน ดังนี้

- ๔.๑ การรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มทราบ
 - ๔.๑.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้
 - ๔.๑.๑.๑ ศึกษารวบรวมข้อมูลในประเทศไทย และ
 - ๔.๑.๑.๒ รายงานข้อมูลที่รวบรวมได้ให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มในต่างประเทศใช้ประกอบการพิจารณาเข้ามาลงทุนในประเทศไทยในอนาคต เช่น

ศึกษารวบรวม และรายงานข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การลงทุน การตลาด การผลิต การจำหน่าย และความต้องการใช้สินค้า ในอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์อาหาร

๔.๑.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๑.๒.๑ เป็นการรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจที่มีการระบุขอบเขตและเรื่องที่จะรายงานและวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลไปใช้อย่างชัดเจน

๔.๑.๒.๒ ข้อมูลที่รายงานสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือกลุ่มในต่างประเทศ

๔.๑.๒.๓ ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการที่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มใช้ข้อมูลจากการรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจของสำนักงานผู้แทน เช่น นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้าในประเทศไทยในอนาคต

๔.๑.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๑.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลรวมทั้งวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๑.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๑.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๑.๓.๔ สำเนางบการเงินหรือรายงานประจำปี (ถ้ามี)

๔.๒ การให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เกี่ยวกับตัวสินค้าของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่จำหน่ายแก่ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ใช้สินค้า

๔.๒.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

เป็นการเข้ามาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติเทคนิคการใช้งานและการแก้ปัญหาการใช้งานสินค้าของสำนักงานใหญ่หรือของบริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่จำหน่ายเข้ามาในประเทศไทย เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับคุณสมบัติและวิธีการใช้งานสินค้าประเภทเครื่องมือและเครื่องจักรอุตสาหกรรม สารเคมีชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๔.๒.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๒.๒.๑ ระบุประเภทสินค้าหรือลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าที่จะเข้ามา ให้คำแนะนำ

๔.๒.๒.๒ สินค้าที่จะเข้ามาให้คำแนะนำเป็นสินค้าที่มีความลับซับซ้อนหรือต้องใช้เทคนิคเป็นพิเศษ ซึ่งผู้ใช้สินค้าจำเป็นต้องมีความเข้าใจ จึงจะสามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์

๔.๒.๒.๓ มีข้อมูลว่า ได้มีการจำหน่ายสินค้าจากสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มเข้ามาในประเทศไทยแล้ว เช่น รายชื่อผู้ซื้อหรือผู้ใช้สินค้าในประเทศไทย มูลค่าการจำหน่ายสินค้าจากสำนักงานใหญ่หรือจากบริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มเข้ามาในประเทศไทย

๔.๒.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๒.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๒.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือกลุ่ม

๔.๒.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๒.๓.๔ หลักฐานการจำหน่ายสินค้าเข้ามาในประเทศไทย เช่น ใบกำกับสินค้า สัญญาซื้อขาย หนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่าย

๔.๒.๓.๕ เอกสารเผยแพร่แสดงรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า เช่น แผ่นพับ

๔.๓ การหาแหล่งจัดซื้อสินค้าหรือบริการในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๔.๓.๑ ลักษณะการดำเนินงานดังนี้

เป็นการเข้ามาเพื่อหาข้อมูลแหล่งผลิตหรือแหล่งสินค้าหรือบริการ เพื่อให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาสั่งซื้อหรือจ้างผลิต เช่น การหาแหล่งจัดซื้อสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์อาหาร สินค้าทางการเกษตร เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วน อะไหล่และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๔.๓.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๓.๒.๑ ระบุประเภทหรือลักษณะสินค้าหรือบริการที่จะมาหาแหล่งจัดซื้อชัดเจน ซึ่งต้องเป็นสินค้าที่มีอยู่ในประเทศไทย

๔.๓.๒.๒ สินค้าหรือบริการที่จะเข้ามาหาแหล่งจัดซื้อนั้น สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม เช่น สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่มในต่างประเทศ ประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าประเภทอาหารในต่างประเทศ จึงเข้ามาตั้งสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย เพื่อหาแหล่งจัดซื้อสินค้าประเภทอาหาร และส่งออกไปต่างประเทศ ต้องมีข้อมูลว่ามีการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการแล้วหรืออยู่ระหว่างการสั่งซื้อหรือจะมีการสั่งซื้อ

๔.๓.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๓.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๓.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๓.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่

- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๓.๓.๔ หลักฐานการสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม เช่น ใบกำกับสินค้า (ถ้ามี)

๔.๔ การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณของสินค้าที่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มซื้อหรือจ้างผลิตในประเทศไทย

๔.๔.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการหาแหล่งจัดซื้อสินค้าหรือบริการในประเทศไทย ซึ่งสำนักงานผู้แทนจะตรวจสอบลักษณะรูปแบบคุณภาพหรือกระบวนการผลิตสินค้าว่า เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณสินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่หาแหล่งจัดซื้อ

๔.๔.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๔.๒.๑ ระบุประเภทหรือลักษณะสินค้าหรือบริการที่จะตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณชัดเจน

๔.๔.๒.๒ ต้องมีข้อมูลว่า มีการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการแล้วหรืออยู่ระหว่างการสั่งซื้อหรือจะมีการสั่งซื้อ

๔.๔.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๔.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล รวมทั้งวัตถุประสงค์ ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๔.๓.๒ แผนภูมิ โครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่ กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๔.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๔.๓.๔ หลักฐานการสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยของสำนักงานใหญ่ หรือในกลุ่ม เช่น ใบกำกับสินค้า (ถ้ามี)

๔.๕ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๕.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดสินค้าหรือบริการใหม่ ซึ่งยังไม่มีจำหน่ายหรือให้บริการในประเทศไทย หรือกรณีที่เป็นสินค้าหรือบริการเดิมที่เคยมีการจำหน่ายเข้ามาในประเทศไทยแล้ว ต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่ได้มีการพัฒนาให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม เช่นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้า เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๔.๕.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะ ดังต่อไปนี้

๔.๕.๒.๑ ระบุประเภทหรือลักษณะของสินค้าหรือบริการที่จะเผยแพร่

๔.๕.๒.๒ ระบุลักษณะหรือคุณสมบัติที่แตกต่างระหว่างสินค้าหรือบริการเดิมกับสินค้าหรือบริการใหม่ที่เข้ามาเผยแพร่ข้อมูล หรือกรณีเป็นสินค้าหรือบริการเดิมที่เคยมีการจำหน่ายเข้ามาในประเทศแล้วต้องระบุข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าได้มีการพัฒนาแตกต่างไปจากรูปแบบเดิมอย่างไรบ้าง

๔.๕.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๕.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล รวมทั้งวัตถุประสงค์ ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๕.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๕.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๕.๓.๔ เอกสารเผยแพร่แสดงรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า

ใหม่ เช่น แผ่นพับ

๕. เงื่อนไขที่สำนักงานผู้แทนต้องปฏิบัติภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว

สำนักงานผู้แทนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนี้

๕.๑ ต้องนำส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท

๕.๒ เงินกู้ยืมที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต (เงินกู้ หมายถึง ภาระหนี้สินทั้งหมดของกิจการ ไม่ว่าธุรกรรมที่ก่อให้เกิดภาระหนี้สินนั้นจะกระทำในรูปแบบใดก็ตาม แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงหนี้ทางการค้าตามปกติธุระของกิจการ เช่น เจ้าหนี้การค้า ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย)

๕.๓ ผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหนึ่งคน (ภูมิลำเนา หมายถึง สถานที่อยู่อาศัยในประเทศไทยที่สามารถติดต่อได้ ซึ่งอาจเป็นที่ตั้งของสำนักงานก็ได้ ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่พักชั่วคราว เช่น โรงแรม)

๕.๔ ต้องนำส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือเรียกหรือสอบถาม

๕.๕ ต้องจัดทำบัญชีและนำส่งงบการเงินต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๖. คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาต

ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทนให้ผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยแทนนิติบุคคลในต่างประเทศ ต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องตรงตามความเป็นจริงของข้อมูลและเอกสารที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาต

ประเภทที่ ๒ แนวทางการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ประเภท สำนักงานภูมิภาค

ธุรกิจบริการประเภทสำนักงานภูมิภาคเป็นการประกอบธุรกิจแทนสำนักงานใหญ่ ในการให้บริการแก่สำนักงานใหญ่ สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย จัดเป็นการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม(๒๑)ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ การประกอบธุรกิจบริการอื่น หากคนต่างด้าวประสงค์

จะเข้ามาดำเนินการต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ในการพิจารณาอนุญาตคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้กำหนด แนวทางไว้ ดังนี้

๑. คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศและเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย เพื่อดำเนินธุรกิจแทนสำนักงานใหญ่ในการให้บริการแก่สำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่มที่ตั้งในประเทศไทย หรือภูมิภาคเอเชียเท่านั้น

๑. ลักษณะของธุรกิจ

สำนักงานภูมิภาคต้องมีลักษณะครบทั้ง ๒ ประการ ดังต่อไปนี้

๑) สำนักงานภูมิภาคให้บริการแก่สำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม โดยไม่มีรายได้จากการให้บริการ นอกจากนี้ได้รับเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในสำนักงานจากสำนักงานใหญ่เท่านั้น

๒) สำนักงานภูมิภาคไม่มีอำนาจรับคำสั่งซื้อหรือเสนอขายหรือเจรจาทำธุรกิจกับ บุคคลหรือนิติบุคคลใดๆ

๒. ขอบเขตการให้บริการ

การประกอบธุรกิจเป็นสำนักงานภูมิภาค สามารถให้บริการได้ภายในขอบเขต ธุรกิจบริการที่กำหนดไว้ ๗ ประเภท ซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดตั้ง ศูนย์บริการวิซ่าและใบอนุญาตทำงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยสำนักงานผู้แทนสามารถ ให้บริการประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทั้ง ๗ ประเภท ก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และลักษณะธุรกิจ ของสำนักงานภูมิภาค ดังนี้

๑) การติดต่อประสานงานและกำกับการดำเนินงาน

๒) การให้บริการปรึกษาและบริการการจัดการ

๓) การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล

๔) การจัดการด้านการเงิน

๕) การควบคุมการตลาดและการวางแผนส่งเสริมการขาย

๖) การพัฒนาผลิตภัณฑ์

๓) การบริการการวิจัยและพัฒนา

๓. ข้อมูลและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาอนุญาตประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานภูมิภาค คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจะพิจารณาจากรายละเอียดข้อมูลในแบบคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามขอบเขตบริการของสำนักงานภูมิภาค ดังนี้

๓.๑ การติดต่อประสานงานและกำกับการดำเนินงาน**๓.๑.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้**

๓.๑.๑.๑ เป็นตัวกลางในการติดต่อประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่กับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชีย เช่น การทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงานในด้านการสำรวจปีโตรเลียม ให้แก่บริษัทในกลุ่ม ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศเวียดนาม และการประสานงานให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ สำหรับสัตว์เลี้ยงและสัตว์เศรษฐกิจให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือในประเทศเวียดนาม ได้หวัน และญี่ปุ่น

๓.๑.๑.๒ กำกับและดูแลการดำเนินงานสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มให้เป็นไปตามนโยบายของสำนักงานใหญ่ โดยการจัดให้มีการประเมินผลด้านการจัดการธุรกิจสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มเพื่อกำกับดูแลความชำนาญในการจัดการธุรกิจ ผลงานด้านการตลาด ด้านความรู้ทางเทคนิค ความต้องการในการได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานใหญ่ เช่น การกำหนดและวางแผนการจัดทำเอกสาร คู่มือวินิจฉัยโรคและคู่มือการดูแลสัตว์เลี้ยงให้แก่สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือในประเทศเวียดนาม ได้หวัน และญี่ปุ่น

๓.๑.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๓.๑.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่ามีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในภูมิภาคอย่างน้อย ๑ ราย

๓.๑.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๑.๒.๓ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการหรือแสดงขั้นตอนการให้บริการโดยสังเขป

๓.๑.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๑.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อพิจารณา
ความเป็นบริษัทในเครือที่ตั้งสำนักงาน

๓.๑.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงาน
ใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๓.๑.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือใน
กลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๓.๒ การให้บริการปรึกษาและบริการการจัดการ

๓.๒.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๒.๑.๑ เป็นการให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานสาขาหรือ
บริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชีย ในการจัดรูปแบบการจัดการและดำเนินงานให้
เป็นไปตามนโยบายที่สำนักงานใหญ่ วางไว้ และ

๓.๒.๑.๒ ให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหาในการประกอบธุรกิจ
เช่น ในกรณีที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มประสบปัญหาในด้านการลงทุน
การตลาด หรือการดำเนินการเกี่ยวกับ ปีโตรเลียม ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจ การขุดเจาะ การแปรรูป
หรือการผลิต สำนักงานภูมิภาคจะดำเนินการตรวจสอบและศึกษา ถึงสาเหตุและแนวทางการแก้ไข
ปัญหาเพื่อเสนอแนะแก่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม และการบริการการจัดการ
และให้คำปรึกษา นโยบายการผลิต โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้านการผลิตเพื่อให้สำนักงานสาขาหรือ
บริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม กำหนดนโยบายและนำไปใช้ในการดำเนินงานด้านการผลิตต่อไป

๓.๒.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะ
ดังต่อไปนี้

๓.๒.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่า มีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ
หรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในภูมิภาคอย่างน้อย ๑ ราย

๓.๒.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงาน

ใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๒.๒.๓ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการหรือแสดงขั้นตอนการให้บริการโดยสังเขป

๓.๒.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๒.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อพิจารณาความเป็นบริษัทในเครือที่ตั้งสำนักงาน

๓.๒.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๓.๒.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๓.๓ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล

๓.๓.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๓.๑.๑ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพบุคลากรของสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม เช่น การฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำรายงานทางการเงินให้มีมาตรฐานเดียวกัน และการจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการขาย การจัดการกับข้อโต้แย้ง หรือปัญหาการใช้ผลิตภัณฑ์ยารักษาโรคสำหรับสัตว์เลี้ยง และสัตว์เศรษฐกิจที่ไม่ถูกวิธี

๓.๓.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๓.๓.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่ามีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในภูมิภาคอย่างน้อย ๑ ราย

๓.๓.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๓.๒.๓ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการ หรือ

แสดงขั้นตอนการให้บริการโดยสังเขป

๓.๓.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๓.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อพิจารณาความเป็นบริษัทในเครื่องที่ตั้งสำนักงาน

๓.๓.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครื่องหรือในกลุ่ม

๓.๓.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๓.๔ การจัดการด้านการเงิน

๓.๔.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๔.๑.๑ วิเคราะห์ให้คำแนะนำและวางแผนการบริหารการจัดการเรื่องการเงินให้กับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่ม เช่น การให้คำปรึกษาด้านการเงิน การวางแผนจัดหาแหล่งเงินทุนระยะสั้นและระยะยาว เพื่อใช้เป็นทุนในการดำเนินการของสำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องที่ตั้ง ในประเทศฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น ไต้หวันและจีน การแนะนำแหล่งเงินทุนให้กับ สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่ม หรือเสนอแนะหรือให้ความช่วยเหลือหรือจัดการเกี่ยวกับ โครงการสนับสนุน ด้านการเงิน โดยศึกษาข้อเสนอจากธนาคารหรือสถาบันการเงินของหลายๆประเทศ และการตรวจสอบค่าใช้จ่ายของสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่มและกำหนดวิธีการบริหารการเงินให้เป็นไปได้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๔.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๓.๔.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่ามีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในภูมิภาคอย่างน้อย ๑ ราย

๓.๔.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงาน

ใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๔.๒.๓ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการหรือแสดงขั้นตอนการให้บริการโดยสังเขป

๓.๔.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๔.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อพิจารณาความเป็นบริษัทในเครือที่ตั้งสำนักงาน

๓.๔.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๓.๔.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๓.๕ การควบคุมการตลาดและการวางแผนส่งเสริมการขาย

๓.๕.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๕.๑.๑ ติดตามความเคลื่อนไหวของธุรกิจในกลุ่มภาคเอเชีย กับ

๓.๕.๑.๒ รวบรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การเงิน การลงทุน แนวโน้มตลาดในเอเชียและการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งนโยบายของภาครัฐเพื่อกำหนดนโยบายด้านการตลาดและวางแผนส่งเสริมการขาย เช่น การศึกษาแนวโน้ม ความต้องการของผู้บริโภค และการตลาดของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่มภาคเอเชีย เพื่อกำหนดนโยบายด้านการตลาดและวางแผนส่งเสริมการขาย

๓.๕.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๓.๕.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่ามีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในกลุ่มภูมิภาคอย่างน้อย ๒ ราย

๓.๕.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงาน

ใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๕.๒.๑ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการหรือแสดง ขั้นตอนการให้บริการ โดยสังเขป

๓.๕.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๕.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อพิจารณา ความเป็นบริษัทในเครือที่ตั้งสำนักงาน

๓.๕.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงาน ใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๓.๕.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือใน กลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๓.๖ การพัฒนาผลิตภัณฑ์

๓.๖.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๖.๑.๑ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ของสำนักงานสาขาหรือบริษัทใน เครือหรือในกลุ่มให้มีคุณภาพ และมีความเหมาะสมกับสภาพการตลาดและความต้องการของ ผู้บริโภคในภูมิภาคเอเชีย เช่น การทำการวิเคราะห์ผลการทดสอบการขับชี้รถยนต์เพื่อให้สำนักงาน สาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มนำไปปรับปรุงประสิทธิภาพรถยนต์ที่ผลิต การพัฒนาสูตร ตำรับผลิตภัณฑ์ยารักษาโรคและการตรวจวิเคราะห์คุณภาพมาตรฐานสูตรตำรับยา โดยอาศัย เทคโนโลยีจากบริษัทแม่ถ่ายทอดให้แก่บุคลากรของสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม และการประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือในประเทศเวียดนามในการถ่ายทอด เทคโนโลยีการผลิตภัณฑ์ของบริษัท

๓.๖.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะ ดังต่อไปนี้

๓.๖.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่ามีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ

หรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในภูมิภาคอย่างน้อย ๑ ราย

๓.๖.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๖.๒.๓ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการหรือแสดงขั้นตอนการให้บริการโดยสังเขป

๓.๖.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๖.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อพิจารณาความเป็นบริษัทในเครือที่ตั้งสำนักงาน

๓.๖.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๓.๖.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๓.๗ การบริการการวิจัยและพัฒนา

๓.๗.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๗.๑.๑ ดำเนินการวิเคราะห์และวิจัยสินค้าของบริษัท ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค หรือการวิเคราะห์และวิจัยเพื่อหาแหล่งสินค้าหรือวัตถุดิบ ให้แก่บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม เช่นการประสานงานกับศูนย์วิจัยและพัฒนาในประเทศเวียดนาม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ สำหรับอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกร สัตว์ปีก โคนม ให้เหมาะสมกับความต้องการกับตลาดในภูมิภาคเอเชีย การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตปิโตรเลียม และการวิจัยพื้นผิวโลก เพื่อคำนวณปริมาณปิโตรเลียมใต้ผิวโลก เพื่อช่วยในการผลิตปิโตรเลียมของบริษัทในเครือหรือในเครือหรือในกลุ่มในประเทศอินโดนีเซีย

๓.๗.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๓.๗.๒.๑ ต้องมีข้อมูลที่แสดงว่ามีสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่มตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในภูมิภาคอย่างน้อย ๑ ราย

๓.๗.๒.๒ ต้องมีข้อมูลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงาน ใหญ่กับผู้รับบริการว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่ม

๓.๗.๒.๓ ต้องมีคำอธิบายที่แสดงรายละเอียดการให้บริการหรือ แสดงขั้นตอนการให้บริการโดยสังเขป

๓.๗.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๓.๗.๓.๑ สำเนาหนังสือ หรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล เพื่อ พิจารณาความเป็นบริษัทในเครือที่ตั้งสำนักงาน

๓.๗.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงาน ใหญ่กับสำนักงานสาขา บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๓.๗.๓.๓ รายละเอียดของสำนักงานสาขา หรือบริษัทในเครือหรือใน กลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๑. ข้อมูลและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจะพิจารณาจากรายละเอียดข้อมูลในแบบคำขอรับ ใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามขอบเขตบริการของสำนักงาน ผู้แทน ดังนี้

๔.๑ การรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่หรือ บริษัทในเครือหรือในกลุ่มทราบ

๔.๑.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

๔.๑.๑.๑ ศึกษารวบรวมข้อมูลในประเทศไทย และ

๔.๑.๑.๒ รายงานข้อมูลที่รวบรวมได้ให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทใน

เครื่องหรือในกลุ่มในต่างประเทศใช้ประกอบการพิจารณาเข้ามาลงทุนในประเทศในอนาคต เช่น ศึกษา รวบรวม และรายงานข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การลงทุนการตลาด การผลิต การจำหน่าย และความต้องการใช้สินค้า ในอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์อาหาร

๔.๑.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๑.๒.๑ เป็นการรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจที่มีการระบุขอบเขตและเรื่องที่จะรายงานและวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลไปใช้อย่างชัดเจน

๔.๑.๒.๒ ข้อมูลที่รายงานสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครื่องหรือกลุ่มในต่างประเทศ

๔.๑.๒.๓ ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการที่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่มใช้ข้อมูลจากการรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจของสำนักงานผู้แทน เช่น นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้าในประเทศไทยในอนาคต

๔.๑.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๑.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลรวมทั้งในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๑.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่ม

๔.๑.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๑.๓.๔ สำเนางบการเงินหรือรายงานประจำปี (ถ้ามี)

๔.๒ การให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เกี่ยวกับตัวสินค้าของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครื่องหรือในกลุ่มที่จำหน่ายแก่ตัวแทนจำหน่ายหรือผู้ใช้สินค้า

๔.๒.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

เป็นการเข้ามาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติเทคนิคการทำงานและการแก้ปัญหาการใช้งานสินค้าของสำนักงานใหญ่หรือของบริษัทในเครือหรือในกลุ่มที่จำหน่ายเข้ามาในประเทศไทย เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับคุณสมบัติและวิธีการใช้งานสินค้าประเภทเครื่องมือและเครื่องจักรอุตสาหกรรม สารเคมีชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๔.๒.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๒.๒.๑ ระบุประเภทสินค้าหรือลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าที่จะเข้ามาให้คำแนะนำ

๔.๒.๒.๒ สินค้าที่จะเข้ามาให้คำแนะนำเป็นสินค้าที่มีความสลับซับซ้อนหรือต้องใช้เทคนิคเป็นพิเศษซึ่งผู้ใช้สินค้าจำเป็นต้องมีความเข้าใจ จึงจะสามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์

๔.๒.๒.๓ มีข้อมูลว่าได้มีการจำหน่ายสินค้าจากสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มเข้ามาในประเทศไทยแล้ว เช่น รายชื่อผู้ซื้อหรือผู้ใช้สินค้าในประเทศไทย มูลค่าการจำหน่ายสินค้าจากสำนักงานใหญ่หรือจาก บริษัทในเครือหรือบริษัทในกลุ่มเข้ามาในประเทศไทย

๔.๒.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๒.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๒.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือกลุ่ม

๔.๒.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๒.๓.๔ หลักฐานการจำหน่ายสินค้าเข้ามาในประเทศไทย เช่น ใบกำกับสินค้า สัญญาซื้อขาย หนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่าย

๔.๒.๓.๕ เอกสารเผยแพร่แสดงรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า เช่น แผ่นพับ

๔.๓ การหาแหล่งจัดซื้อสินค้าหรือบริการในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๓.๑ ลักษณะการดำเนินงานดังนี้

เป็นการเข้ามาเพื่อหาข้อมูลแหล่งผลิตหรือแหล่งสินค้าหรือบริการ เพื่อให้สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาสั่งซื้อหรือจ้างผลิต เช่น การหาแหล่งจัดซื้อสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์อาหารสินค้าทางการเกษตร เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วน อะไหล่และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๔.๓.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๓.๒.๑ ระบุประเภทหรือลักษณะสินค้าหรือบริการที่จะมาหาแหล่งจัดซื้อชัดเจนซึ่งต้องเป็นสินค้าที่มีอยู่ในประเทศไทย

๔.๓.๒.๒ สินค้าหรือบริการที่จะเข้ามาหาแหล่งจัดซื้อนั้นสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม เช่น สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือ หรือในกลุ่มในต่างประเทศ

๔.๓.๒.๓ ประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งสินค้าประเภทอาหารในต่างประเทศ จึงเข้ามาตั้งสำนักงานผู้แทนในประเทศไทย เพื่อหาแหล่งจัดซื้อสินค้า ประเภทอาหาร และส่งออกไปต่างประเทศ

๔.๓.๒.๔ ต้องมีข้อมูลว่ามีการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการแล้วหรืออยู่ระหว่างการสั่งซื้อหรือจะมีการสั่งซื้อ

๔.๓.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๓.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล รวมทั้งวัตถุประสงค์ ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๓.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๓.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๓.๓.๔ หลักฐานการสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม เช่น ใบกำกับสินค้า (ถ้ามี)

๔.๔ การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณของสินค้าที่สำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่มซื้อหรือจ้างผลิตในประเทศไทย

๔.๔.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการหาแหล่งจัดซื้อสินค้าหรือบริการในประเทศไทยซึ่งสำนักงานผู้แทนจะตรวจสอบลักษณะรูปแบบคุณภาพหรือกระบวนการผลิตสินค้าว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หรือไม่ ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณสินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่หาแหล่งจัดซื้อ

๔.๔.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๔.๒.๑ ระบุประเภทหรือลักษณะสินค้าหรือบริการที่จะตรวจสอบและควบคุมคุณภาพและปริมาณชัดเจน

๔.๔.๒.๒ ต้องมีข้อมูลว่ามีการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการแล้วหรืออยู่ระหว่างการสั่งซื้อหรือจะมีการสั่งซื้อ

๔.๔.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๔.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลรวมทั้งวัตถุประสงค์ ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๔.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๔.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่

- ประเทศที่จดทะเบียน
- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๕.๓.๔ หลักฐานการตั้งซื้อสินค้าจากประเทศไทยของสำนักงานใหญ่หรือในกลุ่ม เช่น ใบกำกับสินค้า (ถ้ามี)

๔.๕ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการใหม่ของสำนักงานใหญ่หรือบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๕.๑ ลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดสินค้าหรือบริการใหม่ ซึ่งยังไม่มี การจำหน่ายหรือให้บริการในประเทศไทย หรือกรณีที่เป็นสินค้าหรือบริการเดิมที่เคยการจำหน่ายเข้ามาในประเทศไทยแล้ว ต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่ได้มีการพัฒนาให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม เช่น การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้า เครื่องใช้ไฟฟ้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๔.๕.๒ ข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอรับใบอนุญาต จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะดังต่อไปนี้

๔.๕.๒.๑ ระบุประเภทหรือลักษณะของสินค้าหรือบริการที่จะเผยแพร่

๔.๕.๒.๒ ระบุลักษณะหรือคุณสมบัติที่แตกต่างระหว่างสินค้าหรือบริการเดิมกับสินค้าหรือบริการใหม่ที่เข้ามาเผยแพร่ข้อมูล หรือกรณี เป็นสินค้าหรือบริการเดิมที่เคยมีการจำหน่ายเข้ามาในประเทศแล้วต้องระบุข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า ได้มีการพัฒนาแตกต่างไปจากรูปแบบเดิมอย่างไรบ้าง

๔.๕.๓ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบด้วย

๔.๕.๓.๑ สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลรวมทั้งวัตถุประสงค์ ในการประกอบธุรกิจของนิติบุคคล

๔.๕.๓.๒ แผนภูมิโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สำนักงานใหญ่กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

๔.๕.๓.๓ รายละเอียดของบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม ดังนี้

- รายชื่อ
- ธุรกิจหลักที่ดำเนินการอยู่
- ประเทศที่จดทะเบียน

- สัดส่วนการถือหุ้นของสำนักงานใหญ่

๔.๕.๑.๔ เอกสารเผยแพร่แสดงรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าใหม่

เช่น แผ่นพับ

๕. เงื่อนไขที่สำนักงานผู้แทนต้องปฏิบัติภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว

สำนักงานผู้แทนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนี้

๕.๑ ต้องนำส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท

๕.๒ เงินกู้ยืมเงินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ต้องไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต(เงินกู้ หมายถึง ภาระหนี้สินทั้งหมดของกิจการไม่ว่าธุรกรรมที่ก่อให้เกิดภาระหนี้สินนั้นจะกระทำในรูปแบบใดก็ตาม แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงหนี้ทางการค้าตามปกติธุระของกิจการ เช่น เจ้าหนี้การค้า ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย)

๕.๓ ผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหนึ่งคน (ภูมิลำเนา หมายถึง สถานที่อยู่อาศัยในประเทศไทยที่สามารถติดต่อได้ซึ่งอาจเป็นที่ตั้งของสำนักงานก็ได้ ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่พักชั่วคราว เช่น โรงแรม)

๕.๔ ต้องนำส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือเรียกหรือสอบถาม

๕.๕ ต้องจัดทำบัญชีและนำส่งงบการเงินต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๖. คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาต

ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจบริการเป็นสำนักงานผู้แทน ให้ผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยแทนนิติบุคคลในต่างประเทศ ต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องตรงตามความเป็นจริงของข้อมูลและเอกสารที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาต

จากการพิจารณาแนวทางการอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ แต่ละประเภทธุรกิจ ๑๒ แนวทางหลัก และแนวทางอื่นๆ ที่เสนอเข้าพิจารณา จะเห็นว่าการพิจารณาอนุญาตคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้กำหนดแนวทางไว้ ๖ ประเภท ดังนี้

๑.คุณสมบัติของผู้รับอนุญาต ซึ่งในการขออนุญาตทุกประเภทต้องเป็น “คนต่างด้าว”

ตามมาตรา ๔ คือเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศและเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีสถานะเป็นคนต่างด้าว ดังนั้น การขออนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวทุกประเภท ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น แต่คำนิยาม คนต่างด้าว ดังกล่าวไม่ชัดเจน เพราะตรวจโครงสร้างหุ้นบริษัทเพียงชั้นเดียว ทำให้เกิด ผู้ประกอบธุรกิจคนไทย ในคราวคนต่างด้าว ซึ่งจะกล่าวต่อไปในบทสรุป เสนอแนะ

๒. ลักษณะของธุรกิจ เป็นการบ่งลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่ขออนุญาตให้ทางคณะกรรมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ทราบถึงลักษณะการประกอบธุรกิจประเภทใด เช่น สำนักงานผู้แทน สำนักงานภูมิภาค การให้บริการหรือประกอบธุรกิจอื่นกับภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ การให้บริการกับบริษัทในเครือหรือในกลุ่ม การบริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา การบริการให้เช่า การบริการให้เช่าแบบลิสซิ่ง การบริการให้เช่าซื้อ การบริการแฟ็กเตอร์ริง การบริการรับจ้างผลิต การให้บริการหรือประกอบธุรกิจอื่น โดยเป็นคู่สัญญากับภาคเอกชน การค้าส่ง และอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งธุรกิจที่สามารถอนุญาตได้ต้องมีลักษณะไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๕ โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา เพราะการอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ประเทศไทยโดยรวม

แต่ที่ผ่านมา การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว มาตรา ๖ ไม่มีกรอบการใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ ขึ้นสูงชัดเจนให้คณะกรรมการพิจารณา ทำให้มีการพิจารณาขยายกรอบการอนุญาตตลอดเวลา อาทิ

-การขยายระยะเวลาใบอนุญาต จากเดิมอนุญาตครั้งละ ๕ ปี ยกเว้น ใบอนุญาตทำสัญญากับภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน ใบอนุญาตจึงอนุญาตแบบมีกำหนดเวลา แต่ปัจจุบันใบอนุญาตไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด ซึ่งส่งผลต่อการทบทวนแนวทางการอนุญาตของอาชีพบางประเภทที่ส่งผลกระทบต่อคนไทย เช่น การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการโซ่ช่วยคนไทย การอนุญาตให้ประกอบอาชีพธุรกิจบริการติดตั้ง

ซ่อมแซมบำรุงรักษาผลิตภัณฑ์ ที่ผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าวสามารถดำเนินการได้โดยไม่มีระยะเวลาสิ้นสุดการอนุญาต เป็นต้น

-การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และบริษัทลูก้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย เช่น การทำกิจการบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน ให้เช่าที่ดิน พื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค การทำธุรกิจบริการให้คำปรึกษา แนะนำ หรือบริหารจัดการในด้านต่างๆ การทำธุรกิจบริการจัดหาที่พัก จัดประชุม จัดหาตัวเครื่องบิน เป็นต้น ซึ่งอาชีพบางอย่างกระทบถึงผู้ประกอบการคนไทยที่ยังไม่พร้อมที่จะแข่งขัน ไม่ใช่เทคโนโลยีขั้นสูง การทำธุรกิจบริการจัดหาที่พัก การจัดประชุม จัดหาตัวเครื่องบิน เป็นต้น

-การให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก๊สสินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่ง เพื่อเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบ แต่ปัจจุบันกำลังขยายขอศูนย์บริการดังกล่าว มากกว่า ๑ แห่งซึ่งกระทบต่ออาชีพของคนไทยในความพร้อมแข่งขัน กับการบริการที่มีใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีชิ้นนวัตกรรมใหม่ เช่น การขอตั้งศูนย์บริการมากกว่า ๑ แห่ง ของบริษัท สแกนเนีย สยาม จำกัด (Scania Siam Co.,Ltd.) สัญชาติ สวีเดน ซึ่งไม่ใช่แนวการพิจารณาอนุญาตตามปกติ แต่เป็นการซ่อมแซมและการบำรุงรักษาโดยทั่วไปที่ส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย ซึ่งที่ผ่านมา แนวทางอนุญาตจะให้เฉพาะศูนย์บริการต้นแบบ เพียง ๑ แห่งโดยสามารถมี ศูนย์บริการของผู้แทนจำหน่าย ซึ่งเป็นผู้ประกอบการคนไทย ก็แห่งก็ได้ในการซ่อมแซมและบำรุงรักษา เพราะเป็นการใช้เทคโนโลยีของบริษัทฯ เป็นต้น

-การทำธุรกิจบริการติดตั้ง ซ่อมแซมบำรุงรักษาผลิตภัณฑ์ โดยจะเป็นลักษณะการออกแบบเพื่อปรับแต่งผลิตภัณฑ์เดิมให้สอดคล้องกับพื้นที่การจัดวางผลิตภัณฑ์และมาตรฐานตัวอาคาร โดยในการออกแบบแต่ละครั้ง จะเข้าไปตรวจสอบพื้นที่เพื่อทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบ ขนาด และ/หรือวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ เช่นการปรับตำแหน่งมือจับบานพับประตู ปรับขนาดตู้บางส่วน ปรับกรอบประตู หน้าต่างให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่จะทำการติดตั้ง ปรับตำแหน่งหัวก๊อกลงและระบบประปา เป็นต้น ซึ่งถ้าไม่นำเรื่องการปรับแต่งผลิตภัณฑ์ มาใช้ทำธุรกิจบริการนี้ จะเข้าข้อห้ามเรื่องการออกแบบอาคาร สถานที่ของอาชีพสถาปนิกอีกโสดหนึ่ง จึงเป็นการอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ต้อง วางกรอบการใช้ดุลยพินิจที่ชัดเจนและสร้างเป็นมาตรฐานกลางการอนุญาต

๓.ขอบเขตการให้บริการ ตามแนวทางในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของ

คนต่างด้าว ตาม พระราชบัญญัติฯ มีการให้อนุญาต ประมาณ ๑๒ ประเภท อาทิ สำนักงานผู้แทน สำนักงานภูมิภาค การให้บริการหรือประกอบธุรกิจอื่นกับภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ การให้บริการกับ บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม การบริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา การบริการให้เช่า การบริการ ให้เช่าแบบลิสซิ่ง การบริการให้เช่าซื้อ การบริการแฟ็กเตอร์ริง การบริการรับจ้างผลิต การให้บริการ หรือประกอบธุรกิจอื่น โดยเป็นคู่สัญญากับภาคเอกชน การค้าส่ง ซึ่งการอนุญาตประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว นอกจากที่กล่าวมาแล้ว คณะกรรมการได้เพิ่ม ขยาย การอนุญาตตามนโยบายของ รัฐบาล ซึ่งฝ่ายบริหารเองสามารถออกกฎกระทรวงเพื่อยกเว้นตามบัญชีสามได้

กับการขยายตามสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศที่ ต้องวางแนวทางการพิจารณาอนุญาต เช่น การขยายระยะเวลาใบอนุญาต จากเดิมอนุญาตครั้งละ ๕ ปี มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เป็นแบบใบอนุญาตไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด , การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบการคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และบริษัทลูก้า , การให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก่สินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่ง , การทำธุรกิจบริการติดตั้ง ซ่อมแซมบำรุงรักษาผลิตภัณฑ์ โดยจะเป็นลักษณะการออกแบบเพื่อปรับแต่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

ซึ่งในปัจจุบัน มีการขออนุญาตธุรกิจของคนต่างด้าว โดยการทำธุรกิจบริการให้เช่าซื้อ ให้เช่าแบบลิสซิ่ง รวมทั้งทำธุรกิจบริการให้บริการเกี่ยวกับการจดทะเบียน ต่อทะเบียน ต่อประกันภัย ชำระภาษีประจำปี การโอนทะเบียนรถ ซึ่งไม่ใช่สินค้าที่ตนเองมีเครื่องหมายการค้า ตามแนวทางที่ เคยอนุญาต ทำให้เป็นการเปิดทำธุรกิจบริการที่ไม่ใช่เฉพาะสินค้าของตนเอง แต่เป็นการเปิดบริการ ทั่วไปทุกยี่ห้อสินค้า ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพคนไทย ที่ยังไม่มีความพร้อมที่จะ แข่งขัน และไม่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันยังไม่อนุญาต

๔. ข้อมูลและเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา การอธิบายรายละเอียดการทำ ธุรกิจของแต่ละประเภทการอนุญาต เพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งลักษณะการดำเนินงาน ข้อมูล ประเภทหรือลักษณะสินค้า ประโยชน์ที่ได้รับ เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต

เพื่อให้ทราบถึงการรายละเอียดธุรกิจแต่ละประเภท ว่ามีการทำธุรกิจประเภทไหน ลักษณะธุรกิจแบบใด กับภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน

ขอบเขตการทำธุรกิจให้บริการกับ บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม และความหมายคำ นิยาม คำว่า “บริษัทในเครือ และบริษัทในกลุ่ม” เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการดำเนินการทำธุรกิจ ดังกล่าว

ข้อมูลธุรกิจที่ขออนุญาต เป็นธุรกิจประเภทไหน คนไทยไม่มีความพร้อมในการแข่งขันหรือไม่ เป็นธุรกิจที่ต้องส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการคนไทยหรือไม่

ประเภทหรือลักษณะสินค้า ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ใช้ความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน ส่งผลดีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้คนไทย

๕. เงื่อนไขที่นิบুদ্ধแตกต่างตัวที่บริการให้แก่บริษัทในเครือหรือในกลุ่ม

การกำหนดทุนขั้นต่ำที่ต้องนำเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยเพื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ไม่น้อยกว่า สามล้านบาท ,เงินกู้ทั้งสิ้นที่ใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ต้อง ไม่เกินเจ็ดเท่าของเงินที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต ,ผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจในประเทศไทยต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหนึ่งคน ,ต้องนำส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกหรือสอบถาม และต้องจัดทำบัญชีและนำส่งงบการเงินต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๖. คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาต

การยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ให้กรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัทหรือผู้รับผิดชอบในถูกต้องตรงตามความเป็นจริงของข้อมูลและเอกสารที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต และเอกสารหลักฐานประกอบคำขอรับใบอนุญาต

๔. แนวโน้มการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ใน อนาคต

สถิติการขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๕ ร้อยละ ๒๑ และในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา มีอัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี (จากข้อมูล:รายงานประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้ พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒) ทำให้เห็นได้ว่า การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในอนาคต มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้จะมีปัจจัยภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำของสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา เป็นต้น และ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโต เศรษฐกิจอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อการลงทุน การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ปีพ.ศ.๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ประกอบกับศักยภาพการเติบโตของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ที่กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจให้อาเซียนเป็นภูมิภาคแห่งความมั่งคั่งร่วมกัน ใน ปี พ.ศ.๒๕๗๑ ที่เรียกว่า RICH ASEAN(สักกรินทร์ นิยมศิลป์, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, “ประชาคม

อาเซียนกับก้าวสู่ภูมิภาคแห่งความมั่งคั่งร่วมกัน ในปี พ.ศ.๒๕๖๓” จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๔ เดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๕๖.) : อาทิ

- Resilience (ความยืดหยุ่น)
- Inclusiveness (การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกประเทศสมาชิก)
- Competitiveness (ความสามารถในการแข่งขัน)
- Harmony (ความสามัคคี)

ตลอดจนปัจจัยภายใน ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจไทยอย่างรุนแรง ทำให้ปี พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นปีที่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้อัตราเงินเฟ้อยังสูงอยู่ และเงินการลงทุนภาครัฐชะลอตัวจากผลจากการเมือง ส่งผลต่อรายได้ของประชาชนระดับล่าง เช่น สักยภาพการเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันของไทยกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ไทยอยู่ในอันดับ ๓ รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย และอาจส่งผลต่อการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศของไทย (จาก “การรายงานการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ ของ World Economic Forum: WEF” โดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ) ตลอดจนเสถียรภาพทางการเมืองไทย ที่เป็นปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติมีความกังวลในการประกอบการค้า การลงทุน ที่ต้องหยุดลง เพราะผลจากการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ รัฐบาลขาดความต่อเนื่อง และความชัดเจนในนโยบาย รวมถึงความโปร่งใสในการบริหารงานของภาครัฐ รวมถึงสถานการณ์การชุมนุมทางการเมือง ที่ต่อเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน ที่มีความยืดเยื้อและยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ในเวลาอันใกล้ ย่อมส่งผลกระทบต่อภาพรวมของเศรษฐกิจไทย ทั้งในด้านการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชน การลงทุนภาครัฐ และภาคการบริการ อันจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย

ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพิจารณาอนุญาตคนไทยกับคนต่างด้าว

ก. สัดส่วนใบอนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ชาติอาเซียนกับชาติอื่นๆ

การออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นกฎหมายกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดยห้ามประกอบธุรกิจบางประเภท ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้าย

และคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ต่อเมื่อ ได้รับอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองแล้วแต่กรณี

ประเภทธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้าย พ.ร.บ.

บัญชีหนึ่ง เป็นธุรกิจเกี่ยวกับอาชีพพื้นฐานและความเป็นอยู่ของคนไทย ซึ่งไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ เช่น การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน การค้าที่ดิน การสกัดสมุนไพรไทย เป็นต้น

บัญชีสอง เป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ หรือมีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การผลิต การจำหน่ายอาวุธยุทโธปกรณ์ การทอผ้าไหมไทย การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือน เป็นต้น ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

บัญชีสาม เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เช่น การทำกิจการบริการทางวิศวกรรม การทำกิจการโฆษณา เป็นต้น ซึ่งคนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ส่วนกรณีที่คนต่างด้าวสามารถประกอบธุรกิจในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติได้โดยไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ

๑. คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงการค้าระหว่างประเทศไทยกับคู่ภาคี

สามารถขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจบัญชีหนึ่ง บัญชีสอง และบัญชีสามได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดในสนธิสัญญาหรือความตกลงการค้านั้น ในปัจจุบันมีสนธิสัญญาและข้อตกลงที่มีการเจรจาผูกพันไว้แล้ว ได้แก่

-สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

-ความตกลงทางการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA)

-ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA)

-ความตกลงภาคี ทวิภาคีทางการค้าเป็นข้อตกลงการระหว่างประเทศคู่สัญญาเจรจา

การเข้าร่วมกันเพื่อยกเว้นกฎ ระเบียบเกี่ยวกับการค้า การลงทุนของประเทศคู่สัญญาเพื่อการค้า การลงทุนอย่างใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องมีสนธิสัญญาหรือความตกลงการค้าระหว่างกัน เพื่อยกเว้นพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ โดยไม่ต้องขออนุญาต

๒. คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจโดยได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน(BOD)หรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม

การขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว กรณีนี้สามารถขอหนังสือรับรองประกอบธุรกิจได้เฉพาะบัญชีสองและบัญชีสาม ได้ตามที่ระบุในบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสือการนิคมอุตสาหกรรมแล้วแต่กรณี ไม่สามารถประกอบธุรกิจบัญชีหนึ่งได้

ภาพรวมการออกใบอนุญาตและการออกหนังสือรับรอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ แบ่งได้ดังนี้

๑) ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (๕๑%)	จำนวน ๔๐๘ ราย
๒) หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	
กรณีได้รับการส่งเสริมการลงทุน (๓๘%)	จำนวน ๓๐๔ ราย
๓) หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	
กรณีได้รับสิทธิตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ(๑๑%)	จำนวน ๘๗ ราย

ภาพรวมการอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗

ในช่วงระยะเวลา ๑๔ ปี (พ.ศ.๒๕๔๓-๒๕๕๖)

รวมการอนุญาตทั้งหมด	จำนวน	๓,๖๒๕ ราย
มีมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด	จำนวนเงิน	๑๘๓,๐๑๓ ล้านบาท
การอนุญาตมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย	ร้อยละ	๑๗ ต่อปี
โดยการอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖		
มีคนต่างด้าวยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗	จำนวน	๔๑๘ ราย
ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ(๕๘%)	จำนวน	๔๐๘ ราย
ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ(๒%)	จำนวน	๑๐ ราย
มูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด	จำนวน	๑๘,๕๓๘ ล้านบาท
การอนุญาตเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๕	จำนวน	๒๑%
มูลค่าเงินลงทุนเพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ.๒๕๕๕	จำนวน	๑๖%

ภาพรวมการออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒

ในช่วงระยะเวลา ๑๔ ปี (พ.ศ.๒๕๔๓-๒๕๕๖)

รวมการอนุญาตทั้งหมด	จำนวน	๒,๑๒๐ ราย
มีมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด	จำนวนเงิน	ไม่ทราบ ล้านบาท
การอนุญาตมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย	ร้อยละ	๒๘ ต่อปี
โดยการอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖		
คนต่างด้าวยื่นขอรับหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๒	จำนวน	๓๐๔ ราย
ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ(๑๐๐%)	จำนวน	๓๐๔ ราย
มูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด	จำนวน	ไม่ทราบ ล้านบาท
การออกหนังสือรับรองเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๕	จำนวน	๓%
มูลค่าเงินลงทุนเพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ.๒๕๕๕	จำนวน	ไม่ทราบ

แต่เป็นการออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชี๓(๒๑)

การทำธุรกิจบริการอื่นๆ มากที่สุด ถึง ๖๒%

ภาพรวมการออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑

ในช่วงระยะเวลา ๑๔ ปี (พ.ศ.๒๕๔๓-๒๕๕๖)

รวมการอนุญาตทั้งหมด	จำนวน	๑,๓๐๖ ราย
มีมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด	จำนวนเงิน	ไม่ทราบ ล้านบาท
การอนุญาตมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย	ร้อยละ	๑๒ ต่อปี
โดยการอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖		
คนต่างด้าวยื่นขอรับหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๑	จำนวน	๘๗ ราย
ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ(๑๐๐%)	จำนวน	๘๗ ราย
มูลค่าเงินลงทุนทั้งหมด	จำนวน	ไม่ทราบ ล้านบาท
การออกหนังสือรับรองเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๕	จำนวน	๖%
มูลค่าเงินลงทุนเพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ.๒๕๕๕	จำนวน	ไม่ทราบ

แต่เป็นการออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามบัญชี๓(๒๑)

การทำธุรกิจบริการอื่นๆ มากที่สุด ถึง ๔๐%

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตาม
มาตรา ๑๗มากที่สุด ๕ อันดับแรก ปี พ.ศ.๒๕๕๖ ได้แก่

- ๑.ญี่ปุ่น ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๗๘ ราย (๔๔%) มูลค่าเงินลงทุน ๕,๖๘๑ ล้านบาท
- ๒.สิงคโปร์ได้รับอนุญาต จำนวน ๔๗ ราย (๑๒%) มูลค่าเงินลงทุน ๑,๕๒๐ ล้านบาท
- ๓.ฮ่องกง ได้รับอนุญาต จำนวน ๓๕ ราย (๙%) มูลค่าเงินลงทุน ๖,๒๑๘ ล้านบาท
- ๔.เกาหลี ได้รับอนุญาต จำนวน ๒๐ ราย (๕%) มูลค่าเงินลงทุน ๑,๒๘๖ ล้านบาท
- ๕.ฝรั่งเศส ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๕ ราย (๕%) มูลค่าเงินลงทุน ๘๓๘ ล้านบาท

เปรียบเทียบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตการประกอบธุรกิจคน
ต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ มากที่สุด ๓ อันดับแรก ปี พ.ศ.๒๕๕๕ ได้แก่

- ๑.ญี่ปุ่น ได้รับอนุญาตจำนวน ๑๕๒ ราย (๔๕%) มูลค่าเงินลงทุน ๘,๕๕๔ ล้านบาท
- ๒.สิงคโปร์ได้รับอนุญาต จำนวน ๕๔ ราย (๑๖%) มูลค่าเงินลงทุน ๑,๔๕๔ ล้านบาท
- ๓.ฮ่องกง ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๕ ราย (๖%) มูลค่าเงินลงทุน ๗๖๖ ล้านบาท

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจคนต่าง
ด้าว ตามมาตรา ๑๒ มากที่สุด ๕ อันดับแรก ปี พ.ศ.๒๕๕๖ ได้แก่

- ๑.ญี่ปุ่น ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๘๐ ราย (๕๕%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท
- ๒.สิงคโปร์ได้รับอนุญาต จำนวน ๒๘ ราย (๘%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท
- ๓.เยอรมนี ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๖ ราย (๕%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท
- ๔.ฮ่องกง ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๒ ราย (๔%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท
- ๕.สหรัฐอเมริกา ได้รับอนุญาต จำนวน ๙ ราย (๓%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท

เปรียบเทียบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบ
ธุรกิจคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ มากที่สุด ๓ อันดับแรก ปี พ.ศ.๒๕๕๕ ได้แก่

- ๑.ญี่ปุ่น ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๓๘ ราย (๔๕%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท
- ๒.สิงคโปร์ได้รับอนุญาต จำนวน ๒๗ ราย (๑๐%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท
- ๓.เยอรมนี ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๓ ราย (๕%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท

กรณีการขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มาตรา ๑๒ นี้เป็น
กรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือ
ประกอบอุตสาหกรรม หรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม

แห่งประเทศไทย เพราะเป็นกฎหมายเฉพาะของการส่งเสริมการลงทุนของคนต่างด้าว ที่ต้องการมาลงทุนในประเทศไทย โดยหลักการลงทุนประเภทนี้ต้องมีการลงทุนการตั้งโรงงาน ผลิตสินค้า หรือ ประกอบการค้าเพื่อการส่งออก การลงทุนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๑ มากที่สุด อันดับแรก ปี พ.ศ.๒๕๕๖ ได้แก่

๑.สหรัฐอเมริกา ได้รับอนุญาต จำนวน ๘๗ ราย (๑๐๐%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท

เปรียบเทียบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๑ มากที่สุด ๒ อันดับแรก ปี พ.ศ.๒๕๕๕ ได้แก่

๑.สหรัฐอเมริกา ได้รับอนุญาต จำนวน ๘๑ ราย (๕๕%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท

๒.ญี่ปุ่น ได้รับอนุญาต จำนวน ๑ ราย (๑%) มูลค่าเงินลงทุน - ล้านบาท

กรณีนี้เป็นการรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามสนธิสัญญาทางไมตรีและสัมพันธภาพเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) และความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) ซึ่งเป็นข้อตกลงดั้งเดิมระหว่างประเทศที่มีความสัมพันธ์และไมตรีระหว่างกัน

การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ตั้งแต่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ มีรายละเอียดดังนี้

๑.การอนุญาต ทั้งหมด ๓,๗๑๑ ราย

๒.รายละเอียด ๑๐ อันดับของประเทศที่ได้รับอนุญาต

๒.๑ ญี่ปุ่น ๑,๔๓๖ ราย (๓๕%)

๒.๒ สิงคโปร์ ๕๓๒ ราย (๑๔%)

๒.๓ เยอรมนี ๑๕๑ ราย (๕%)

๒.๔ ฮองกง ๑๕๑ ราย (๕%)

๒.๕ เนเธอร์แลนด์ ๑๕๘ ราย (๔%)

๒.๖ ฝรั่งเศส ๑๒๗ ราย (๔%)

๒.๗ เกาหลี ๑๒๓ ราย (๓%)

๒.๘ อังกฤษ ๑๒๑ ราย (๓%)

๒.๙ สหรัฐฯ ๑๐๓ ราย (๓%)

๒.๑๐ จีน ๘๕ ราย (๒%)

๓. เงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทั้งหมด จำนวน ๑๘๗,๘๒๘ ล้านบาท

การอนุญาตให้คนต่างด้าวประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ตั้งแต่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ มีรายละเอียดดังนี้

๑. การอนุญาต ทั้งหมด ๖๒๕ ราย

๒. รายละเอียดอันดับของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ได้รับอนุญาต

๒.๑ สิงคโปร์	๕๓๒ ราย (๘๔%)
๒.๒ มาเลเซีย	๓๑ ราย (๑๑%)
๒.๓ อินโดนีเซีย	๑๑ ราย (๒%)
๒.๔ เวียดนาม	๓ ราย (๑%)
๒.๕ ฟิลิปปินส์	๓ ราย (๑%)
๒.๖ ลาว	๓ ราย (๑%)
๒.๗ กัมพูชา	๑ ราย (๐%)
๒.๘ บรูไน	๑ ราย (๐%)
๒.๙ เมียนมาร์	๐ ราย (๐%)

๓. เงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทั้งหมด จำนวน ๖,๓๒๓ ล้านบาท

ปัญหาและอุปสรรคของการพิจารณาอนุญาต

แนวคิดด้านความมั่นคงแห่งชาติของบุคคลและสถาบันดังกล่าว จะเห็นว่า การให้ความสำคัญความมั่นคงด้านเศรษฐกิจจะเป็นหัวข้อสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดการกินดี อยู่ดีของประชาชน มีความมั่นคงระหว่างประเทศ เพราะมีเงินทุนสำรองสูง มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน มีการเคลื่อนย้ายทุน ที่มีความมั่นคง เพราะจะทำให้เกิดความมั่นคงแห่งชาติอย่างยั่งยืน และการวางแผนทางการอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวประกอบธุรกิจในประเทศไทยให้สามารถ ดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ให้เกิดความสมดุลและความมั่นคงของชาติด้านเศรษฐกิจ สังคม และรายได้ของประเทศอย่างยั่งยืน

ปัญหาและอุปสรรคของการพิจารณาอนุญาตแบ่งออกเป็น ๒ แนวทางดังต่อไปนี้

๑. เรื่องการทบทวน แก้ไข การพิจารณาการอนุญาต ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญหลักในการพิจารณาอนุญาตเพราะการใช้อำนาจอนุญาตของคณะกรรมการผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าว ต้องใช้แนวทางพิจารณาตามหลักการ และแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติฯและกฎกระทรวงที่ออกตาม ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นในการแก้ไข ปรับปรุง ประเด็นต่างๆ ในคำนิยาม และตัวบทดังนี้

ก. คำนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” และสัดส่วนการถือหุ้นในแต่ละลำดับ ตลอดจนอำนาจการควบคุมนิติบุคคล

ข. ระยะเวลาการอนุญาตที่ไม่มีกำหนดระยะเวลาในสัญญาบริการทั่วไป ต่างกับการทำสัญญากับภาครัฐ รัฐวิสาหกิจที่กำหนดระยะเวลาแน่นอนแม้เป็นธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือธุรกิจเฉพาะ ,

ค. การขยายการประกอบธุรกิจใหม่ๆแก่คนต่างด้าว โดยขาดข้อมูลและการพิจารณาอย่างรอบคอบ ,

ง. การทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์ เช่น การแก้ไขบัญชีท้ายเรื่องการค้าปลีก ,

จ. กรอบการใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๕ ให้มีความชัดเจน สอดคล้องความมั่นคงด้านเศรษฐกิจและสังคม

ฉ. ทบทวนกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๘ ให้มีความรัดกุมและคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนร่วมของชาติ เป็นต้น

การวางแนวทางการอนุญาตหลายเรื่องเป็นการสร้างบรรทัดฐานที่กระทบอาชีพของคนไทย เช่น การเปิดให้คนต่างด้าว ที่มีการลงทุนเกิน ๑๐๐ ล้านบาท สามารถทำธุรกิจค้าปลีกได้ในไทย ทำให้เกิดผลกระทบต่อการค้าปลีก(โฆะห่วย) ของร้านค้าปลีกของไทยอย่างมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ,การอนุญาตให้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ,การเปิดอนุญาตกรณีใหม่โดยไม่มีกรวางบรรทัดฐานที่มีที่แน่นอน ทำให้เกิดการอนุญาตโดยไม่ชอบเขตที่แน่นอน เป็นต้น ซึ่งจะวางแนวทางการปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าวในฉบับทบทวน

๒.แนวทางการขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน(AFAS) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับประเทศไทย การประกอบธุรกิจคนต่างด้าวในปี พ.ศ.๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๕ ร้อยละ๒๑

และในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา มีอัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี ทำให้เห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในอนาคต มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับศักยภาพการเติบโตของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ที่กำหนดเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจให้อาเซียนเป็นภูมิภาคแห่งความมั่งคั่งร่วมกัน ใน ปี พ.ศ.๒๕๖๗ ที่เรียกว่า RICH ASEAN โดยกำหนดหลักเกณฑ์ดังนี้

- หลักความยืดหยุ่น (Resilience)
- หลักการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกประเทศสมาชิก (Inclusiveness)
- หลักความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness)
- หลักความสามัคคี (Harmony)

แต่ปัจจุบัน ปี พ.ศ.๒๕๕๗ มีปัจจัยภายใน ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจไทยอย่างรุนแรง ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้อัตราเงินเฟ้อยังสูงอยู่ และเงินการลงทุนภาครัฐชะลอตัวจากผลจากการเมือง ส่งผลต่อรายได้ของประชาชนระดับต่าง ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันของไทยกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ไทยอยู่ในอันดับ ๓ รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย และอาจส่งผลต่อการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศของไทย ตลอดจนเสถียรภาพทางการเมืองไทย ที่เป็นปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติมีความกังวลในการประกอบการค้า การลงทุน ที่ต้องหยุดลง เพราะผลจากการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ รัฐบาลขาดความต่อเนื่อง และความชัดเจนในนโยบาย รวมถึงความโปร่งใสในการบริหารงานของภาครัฐ รวมถึงสถานการณ์ชุมนุมทางการเมืองที่ต่อเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน ที่มีความยืดเยื้อและยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ในเวลาอันใกล้ ย่อมส่งผลกระทบต่อภาพรวมของเศรษฐกิจไทย ทั้งในด้านการบริโภค และการลงทุนของภาคเอกชน การลงทุนภาครัฐ และภาคการบริการ อันจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย

ดังนั้น แนวโน้มการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามแนวทางการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติ ตามคำนิยาม คนต่างด้าว หรือคนต่างชาติ และธุรกิจที่ควบคุมคนต่างชาติของประเทศกลุ่มอาเซียน ที่แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มประเทศที่กำหนดนิยามคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติ โดยการถือหุ้นเกินกว่า ๕๑% ขึ้นไปรวมทั้งประเทศไทยด้วย กับกลุ่มประเทศที่กำหนดให้บริษัทฯ ต่างชาติ ตั้งอยู่นอกประเทศ หรือไม่มีสำนักงานใหญ่ในประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการพิจารณาคำนิยาม คำว่า “คนต่างด้าว” ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจคน

ต่างด้าวได้

ส่วนอีกกรณีคือ ธุรกิจที่ถูกควบคุมของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยหลักก็จะแบ่งเป็น ๒ กลุ่มคือกลุ่มที่มีกฎหมายออกมาควบคุมชัดเจน เช่น ประเทศไทย กัมพูชา เป็นต้น ที่แบ่งการควบคุมเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มแรกจะเคร่งครัดไม่สามารถอนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าวได้ ต้องแก้ไขกฎหมายก่อน ,กลุ่มสองให้เป็นอำนาจฝ่ายบริหารในการออกกฎหมายของฝ่ายบริหาร หรือมติฝ่ายบริหารอนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าวได้ ส่วนกลุ่มสามให้เป็นอำนาจของข้าราชการเจ้าหน้าที่ ในรูปแบบคณะกรรมการการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวอนุญาตประกอบธุรกิจคนต่างด้าวได้ตามหลักเกณฑ์แนวทางพิจารณา หรือใช้อำนาจดุลพินิจตามกรอบหลักเกณฑ์ที่ให้อำนาจไว้

สรุป

ความมั่นคงของชาติกับการประกอบธุรกิจเป็นสิ่งที่ต้องเดินคู่กันมาทุกยุค ทุกสมัย เพราะที่ผ่านมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา การค้าขายหรือประกอบธุรกิจต้องมีคู่กับการต่อสู้ของชาติ และคู่กับความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ เพราะรายได้หรืองบประมาณของแผ่นดินต้องมาจากการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนเพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายของข้าราชการและการพัฒนาสาธารณสุขของโลกของประเทศ และการวางแนวทางพิจารณาอนุญาตทั้ง ประเภทธุรกิจที่อนุญาตทั้ง ๑๒ ประเภท โดยอนุญาตตามบัญชีหนึ่ง บัญชีสองและบัญชีสาม และแนวทางการอนุญาตโดยมีกรอบกำหนดไว้ ๖ แนวทาง ซึ่งจะเป็นลักษณะการพิจารณาของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามเจตนารมณ์ในการเปิดให้มีการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่แยกลักษณะการประกอบอาชีพ ออกมาจากการประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ อาชีพที่ควรสงวนไว้สำหรับคนไทย ดังนั้นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กับความมั่นคงของชาติยังต้องมีนัยยะสำคัญในการสงวนอาชีพบางประเภทสำหรับคนในชาติ เพื่อความมั่นคงของชาติทั้งด้านเอกราช อธิปไตย บูรณาภาพแห่งดินแดน การเมือง สังคม ความปลอดภัย การกินดีอยู่ดี ตลอดจน สวัสดิภาพของประชาชนส่วนร่วม

บทที่ ๔

แนวทางการทบทวน การอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่าง ด้าว และการศึกษาข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วย การบริการอาเซียน(AFAS)

แนวทางการปรับปรุง และทบทวนการอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และ
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. การปรับปรุง กฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

คำนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว
ยังขาดความชัดเจนและในชั้นการอนุญาตไม่ได้พิจารณาสัดส่วนของคนต่างด้าว หรือนิติบุคคล ผู้
ลงทุนที่มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามนิยาม มาตรา ๔ หากนิติบุคคลผู้ลงทุน หรือผู้ถือหุ้นเป็นไทย
แล้ว ก็จะไม่พิจารณาลงไปถือหุ้นของผู้ลงทุน หรือผู้ถือหุ้น ว่าเป็นคนต่างด้าวในนิติบุคคลนั้นอีก ซึ่ง
เป็นการพิจารณาชั้นเดียว ในการถือหุ้น ทำให้เกิดการเล็งกฎหมายในการถือหุ้น ของคนต่างด้าว
และมีอำนาจควบคุมกิจการ และหากดูเจตนารมณ์ของการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามประกาศ
คณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ แล้วเห็นว่า การพิจารณาของ
คณะกรรมการการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว เรื่องอัตราส่วนของคนต่างด้าวทุกระดับชั้น ที่เป็นผู้ถือ
หุ้น หรือผู้ลงทุนในนิติบุคคลดังกล่าว ไม่ถูกต้อง เพราะเจตนารมณ์แล้ว ต้องพิจารณาตามความเป็น
จริงตามสัดส่วนของทุนของคนต่างด้าวที่เข้าร่วมในนิติบุคคลนั้นเพราะทุนของคนต่างด้าวในนิติ
บุคคลลำดับใดก็ตามที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคล ย่อมถือว่ามีส่วนร่วมลงทุนในนิติบุคคลหลัก
และเป็นสัดส่วนของทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลหลัก มีอำนาจในการบริหารงานและควบคุม
นิติบุคคลนั้นผ่านโครงสร้างหุ้นบริมสิทธิ์ได้ ย่อมทำให้ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและเจตนารมณ์ของ
กฎหมายที่ต้องการสงวนอาชีพบางอย่างเพื่อคนไทย และยังทำให้เกิดหนทางให้มีการหลีกเลี่ยง
กฎหมาย

ส่วนการแก้ไขกฎหมายให้กลับไปใช้แนวทางพิจารณาเกี่ยวกับประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๑ ที่ต้องการให้เงินทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคล เพื่อป้องกันการเลี่ยงกฎหมายเพื่อมาควบคุมกำกับดูแลกิจการ เปรียบเทียบกับแนวคิดการปฏิเสธรการลงทุนจากต่างประเทศ และขัดต่อแนวคิดการค้าเสรี ที่ต้องการส่งเสริมให้มีการนำเงินตราจากการค้าการลงทุนของคนต่างด้าว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น ต้องถือว่าความมั่นคงของชาติด้านการควบคุมกิจการมีผลกระทบต่อความมั่นคงชาติ สามารถกำหนดทิศทางการค้าการลงทุนของประเทศได้ หากอาชีพสงวนบางอย่างไม่สามารถควบคุมได้ด้วยระบบการบริหารจัดการของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามเจตนารมณ์

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” มาตรา ๔ ให้ครอบคลุมถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคลทุกลำดับที่ถือหุ้นอยู่ โดยผู้ที่โครงสร้างหุ้นนิติบุคคลและการบริหารจัดการภายในนิติบุคคลที่เป็นไทยเฉพาะภายนอก แต่ความจริงแล้วภายในผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลของคนต่างด้าว ที่สามารถมีอำนาจควบคุมการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการและเจตนารมณ์ของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

- ตามแนวทางการพิจารณาของคณะกรรมการ การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว มาตรา ๕ เป็นการให้อำนาจคณะกรรมการกั่นกรองใบอนุญาต โดยมีแนวทางการพิจารณาการอนุญาต โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภคขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นกรอบพิจารณาอย่างกว้าง เป็นแนวทางการพิจารณาอนุญาต ไม่มีกรอบการใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ ขั้นสูงชัดเจนให้คณะกรรมการพิจารณา ทำให้มีการพิจารณาอนุญาตขยายกรอบการอนุญาตตลอดเวลา และบางครั้งเป็นการอนุญาตกรณีใหม่ (President Case) อาทิ

- การขยายระยะเวลาใบอนุญาต จากเดิมอนุญาตครั้งละ ๕ ปี และต้องมายื่นขอต่ออนุญาตใหม่ เพื่อทบทวนและตรวจสอบการอนุญาตว่า ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้ดำเนินการ ตามที่ขออนุญาตหรือไม่ แต่ปัจจุบันใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด ทำให้ไม่มีพิจารณาทบทวนการอนุญาตดังกล่าว ซึ่งส่งผลต่อการพิจารณาอนุญาต

ของอาชีพบางประเภท ที่ต้องการทบทวนหรือเพิกถอน เช่น การอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ประกอบธุรกิจค้าปลีกได้โดยไม่ต้องขออนุญาต กรณีของผู้ประกอบการลงทุนเกินกว่า หนึ่งร้อยล้านบาทถ้วน ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ โจทย์คนไทย เป็นต้น

- การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบการคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และบริษัทลูก้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย เช่น การทำกิจการบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน ให้เช่าที่ดิน พื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค การทำธุรกิจบริการให้คำปรึกษา แนะนำ หรือบริหารจัดการในด้านต่างๆ การทำธุรกิจบริการจัดหาที่พัก จัดประชุม จัดหาตัวเครื่องบิน เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบถึงการประกอบอาชีพของคนไทยที่ดำเนินการอยู่เพราะไม่พร้อมแข่งขันเรื่องทุน กับผู้ประกอบการคนต่างด้าว ตลอดจนไม่ใช่การใช้เทคโนโลยีระดับสูงในการประกอบอาชีพดังกล่าว

- การอนุญาตให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก่สินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่งเพื่อเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบ เป็นแนวทางปฏิบัติมาตลอดเพราะจะเปิดให้ผู้ประกอบคนไทยเป็นศูนย์บริการติดตั้ง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ผู้ประกอบการคนไทยและช่างเทคนิคไทย แต่ปัจจุบันผู้ประกอบการคนต่างด้าว กำลังขยายความต้องการประกอบธุรกิจ โดยขอศูนย์บริการดังกล่าว มากกว่า ๑ แห่งซึ่งกระทบต่ออาชีพของคนไทยในความพร้อมแข่งขัน กับการบริการที่มีใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีชิ้นนวัตกรรมใหม่ เช่น กรณีการขอตั้งศูนย์บริการ ติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษามากกว่า ๑ แห่ง ของบริษัท สแกนเนีย สยาม จำกัด (Scania Siam Co.,Ltd.) สัญชาติ สวีเดน ซึ่งไม่ใช่แนวการพิจารณาอนุญาต และเป็นการซ่อมแซม และการบำรุงรักษาโดยทั่วไป ซึ่งที่ผ่านมามีอนุญาตให้เฉพาะศูนย์บริการต้นแบบ เพียง ๑ แห่งโดยสามารถมี ศูนย์บริการของผู้แทนจำหน่ายซึ่งเป็นผู้ประกอบการคนไทย ก็แห่งก็ได้ในการซ่อมแซม และบำรุงรักษา เช่น ศูนย์บริการโตโยต้า อีซูซุ เพราะเป็นการใช้เทคโนโลยีทั่วไปของบริษัทฯ มีใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นต้น

๒. การทบทวนการอนุญาต และประเภทธุรกิจบัญชีท้ายของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

การทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ กฎหมายกำหนดให้มีการทบทวนประเภทบัญชีท้ายทุกปี โดยแบ่งการทบทวน

ออกเป็นดังนี้

๑. การปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีสาม นำเสนอเป็นพระราชกฤษฎีกาแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

๒. การยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑) นำเสนอเป็นกฎกระทรวง เพื่อยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

การทบทวนดังกล่าว ถือเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่

ต้องทบทวนบัญชีท้าย เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย ในการแก้ไข ปรับปรุงประเภท

ธุรกิจตามบัญชีท้าย ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ก. กฎหมาย/หน่วยงานเฉพาะที่กำกับดูแล

ข. มาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ค. ความเห็น/การชี้แจงของหน่วยงานที่กำกับดูแล

ง. ความพร้อมในการแข่งขันของผู้ประกอบการคนไทย

จ. ความพร้อมของภาครัฐในการกำกับดูแล

ฉ. การ Update Trend ของโลก

ช. ข้อมูลอื่นๆ เช่นความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา/วิจัย เป็นต้น

โดยให้เหตุผลในการทบทวนบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ออกเป็น ๒ กรณีดังนี้

กรณีแรก เหตุผลในการให้ออกจากบัญชีท้าย

๑. มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้ว

๒. หน่วยงานที่กำกับดูแลเสนอให้ออกจากบัญชีท้าย

๓. ผู้ประกอบการคนไทยมีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

กรณีสอง เหตุผลที่ไม่ให้ออกจากบัญชีท้าย

๑. ผู้ประกอบการคนไทยยังไม่มีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

๒. หน่วยงานที่กำกับดูแลขอให้คงไว้ในบัญชีท้าย

๓. ไม่มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแล

การแก้ไขบททวนบัญชีสาม ต้องแก้ไขโดยทำเป็นพระราชกฤษฎีกา เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขัน ในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว จึงกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวต้องขออนุญาต เพราะเหตุผลด้านความพร้อมของเงินลงทุน ความพร้อมของเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้ประกอบคนไทย จึงต้องมีการขออนุญาต เช่นตัวอย่าง พระราชกฤษฎีกา การแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ พ.ศ.๒๕๕๖

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ (เดิม) แก้ไขเป็นดังนี้

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ

ด้วยเหตุผลในการแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การซื้อ ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะเกี่ยวกับกาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ ดูแลอยู่แล้ว ไม่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการคนไทย และยังส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรของไทยอีกโสดหนึ่ง สมควรยกเว้นประเภทธุรกิจนี้ออกจากบัญชีสาม จึงมีความจำเป็นในการแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีท้ายดังกล่าว

กรณีการทบทวนบัญชีท้าย โดยกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นธุรกิจบริการที่ยกเว้นไม่อยู่ใน (๒๑) ของบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะมีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้ว หน่วยงานที่กำกับดูแลเสนอให้ออกจากบัญชีท้าย และเป็นผลดีต่อการลงทุนของคนไทย

การศึกษาข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน(AFAS)

ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ตามข้อตกลงอาเซียน ๒๐๑๕

๑ นโยบายและแนวทางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Blue Print)

AEC Blueprint ประกอบด้วย ๔ ส่วนหลัก ซึ่งอ้างอิงมาจากเป้าหมายการ รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ ๒ (Bali Concord II)

(๑) **การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตเดียว (Single Market & Production Base)** โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ได้แก่ การยกเลิกภาษีศุลกากร การยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs) กำหนดมาตรฐานอาเซียน การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การอำนวยความสะดวกทางการค้า การปรับประสานพิธีการศุลกากร การจัดตั้ง ASEAN Single Window ปรับประสานมาตรฐานและลดอุปสรรค ทางเทคนิคต่อการค้า และการเปิดเสรีภาคบริการและการลงทุน

(๒) **การพัฒนาไปสู่ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง (Highly Competitive Economies Region)** การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งจะให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายอื่นๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น การมีกฎหมายสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และความร่วมมือด้านพลังงาน มาตรการภาษีที่เหมาะสม (Taxation) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(๓) **การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค มีความเท่าเทียมกันในประเทศ (Equitable Economic Development)** สนับสนุนและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การลดช่องว่างระดับการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกใหม่ และสมาชิกเก่าผ่านโครงการต่างๆ เช่น โครงการ Initiative for ASEAN Integration (IAI) และ ASEAN-he Ip-ASEAN Program เป็นต้น

(๔) **การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (Integration into Global Economy)** เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ ของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี การให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนภายใต้เขตการลงทุนอาเซียน (IAI) กับนักลงทุนภายนอกอาเซียน และการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น

โครงการเตรียมความพร้อมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม
เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตารางสรุปรายละเอียด AEC Blue Print

ตารางที่ ๔-๑ สรุปรายละเอียด AEC Blue Print

การเป็นตลาดเดียว และฐานการผลิตร่วมกัน	ส่งเสริมขีดความสามารถ ในการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างเสมอภาค	การบูรณาการเข้ากับ เศรษฐกิจโลก
<ul style="list-style-type: none"> • เปิดเสรีทางการค้าสินค้า (AFTA) • เปิดเสรีการค้าบริการ (AFAS) • เปิดเสรีการลงทุน (AIA) • เคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างกันได้ดีขึ้น • เปิดเสรีการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ • รวมกลุ่มสาขาอุตสาหกรรมสำคัญให้เป็นห่วงโซ่อุปทาน 	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมการสร้างความสามารถในด้านต่างๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายการแข่งขัน - การคุ้มครองผู้บริโภค - ทรัพย์สินทางปัญญา - กฎระเบียบภาษีอากร - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การเงิน การขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนา ระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนา SMEs - แผนงานการริเริ่มการรวมตัวอาเซียน - Initiative for ASEAN Integration: IAI 	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้ากับประชาคมโลก โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำเขตการค้าเสรี - การสร้างเครือข่าย ในด้านการผลิตและจำหน่ายเป็นต้น

จากแนวทางการร่วมมือของอาเซียนทำให้เห็น อาเซียนจะเปิดการค้า การลงทุน โดยการรวมกันเป็นหนึ่ง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการค้า การลงทุน เป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน เพิ่มขีดความสามารถด้านต่างๆ ทั้งนโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค ทรัพย์สินทางปัญญา กฎระเบียบภาษีอากรและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิการเงิน การขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ เช่น การพัฒนา SMEs แผนงานการริเริ่มการรวมตัวอาเซียน Initiative for ASEAN Integration: IAI ตลอดจนบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้ากับประชาคมโลก โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี การสร้างเครือข่าย

ในด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น ซึ่งถ้ากลุ่มประเทศอาเซียนสามารถดำเนินการบรรลุเป้าหมายอาเซียนจะกลายเป็นแหล่งลงทุนและฐานการผลิตขนาดใหญ่ที่สำคัญของโลก ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นฐานการผลิตและการบริการของอาเซียน อันจะนำมาซึ่งการลงทุนของคนต่างด้าวที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการเติบโตในธุรกิจบริการของประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ฟิลิปปินส์ กัมพูชา พม่า สิงคโปร์ และมาเลเซีย ซึ่งจะส่งผลต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๒. ข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน (AFAS)

ปัจจุบัน ประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน(AEC) กำลังก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลงไปสู่ข้อตกลง ธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน(AFAS) ที่อยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ โดยหลักการกำหนดให้คนต่างชาติ (อาเซียน) ถือหุ้นได้ ๗๐ % และสามารถประกอบธุรกิจคนต่างด้าวได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
1. บริการด้านธุรกิจ			
1.1 บริการด้านวิชาชีพ			
1.	บริการจัดทำบัญชีสำหรับยื่นแบบ ให้กับบริษัทในเครือหรือในกลุ่มของบริษัทต่างชาติ	51%	บัญชี 3(6) การทำกิจการบริการทางบัญชี
2.	บริการให้คำปรึกษาในการร่างเอกสารที่เกี่ยวกับกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ ไม่รวมกฎหมายในประเทศ (CPC 1.1:ส่วนหนึ่งของ 82119)	51%	บัญชี 3(7) การทำกิจการบริการทางกฎหมาย
3.	บริการขั้นต้นก่อนการออกแบบและให้คำปรึกษาด้านสถาปัตยกรรม (CPC 1.1:83211)	51%	บัญชี 3(8) การทำกิจการบริการทาง

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
4.	บริการด้านสถาปัตยกรรมผังเมือง บริการพัฒนาโปรแกรมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การ เลือกทำเลที่ตั้ง การควบคุมและใช้ประโยชน์ ระบบถนน เพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน (CPC 1.1:83221)	70%	สถาปัตยกรรม
5.	บริการขั้นต้นก่อนการออกแบบและให้คำปรึกษาด้าน วิศวกรรมสำหรับระบบควบคุมสัญญาณไฟจราจร (CPC 1.1:83339)	70%	บัญชี 3(9) การทำกิจการบริการทาง วิศวกรรม
6.	บริการด้านวิศวกรรมแบบครบวงจร บริการด้านวิศวกรรมแบบครบวงจรสำหรับระบบควบคุม สัญญาณไฟจราจร(CPC 1.1:83319)	70%	
7.	บริการวิชาชีพอื่น ๆ บริการด้านพยากรณ์อากาศและอุตุนิยมวิทยา (CPC 1.1:83550)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
1.2 บริการคอมพิวเตอร์และที่เกี่ยวข้อง			
8.	บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (CPC 1.1: ส่วนหนึ่งของ 83141)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
9.	บริการให้คำปรึกษาด้านซอฟต์แวร์ (CPC 1.1: ส่วนหนึ่งของ 83142)	70%	
10.	บริการประมวลผลข้อมูล (ไม่รวมการให้บริการ บนเครือข่าย โทรคมนาคมสาธารณะ) (CPC 1.1: 85960)	70%	
11.	บริการฐานข้อมูล (ไม่รวมการให้บริการบนเครือข่าย โทรคมนาคมสาธารณะ) (CPC 844)	70%	
12.	บริการด้านคอมพิวเตอร์อื่น ๆ บริการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน รวมถึงคอมพิวเตอร์ (CPC 84500)	70%	
1.3 บริการด้านการวิจัยและพัฒนา			

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
13.	บริการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์กายภาพ (CPC 1.1 : 81110)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
14.	บริการวิจัยและพัฒนาด้านภาษาศาสตร์ (CPC 1.1 : 81240)	70%	
15.	บริการวิจัยและพัฒนาด้านสหวิทยาการ (CPC 1.1 : 81300)	70%	
1.4 บริการด้านอสังหาริมทรัพย์			
16.	บริการบริหารจัดการคอนโดมิเนียมที่กระทำโดยได้รับ ค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 72211)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
1.5 บริการให้เช่าแบบไม่มีผู้ดำเนินการ			
17.	ที่เกี่ยวกับเรือ : บริการให้เช่าเรือที่ไม่ได้ชักธงไทยที่ไม่มี ผู้ดำเนินการ (CPC 1.1 : 73115) ไม่รวม : - บริการให้เช่าเรือสำหรับการขนส่งตามแนวชายฝั่งและข้าม มหาสมุทรที่มีผู้ดำเนินการ , 65130. - บริการให้เช่าเรือขนส่งระหว่างท่าและน่านน้ำในประเทศที่ มีผู้ดำเนินการ , 65230. - บริการให้เช่าเรือสำราญ , 73240.	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
18.	ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ขนส่งอื่น ๆ : บริการให้เช่าอุปกรณ์ขนส่ง ทางอากาศ	70%	
19.	บริการให้เช่าเซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์ (CPC 1.1 : 73124)	70%	
20.	บริการให้เช่าเฟอร์นิเจอร์ (CPC 1.1 : 73230)	70%	
1.6 บริการธุรกิจอื่น ๆ			
21.	บริการขายพื้นที่โฆษณาบนอินเทอร์เน็ต (ไม่รวมที่ได้รับ ค่าตอบแทนเป็นค่าโฆษณา) (CPC 1.1 : 83633)	70%	บัญชี 3(16) การทำกิจการโฆษณา
22.	บริการวิจัยตลาด (ไม่รวมบริการสำรวจความคิดเห็น สาธารณะ) (CPC 1.1 : 83700)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
23.	บริการให้คำปรึกษาด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล (CPC 1.1 : 83113)	70%	ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
24.	บริการที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาด้านบริหารจัดการ : การวางแผนที่เกี่ยวกับการจัดการการผลิต (CPC 1.1 : 83115) ไม่รวม : บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล การตลาดการเงิน ทั่วไป และอื่น ๆ	70%	
25.	บริการทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค : บริการตรวจวิเคราะห์ห้องค์ประกอบและความบริสุทธิ์ (CPC 1.1 : 83561)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
26.	บริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจำหน่ายพลังงานโดยได้รับค่าตอบแทนหรือสัญญาจ้าง (ไม่รวมการบริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งปีโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ)	70%	
27.	บริการสืบสวนและรักษาความปลอดภัย บริการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม (ส่วนหนึ่งของ CPC 87303)	70%	
28.	บริการให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์โดยนักคณิตศาสตร์และนักสถิติ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 83139)	70%	
29.	บริการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางการแพทย์ ทัศนอุปกรณ์และเครื่องมือวัดความแม่นยำ (CPC 1.1 : 87154)	70%	
30.	บริการทำความสะอาดหน้าต่าง (CPC 1.1 : 85320)	70%	
31.	บริการล้างอัดภาพ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 83820)	70%	
32.	บริการด้านบรรจุภัณฑ์ (CPC 1.1 : 85400) ไม่รวม : - บริการด้านบรรจุภัณฑ์และหีบห่อที่เกี่ยวกับการขนส่ง, ดู 64-67 - บริการออกแบบบรรจุภัณฑ์, ดู 83490 - บริการพิมพ์เฉพาะข้อความบนวัสดุที่ใช้ทำบรรจุภัณฑ์, ดู 89121	70%	

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)
ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
	- บริการด้านบรรจุภัณฑ์ รวมถึง การแปรรูปวัตถุดิบของลูกค้าเป็นสินค้าอื่น (เช่น ผสมน้ำและหัวเชื้อเข้มข้นเพื่อผลิตน้ำอัดลม, ทำปลาให้สุกก่อนบรรจุกระป๋อง, ผสมครีมและสีในเครื่องสำอาง, คู 88 และ 89		
33.	บริการเช่าเล่มหนังสือ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 89121)	70%	
34.	บริการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติประจำปี โดยได้รับค่าตอบแทนหรือสัญญาจ้าง (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 85970)	70%	
35.	อื่น ๆ : บริการล่ามและแปลเอกสาร (CPC 1.1 : 83910)	70%	
2. บริการด้านการสื่อสาร			
2.1 บริการด้านโทรคมนาคม			
<p>ข้อผูกพันภายใต้สาขานี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะประกอบธุรกิจบริการโทรคมนาคมในประเทศไทยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ - ใบอนุญาตจะออกให้เฉพาะผู้ให้บริการที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบตามกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งกำหนดให้มีสำนักงานใหญ่ และการบริหารจัดการในเขตแดนของไทย - ผู้ให้บริการจะต้องให้บริการเพื่อสาธารณะโดยผ่านโครงข่ายที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ - หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐอาจปฏิเสธการให้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการโทรคมนาคม หากพบว่ามี การกระทำหรือพฤติกรรมที่สื่อหรือมีแนวโน้มว่าเป็นการครอบงำกิจการ โดยนิติบุคคลที่ไม่ใช่สัญชาติไทย - กฎหมายจำเป็นพื้นฐานฉบับใหม่มีผลใช้บังคับแล้วในปัจจุบัน ข้อผูกพันบริการโทรคมนาคมสาธารณะจะเป็นไปตามกฎระเบียบที่จะออกกฎหมายเหล่านั้น 			
36.	บริการเทเล็กซ์ (CPC 7523*) บริการ โทรเลข (CPC 7523*) บริการ โทรสาร (CPC 7521**+7529**)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่
37.	บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (CPC 7523**) บริการรับฝากข้อความเสียง (CPC 7523**) เงื่อนไข: a) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการ ทั่วไป	70%	กำหนดในกฎกระทรวง

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)
ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
	บ) ต้องใช้โครงข่ายที่ดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ		
38.	บริการสำหรับโทรสารซึ่งรวมถึงบริการจัดเก็บและส่งต่อ และบริการจัดเก็บและสืบค้นภายหลัง (CPC 7523*) บริการเปลี่ยนรหัสหรือรูปแบบของข้อมูลเพื่อใช้ในระบบ การรับ-ส่งข้อมูลที่แตกต่างกัน	70%	
39.	บริการให้คำปรึกษาด้านโทรคมนาคม (CPC 75440)	70%	
2.2 บริการไอศตทัศน์			
40.	บริการผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ96121)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
41.	บริการบันทึกเสียงเฉพาะการผลิตเพื่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย (ไม่รวมการออกอากาศและ บริการเกี่ยวกับไอศตทัศน์)	70%	
42.	อื่น ๆ : บริการปรับแต่งสีโดยใช้เทคนิคดิจิทัล เช่น เพิ่ม ปรับหรือ แยกสีสำหรับงาน ไอศตทัศน์ต่าง ๆ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์)	51%	
2.3 บริการด้านสื่อสานอื่น ๆ			
43.	บริการซ่อมบำรุงอุปกรณ์สื่อสานโดยได้รับค่าตอบแทนหรือ ตามสัญญาจ้าง (CPC 75450)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
3. บริการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง			
44.	A. บริการงานก่อสร้างด้านอาคาร บริการก่อสร้างเหมืองและโรงงานอุตสาหกรรม (CPC 1.1 : 54260) ไม่รวมการก่อสร้างคลังสินค้าและอาคารอุตสาหกรรม ดู 54121 B. บริการงานก่อสร้างด้านวิศวกรรมโยธา	70%	บัญชี 3(10) การก่อสร้าง ยกเว้น (ก) การก่อสร้างสิ่งซึ่งเป็น การให้บริการพื้นฐานแก่ ประชาชนด้านการ สาธารณสุข โภค หรือการ

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
	<p>บริการงานชุดและเคลื่อนย้ายดิน (CPC 1.1 : 54330)</p> <p>บริการก่อสร้างท่าเรือ คลอง เขื่อน ระบบชลประทาน และงานก่อสร้างที่เกี่ยวกับน้ำอื่น ๆ</p> <p>C. บริการงานประกอบและติดตั้ง</p> <p>บริการงานประกอบ ติดตั้งชิ้นส่วนสำเร็จรูป (CPC 1.1 : 54400)</p> <p>D. บริการงานก่อสร้างอาคารขั้นสุดท้ายและงานเก็บความเรียบร้อย</p> <p>บริการติดตั้งงานกระจก (CPC 1.1 : 54710)</p>		<p>คมนาคมที่ต้องใช้เครื่องมือเครื่องจักร</p> <p>เทคโนโลยีหรือความชำนาญในการก่อสร้างเป็นพิเศษโดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่ห้าร้อยล้านบาทขึ้นไป</p> <p>(ข) การก่อสร้างประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
45.	<p>อื่น ๆ:</p> <p>บริการให้เช่าอุปกรณ์ก่อสร้างหรือเรืออเนกอาคารหรืองานโยธา พร้อมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (CPC 1.1 : 54800)</p>	70%	<p>บัญชี 3(21)</p> <p>การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
4. บริการจัดจำหน่าย			
46.	<p>บริการตัวแทนขายเวชภัณฑ์โดยได้รับคำตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (ส่วนหนึ่งของ CPC 62117)</p>	70%	<p>บัญชี 3(11)</p> <p>การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทน ยกเว้น...</p>
47.	<p>บริการค้าปลีก :</p> <p>บริการค้าปลีกสินค้าที่ผู้ขายเป็นผู้ผลิตเองในไทยภายใต้ชื่อของตนเอง (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 624)</p>	70%	<p>บัญชี 3(14)</p> <p>การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่า 100 ลบ. หรือมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่า 20 ลบ.</p>
48.	<p>บริการขายปลีกสินค้าทางไปรษณีย์สำหรับหนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเครื่องเขียน (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 623)</p>	70%	<p>บัญชี 3(15)</p> <p>การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่า 100ลบ.</p>
49.	<p>บริการขายปลีกสินค้าทางไปรษณีย์สำหรับหนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเครื่องเขียน (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 623)</p>	70%	<p>บัญชี 3(15)</p> <p>การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่า 100ลบ.</p>

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)
ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
50.	บริการค้าส่งเวชภัณฑ์โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (CPC 1.1 : 61273)		
51.	บริการแฟรนไชส์เฉพาะที่เกี่ยวกับฟาสต์ฟู้ด (ไม่รวมร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 733)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
5. บริการด้านการศึกษา			
<p>ข้อผูกพันภายใต้สาขานี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ :</p> <p>- ข้อผูกพันด้านการเข้าสู่ตลาดและกาปฏิบัติเยี่ยงคนชาติผ่านรูปแบบการให้บริการใดก็ตามจะไม่ถูกแปลความหมายว่าจะได้รับการยอมรับด้านคุณภาพเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการเข้าเรียนต่อ การลงทะเบียน และคุณสมบัติสำหรับการศึกษาขั้นที่สูงขึ้น การจ้างงาน หรือการประกอบวิชาชีพในไทย</p> <p>- ผู้ให้บริการทางการศึกษาอาจจะต้องแจ้งหรือขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>			
52.	บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ส่วนหนึ่งของ CPC 92390)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
6. บริการด้านสิ่งแวดล้อม			
53.	บริการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยใช้อุปกรณ์ เช่น ท่อน้ำหรือท่อระบาย (ส่วนหนึ่งของ CPC 1.1 : 94110)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
54.	บริการจัดการของเสียอันตรายและกำจัดขยะ (CPC 1.1 : 94222)	70%	
55.	บริการทำความสะอาดชายหาด บริการจัดการท่อน้ำทิ้งอุตสาหกรรม (CPC 1.1 : 94390)	70%	
56.	บริการปกป้องธรรมชาติทางน้ำ (CPC 1.1 : 94900)	70%	
57.	บริการด้านการแพทย์เฉพาะทางในโรงพยาบาลเอกชน (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 93122) รวมถึง :	70%	

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
	- บริการให้คำปรึกษาด้านกุมารเวช สูติ-นรีเวช ประสาท วิทยาและด้านจิตวิทยา - บริการให้คำปรึกษาด้านการผ่าตัด - บริการวิเคราะห์และแปลผลภาพถ่ายทางการแพทย์ (เอ็กซเรย์, คลื่นไฟฟ้าหัวใจ, กล้องผ่าตัดขนาดเล็ก และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน)		บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
58.	บริการด้านสัตวแพทย์ปศุสัตว์ (CPC 1.1 : 93220)	70%	
59.	บริการด้านกายภาพบำบัดและบริการโดยบุคลากรทาง การแพทย์ในโรงพยาบาล เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแผนกพยาบาล (ส่วนหนึ่งของ CPC 93191)	70%	
60.	บริการโรงพยาบาล (CPC 1.1 : 93110) ไม่รวม : - บริการคลินิกผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาล, ดู 9312 - บริการด้านทันตกรรม, ดู 93123 - บริการรถพยาบาล, ดู 93192 - โรงพยาบาลทหาร - โรงพยาบาลเรือนจำ - บริการด้านพยาบาล - บริการผู้ป่วยเรื้อรัง	70%	
61.	บริการเกี่ยวกับสุขภาพอื่น ๆ สถานพักฟื้นอื่นนอกเหนือจากโรงพยาบาล (เฉพาะค้างคืน) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 93193)	70%	
62.	บริการด้านสังคม สถานรับเลี้ยงเด็ก (แบบไม่ค้างคืน) เฉพาะเด็กพิการ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 93321)	70%	
63.	อื่น ๆ : บริการถ่ายภาพรังสีที่ไม่มีการวิเคราะห์หรืออ่านผล ได้แก่ เอ็กซเรย์ อัลตราซาวด์ และเอ็กซเรย์ด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI)	70%	

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
8. บริการด้านการท่องเที่ยว			
64	บริการโรงแรมขนาดหกดาวขึ้นไปหรือ ซูพีเรียดีลักซ์ (CPC 1.1 : 63110)	70%	บัญชี 3(17) การทำกิจการ โรงแรม เว้นแต่บริการจัดการโรงแรม
65.	บริการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว (ไม่รวมบริการจองที่พักและตั๋วโดยสาร) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 67813) เงื่อนไข : สัดส่วนการถือหุ้นของอาเซียนต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของทุนจดทะเบียนและจะดำเนินธุรกิจได้เฉพาะในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนจำกัด	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
9. บริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและกีฬา			
66.	สวนสนุก (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 96910)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
67.	บริการพาข่าวกีฬาให้กับสำนักข่าวในประเทศ (ส่วนหนึ่งของ CPC 96212)	70%	
68.	บริการห้องสมุด ห้องเก็บเอกสารสำคัญ พิพิธภัณฑ์ และบริการด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ : บริการห้องสมุดเอกชน (CPC 96311)	70%	
69.	บริการส่งเสริมการกีฬาและจัดงานกีฬา (CPC 1.1 : 96510) ไม่รวม : บริการสนามและสวนนันทนาการ	70%	
70.	อื่น ๆ : บริการท่าจอดเรือ (ท่าขนาดเล็กที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจอดเรือสำหรับเรือยนต์และเรือใบ ให้บริการท่าเทียบเรือในการจอดเรือสำหรับประมงสั้นและระยะยาวและอาจมีบริการเรือเช่าเหมาลำ)	70%	
10. บริการด้านขนส่ง			
10.1 บริการขนส่งทางทะเล			

ตารางที่ ๔-๒ ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 (ต่อ)

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
71.	บริการขนส่งผู้โดยสาร (ไม่รวมการขนส่งทางน้ำในประเทศ : ตามคำจำกัดความในข้อ 3.1 ข้างท้าย) บริการเรือสำราญ (เรือขนาดมากกว่า 200,000 DWT) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 65119) ไม่รวมการขนส่งผู้โดยสาร บริเวณชายฝั่งระหว่างท่าเรือภายในประเทศ	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
72.	บริการบำรุงรักษาและซ่อมบำรุงเรือขนาดมากกว่า 100,000 DWT (ส่วนหนึ่งของ CPC 8868)	51%	
73.	- บริการช่วยเหลือผู้ภัยทางทะเล (CPC 1.1 : 67630) ไม่รวม : - บริการลากจูงเรืออับปาง : - ชายฝั่งหรือเขตทะเลเปิด ดู 65140 - น่านน้ำในประเทศ ดู 65240 - บริการเรือช่วยชีวิต บริการเรือดับเพลิงทางทะเลและบริการค้นหาและช่วยเหลือทางทะเลอื่น ๆ : - บริการตรวจการณ์ทางทะเล ดู 91260 - บริการเรือดับเพลิงทางทะเล ดู 91260 - บริการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบและความปลอดภัย ดู 91290	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
10.2 บริการขนส่งทางราง			
74.	บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์การขนส่งทางราง (CPC 8868)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
75.	บริการทำความสะอาดตู้โดยสารรถไฟ	70%	
11. บริการอื่น ๆ			
76.	บริการฝึกอบรมทักษะเกี่ยวกับการผลิตพลังงานทางเลือก โดยได้รับค่าธรรมเนียมหรือภายใต้สัญญาจ้าง (ไม่อยู่ภายใต้บริการด้านการศึกษาและสถาบันการศึกษา (CPC 97090)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง

หมายเหตุ : ข้อมูลกึ่งเปิดตลาดการค้าบริการของไทย (AFAS) ชุดที่ 8 ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน มีผลบังคับใช้เมื่อ 8 มีนาคม 2556

การปรับปรุงกฎหมายภายในเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(AEC) จึงมีความจำเป็นเบื้องต้นของภาครัฐและเอกชนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และต้องปรับตัวเรื่องการถือหุ้นบริษัท ในประชาคมอาเซียนที่ปัจจุบันได้ขยายออกไปถึง ๙๐ % ของคนต่างด้าวอาเซียน และต้องสร้างธุรกิจบางประเภทที่เปิดกว้าง ให้บุคลากรของไทยมีคุณภาพและสามารถรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้ได้ ดังนั้นการสร้างมาตรการรองรับและแนวทางปฏิบัติของภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีมาตรฐานและนำไปสู่ภาคปฏิบัติของทั้งภาครัฐและเอกชนให้รองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนตลอดไป

๓. ข้อมูลและแนวทางการจัดตั้งธุรกิจและการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างด้าวของอาเซียน

การจัดตั้งธุรกิจในประเทศสมาชิกอาเซียน และการประกอบธุรกิจในประเทศสมาชิกอาเซียน ผู้ประกอบธุรกิจจำเป็นต้องรู้ข้อมูล และสามารถเข้าถึงรายละเอียดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รูปแบบองค์กรธุรกิจที่สามารถจัดตั้งได้ เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฯลฯ รวมทั้งระบบและขั้นตอนการดำเนินการจัดตั้งธุรกิจตลอดจนช่องทางการติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง

ความแตกต่างการเข้าประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

ตัวอย่างการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติ ๔ ประเทศอาเซียน เช่น

ประเทศกัมพูชา

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	The Council for the Development of Cambodia (CDC) Ministry of Commerce โทรศัพท์ : + ๖๙ ๕๕ ๒๓๔๒ ๗๕๕๗ , WWW.moc.gov.kh
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Law on Investment of the Kingdom of Cambodia
คำนิยาม	Law on Investment of the Kingdom of Cambodia ไม่ได้กำหนดนิยามคนต่างด้าว และกำหนดนิยามบุคคลกัมพูชา ดังนี้ “นิติบุคคลกัมพูชา” หมายถึง บริษัทที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจและจดทะเบียนในราชอาณาจักรกัมพูชาและมีบุคคลสัญชาติกัมพูชาถือหุ้นของบริษัท๕๑% - ขึ้นไป

ธุรกิจที่ควบคุม	<p>กลุ่มประเภทธุรกิจที่มีการควบคุม 3 หมวด ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การลงทุนที่ต้องห้ามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๒. การลงทุนที่ไม่ได้รับสิทธิตามมาตรการจูงใจ (Incentives) ๓. การลงทุนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ซึ่งมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรแต่ไม่มีสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้
วิธีการขออนุญาต	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ยื่นคำขอต่อ CDC ๒. CDC พิจารณาอนุญาต และออกหนังสืออนุญาต (Registration Certificate)

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของคนต่างชาติ

กัมพูชาตรวจสอบธุรกิจที่มีสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว ทั้งนี้ไม่ได้กำหนดค่านิยามคนต่างด้าว แต่กำหนดคำนิยาม “นิติบุคคลกัมพูชา” หมายถึง บริษัทที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจและจดทะเบียนในราชอาณาจักรกัมพูชาและมีบุคคลสัญชาติกัมพูชาถือหุ้นของบริษัท ๕๑ % ขึ้นไป

ธุรกิจที่ควบคุม

กลุ่มประเภทธุรกิจที่มีการควบคุมสำหรับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีดังต่อไปนี้

หมวด ๑ การลงทุนที่ต้องห้ามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ๑) กรรมวิธี/กระบวนการผลิตสารของยาทางจิตเวช หรือสารเสพติด
- ๒) การผลิตสารเคมีที่เป็นพิษ สารฆ่าศัตรูพืชและสัตว์ที่ใช้สำหรับเกษตรกรรม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ใช้สารเคมีที่ต้องห้ามตามกฎระเบียบระหว่างประเทศ หรือองค์การอนามัยโลก ซึ่งมีผลกระทบต่อสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๓) กรรมวิธี และกระบวนการผลิตไฟฟ้าจากสิ่งปฏิกูลของเสียที่นำเข้ามาจาก

ต่างประเทศ

๔) ธุรกิจที่ใช้ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายป่าไม้

๕) การลงทุนที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

หมวด ๒ การลงทุนที่ไม่ได้รับสิทธิตามมาตรการจูงใจ (Incentives)

หมวด ๓ การลงทุนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ซึ่งมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร แต่ไม่มีสิทธิตามที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้

ประเทศบรูไน

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Registries' Division, The Attorney General's Chambers โทรศัพท์ : +๖๗๓ ๒๒๔-๔๘๗๒ , www.eregistry.agc.gov.bn
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑) The Companies Act ๒) The Investment Incentive order.๒๕๔๔
คำนิยาม	The Investment Incentive Order.๒๕๔๔ ไม่ได้กำหนดนิยาม “คนต่างด้าว” แต่กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว ขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจและสถานการณ์
ธุรกิจที่ควบคุม	ธุรกิจที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร หรือที่ต้องใช้ทรัพยากร ท้องถิ่น รวมถึงพื้นที่ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เช่น เกษตรกรรม การประมง การผลิตอาหารต้องมีคนท้องถิ่นถือหุ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๓๐
วิธีการขออนุญาต	๑) นิติบุคคลต่างด้าว ยื่นขออนุญาตต่อนายทะเบียน เพื่อ สามารถใช้ชื่อบริษัท ๒) ยื่นเอกสารต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด ๓) ธุรกิจที่มีผลกระทบ โดยตรงต่อสาธารณะ เช่น ธุรกิจ ธนาคาร บริษัททางการเงิน บริษัทประกันภัย บริษัท ตัวแทนการท่องเที่ยว และกิจการให้กู้ยืม ต้อง ได้รับ ใบอนุญาตพิเศษจากรัฐบาลก่อน

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑) The Companies Act

กำหนดการจัดตั้งและการจดทะเบียนธุรกิจ และเงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจของ นิติบุคคลที่จดทะเบียนนอกประเทศบรูไน รวมถึงการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินธุรกิจของนิติ บุคคลในประเทศ

(๒) The Investment Incentive order ๒๕๔๔

ว่าด้วยการส่งเสริมการจัดตั้งธุรกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรมของบรูไน ตลอดจนองค์กรเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจบรูไน

ค่านิยมของต่างชาติ

The Investment Incentive order, ๒๕๔๔ ไม่ได้กำหนดค่านิยม “คนต่างด้าว” แต่กำหนดเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว ไม่ว่าจะเป็นสัดส่วนการถือหุ้นได้ทั้งหมด การถือหุ้นส่วนใหญ่ และการถือหุ้นส่วนน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจและสถานการณ์

ธุรกิจที่ควบคุม

กลุ่มประเภทธุรกิจที่มีการควบคุมสำหรับการประกอบธุรกิจของต่างด้าว คือ การประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร หรือที่ต้องใช้ทรัพยากรท้องถิ่น รวมถึงพื้นที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เช่น เกษตรกรรม การประมง การผลิตอาหาร ต้องมีคนท้องถิ่นถือหุ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ในธุรกิจนั้นๆ สำหรับธุรกิจอื่น เป็นไปตามการอนุญาตของรัฐบาล ขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจที่รัฐบาลสนับสนุน ซึ่งคนต่างชาติอาจได้รับอนุญาตให้ถือหุ้นทั้งหมด หรือเป็นส่วนน้อยของประเภทธุรกิจนั้น

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต่างชาติสามารถถือครองหุ้นได้ ร้อยละ ๑๐๐ ในบางประเภทธุรกิจ อาทิ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง หรืออุตสาหกรรมที่เน้นการส่งออก (Export-oriented) ยกเว้นกรณีธุรกิจต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติท้องถิ่นมากหรือเกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหารของประเทศบรูไน ผู้ประกอบการต่างชาติไม่สามารถ ถือครองหุ้นได้ร้อยละ ๑๐๐

ประเทศมาเลเซีย

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Company Commission of Malaysia (CCM) หรือ Suruhanjaya Syarikat Malaysia (SSM) โทรศัพท์ : +๖๐๓ ๒๒๕๕ ๔๔๐๐ , www.ssm.com.my
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Companies Act ๒๕๐๘
ค่านิยม	Companies Act ๒๕๐๘ กำหนดค่านิยมธุรกิจต่างด้าวไว้ดังนี้ ๑)บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่น ที่จัดตั้งนอกประเทศมาเลเซีย

๒) องค์กรใด ๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่นที่จดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้ง และไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศมาเลเซีย

ธุรกิจที่ควบคุม ไม่มีบัญชีธุรกิจที่ควบคุม

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

Companies Act ๒๕๐๘ (Revised – ๒๕๖๖) (Act ๑๒๕)

เป็นกฎหมายที่ควบคุมการจดทะเบียนบริษัท ข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับหุ้นและแหล่งทุนต่าง ๆ การจัดการและการกำกับดูแลบริษัท การบัญชีและการสอบบัญชี การควบบริษัท การเลิกกิจการ และข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท โดยมีกฎหมายลำดับรอง คือ Companies Regulation ๒๕๐๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ระบุนายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทเพิ่มเติมจาก Companies Act

ค่านิยมของคนต่างชาติ

นิยามของธุรกิจต่างตัวภายใต้กฎหมาย “Companies Act ๒๕๐๘ (CA ๖๕) กำหนดไว้ ดังนี้

๑) บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่น ที่รวมกันจัดตั้งนอกประเทศมาเลเซีย

๒) องค์กรใด ๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่นที่จดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้ง อันดำเนินการฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง หรือครอบครองทรัพย์สินในนามของเลขานุการหรือพนักงานอื่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อีกทั้ง ไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศมาเลเซีย

ธุรกิจที่ควบคุม

ไม่มีบัญชีธุรกิจที่ควบคุม โดยกฎหมายส่งเสริมการลงทุน (Promotion of Investment Act ๒๕๒๘) ระบุบัญชีการส่งเสริมธุรกิจ ที่คนต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ ๑๐๐% และได้รับการยกเว้นภาษีบางส่วน เช่น ธุรกิจการผลิต ธุรกิจก่อสร้าง นอกจากนี้ รัฐบาลมาเลเซียมีนโยบายสนับสนุนให้ประกอบการในรูปแบบของกิจการร่วมค้าร่วมกับคนชาติมาเลเซียด้วย

ประเทศสิงคโปร์

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	<p>๑) Accounting and Corporate Regulatory Authority (ACRA) โทรศัพท์ : + ๖๕ ๖๒๔๘ ๖๐๒๘ www.acra.gov.sg</p> <p>๒) Ministry of Manpower (MOM) โทรศัพท์ : +๖๕ ๖๕๓๘ ๖๕๓๐ www.mom.gov.sg</p>
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	<p>๑) Business Registration Act</p> <p>๒) Companies Act</p>
คำนิยาม	<p>Business Registration Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้</p> <p>บริษัทต่างชาติ หมายถึง</p> <p>(ก) บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือโครงสร้างอื่นใดที่จดทะเบียนจัดตั้งนอกประเทศสิงคโปร์ หรือสมาคม</p> <p>(ข) องค์กรใดๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม รูปแบบองค์กรอื่นที่จัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้ง อันอาจดำเนินการฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง หรือครอบครองทรัพย์สินในชื่อของเลขานุการหรือพนักงานอื่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อีกทั้ง ไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศสิงคโปร์</p> <p>Companies Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้</p> <p>ธุรกิจต่างชาติ หมายถึง ห้างร้าน บุคคล หรือบริษัทใดๆ ที่สถานที่หลักในการประกอบธุรกิจตั้งอยู่นอกประเทศสิงคโปร์</p>
ธุรกิจที่ควบคุม	<p>การทำธุรกิจในสิงคโปร์ไม่ได้กำหนดข้อห้ามในธุรกิจที่จะลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ ยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ทางความมั่นคงและในบางธุรกิจเท่านั้น เช่น ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจสาธารณูปโภคของรัฐ ธุรกิจการตีพิมพ์ หนังสือพิมพ์ ธุรกิจเกี่ยวกับอาวุธยุทโธปกรณ์ เป็นต้น</p>

- วิธีการขออนุญาต ๑)ยื่นขออนุญาตประกอบธุรกิจจาก MOM และขอรับรหัส Entrepass จาก MOM และใช้ Entrepass เพื่อขอ SingPass สำหรับ Iog in เข้าสู่ระบบ BIZfile
- ๒)จองชื่อนิติบุคคลผ่านระบบBIZfile โดยให้บริษัทรับผิดชอบเขียนธุรกิจทำการจดทะเบียนนิติบุคคล
- ๓)ACRAพิจารณาคำขอแจ้งจะแจ้งผลกลับทาง e-mail

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของคนต่างชาติ

- ๑) Business Registration Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้

บริษัทต่างชาติ หมายถึง

(ก)บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือโครงสร้างอื่นใด ที่จดทะเบียนจัดตั้งนอกประเทศสิงคโปร์หรือสมาคม

(ข)องค์กรใดๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม รูปแบบองค์กรอื่นที่จัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้งอันอาจดำเนินการฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง หรือครอบครองทรัพย์สินในชื่อของเลขานุการหรือพนักงานอื่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อีกทั้งไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศสิงคโปร์

- ๒) Companies Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้

ธุรกิจต่างชาติ หมายถึง ห้างร้าน บุคคล หรือบริษัทใดๆ ที่สถานที่หลักในการประกอบธุรกิจตั้งอยู่นอกประเทศสิงคโปร์

ธุรกิจที่ควบคุม

การทำธุรกิจในสิงคโปร์ไม่ได้กำหนดข้อห้ามในธุรกิจที่จะลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ ยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ทางความมั่นคงและในบางธุรกิจเท่านั้น เช่น ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจขนส่ง เป็นต้น

๔. ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกอาเซียนต่อพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่อคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ นิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน

เมื่อรัฐได้ทำสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศแล้วรัฐซึ่งมีสถานะเป็นภาคี (VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF TREATIES ๑๙๖๙, Article ๒ (g) 'party' means a State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force) ย่อมมีพันธกรณีที่จะต้องเคารพ และปฏิบัติตามสนธิสัญญาโดยสุจริต (VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF TREATIES ๑๙๖๙, Article ๒๖ Every treaty in force is binding upon the parties to it and must be performed by them in good faith.)

มิฉะนั้นรัฐซึ่งมีสถานะเป็นภาคีดังกล่าวอาจมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศ (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติม เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับกฎหมายภายใน” ใน จตุรนต์ ธีระวัฒน์, กฎหมายระหว่างประเทศ, ธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ, ๒๕๕๐ หน้า ๖๓ -๘๕ , จุมพต สายสุนทร, กฎหมายระหว่างประเทศ, เล่ม ๑, วิญญูชน, กรุงเทพฯ, ๒๕๕๔ หน้า ๑๐๕ – ๑๘๐, นพนิติ สุริยะ, คู่มือกฎหมายระหว่างประเทศ, เล่ม ๑, วิญญูชน, กรุงเทพฯ, ๒๕๕๒ หน้า ๕๕ – ๒๒๑)

ตามกฎหมายระหว่างประเทศที่รัฐภาคีต้องถือปฏิบัติอย่างสุจริต โดยเคร่งครัด และต้องอนุวัติกฎหมายภายในให้รองรับสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศนั้นโดยเร็ว ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อตกลงสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และประเทศสมาชิกภาคี สามารถใช้ความตกลงระหว่างประเทศหรือสนธิสัญญานั้น เป็นนิติสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภาคี ในการทำการค้า การลงทุนด้วยกัน

เมื่อรัฐได้ทำสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศแล้วรัฐ ซึ่งย่อมมีพันธกรณีที่ จะต้องเคารพ และปฏิบัติตามสนธิสัญญาโดยสุจริต และมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศ ตามกฎหมายระหว่างประเทศที่รัฐภาคีต้องถือปฏิบัติอย่างสุจริต โดยเคร่งครัดภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เรื่องการเปิดเสรีการค้าบริการ (AEC Blueprint , A. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวของประชาคมอาเซียน, A 2 การเปิดเสรีการค้าบริการ, ข้อ ๒๑)

กำหนดให้รัฐสมาชิกอาเซียนผูกพันการดำเนินการตามแผนงาน ดังนี้

๑) การเปิดเสรีด้านการค้าบริการในสาขาการขนส่งทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว โดยอนุญาตให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนถือหุ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๕๑ และ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๓

๒) การเปิดเสรีด้านการค้าบริการสาขาโลจิสติกส์ อนุญาตให้คนสัญชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนถือหุ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ในปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ และ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๖ ส่วนการค้าบริการสาขาอื่น ๆ อนุญาตให้คนสัญชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนถือหุ้นได้

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ในปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ และ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๘

รัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีสถานะเป็นภาคีตามสนธิสัญญาจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนย่อมมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กล่าวคือ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายภายในรองรับพันธกรณี รัฐก็ต้องตรากฎหมายภายในขึ้นเพื่อรองรับ ส่วนในกรณีที่มิใช่กฎหมายภายในเรื่องนั้นอยู่แล้ว แต่ถ้ากฎหมายเรื่องดังกล่าวไม่สอดคล้องต่อพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) รัฐก็มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในดังกล่าวให้สอดคล้องต่อพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)

๕. ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ต่อกฎหมายการประกอบธุรกิจ และการทำงานของประเทศไทย

ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ต่อพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

ในปัจจุบันจะยังไม่มีกฎหมายไทยกำหนดกฎเกณฑ์การให้สัญชาติแก่นิติบุคคล โดยเฉพาะอย่างชัดเจน แต่ก็มีกฎหมายเฉพาะของไทยที่บัญญัติถึงนิติบุคคลไทยและนิติบุคคลต่างด้าวในบริบทของกฎหมายเฉพาะเป็นเรื่องราวไป เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๑ (พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ บัญญัติว่า “บัญญัติว่าในกรณีที่มีการจัดกันของสัญชาติของนิติบุคคล สัญชาติของนิติบุคคลนั้นได้แก่ สัญชาติซึ่งนิติบุคคลนั้นมีถิ่นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ หรือมีที่ตั้งที่ทำการแห่งใหญ่”)

มาตรา ๗ และ พระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นต้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ กำหนดนิยาม "คนต่างด้าว" หมายความว่า

- (๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (๓) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - (ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคล

ตาม (๑) หรือ (๒) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (๑)

(๔) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การมีสถานะเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลทำให้คนต่างด้าวถูกจำกัดสิทธิในการประกอบธุรกิจบางประเภท ตามมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัตินี้ กล่าวคือ

บัญชีหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ เพราะเป็นอาชีพดั้งเดิมของคนไทย ที่ยังไม่พร้อมที่จะให้คนต่างด้าวประกอบอาชีพ ดังนี้

(๑) การทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์

(๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน

(๓) การเลี้ยงสัตว์

(๔) การทำป่าไม้ และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ

(๕) การทำการประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำ ในน่านน้ำไทยและในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย

(๖) การสกัดสมุนไพรไทย

(๗) การค้าและการขายทอดตลาดโบราณวัตถุของไทยหรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ

(๘) การทำหรือหล่อพระพุทธรูป และการทำบาตร

(๙) การค้าที่ดิน

บัญชีสอง กำหนดให้เป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งหมายความว่า คณะรัฐมนตรีสามารถ
ยกเว้นอนุญาตได้ ด้วยเหตุผลพิเศษ ตามข้อเสนอของรัฐมนตรี จำนวน ๓ หมวดดังนี้

หมวด ๑ ด้วยเหตุผลของความปลอดภัย หรือความมั่นคงของประเทศ เช่น

(๑) การผลิต จำหน่ายและการซ่อมบำรุง

(ก)อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด

(ข)ส่วนประกอบของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุ

ระเบิด

(ค)อาวุธยุทโธปกรณ์ เรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะทาง

การทหาร

(ง)อุปกรณ์หรือส่วนประกอบอุปกรณ์สงครามทุกประเภท

(๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ และ

กิจการการบินภายในประเทศ

หมวด ๒ ด้วยเหตุผลทางด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และหัตถกรรม

พื้นบ้านของไทย เพื่อรักษาฝีมือ ลักษณะความเป็นไทย เช่น

(๑) การค้าของเก่า หรือศิลปวัตถุ ซึ่งเป็นงานศิลปกรรม หัตถกรรม

ของไทย

(๒) การผลิตเครื่องมือแกะสลัก

(๓) การเลี้ยงไหม การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหมไทย หรือ

การพิมพ์ลวดลายผ้าไหมไทย

(๔) การผลิตเครื่องดนตรีไทย

(๕) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือ

เครื่องเงิน

(๖) การผลิตถ้วยชาม หรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรม

ไทย

หมวด ๓ ด้วยเหตุผลทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ต้องการให้คนไทยดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างใกล้ชิดด้วยตนเอง เพราะเป็นสมบัติของชาติ จึงเป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทย

- (๑) การผลิตน้ำตาลจากอ้อย
- (๒) การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์
- (๓) การทำเกลือหิน
- (๔) การทำเหมืองรวมทั้งระเบิดหรือย่อยหิน
- (๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

บัญชีสาม เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมในการแข่งขัน กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวต้องขออนุญาต เพราะความพร้อมของเงินลงทุน ความพร้อมของเทคโนโลยี จึงต้องขออนุญาตเช่น

- (๑) การสีข้าว และการผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่
- (๒) การทำการประมง เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๓) การทำป่าไม้จากป่าปลูก
- (๔) การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด
- (๕) การผลิตปูนขาว
- (๖) การทำกิจการบริการทางบัญชี
- (๗) การทำกิจการบริการทางกฎหมาย
- (๘) การทำกิจการบริการทางสถาปัตยกรรม
- (๙) การทำกิจการบริการทางวิศวกรรม
- (๑๐) การก่อสร้าง ยกเว้น

(ก) ก่อสร้างที่ต้องใช้เครื่องมือ เครื่องจักร เทคโนโลยีหรือความชำนาญในการก่อสร้างเป็นพิเศษ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่ห้าร้อยล้านบาทขึ้นไป

(ข) การก่อสร้างประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๑) การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทน ยกเว้น

(ก) การซื้อขายหลักทรัพย์หรือการบริการที่เกี่ยวกับการซื้อขาย

ล่วงหน้าซึ่งสินค้าเกษตรหรือตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์

(ข) ซื้อขายหรือจัดหาสินค้าหรือบริการที่จำเป็นต่อการผลิตหรือการให้บริการของวิสาหกิจในเครือเดียวกัน

(ค) ซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่ายหรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการจำหน่ายซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศอันมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศโดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป

(ง) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๒) การขายทอดตลาด ยกเว้น

(ก) ที่มีลักษณะเป็นการประมูลซื้อขายระหว่างประเทศที่มีใช้การประมูลซื้อขายของเก่า วัตถุโบราณ หรือศิลปวัตถุซึ่งเป็นงานศิลปกรรม หัตถกรรม หรือโบราณวัตถุของไทย หรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ

(ข) การขายทอดตลาดประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้(เดิม) แก้ไขเป็นดังนี้

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ

(๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่ายี่สิบล้านบาท

(๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท

(๑๖) การทำกิจการโฆษณา

(๑๗) การทำกิจการโรงแรม เว้นแต่บริการจัดการโรงแรม

(๑๘) การนำเที่ยว

(๑๙) การขายอาหารหรือเครื่องดื่ม

(๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช

(๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ซึ่งการขออนุญาตยกเว้นบัญชีสามดังกล่าว ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในการประกอบธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมจะแข่งขันกับคนต่างด้าวในการประกอบกิจการ เมื่อพิจารณาเนื้อหาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) พบว่ายังมีเนื้อหาสาระที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี เนื่องจากยังไม่มีมาตรการแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาการขนส่งทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๕๑ และ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๓ และไม่มีมาตรการแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาโลจิสติกส์ ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ในปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ นอกจากนี้ก็ยังไม่มีการแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาอื่น ๆ สามารถถือหุ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ ดังนั้นในส่วนนี้ จึงต้องมีการแก้ไขการถือหุ้นของคนต่างด้าว ของรัฐอาเซียนให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)

๖. ผลกระทบจากนิติสัมพันธ์ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน (AEC Blueprint) ต่อพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

เนื่องจากแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมกันสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวโดยส่วนหนึ่งของการดำเนินการ คือ การเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือโดยเสรีในอาเซียน

กฎหมายภายในของไทยเกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าวในปัจจุบันคือพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๑๗ ก ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑) กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญคือใช้เป็นเครื่องมือในการจำกัดสิทธิในการทำงานในบางอาชีพเพื่อมิให้คนต่างด้าวเข้ามาแย่งงานคนสัญชาติไทย เมื่อพิจารณาแล้วพบว่ามิชอบด้วยนิติที่ใช้เป็นมาตรการในการจำกัดสิทธิในการทำงานคนต่างด้าวคือ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ และมาตรา ๘

มาตรา ๗ งานใดที่คนต่างด้าวอาจทำได้ในท้องถิ่นใด เมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทยและความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ จะกำหนดให้แตกต่างกันระหว่างคน

ต่างด้าวทั่วไปกับคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ก็ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการทำงานของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒

บทบัญญัติมาตรา ๗ เป็นการจำกัดสิทธิในการทำงานของคนต่างด้าวซึ่งขัดต่อแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ในความตกลงเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือโดยเสรีในอาเซียน เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิของคนต่างด้าวทั้งประเภทของงาน และพื้นที่ในการทำงาน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการจำกัดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาทำงานบางประเภทหรือบางลักษณะในราชอาณาจักร รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจ้างคนต่างด้าวซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาทำงานตามประเภทหรือลักษณะที่กำหนดในราชอาณาจักรก็ได้

ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนดและชำระค่าธรรมเนียมก่อนทำสัญญาจ้างไม่น้อยกว่าสามวันทำการ

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคสอง ต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระเมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่าเป็นบทบัญญัติที่มีวัตถุประสงค์ในการจำกัดจำนวนคนต่างด้าวในงานบางประเภทซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ เพื่อป้องกันมิให้คนต่างด้าวเข้ามาแย่งงานคนสัญชาติไทย มีข้อสังเกตว่าแม้มาตรานี้จะไม่ฝ่าฝืนต่อพันธกรณีที่ประเทศไทยผูกพันภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนยังไม่มี ความตกลงการเปิดเสรีการจ้างแรงงานไร้ฝีมือ (ชาติชาย เศรษฐสุนทร, ประชาคมอาเซียนผลกระทบต่อกฎหมายไทย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๕๕) น.๔๒)

และมีได้มีความผูกพันในการเปิดเสรีในด้านดังกล่าวภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) ใน Mode ๔ (สิทธิกร นิพลยะ, “ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ,” กฎกติกา WTO, เล่ม ๔, จัดพิมพ์โดย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ลัดดา, ๒๕๕๒.) น. ๒๔๓)

ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสนธิสัญญาก่อตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ควรมีการศึกษาเพื่อพิจารณาว่าควรมีการเปิดเสรีแรงงานไร้ฝีมือในบางประเภทเพื่อรองรับความต้องการด้านแรงงานในประเทศหรือไม่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าผูกพันตามความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ใน Mode ๔ ดังกล่าว

สรุป

การพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวของไทยที่ผ่านมา มีการปรับปรุงแก้ไขมาตลอด ทั้งส่วนของพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง และคณะกรรมการพิจารณาใบอนุญาต เพื่อให้กฎหมายทันสมัยตลอดเวลา โดยมีการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้าย การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวทุกปี การเสนอแก้ไขคำนิยาม คำว่า “คนต่างด้าว” เพื่อดูแลมิให้มีการใช้นอมนิยามในการถือหุ้นแทนคนต่างด้าว การสร้างมาตรฐานกลางเป็นแนวทางในการพิจารณาอนุญาต ตลอดจนการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตไม่เกิน ๖๐ วันนับจากวันยื่นเอกสารการขออนุญาต ทำให้แต่ละปีคณะกรรมการพิจารณาใบอนุญาตของคนต่างด้าว ต้องสัมมนาทบทวนหลักเกณฑ์การอนุญาต การวางแนวทางการอนุญาตเรื่องใหม่ (President Case) เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ความเป็นธรรม ความมั่นคงชาติ และสถานะเศรษฐกิจที่สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อประชาชนคนส่วนรวมตลอดไป ของประชาชน

ส่วนกรณีข้อตกลงอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการอาเซียน(AFAS) นั้น เป็นเรื่องนโยบายร่วมกันของประเทศอาเซียนที่ต้องการสร้างความเข้มแข็งและอำนาจการต่อรองให้กลุ่มประเทศอาเซียนในการทำการค้า การลงทุนต่อประเทศนอกอาเซียน เพื่อให้อาเซียนมีพลังอำนาจการต่อรองด้านเศรษฐกิจ และการเปิดกว้างในประเทศกลุ่มอาเซียน ซึ่งผลกระทบบางอย่างของอาเซียน ต้องให้ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติแต่ละประเทศ แก้ปัญหาร่วมกัน เพื่อสร้างอำนาจด้านเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง โดยมีความมั่นคงของชาติเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างเศรษฐกิจอย่างมั่นคง ยั่งยืน ตลอดไป

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

เมื่อศึกษาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ประกอบกับการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๐๑๕ ที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมทางด้านกลไกการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พบประเด็นที่เป็นปัญหาที่มีการแก้ไข อาทิ การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และกลไกการใช้กฎหมายในการพิจารณาอนุญาตดังกล่าว จึงได้บทสรุปดังนี้

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ต้องแก้ไขคำนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ให้มีความชัดเจน ครอบคลุม ถึงสัดส่วนของคนต่างด้าว หรือนิติบุคคล ผู้ลงทุนที่มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามคำนิยามตามมาตรา ๔ กรณีผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวในนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ เป็น การพิจารณาการถือหุ้นชั้นเดียว ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ดูแลการถือหุ้นที่โครงสร้างการกำหนดสิทธิออกเสียงด้วยหุ้นบุริมสิทธิ เป็นสิ่งที่เอกชนจะพึงตกลงกันเองได้ หากไม่ปรากฏเป็นพฤติการณ์อื่น อันเป็นเหตุให้เชื่อได้ว่าการถือหุ้นแทนกัน จะถือว่าโครงสร้างหุ้นบุริมสิทธิ หมายถึงกรณีที่คนไทยถือหุ้นแทนคนต่างด้าวไม่ได้ แต่มีข้อควรคำนึงถึงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นการพิจารณาตอบข้อหารือของกระทรวงพาณิชย์ ในประเด็นข้อกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ หุนส่วนบริษัท ไม่ใช่การพิจารณา ตามคำนิยาม “คนต่างด้าว” ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวต้องการวางกรอบการถือหุ้นของหุ้นส่วนบริษัท โดยให้ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมบริษัท ไม่ใช่คนต่างด้าว โดยเห็นได้จากจำนวนหุ้นในบริษัทที่ถืออยู่อย่างแท้จริง ในแต่ละลำดับชั้นของการถือหุ้นในบริษัททุก ซึ่งทำให้เห็น

สภาพการบังคับบัญชาบริษัท ที่แท้จริงว่าเป็นของคนต่างด้าวหรือไม่ เป็นคนไทยร้อยละเท่าไร เป็นคนต่างด้าวร้อยละเท่าไร

แต่ความหมาย คำว่า "คนต่างด้าว" ตามกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ "ไม่ถูกต้องตามแนวทางการพิจารณาของกฎหมายหลักและยังทำให้เกิดการเลียงกฎหมายในการถือหุ้นของคนต่างด้าว ทำให้เกิดการเลียงกฎหมายในการถือหุ้นของคนต่างด้าว และทำให้อำนาจการควบคุมกิจการตกอยู่กับคนต่างด้าวอย่างชอบด้วยกฎหมาย และถูกต้องตามกฎหมายเพราะ การพิจารณาการถือหุ้นในบริษัทฯ เพียงชั้นเดียว ทำให้เกิดการหลบเลี่ยงกฎหมาย และไม่ตรงตามเจตนารมณ์ในการควบคุมคนต่างด้าว ตามกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

แต่หากดูเจตนารมณ์ของการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ แล้วเห็นว่า การพิจารณาของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว เรื่องอัตราส่วนของคนต่างด้าวทุกระดับชั้น ที่เป็นผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุนในนิติบุคคลดังกล่าว ไม่ถูกต้อง เพราะตามเจตนารมณ์แล้ว ต้องพิจารณาความเป็นจริงตามสัดส่วนของทุนของคนต่างด้าวที่เข้าร่วมในนิติบุคคลนั้น ทุกลำดับชั้น เพราะทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลลำดับใดก็ตามที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคล ย่อมถือว่ามีส่วนร่วมลงทุนในนิติบุคคลหลัก และเป็นสัดส่วนของทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลหลัก มีอำนาจในการบริหารงานและควบคุมนิติบุคคลนั้น ผ่านโครงสร้างหุ้นบริมสิทธิ์ได้ ย่อมทำให้ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการสงวนอำนาจการควบคุมบริษัท มิใช่ให้อำนาจควบคุมของคนต่างด้าวผ่านการจัดตั้งบริษัท หลายชั้นเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการถือหุ้นผ่าน Holding Company เพราะเป็นการให้อำนาจแก่คนต่างด้าวควบคุมบริษัท โดยมีสิทธิเท่าเทียม นิติบุคคลไทยในการประกอบอาชีพ ตลอดจนอาชีพบางประเภท แต่ละประเทศมีการสิทธิสงวนเฉพาะนิติบุคคลของประเทศตนเอง

ส่วนการแก้ไขกฎหมายให้กลับไปใช้แนวทางพิจารณาเดียวกับประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๑ ที่ต้องการให้เงินทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคล เพื่อป้องกันการเลียงกฎหมายเพื่อมาควบคุมกำกับดูแลกิจการ โดยเปรียบเทียบกับแนวคิดการปฏิเสธรการลงทุนจากต่างประเทศ และขัดแย้งกับแนวคิดการค้าเสรี ที่ต้องการส่งเสริมให้มีการนำเข้า

เงินตราจากการค้าการลงทุนของคนต่างด้าว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น ต้องถือว่าความมั่นคงของชาติ ด้วยการควบคุมกิจการของคนต่างด้าวมีผลกระทบต่อความมั่นคงชาติ ควรกำหนดทิศทางการค้า การลงทุนของประเทศให้มีความสมดุล ด้วยการกำหนดค่านิยามคำว่า “คนต่างด้าว” ใหม่ ให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์และการประกอบอาชีพของคนต่างด้าว และต้องไม่ส่งผลกระทบต่ออาชีพสงวนของคนไทย ตามเจตนารมณ์ของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” มาตรา ๔ ให้ครอบคลุมถึงทุนของคนต่างด้าว ในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้น ในนิติบุคคลทุกลำดับที่ถือหุ้นอยู่ โดยคู่มือโครงสร้างหุ้นบริมสิทธิ และการบริหารจัดการภายในนิติบุคคล อย่างเฉพาะการบริหารจัดการเฉพาะภายนอก แต่ความจริงแล้วการบริหารจัดการภายในของผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลของคนต่างด้าวที่สามารถมีอำนาจควบคุมการประกอบธุรกิจซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการและเจตนารมณ์ของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ควรกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตามมาตรา ๕ ตามแนวทางการพิจารณาอนุญาต โดยมีหลักการดังนี้

๑. คำนี้ถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
๓. ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
๔. รักษาศิลปะวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ
๕. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม
๖. การคุ้มครองผู้บริโภค ตามขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

ซึ่งแนวทางดังกล่าว เป็นกรอบให้คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวพิจารณาอย่างกว้าง และแนวทางพิจารณาอนุญาตของคณะกรรมการ ไม่กำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ สูงสุดชัดเจนให้คณะกรรมการพิจารณา ทำให้มีการพิจารณาอนุญาต สามารถขยายกรอบการอนุญาตตลอดเวลา และบางครั้งเป็นการอนุญาตกรณีใหม่ (President Case) โดยไม่มีข้อมูลหรือรับฟังความคิดเห็นอย่างเพียงพอในการพิจารณาอนุญาต อาทิ

๑. การขยายระยะเวลาใบอนุญาต เป็นไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด ของผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวทั่วไป การอนุญาตประเภทนี้จากเดิมอนุญาตให้ครั้งละ ๕ ปี และถ้ายังประกอบกิจการต้อง

มายื่นขอต่ออนุญาตใหม่ทุก ๕ ปี เพื่อทบทวนและตรวจสอบการอนุญาตว่า ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้ดำเนินการตามที่ขออนุญาตหรือไม่ มีการกระทำความผิดจากการอนุญาตหรือไม่

ซึ่งแตกต่างจากกรณีผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมีสัญญากับภาครัฐ ซึ่งมีระยะเวลาอนุญาตตามสัญญาแน่นอนทำให้เวลาใบอนุญาตมีระยะเวลาแน่นอน ทำให้การอนุญาตทั่วไปไม่มีระยะสิ้นสุด ไม่มีการพิจารณาทบทวนการอนุญาตดังกล่าว ซึ่งส่งผลต่อการพิจารณาอนุญาตของอาชีพบางประเภท ที่ต้องการทบทวนหรือเพิกถอน เมื่อต้องการสงวนอาชีพนั้นให้กับคนไทย เช่น การอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ประกอบธุรกิจค้าปลีกได้โดยไม่ต้องขออนุญาต กรณีของผู้ประกอบการลงทุนเกินกว่า หนึ่งร้อยล้านบาทถ้วน ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการชาวไทย ประกอบกับกฎหมายผังเมืองในการวางสถานที่ตั้งร้านค้าปลีก ยังไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน, การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใหม่อย่างต่อเนื่องในบริษัทในกลุ่ม ในเครือ เป็นต้น

๒. การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และบริษัทคู่ค้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย เช่น การทำกิจการบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน ให้เช่าที่ดิน พื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค การทำธุรกิจบริการให้คำปรึกษา แนะนำ หรือบริหารจัดการในด้านต่างๆ การทำธุรกิจบริการจัดหาที่พัก จัดประชุม จัดหาตัวเครื่องบิน เป็นต้น ซึ่งการประกอบอาชีพของคนต่างด้าวดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อถึงการประกอบอาชีพของคนไทยที่ดำเนินการอยู่ เพราะเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ไม่พร้อมแข่งขันเรื่องทุน กับผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ตลอดจนมีกฎหมาย/หน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่ ไม่พร้อมที่จะเปิดให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๓. การอนุญาตให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก่สินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่งเพื่อเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบ เป็นแนวทางปฏิบัติมาตลอดของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบคนไทยเป็นศูนย์บริการติดตั้ง ซ่อมแซม บำรุงรักษา และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ผู้ประกอบการคนไทยและช่างเทคนิคไทย แต่ปัจจุบันผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว กำลังขยายความต้องการประกอบธุรกิจ โดยขอศูนย์บริการดังกล่าว มากกว่า ๑ แห่งซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทยในความพร้อมแข่งขัน กับการบริการที่มีใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีนวัตกรรมใหม่ เช่น กรณีการขอตั้งศูนย์บริการ ติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษามากกว่า ๑ แห่ง ตัวอย่างการขออนุญาต ของบริษัท สแกนเนีย สยาม จำกัด (Scania Siam Co.,Ltd.) สัญชาติ สวีเดน แต่คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไม่อนุญาต เพราะไม่ใช่

แนวการพิจารณาอนุญาต และส่งผลกระทบต่อศูนย์บริการของผู้แทนจำหน่าย ซึ่งเป็นผู้ประกอบการคนไทย

๔. ความรวดเร็ว และทันความต้องการ (Update Data) ในการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎหมายกำหนดให้มีการทบทวนประเภทบัญชีท้ายทุกปี โดยแบ่งการทบทวนออกเป็นดังนี้

๑. การปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีสาม นำเสนอเป็นพระราชกฤษฎีกาแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. การยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม (๒๑) นำเสนอเป็นกฎกระทรวง เพื่อยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม (๒๑) ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การทบทวนดังกล่าว ถือเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่ต้องทบทวนบัญชีท้าย เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย ในการแก้ไข ปรับปรุงประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ก. กฎหมาย/หน่วยงานเฉพาะที่กำกับดูแล

ข. มาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ค. ความเห็น/การชี้แจงของหน่วยงานที่กำกับดูแล

ง. ความพร้อมในการแข่งขันของผู้ประกอบการคนไทย

จ. ความพร้อมของภาครัฐในการกำกับดูแล

ฉ. การ Update Trend ของโลก

ช. ข้อมูลอื่นๆ เช่นความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา/วิจัย เป็นต้นและยังให้เหตุผลในการทบทวนบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกเป็น ๒ กรณีดังนี้

กรณีแรก เหตุผลในการให้ออกจากบัญชีท้าย

ก. มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้ว

ข. หน่วยงานที่กำกับดูแลเสนอให้ออกจากบัญชีท้าย

ค. ผู้ประกอบการคนไทยมีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

กรณีสอง เหตุผลที่ไม่ให้ออกจากบัญชีท้าย

ก. ผู้ประกอบการคนไทยยังไม่มีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

ข.หน่วยงานที่กำกับดูแลขอให้คงไว้ในบัญชีท้าย

ค. ไม่มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแล

การแก้ไขบททวนบัญชีสาม ต้องแก้ไขโดยทำเป็นพระราชกฤษฎีกา เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขัน ในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวต้องขออนุญาต เพราะเหตุผลด้านความพร้อมของเงินลงทุน ความพร้อมของเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้ประกอบคนไทย จึงต้องมีการขออนุญาต เช่นตัวอย่าง พระราชกฤษฎีกา การแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒พ.ศ.๒๕๕๖

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้(เดิม)แก้ไขเป็นดังนี้

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ

ด้วยเหตุผลในการแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ เป็นธุรกิจที่มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะเกี่ยวกับกาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ ดูแลอยู่แล้ว ไม่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการคนไทย และยังส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรของไทยอีกโสดหนึ่ง สมควรยกเว้นประเภทธุรกิจนี้ออกจากบัญชีสาม จึงมีความจำเป็นในการแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีท้ายดังกล่าว

กรณีการทบทวนบัญชีท้าย โดยกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขออนุญาต ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นธุรกิจบริการที่ยกเว้นไม่อยู่ใน ของบัญชีสาม(๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะมีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้ว หน่วยงานที่กำกับดูแลเสนอให้ออกจากบัญชีท้าย และเป็นผลดีต่อการลงทุนของคนไทย เมื่อประเทศไทยทำสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเปิดเสรีทางการค้าบริการ และด้านแรงงานภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ประเทศไทยย่อมมีพันธกรณีที่จะต้องเคารพ และ

ปฏิบัติตามสนธิสัญญาโดยสุจริต กล่าวคือประเทศไทยมีหน้าที่ต้องทำให้สนธิสัญญามีผลใช้บังคับภายในประเทศ หากประเทศไทยกระทำการหรืองดเว้นกระทำการฝ่าฝืนต่อพันธกรณีที่มีผลผูกพันตน ประเทศไทยอาจต้องมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศ

ดังนั้นจึงควรแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และมาตรา ๘ และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยผูกพันตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint)

อย่างไรก็ตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศจะสามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อรัฐภาคีตามสนธิสัญญาได้ปฏิบัติตามพันธกรณีตามสนธิสัญญาโดยทำให้สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศมีผลใช้บังคับภายในประเทศของรัฐภาคีทุกฝ่าย รัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีสถานะเป็นภาคีตามสนธิสัญญาจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนย่อมมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) กล่าวคือ ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายภายในรองรับพันธกรณี รัฐก็ต้องตรากฎหมายภายในขึ้นเพื่อรองรับ ส่วนในกรณีที่กฎหมายภายในเรื่องนั้นอยู่แล้ว แต่ถ้ากฎหมายเรื่องดังกล่าวไม่สอดคล้องต่อพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) รัฐก็มีหน้าที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในดังกล่าวให้สอดคล้องต่อพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint) เมื่อพิจารณาเนื้อหาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) พบว่ายังมีเนื้อหาสาระที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี เนื่องจากยังไม่มี การแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาการขนส่งทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๕๑ และ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๓ และไม่มี การแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาโลจิสติกส์ ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ในปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนั้นก็ยังไม่มี การแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาอื่น ๆ สามารถถือหุ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๖ ดังนั้นในส่วนนี้ จึงต้องมีการแก้ไขการถือหุ้นของคนต่างด้าว ของรัฐอาเซียนให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวและการอนุมัติเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ ๒๐๑๕ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด กล่าวคือการเข้าใจเจตนารมณ์และความหมายของกฎหมายให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เข้าถึงระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย อย่างมีความสมดุลและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ การเข้าใจผิดในหลักการสำคัญเช่นนี้ ย่อมทำให้เกิดการหลบเลี่ยง การถูกตรวจสอบควบคุมตามกฎหมาย และไม่เกิดผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

การพัฒนาปรับปรุงกฎหมายการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส และความทันต่อเหตุการณ์ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของโลก โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๐๑๕ ที่ต้องการรวมอาเซียนเป็นหนึ่งเศรษฐกิจที่มีฐานการพัฒนาเดียวกัน เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกประชาคมอาเซียนในการสร้างระบบเศรษฐกิจรวมกัน

ดังนั้นการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และปรับฐานเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องให้ทันกับเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพราะมีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของโลกยุคใหม่ จึงขอเสนอแนะ การแก้ไขกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนี้

๑. การแก้ไขคำนิยาม คำว่า “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ให้ครอบคลุมถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคลทุกลำดับที่ถือหุ้นอยู่ โดยดูที่โครงสร้างหุ้นบริมสิทธิ และการบริหารจัดการภายในนิติบุคคล อย่างเฉพาะการบริหารจัดการเฉพาะภายนอก แต่ความจริงแล้วการบริหารจัดการภายในของผู้ถือหุ้นเป็นนิติบุคคลของคนต่างด้าว ที่สามารถมีอำนาจควบคุมการประกอบธุรกิจ

๒. ควรกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ ขั้นสูงอย่างชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการผู้

ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวปฏิบัติอย่างมีกรอบ แนวทางอย่างชัดเจน และต้องไม่เกินดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ตามหลักความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อนุวัติตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๕ และการควบคุมกิจกรรมของฝ่ายปกครองตามหลักกฎหมายมหาชน เพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาอนุญาตโดยมีหลักการ ตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ เช่น กำเนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ,การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ,ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน,รักษาศิลปะวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ,การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการรักษาสิ่งแวดล้อม ,การคุ้มครองผู้บริโภคตามขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา ซึ่งแนวทางดังกล่าว เป็นกรอบการพิจารณาอนุญาตของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว แต่มีอำนาจการใช้ดุลพินิจอยู่ โดยไม่มีกรอบขั้นต่ำ ขึ้นสูงชัดเจน ทำให้มีการพิจารณาอนุญาต สามารถขยายกรอบการอนุญาตตลอดเวลา และบางครั้งเป็นการอนุญาตกรณีใหม่ (President Case) โดยไม่มีข้อมูลหรือรับฟังความคิดเห็นอย่างเพียงพอในการพิจารณาอนุญาต จนทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ประกอบการคนไทย อาทิ

ก.การขยายระยะเวลาใบอนุญาต เป็นไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด ของผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าวทั่วไป การอนุญาตประเภทนี้จากเดิมอนุญาตให้ครั้งละ ๕ ปี และถ้ายังประกอบกิจการต้องมายื่นขอต่ออนุญาตใหม่ทุก ๕ ปี เพื่อทบทวนและตรวจสอบการอนุญาตว่า ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้ดำเนินการตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งแตกต่างจากกรณีผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าวมีสัญญากับภาครัฐ ซึ่งมีระยะเวลาอนุญาตตามสัญญาทำให้เวลาใบอนุญาตมีระยะเวลาแน่นอน

ข.การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และบริษัทคู่ค้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย เช่น การทำกิจการบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน ให้เช่าที่ดิน พื้นที่อาคารสำนักงานพร้อมสาธารณูปโภค การทำธุรกิจบริการให้คำปรึกษา แนะนำ หรือบริหารจัดการในด้านต่างๆ การทำธุรกิจบริการจัดหาที่พัก จัดประชุม จัดหาตัวเครื่องบิน เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพของคนไทยที่ดำเนินการอยู่ เพราะเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ไม่พร้อมแข่งขันเรื่องทุน กับผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าว ตลอดจนมีกฎหมาย/หน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่ ไม่พร้อมที่จะเปิดให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ค. การอนุญาตให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก๊สสินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่งเพื่อเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบ เป็นแนวทางปฏิบัติมาตรฐานของคณะกรรมการผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าว แต่ปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจคนต่างด้าว กำลังขยายความต้องการประกอบธุรกิจ โดยขอศูนย์บริการดังกล่าว มากกว่า ๑ แห่งซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทยในความพร้อมแข่งขัน กับการบริการที่มีใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีนวัตกรรมใหม่ เช่น กรณีการขอตั้งศูนย์บริการ ติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษามากกว่า ๑ แห่ง ตัวอย่างการขออนุญาต ของบริษัท สแกนเนีย สยาม จำกัด(Scania Siam Co.,Ltd.) สัญชาติ สวีเดน แต่คณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไม่อนุญาต เพราะไม่ใช่แนวการพิจารณาอนุญาต และส่งผลกระทบต่อศูนย์บริการของผู้แทนจำหน่ายซึ่งเป็นผู้ประกอบการคนไทย

๓. ความรวดเร็ว และทันความต้องการ(Update Data) ในการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กฎหมายกำหนดให้มีการทบทวนประเภทบัญชีท้ายทุกปีโดยแบ่งการทบทวนออกเป็นดังนี้

ก. การปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีสาม นำเสนอเป็นพระราชกฤษฎีกาแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

ข. การยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑) นำเสนอเป็นกฎกระทรวง เพื่อยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑) ตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ การทบทวนดังกล่าว ถือเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่ต้องทบทวนบัญชีท้าย เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย ในการแก้ไข ปรับปรุงประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

๑. กฎหมาย/หน่วยงานเฉพาะที่กำกับดูแล

๒. มาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๓. ความเห็น/การชี้แจงของหน่วยงานที่กำกับดูแล

๔. ความพร้อมในการแข่งขันของผู้ประกอบการคนไทย

๕. ความพร้อมของภาครัฐในการกำกับดูแล

๖. การ Update Trend ของโลก

๗. ข้อมูลอื่นๆ เช่น ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา/วิจัย เป็นต้น และ

ยังให้เหตุผลในการทบทวนบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.

๒๕๔๒ ออกเป็น๒กรณีดังนี้

กรณีแรกเหตุผลในการให้ออกจากบัญชีท้าย

ก.มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้ว

ข.หน่วยงานที่กำกับดูแลเสนอให้ออกจากบัญชีท้าย

ค.ผู้ประกอบการคนไทยมีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

กรณีสองเหตุผลที่ไม่ให้ออกจากบัญชีท้าย

ก.ผู้ประกอบการคนไทยยังไม่มีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

ข.หน่วยงานที่กำกับดูแลขอให้คงไว้ในบัญชีท้าย

ค.ไม่มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแล

การแก้ไขบททวนบัญชีสาม ต้องแก้ไขโดยทำเป็นพระราชกฤษฎีกา เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขัน ในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวต้องขออนุญาต เพราะเหตุผลด้านความพร้อมของเงินลงทุน ความพร้อมของเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้ประกอบคนไทย จึงต้องมีการขออนุญาต เช่นตัวอย่าง พระราชกฤษฎีกา การแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ พ.ศ.๒๕๕๖

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้(เดิม)แก้ไขเป็นดังนี้

(๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้นการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย โดยไม่มีการส่งมอบหรือรับมอบสินค้าเกษตรภายในประเทศ

๔.การแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และมาตรา ๘ และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยผูกพันตามข้อตกลงธุรกิจภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) ตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint) ๒๐๑๕

การปรับปรุงกฎหมายภายในเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(AEC) จึงมีความจำเป็นเบื้องต้นของภาครัฐและเอกชนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และต้องปรับตัวเรื่อง

การถือหุ้นบริษัทของคนต่างด้าวในประชาคมอาเซียนที่ปัจจุบันได้ขยายออกไปถึง ๗๐ % และต้องสร้างธุรกิจบางประเภทที่เปิดกว้าง ให้นุเคราะห์ของไทยมีคุณภาพและสามารถรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้ได้ ดังนั้นการสร้างมาตรการรองรับและแนวทางปฏิบัติของภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีมาตรฐานและนำไปสู่ภาคปฏิบัติของทั้งภาครัฐและเอกชนให้รองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

อย่างไรก็ตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศจะสามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อรัฐภาคีตามสนธิสัญญาได้ปฏิบัติตามพันธกรณีตามสนธิสัญญาโดยทำให้สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศมีผลใช้บังคับภายในประเทศของรัฐภาคีทุกฝ่าย กรณีที่ไม่มีกฎหมายภายในรองรับพันธกรณี รัฐก็ต้องตรากฎหมายภายในขึ้นเพื่อรองรับ ส่วนในกรณีที่มิใช่กฎหมายภายในเรื่องนั้นอยู่แล้ว แต่ไม่สอดคล้องรัฐก็มีหน้าที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในดังกล่าวให้สอดคล้องต่อพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint) เช่นเมื่อพิจารณาเนื้อหาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) พบว่ายังมีเนื้อหาสาระที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี เนื่องจากยังไม่มีแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาการขนส่งทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๕๑ และ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๓ และไม่มีแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาโลจิสติกส์ ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ในปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๗ นอกจากนั้นก็ยังไม่มีการแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านการค้าบริการสาขาอื่น ๆ สามารถถือหุ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ในปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๖ ดังนั้นในส่วนนี้จึงต้องมีการแก้ไขการถือหุ้นของคนต่างด้าว ของรัฐอาเซียนให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint)

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฎหมาย

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐”, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๔๗ ก , ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ , มาตรา ๒๕ ,มาตรา ๓๓ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๑๘๗

“ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑” ,ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๘๐ ตอนที่ ๑พ ,ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑ พ.ศ. ๒๕๒๑” ,ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๖ ตอนที่ ๑ , ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕” , ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๔ ตอนที่ ๑ ,ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒” ,ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก ,ลงวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

“พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑” มาตรา ๗ และมาตรา ๘ “เรื่องมาตรการในการจำกัดสิทธิในการทำงานคนต่างด้าว” ,ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๗ ก , ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

“พระราชกฤษฎีกา แก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๖” ,ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๒๘ ก , ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖

ประชาคมอาเซียน , “กฎบัตรอาเซียน(ASEAN Charter) หรือ ธรรมนูญอาเซียน จากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ณ ประเทศสิงคโปร์ ” , ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ประชาคมอาเซียน , “ข้อตกลงของอาเซียน(AEC BLUEPRINT) พิมพ์เขียวการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ.๒๕๕๘ จากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๖ ณ ประเทศอินโดนีเซีย ” , ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

ความตกลงพันธมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) (ที่มา : ประชุมระดับผู้นำของอาเซียน หรือการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๒๑ และการประชุมสุดยอดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกัมพูชาจะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นในเดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

ผลกระทบด้านการลงทุนของอาเซียน (Posted in: ข้อมูลของแต่ละประเทศในอาเซียน(AEC) มกราคม ๒๕๕๖ ที่มา : สยามธุรกิจ , ๒๕๕๖)

วารสารและเอกสารบรรยาย

เอกสารแนะนำฝ่ายเสนาธิการร่วม ภาคที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติ , วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, ๒๕๓๕ , หน้า ๒ – ๓๐

เอกสารการสอนชุดพัฒนศึกษา, กทม. , มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๓๕ หน้า ๒๘๕
ผิน เกสร , พล.ท., คำชี้แจงเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ , คำบรรยายที่วิทยาลัยเสนาธิการทหารบก , ๒๕๒๔ , หน้า ๒

ดิเรก ชัยนาม , โครงการบรรยายพิเศษ , การทูตและการระหว่างประเทศ, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพ: โรงพิมพ์สยามรัฐ, ๒๕๓๐ , หน้า ๒๕

สัญญา สัญญาวิวัฒน์, หลักการและการประยุกต์ , สังคมวิทยาการเมือง , กรุงเทพมหานคร, เจ้าพระยาการพิมพ์ ศูนย์หนังสือจุฬา , ๒๕๓๑

สามารถ ศรียานงค์, เอกสารการบรรยาย , สภาพความมั่นคงแห่งชาติ , มี.ค. ๒๕๓๘)

พาณิชย์, กระทรวง , กรมพัฒนาธุรกิจการค้า “แนวทางในการพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒” , ๒๕๔๕

พาณิชย์, กระทรวง , กรมพัฒนาธุรกิจการค้า “แนวโน้มนการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในอนาคต , รายงานประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ภายใต้ พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

สักกรินทร์ นิยมศิลป์, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, “ประชาคมอาเซียนกับก้าวสู่ภูมิภาคแห่งความมั่งคั่งร่วมกัน ในปี พ.ศ.๒๕๓๗” จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๔ เดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๕๖.

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวง , “รายงานการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ
ประเทศ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ ของ World Economic Forum: WEF โดยสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ”

พาณิชย์, กระทรวง ,กรมพัฒนาธุรกิจการค้า , “ข้อผูกพันเปิดตลาดการค้าบริการของไทย(ASEAN
Framework Agreement on Service :AFAS) ชุดที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วย
การบริการของอาเซียน” , ๘ มีนาคม ๒๕๕๖

พาณิชย์, กระทรวง ,กรมพัฒนาธุรกิจการค้า , “คู่มือข้อมูลการจัดตั้งธุรกิจและการประกอบธุรกิจ ใน
ฐานะคนต่างชาติของอาเซียน” , สิงหาคม ๒๕๕๖

หนังสือ

จตุรงค์ ถิระวัฒน์ , ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับกฎหมายภายใน , กฎหมายระหว่างประเทศ ,
กรุงเทพฯ , ธรรมศาสตร์ , ๒๕๕๐

จุมพต สายสุนทร , กฎหมายระหว่างประเทศ , เล่ม ๑ , กรุงเทพฯ , วิทยุชน , ๒๕๕๔

นพนธิ สุริยะ , คู่มือกฎหมายระหว่างประเทศ , เล่ม ๑ , กรุงเทพฯ , วิทยุชน , ๒๕๕๒ , สิงหาคม
๒๕๕๖

ชาติชาย เชษฐสุมน , ประชาคมอาเซียนผลกระทบต่อกฎหมายไทย , กรุงเทพมหานคร , วิทยุชน ,
๒๕๕๕

สิทธิกร นิภยะ , ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ กฎกติกา WTO เล่ม ๔ ,
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ลัดดา , คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , ๒๕๕๒

ภาษาต่างประเทศ

LAWS

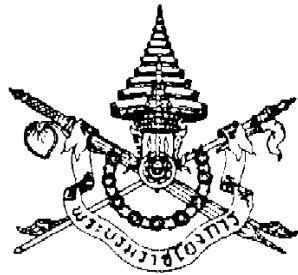
VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF TREATIES 1969 , Article 2 (g) 'party' means a
State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in
force , Vienna , 1969

THE LAW OF TREATIES 1969 , Article 26 Every treaty in force is binding upon the parties to
it and must be performed by them in good faith. , Vienna , 1969

ภาคผนวก

ผนวก ก

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๑

(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า

(๑) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

(๒) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

(๓) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (๑)

(๔) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“ทุน” หมายความว่า ทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด หรือทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด หรือเงินที่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือสมาชิกรับมาลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลนั้น

“ทุนขั้นต่ำ” หมายความว่า ทุนของคนต่างด้าวในกรณีที่คนต่างด้าวเป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และในกรณีที่คนต่างด้าวเป็นนิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยหรือเป็นบุคคลธรรมดาให้หมายถึงเงินตราต่างประเทศที่คนต่างด้าวนำมาใช้เมื่อเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย

“ธุรกิจ” หมายความว่า การประกอบกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น อันเป็นการค้า

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาต

“หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ

“ผู้รับหนังสือรับรอง” หมายความว่า คนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรอง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

มาตรา ๖ คนต่างด้าวต่อไปนี้ ห้ามประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร

(๑) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศหรือรอการเนรเทศตามกฎหมาย

(๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๗ คนต่างด้าวต่อไปนี้ จะประกอบธุรกิจได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี และจะประกอบธุรกิจได้เฉพาะประเภทธุรกิจและในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น

(๒) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ยกเว้นใบอนุญาตให้คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ประกอบธุรกิจ คนต่างด้าวนั้นมีสิทธิ อุตสาหกรรมรัฐมนตรีได้ และให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒

(๑) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผล พิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่ง

(๒) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะกรรมการ

(๓) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบ กิจการกับคนต่างด้าว ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสาม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ การปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ทำเป็นพระราช กฤษฎีกา เว้นแต่ธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือตามบัญชีสอง หมวด ๑ ให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ

ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อย่างน้อยครั้งหนึ่ง ในทุกกรอบระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วทำความเห็นเสนอรัฐมนตรี

คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจที่มีได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อยู่ก่อนการปรับปรุง หรือแก้ไขประเภทธุรกิจตามวรรคหนึ่ง หากต่อมาธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้ดำเนินการแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรา ๑๑

ในระหว่างระยะเวลาที่ปฏิบัติตามวรรคสามและยังมิได้รับหนังสือรับรอง มิให้ถือว่าคนต่างด้าวนั้น เป็นผู้ประกอบธุรกิจโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๘ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ไม่ใช้ บังคับแก่คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่ง ราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาล

คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งมาตราต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น ซึ่งอาจรวมถึงการให้สิทธิคนไทยและวิสาหกิจของคนไทยเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศสัญชาติของคนต่างด้าวนั้น เป็นการต่างตอบแทนด้วย

มาตรา ๑๑ คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๐ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อขอหนังสือรับรอง และให้อธิบดีออกหนังสือรับรองให้คนต่างด้าวนั้นโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคนต่างด้าว เว้นแต่อธิบดีเห็นว่าการแจ้งมิได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือกรณีไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๐ ให้อธิบดีแจ้งแก่คนต่างด้าวนั้นทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคนต่างด้าว

หนังสือรับรองต้องระบุเงื่อนไขตามที่รัฐบาลกำหนดหรือตามที่กำหนดในสนธิสัญญาด้วย

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้คนต่างด้าวดังกล่าวแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองเมื่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องของบัตรส่งเสริมการลงทุน หรือหนังสืออนุญาตดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีออกหนังสือรับรองโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ให้คนต่างด้าวดังกล่าวนั้น ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒ ตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออก แล้วแต่กรณี

การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดเรื่องการถือหุ้น การเป็นหุ้นส่วนหรือการลงทุนของคนต่างด้าว การอนุญาตหรือการห้ามคนต่างด้าวในการประกอบธุรกิจบางประเภท หรือกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไว้เป็นประการใด ให้ใช้บังคับตามกฎหมายดังกล่าว และมีให้นำความในพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับในส่วนที่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

มาตรา ๑๔ ทุ๋นขันต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่น้อยกว่าสองล้านบาท

ในกรณีการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในวรรคแรกเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทุ๋นขันต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวงสำหรับแต่ละธุรกิจต้องไม่น้อยกว่าสามล้านบาท

กฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัติมาตรานี้ อาจกำหนดระยะเวลาทุ๋นขันต่ำที่ต้องนำหรือส่งเข้ามาในประเทศไทยไว้ด้วยก็ได้

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับกรณีที่คนต่างด้าวนำเงินหรือทรัพย์สินอันเกิดจากรายได้ที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจเดิมที่เริ่มดำเนินการมาก่อนแล้วในประเทศไทยไปเริ่มประกอบธุรกิจรายอื่นหรือนำไปลงทุนหรือลงทุนในกิจการหรือในนิติบุคคลอื่น

มาตรา ๑๕ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้จะต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของทุนของคนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะมีเหตุสมควร รัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอาจผ่อนผันสัดส่วนในเรื่องดังกล่าวให้น้อยลงได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า และต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๑๖ คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตได้ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๖) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดฐานฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาหรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนหรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นที่เป็นคนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๗ ในการขออนุญาตประกอบธุรกิจ ให้คนต่างด้าวยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจต่อรัฐมนตรีหรืออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้คณะรัฐมนตรีในกรณีธุรกิจตามบัญชีสอง หรืออธิบดีในกรณีธุรกิจตามบัญชีสามพิจารณาอนุมัติหรืออนุญาต แล้วแต่กรณีให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ในกรณีการพิจารณาอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีเหตุจำเป็น ซึ่งคณะรัฐมนตรีไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปอีกได้ตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้การอนุมัติหรืออธิบดีอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีหรืออธิบดีออกใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหรืออธิบดีอนุญาต

ในการอนุญาต รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๘ สำหรับกรณีธุรกิจตามบัญชีสอง หรืออธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๘ สำหรับกรณีธุรกิจตามบัญชีสาม ก็ได้

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีไม่อนุมัติให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามบัญชีสองให้รัฐมนตรีแจ้งการไม่อนุมัติให้คนต่างด้าวนั้นทราบเป็นหนังสือภายในสามสิบวัน และให้ระบุเหตุที่ไม่ให้การอนุมัตินั้นไว้โดยชัดแจ้ง

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม ให้อธิบดีแจ้งการไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวัน และให้ระบุเหตุที่ไม่ให้การอนุญาตนั้นไว้โดยชัดแจ้ง คนต่างด้าวนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตต่อรัฐมนตรีได้ และให้นำความในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขหนึ่งเงื่อนไขใดให้คนต่างด้าวผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (๒) จำนวนกรรมการที่เป็นคนต่างด้าวซึ่งจะต้องมีภูมิลำเนาหรือที่อยู่ในราชอาณาจักร
- (๓) จำนวนและระยะเวลาการดำรงไว้ซึ่งทุนขั้นต่ำภายในประเทศ
- (๔) เทคโนโลยีหรือทรัพย์สิน
- (๕) เงื่อนไขอื่นที่จำเป็น

มาตรา ๑๙ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองผู้ใด

- (๑) ผ่าฝืนเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง
- (๒) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๗ วรรคสาม
- (๓) ผ่าฝืนมาตรา ๑๕
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖
- (๕) กระทำความผิดตามมาตรา ๓๕

ในกรณีตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๗ วรรคสาม หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี ภายในเวลาที่อธิบดีเห็นสมควร ถ้าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองไม่ปฏิบัติตามที่อธิบดีมีหนังสือแจ้งดังกล่าวโดยไม่มีเหตุสมควร ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตชั่วคราวหรือสั่งระงับการประกอบธุรกิจชั่วคราวได้ในระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันมีคำสั่ง เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วคนต่างด้าวยังมีได้ดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วน ให้อธิบดีพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองดังกล่าว หรือเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ในกรณีตาม (๔) และ (๕) ให้อธิบดีพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่อธิบดีสั่งพักการใช้ใบอนุญาตชั่วคราวหรือสั่งระงับการประกอบธุรกิจชั่วคราว หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง ตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งอธิบดี เว้นแต่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจะสั่งทุเลาให้

รัฐมนตรีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ใบอนุญาตให้ใช้ได้ตลอดไป จนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะเลิกประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต สำหรับหนังสือรับรองให้ใช้ได้เท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือตามที่สนธิสัญญากำหนดให้ประกอบธุรกิจนั้น

หรือตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรม หรือประกอบการค้าเพื่อการส่งออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้ได้รับหนังสือรับรองเลิกประกอบธุรกิจที่ได้รับ อนุญาตก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวก็ให้หนังสือรับรองใช้ได้เพียงนั้น

ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ประกอบธุรกิจของตนในที่เปิดเผย

ถ้าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองชำรุดหรือสูญหาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนต่อนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองให้เป็นไปตามแบบและวิธีการ ที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ระยะเวลาในการออกใบแทนต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ และให้ถือว่าใบแทนนั้นเป็นเอกสารที่ใช้แทนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองใหม่

มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสือรับรองเลิกประกอบธุรกิจ หรือย้ายสำนักงาน หรือสถานที่ประกอบธุรกิจ ให้แจ้งการเลิกหรือย้ายต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกหรือ วันย้ายนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ประกอบด้วยปลัดกระทรวง พาณิชย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทน กระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสภาหอการค้า แห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทยและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมทะเบียนการค้า เป็นกรรมการและ เลขาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม การค้า การลงทุน การบริหารธุรกิจ หรือการอุตสาหกรรม และต้องไม่เป็นที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ผู้แทนตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นผู้แทนของส่วนราชการ ผู้แทนนั้นจะต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า และในกรณีที่เป็นผู้แทนของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือผู้แทนของสมาคมธนาคารไทย ผู้แทนนั้นจะต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่ากรรมการของสภาหรือสมาคมนั้น

มาตรา ๒๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย ไม่สุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำปรึกษา เสนอแนะ หรือให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องการตราพระราชกฤษฎีกา และการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้หรือการกำหนดประเภทธุรกิจและท้องที่ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ หรือการขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๒)

(๒) ศึกษา รวบรวม และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในราชอาณาจักร รวมถึงผลกระทบและความเหมาะสมในเรื่องดังกล่าวเสนอต่อรัฐมนตรีเป็นครั้งคราว แต่ต้องไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

(๓) ให้คำปรึกษา เสนอแนะ หรือให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย มาตรา ๒๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ให้กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในราชอาณาจักร เพื่อประโยชน์ในการศึกษา รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรี

(๓) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่มีความจำเป็นต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริง

(๒) เข้าไปในสถานที่ที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้โดยต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากอธิบดีก่อน เว้นแต่กรณีมีเหตุ จุกเงินจำเป็นอย่างยิ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกตรวจสอบ เอกสารหรือหลักฐานใดๆ ที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากบุคคลที่อยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการ อันมีลักษณะเป็นการข่มขู่หรือเป็นการตรวจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและต้องมี

หนังสือบอกกล่าวแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันทำการ เว้นแต่กรณี
มีเหตุฉุกเฉินจำเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่แล้ว ให้รายงานรัฐมนตรีทราบผลการปฏิบัติ
หน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็ว

มาตรา ๓๑ ผู้ใดขอตรวจหรือขอคัดสำเนาเอกสารหรือขอให้นายทะเบียนคัดสำเนาหรือ
ถ่ายเอกสารพร้อมทั้งคำรับรองหรือขอให้ออกหนังสือรับรองข้อความที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้
ให้นายทะเบียนดำเนินการอนุญาตโดยเร็ว เว้นแต่เอกสารนั้นมีลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผยตาม
กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่น โดยผู้ขอต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อธิบดี นายทะเบียน
และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๔ คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองผู้ใดถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอน
ใบอนุญาตหรือถูกสั่งระงับการประกอบธุรกิจตามหนังสือรับรองและหมดสิทธิอุทธรณ์ หรือรัฐมนตรี
มีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดท้ายให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือให้ระงับการประกอบธุรกิจแล้ว แต่คนต่างด้าวนั้น
ยังคงประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึง
หนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๕ คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใดตามพระราชบัญญัตินี้
หากร่วมทำธุรกิจอันเป็นของคนต่างด้าวยื่นอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้
หรือประกอบธุรกิจที่คนต่างด้าวยื่นอื่นนั้นเป็นเจ้าของร่วมโดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียว
เพื่อให้คนต่างด้าวยื่นอื่นนั้นหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิกการร่วม
ทำธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจนั้นเสีย หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละ
หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๖ ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ความ
ช่วยเหลือหรือสนับสนุนหรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อันเป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้ โดยคนต่างด้าวนั้นมิได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าว หรือร่วมประกอบธุรกิจ
ของคนต่างด้าวโดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียวหรือถือหุ้นแทนคนต่างด้าวในห้างหุ้นส่วน

หรือบริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลักเลี้ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งคนต่างด้าวซึ่งยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้กระทำการดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน หรือสั่งให้เลิกการร่วมประกอบธุรกิจ หรือสั่งให้เลิกการถือหุ้น หรือการเป็นหุ้นส่วนนั้นเสีย แล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๗ คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจ หรือเลิกกิจการ หรือสั่งเลิกการเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนแล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๘ คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๑๘ (๓) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทและปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคสองหรือวรรคสามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามหรือเรียกตรวจสอบหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ กรรมการ หุ้นส่วน หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำความผิดนั้น หรือมิได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ในกรณีความผิดตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

มาตรา ๔๓ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศและคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ คนต่างด้าวซึ่งได้รับสิทธิหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ได้รับสิทธิหรือได้รับอนุญาตในการประกอบธุรกิจนั้นต่อไปตามเงื่อนไขและระยะเวลาของการได้รับสิทธิหรือได้รับอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๔๕ คนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ไม่ได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้ดำเนินการแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมาตรา ๑๑ ทั้งนี้ ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังไม่ได้รับหนังสือรับรองมิให้ถือว่าคนต่างด้าวนั้นเป็นผู้ประกอบธุรกิจโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. คำขอใบอนุญาต	
(ก) คำขอใบอนุญาตตามมาตรา ๗	๑,๐๐๐ บาท
(ข) คำขอใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗	๒,๐๐๐ บาท
(ค) คำขอหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒	๒,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาต	
(ก) ใบอนุญาตตามมาตรา ๗	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ใบอนุญาตสำหรับธุรกิจบัญชีสอง	
(๑) บุคคลธรรมดา	๔๐,๐๐๐ บาท
(๒) นิติบุคคล	พันธะสิบบาทของทุน
จดทะเบียน ทั้งนี้
ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ บาท
และไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท
เศษของพันบาทให้คิด
เท่ากับหนึ่งพันบาท
(ค) ใบอนุญาตสำหรับธุรกิจบัญชีสาม	
(๑) บุคคลธรรมดา	๒๐,๐๐๐ บาท
(๒) นิติบุคคล	พันธะห้าบาทของทุน
จดทะเบียน ทั้งนี้
ไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท
และไม่เกิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท
เศษของพันบาทให้คิด
เท่ากับหนึ่งพันบาท
๓. หนังสือรับรอง	๒๐,๐๐๐ บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรอง	๕,๐๐๐ บาท

๕. อุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๗		๑,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๗		๒,๐๐๐ บาท
(ค) อุทธรณ์คำสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือหนังสือรับรอง ตามมาตรา ๒๐		๒,๐๐๐ บาท
๖. การแจ้งเลิก หรือย้ายสำนักงานหรือสถานที่ ประกอบธุรกิจ		๑,๐๐๐ บาท
๗. การขอแก้ไขรายการทะเบียน ใบอนุญาต หรือหนังสือรับรอง		๑,๐๐๐ บาท
๘. การตรวจหรือคัดสำเนาเอกสาร	รายละเอียด	๒๐๐ บาท
๙. การขอให้คัดสำเนาหรือขอให้ถ่ายเอกสาร พร้อมทั้งคำรับรอง	หน้าละ	๑๐๐ บาท
๑๐. การออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียน	เรื่องละ	๑๐๐ บาท

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒บัญชีหนึ่ง

ธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ

- (๑) การทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์
- (๒) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน
- (๓) การเลี้ยงสัตว์
- (๔) การทำป่าไม้และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ
- (๕) การทำการประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทยและในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย
- (๖) การสกัดสมุนไพรไทย
- (๗) การค้าและการขายทอดตลาดโบราณวัตถุของไทย หรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ
- (๘) การทำหรือหล่อพระพุทธรูป และการทำบาตร
- (๙) การค้าที่ดิน

บัญชีสอง

ธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศหรือมีผลกระทบต่อ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี หัตถกรรมพื้นบ้าน หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวด ๑ ธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ

- (๑) การผลิต การจำหน่าย และการซ่อมบำรุง
 - (ก) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด
 - (ข) ส่วนประกอบของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด
 - (ค) อาวุธยุทโธปกรณ์ เรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะทางการทหาร
 - (ง) อุปกรณ์หรือส่วนประกอบของอุปกรณ์สงครามทุกประเภท
- (๒) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ รวมถึงกิจการการบินในประเทศ

หมวด ๒ ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และหัตถกรรมพื้นบ้าน

- (๑) การค้าของเก่า หรือศิลปวัตถุ ซึ่งเป็นงานศิลปกรรม หัตถกรรมของไทย
- (๒) การผลิตเครื่องมือแกะสลัก
- (๓) การเลี้ยงไหม การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหมไทย หรือ การพิมพ์สวดลายผ้าไหมไทย
- (๔) การผลิตเครื่องดนตรีไทย
- (๕) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเงิน
- (๖) การผลิตด้วยขามหรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย

หมวด ๓ ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม

- (๑) การผลิตน้ำตาลจากอ้อย
- (๒) การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์
- (๓) การทำเกลือหิน
- (๔) การทำเหมือง รวมทั้งการระเบิดหรือข่อยหิน
- (๕) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

บัญชีสาม

ธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับ
คนต่างด้าว

- (๑) การสีข้าว และการผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่
- (๒) การทำการประมง เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๓) การทำป่าไม้จากป่าปลูก
- (๔) การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด
- (๕) การผลิตปูนขาว
- (๖) การทำกิจการบริการทางบัญชี
- (๗) การทำกิจการบริการทางกฎหมาย
- (๘) การทำกิจการบริการทางสถาปัตยกรรม
- (๙) การทำกิจการบริการทางวิศวกรรม
- (๑๐) การก่อสร้าง ยกเว้น
 - (ก) การก่อสร้างสิ่งซึ่งเป็นการให้บริการพื้นฐานแก่ประชาชน
ด้านการสาธารณสุขหรือการคมนาคมที่ต้องใช้เครื่องมือ
เครื่องจักร เทคโนโลยีหรือความชำนาญในการก่อสร้าง
เป็นพิเศษ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่ห้าร้อยล้านบาท
ขึ้นไป
 - (ข) การก่อสร้างประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๑๑) การทำกิจการนายหน้าหรือตัวแทน ยกเว้น
 - (ก) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์หรือการบริการ
ที่เกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าซึ่งสินค้าเกษตรหรือตราสาร
ทางการเงินหรือหลักทรัพย์

- (ข) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายหรือจัดหาสินค้าหรือบริการที่จำเป็นต่อการผลิตหรือการให้บริการของวิสาหกิจในเครือเดียวกัน
 - (ค) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย จัดซื้อหรือจัดจำหน่าย หรือจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการจำหน่าย ซึ่งสินค้าที่ผลิตในประเทศหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ อันมีลักษณะ เป็นการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป
 - (ง) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๑๒) การขายทอดตลาด ยกเว้น
- (ก) การขายทอดตลาดที่มีลักษณะเป็นการประมูลซื้อขายระหว่างประเทศที่มีใช้การประมูลซื้อขายของเก่า วัตถุโบราณ หรือศิลปวัตถุซึ่งเป็นงานศิลปกรรม หัตถกรรม หรือโบราณวัตถุของไทย หรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ
 - (ข) การขายทอดตลาดประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๑๓) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้
- (๑๔) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่ายี่สิบล้านบาท
- (๑๕) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท
- (๑๖) การทำกิจการโฆษณา
- (๑๗) การทำกิจการโรงแรม เว้นแต่บริการจัดการโรงแรม
- (๑๘) การนำเที่ยว

- (๑๕) การขายอาหารหรือเครื่องดื่ม
- (๒๐) การทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช
- (๒๑) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ออกใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีหลักการบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยโดยรวม ทั้งยังเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ပုဒ်မ ၁

Foreign Business Act. B.E.1999 (၁၉၅၆)

The problem of economic security in foreign business is one of problems that affect the businesses in Thailand. The reasons of establishment of ASEAN Community are to build up the strength of Thailand and resolve the problems in ASEAN together as well as the problem of foreign business, it is the process of ASEAN countries in accordance of the ASEAN and to build up the economic security. There are three basically objectives of Nationality such as ASEAN Politic Security Community – ASC , ASEAN Economic Community –AEC and ASEAN Social Culture Community – ACC.

The effects of the other foreign business, apart from ASEAN, depend on the foreign business act, which have to build the balance between the demand of foreign investor and Thai entrepreneur to engage in the capacity and technology. The definition of “foreign”, that is not able to tell “Is that foreign or not”. And the regulation of the committee discretion of foreign business. Inclusive the problem of investment security in both of Thai people and foreign people such as the corruption.

In this way, we need to ameliorate the law of foreign entrepreneur to adapt with ASEAN Community. So it is necessary to improve the law of business and implement community based economy.

ปัญหาความมั่นคงทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นปัญหาหนึ่งที่นับวันจะส่งผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจของคนไทย การจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เพื่อเข้ามาสร้างความเข้มแข็งและแก้ปัญหาต่างๆของอาเซียนร่วมกัน รวมทั้งปัญหาการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสัญชาติอาเซียน ซึ่งเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหาเฉพาะพื้นที่ของอาเซียน ตามข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มูลฐานของชาติ โดยมี ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียนเป็นเครื่องมือ อาทิ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Politic Security Community – ASC) ,ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community –AEC) , ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Social Culture Community – ACC)

ส่วนผลกระทบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวสัญชาติอื่น นอกจากอาเซียนให้เป็นที่ไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ที่ต้องมีการสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่างความต้องการนักลงทุนต่างชาติ กับผู้ประกอบการคนไทย ทั้งด้านเงินทุน เทคโนโลยี ที่ได้รับผลกระทบด้านความไม่พร้อม คำนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” ที่ไม่สามารถบอกถึงว่าเป็นคนต่างด้าวหรือไม่ และการกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือใช้ระบบการบริหารจัดการ(Control Management) และการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ อีกทั้งปัญหาต่อความเชื่อมั่น ในการลงทุนทั้งของชาวไทยและชาวต่างประเทศ เช่น ปัญหาการทุจริตให้สินบนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน และผลกระทบทางด้านความพร้อมในการอนุวัติกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และแนวทางปฏิบัติของแต่ละประเทศของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบการของคนต่างด้าว อนุวัติตามประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ๒๐๑๕ เพื่อเป็นเครื่องมือ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ๒๐๑๕ เช่นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การปรับปรุงแนวทางการการอนุญาต การวางมาตรฐานกลางและแนวทางปฏิบัติของการอนุญาต และการปฏิบัติตามข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

English

The security issues of the economic integration of alien business day will be counted as one of the problems that affect the business of the people of Thailand established ASEAN community (ASEAN Community) to build up your strength and resolve problems of ASEAN together as well as the problem of business of an alien nationality Asean region-specific problems, it is the process of ASEAN countries in accordance with the ASEAN agreement under an agreement for the services of ASEAN (AFAS) to create economic stability to meet the objectives of the National basis with 3 pillars of the community, such as ASEAN as a tool for political and social stability (ASEAN Politic Security Community - ASC), ASEAN Economic Community (ASEAN Economic Community - AEC), social and cultural community (ASEAN Social Culture Community - ACC).

The impact of nationality other than an alien business of ASEAN countries, according to the act the business operation of Dr.. 2. To be a balance between the need to encourage foreign investors to engage in the business of the Thai capital, technology, and above. It is not the impact of the definition with the word "Aliens" that is not able to tell that it is an alien or not, and the discretion of the Board of Directors of the framework of the business or Management System (Control Management) and the type of business Account Review end of Business Act of Dr.. 2. The problem of confidence in the investment of both Thai and international issues such as corruption, bribery of State officials and the impact on the private sector and with the implementation of the law of business practices of an alien and the ASEAN Economic Community of each country (AEC) so it is necessary to improve the law governing the business of strangers, and implement community based economy

ผนวก ก

ข้อตกลงธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน

(AFAS)

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
1. บริการด้านธุรกิจ			
1.1 บริการด้านวิชาชีพ			
1.	บริการจัดทำบัญชีสำหรับยื่นแบบ ให้กับบริษัทในเครือหรือใน กลุ่มของบริษัทต่างชาติ	51%	บัญชี 3(6) การทำกิจการบริการทาง บัญชี
2.	บริการให้คำปรึกษาในการร่างเอกสารที่เกี่ยวกับกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ ไม่รวมกฎหมายในประเทศ (CPC 1.1: ส่วนหนึ่งของ 82119)	51%	บัญชี 3(7) การทำกิจการบริการทาง กฎหมาย
3.	บริการขั้นต้นก่อนการออกแบบและให้คำปรึกษาด้าน สถาปัตยกรรม (CPC 1.1:83211)	51%	บัญชี 3(8) การทำกิจการบริการทาง สถาปัตยกรรม
4.	บริการด้านสถาปัตยกรรมผังเมือง บริการพัฒนาโปรแกรมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การ เลือกทำเลที่ตั้ง การควบคุมและใช้ประโยชน์ ระบบถนน เพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน (CPC 1.1:83221)	70%	
5.	บริการขั้นต้นก่อนการออกแบบและให้คำปรึกษาด้าน วิศวกรรมสำหรับระบบควบคุมสัญญาณไฟจราจร (CPC 1.1:83339)	70%	บัญชี 3(9) การทำกิจการบริการทาง วิศวกรรม
6.	บริการด้านวิศวกรรมแบบครบวงจร บริการด้านวิศวกรรมแบบครบวงจรสำหรับระบบควบคุม สัญญาณไฟจราจร(CPC 1.1:83319)	70%	
7.	บริการวิชาชีพอื่น ๆ บริการด้านพยากรณ์อากาศและอุตุนิยมวิทยา (CPC 1.1:83550)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
1.2 บริการคอมพิวเตอร์และที่เกี่ยวข้อง			
8.	บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (CPC 1.1: ส่วนหนึ่งของ 83141)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
9.	บริการให้คำปรึกษาด้านซอฟต์แวร์ (CPC 1.1: ส่วนหนึ่งของ 83142)	70%	

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
10.	บริการประมวลผลข้อมูล (ไม่รวมการให้บริการ บนเครือข่าย โทรคมนาคมสาธารณะ) (CPC 1.1: 85960)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
11.	บริการฐานข้อมูล (ไม่รวมการให้บริการบนเครือข่าย โทรคมนาคมสาธารณะ) (CPC 844)	70%	
12.	บริการด้านคอมพิวเตอร์อื่น ๆ บริการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน รวมถึง คอมพิวเตอร์ (CPC 84500)	70%	
1.3 บริการด้านการวิจัยและพัฒนา			
13.	บริการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์กายภาพ (CPC 1.1 : 81110)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
14.	บริการวิจัยและพัฒนาด้านภาษาศาสตร์ (CPC 1.1 : 81240)	70%	
15.	บริการวิจัยและพัฒนาด้านสหวิทยาการ (CPC 1.1 : 81300)	70%	
1.4 บริการด้านอสังหาริมทรัพย์			
16.	บริการบริหารจัดการคอนโดมิเนียมที่กระทำโดยได้รับ ค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 72211)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
1.5 บริการให้เช่าแบบไม่มีผู้ดำเนินการ			
17.	ที่เกี่ยวกับเรือ : บริการให้เช่าเรือที่ไม่ได้ชักธงไทยที่ไม่มี ผู้ดำเนินการ (CPC 1.1 : 73115) ไม่รวม : - บริการให้เช่าเรือสำหรับการขนส่งตามแนวชายฝั่งและข้าม มหาสมุทรที่มีผู้ดำเนินการ , 65130. - บริการให้เช่าเรือขนส่งระหว่างท่าและน่านน้ำในประเทศที่มี ผู้ดำเนินการ , 65230. - บริการให้เช่าเรือสำราญ , 73240.	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
18.	ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ขนส่งอื่น ๆ : บริการให้เช่าอุปกรณ์ขนส่ง ทางอากาศ	70%	
19.	บริการให้เช่าเซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์ (CPC 1.1 : 73124)	70%	

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
20.	บริการให้เช่าเฟอร์นิเจอร์ (CPC 1.1 : 73230)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
1.6 บริการธุรกิจอื่น ๆ			
21.	บริการขายพื้นที่โฆษณาบนอินเทอร์เน็ต (ไม่รวมที่ได้รับ ค่าตอบแทนเป็นค่าโฆษณา) (CPC 1.1 : 83633)	70%	บัญชี 3(16) การทำกิจการโฆษณา
22.	บริการวิจัยตลาด (ไม่รวมบริการสำรวจความคิดเห็นสาธารณะ) (CPC 1.1 : 83700)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
23.	บริการให้คำปรึกษาด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล (CPC 1.1 : 83113)	70%	
24.	บริการที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาด้านบริหารจัดการ : การวางแผนที่เกี่ยวกับการจัดการการผลิต (CPC 1.1 : 83115) ไม่รวม : บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการทรัพยากร บุคคล การตลาดการเงิน ทั่วไป และอื่น ๆ	70%	
25.	บริการทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค : บริการตรวจวิเคราะห์ห้องประกอบและความบริสุทธิ์ (CPC 1.1 : 83561)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
26.	บริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจำหน่ายพลังงานโดยได้รับ ค่าตอบแทนหรือสัญญาจ้าง (ไม่รวมการบริการที่เกี่ยวข้องกับ การขนส่งปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ)	70%	
27.	บริการสืบสวนและรักษาความปลอดภัย บริการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม (ส่วนหนึ่งของ CPC 87303)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
28.	บริการให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์โดยนักคณิตศาสตร์และ นักสถิติ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 83139)	70%	
29.	บริการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางการแพทย์ ทัศนอุปกรณ์และ เครื่องมือวัดความแม่นยำ (CPC 1.1 : 87154)	70%	
30.	บริการทำความสะอาดหน้าต่าง (CPC 1.1 : 85320)	70%	

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
31.	บริการล้างอัดภาพ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 83820)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
32.	บริการด้านบรรจุภัณฑ์ (CPC 1.1 : 85400) ไม่รวม : - บริการด้านบรรจุภัณฑ์และหีบห่อที่เกี่ยวกับการขนส่ง, ดู 64-67 - บริการออกแบบบรรจุภัณฑ์, ดู 83490 - บริการพิมพ์เฉพาะข้อความบนวัสดุที่ใช้ทำบรรจุภัณฑ์, ดู 89121 - บริการด้านบรรจุภัณฑ์ รวมถึง การแปรรูปวัตถุดิบของลูกค้าเป็นสินค้าอื่น (เช่น ผสมน้ำและหัวเชื้อเข้มข้นเพื่อผลิตน้ำอัดลม, ทำปลาให้สุกก่อนบรรจุกระป๋อง, ผสมครีมและสีในเครื่องสำอาง, ดู 88 และ 89	70%	
33.	บริการเช่าเล่มหนังสือ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 89121)	70%	
34.	บริการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติประจำปี โดยได้รับค่าตอบแทนหรือสัญญาจ้าง (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 85970)	70%	
35.	อื่น ๆ : บริการล่ามและแปลเอกสาร (CPC 1.1 : 83910)	70%	
2. บริการด้านการสื่อสาร			
2.1 บริการด้านโทรคมนาคม			
<p>ข้อผูกพันภายใต้สาขานี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทั่วไปดังนี้ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะประกอบธุรกิจบริการ โทรคมนาคมในประเทศไทยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ - ใบอนุญาตจะออกให้เฉพาะผู้ให้บริการที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบตามกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งกำหนดให้มีสำนักงานใหญ่ และการบริหารจัดการ ในเขตแดนของไทย - ผู้ให้บริการจะต้องให้บริการเพื่อสาธารณะ โดยผ่านโครงข่ายที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ - หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐอาจปฏิเสธการให้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการ โทรคมนาคม หากพบว่ามี การกระทำหรือพฤติกรรมที่ส่อหรือมีแนวโน้มว่าเป็นการครอบงำกิจการ โดยนิติบุคคลที่ไม่ใช่สัญชาติไทย 			

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
3. บริการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง			
44.	A. บริการงานก่อสร้างด้านอาคาร บริการก่อสร้างเหมืองและโรงงานอุตสาหกรรม (CPC 1.1 : 54260) ไม่รวมการก่อสร้างคลังสินค้า และอาคารอุตสาหกรรม ดู 54121 B. บริการงานก่อสร้างด้านวิศวกรรมโยธา บริการงานขุดและเคลื่อนย้ายดิน (CPC 1.1 : 54330) บริการก่อสร้างท่าเรือ คลอง เขื่อน ระบบชลประทาน และงาน ก่อสร้างที่เกี่ยวกับน้ำอื่น ๆ C. บริการงานประกอบและติดตั้ง บริการงานประกอบ ติดตั้งชิ้นส่วนสำเร็จรูป (CPC 1.1 : 54400) D. บริการงานก่อสร้างอาคารชั้นสุดท้ายและงานเก็บความ เรียบร้อย บริการติดตั้งงานกระจก (CPC 1.1 : 54710)	70%	บัญชี 3(10) การก่อสร้าง ยกเว้น (ก) การก่อสร้างสิ่งซึ่งเป็น การให้บริการพื้นฐานแก่ ประชาชนด้านการ สาธารณสุข โภค หรือการ คมนาคมที่ต้องใช้ เครื่องมือเครื่องจักร เทคโนโลยีหรือความ ชำนาญในการก่อสร้าง เป็นพิเศษ โดยมีทุนขั้นต่ำ ของคนต่างด้าวตั้งแต่ห้า ร้อยล้านบาทขึ้นไป (ข) การก่อสร้างประเภท อื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง
45.	อื่น ๆ: บริการให้เช่าอุปกรณ์ก่อสร้างหรือรถอเนกอาคารหรืองานโยธา พร้อมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (CPC 1.1 : 54800)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
4. บริการจัดจำหน่าย			
46.	บริการตัวแทนขายเวชภัณฑ์โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตาม สัญญาจ้าง (ส่วนหนึ่งของ CPC 62117)	70%	บัญชี 3(11) การทำกิจการนายหน้า หรือตัวแทน ยกเว้น...
47.	บริการค้าปลีก : บริการค้าปลีกสินค้าที่ผู้ขายเป็นผู้ผลิตเองในไทยภายใต้ชื่อ ของตนเอง (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 624)	70%	บัญชี 3(14) การค้าปลีกสินค้าทุก ประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวม ทั้งสิ้นน้อยกว่า 100 ลบ.
48.	บริการขายปลีกสินค้าทางไปรษณีย์สำหรับหนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเครื่องเขียน (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่ง	70%	หรือมีทุนขั้นต่ำของแต่ละ

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
	ของ 623)		ร้านค้าไม่น้อยกว่า 20 ลบ.
49.	บริการขายปลีกสินค้าทางไปรษณีย์สำหรับหนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเครื่องเขียน (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 623)	70%	บัญชี 3(15) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านไม่น้อยกว่า 100 ลบ.
50.	บริการค้าส่งเวชภัณฑ์โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (CPC 1.1 : 61273)		
51.	บริการแฟรนไชส์เฉพาะที่เกี่ยวกับฟาสต์ฟู้ด (ไม่รวมร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 733)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
5. บริการด้านการศึกษา			
ข้อผูกพันภายใต้สาขานี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ :			
- ข้อผูกพันด้านการเข้าสู่ตลาดและกาปฏิบัติเชิงคนชาติผ่านรูปแบบการให้บริการใดก็ตามจะไม่ถูกแปลความหมายว่าจะได้รับการยอมรับด้านคุณวุฒิเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการเข้าเรียนต่อ การลงทะเบียน และคุณสมบัติสำหรับการศึกษาขั้นที่สูงขึ้น การจ้างงาน หรือการประกอบวิชาชีพในไทย			
- ผู้ให้บริการทางการศึกษาอาจจะต้องแจ้งหรือขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ			
52.	บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ส่วนหนึ่งของ CPC 92390)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
6. บริการด้านสิ่งแวดล้อม			
53.	บริการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยใช้อุปกรณ์ เช่น ท่อน้ำหรือท่อระบาย (ส่วนหนึ่งของ CPC 1.1 : 94110)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง
54.	บริการจัดการของเสียอันตรายและกำจัดขยะ (CPC 1.1 : 94222)	70%	
55.	บริการทำความสะอาดชายหาด บริการจัดการท่อน้ำทิ้งอุดตัน (CPC 1.1 : 94390)	70%	
56.	บริการปกป้องธรรมชาติทางน้ำ (CPC 1.1 : 94900)	70%	

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
57.	บริการด้านการแพทย์เฉพาะทางในโรงพยาบาลเอกชน (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 93122) รวมถึง : - บริการให้คำปรึกษาด้านกุมารเวช สูติ-นรีเวช ประสาทวิทยา และด้านจิตวิทยา - บริการให้คำปรึกษาด้านการผ่าตัด - บริการวิเคราะห์และแปลผลภาพถ่ายทางการแพทย์ (เอ็กซเรย์, คลื่นไฟฟ้าหัวใจ, กล้องผ่าตัดขนาดเล็ก และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
58.	บริการด้านสัตวแพทย์ปศุสัตว์ (CPC 1.1 : 93220)	70%	
59.	บริการด้านกายภาพบำบัดและบริการโดยบุคลากรทาง การแพทย์ในโรงพยาบาล เฉพาะที่เกี่ยวกับแผนกพยาบาล (ส่วนหนึ่งของ CPC 93191)	70%	
60.	บริการโรงพยาบาล (CPC 1.1 : 93110) ไม่รวม : - บริการคลินิกผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาล, ดู 9312 - บริการ ด้านทันตกรรม, ดู 93123 - บริการรพพยาบาล, ดู 93192 - โรงพยาบาลทหาร - โรงพยาบาลเรือนจำ - บริการด้านพยาบาล - บริการผู้ป่วยเรื้อรัง	70%	
61.	บริการเกี่ยวกับสุขภาพอื่น ๆ สถานพักฟื้นอื่นนอกเหนือจากโรงพยาบาล (เฉพาะค้างคืน) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 93193)	70%	
62.	บริการด้านสังคม สถานรับเลี้ยงเด็ก (แบบไม่ค้างคืน) เฉพาะเด็กพิการ (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 93321)	70%	
63.	อื่น ๆ : บริการถ่ายภาพรังสีที่ไม่มีการวิเคราะห์หรืออ่านผล ได้แก่ เอ็กซเรย์ อัลตราซาวด์ และเอ็กซเรย์ด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI)	70%	
8. บริการด้านการท่องเที่ยว			

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดย คนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว
64	บริการโรงแรมขนาดหกดาวขึ้นไปหรือ ซูพีเรียดีลักซ์ (CPC 1.1 : 63110)	70%	บัญชี 3(17) การทำกิจการโรงแรม เว้น แต่บริการจัดการโรงแรม
65.	บริการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว (ไม่รวมบริการจองที่พักและตั๋วเครื่องบินโดยสาร) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 67813) เงื่อนไข : สัดส่วนการถือหุ้นของอาเซียนต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของทุนจดทะเบียนและจะดำเนินธุรกิจได้เฉพาะในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนจำกัด	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
9. บริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและกีฬา			
66.	สวนสนุก (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 96910)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
67.	บริการพาข่าวก้าวให้กับสำนักข่าวในประเทศ (ส่วนหนึ่งของ CPC 96212)	70%	
68.	บริการห้องสมุด ห้องเก็บเอกสารสำคัญ พิพิธภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ : บริการห้องสมุดเอกชน (CPC 96311)	70%	
69.	บริการส่งเสริมการกีฬาและจัดงานกีฬา (CPC 1.1 : 96510) ไม่รวม : บริการสนามและสวนนันทนาการ	70%	
70.	อื่น ๆ : บริการท่าจอดเรือ (ท่าขนาดเล็กที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจอดเรือ สำหรับเรือยนต์และเรือใบ ให้บริการท่าเทียบเรือในการจอดเรือสำหรับระยะสั้นและระยะยาวและอาจมีบริการเรือเช่าเหมาลำ)	70%	
10. บริการด้านขนส่ง			
10.1 บริการขนส่งทางทะเล			
71.	บริการขนส่งผู้โดยสาร (ไม่รวมการขนส่งทางน้ำในประเทศ : ตามคำจำกัดความในข้อ 3.1 ข้างท้าย) บริการเรือสำราญ (เรือขนาดมากกว่า 200,000 DWT) (CPC 1.1 : ส่วนหนึ่งของ 65119) ไม่รวมการขนส่งผู้โดยสารบริเวณชายฝั่งระหว่างท่าเรือภายในประเทศ	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (AFAS)

ที่อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ลำดับ	ธุรกิจภายใต้ความตกลง AFAS	จำนวนหุ้นที่ถือโดยคนต่างชาติ	ธุรกิจภายใต้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
72.	บริการบำรุงรักษาและซ่อมบำรุงเรือขนาดมากกว่า 100,000 DWT (ส่วนหนึ่งของ CPC 8868)	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
73.	- บริการช่วยเหลือผู้ภัยทางทะเล (CPC 1.1 : 67630) ไม่รวม : - บริการลากจูงเรืออับปาง : - ชายฝั่งหรือเขตทะเลเปิด ดู 65140 - น่านน้ำในประเทศ ดู 65240 - บริการเรือช่วยชีวิต บริการเรือดับเพลิงทางทะเลและบริการค้นหาและช่วยเหลือทางทะเลอื่น ๆ : - บริการตรวจการณ์ทางทะเล ดู 91260 - บริการเรือดับเพลิงทางทะเล ดู 91260 - บริการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบและความปลอดภัย ดู 91290	51%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
10.2 บริการขนส่งทางราง			
74.	บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์การขนส่งทางราง (CPC 8868)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น
75.	บริการทำความสะอาดตู้โดยสารรถไฟ	70%	ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง
11. บริการอื่น ๆ			
76.	บริการฝึกอบรมทักษะเกี่ยวกับการผลิตพลังงานทางเลือก โดยได้รับค่าธรรมเนียมหรือภายใต้สัญญาจ้าง (ไม่อยู่ภายใต้บริการด้านการศึกษาและสถาบันการศึกษา (CPC 97090)	70%	บัญชี 3(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่ กำหนดในกฎกระทรวง

หมายเหตุ : ข้อมูลกึ่งเปิดตลาดการค้าบริการของไทย (AFAS) ชุดที่ 8 ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน มีผลบังคับใช้เมื่อ 8 มีนาคม 2556

ผนวก ง

**ข้อมูลและแนวทางการจัดตั้งธุรกิจและการประกอบธุรกิจ
ในฐานะคนต่างด้าวของอาเซียน**

คำนำ

“การจัดตั้งธุรกิจและประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติของอาเซียน” เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้น เพื่อเป็นคู่มือแก่ผู้ประกอบการไทยในการดำเนินธุรกิจการค้าการลงทุนในตลาดประเทศสมาชิกอาเซียน โดยจะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นเกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในประเทศสมาชิกอาเซียน และการจะประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ ด้วยการแนะนำหน่วยงาน กฎหมาย หรือกฎระเบียบ วิธีการดำเนินการ โดยสังเขป รวมทั้งช่องทางการติดต่อทั้งทางโทรศัพท์และเว็บไซต์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยในการเข้าถึงข้อมูลได้โดยเร็ว และอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจและการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่ายโดยรวมอันจะเป็นแต้มต่อสำหรับการประกอบการค้าการลงทุนในตลาดอาเซียน

จะจัดตั้งธุรกิจในอาเซียน จะต้องเรียนรู้ข้อมูลอะไรบ้าง?

การจัดตั้งธุรกิจในประเทศสมาชิกอาเซียนและการจะประกอบธุรกิจในประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจำเป็นต้องมีข้อมูล และสามารถเข้าถึงข้อมูลของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รูปแบบองค์กรธุรกิจที่สามารถจัดตั้งได้ เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฯลฯ รวมทั้งระบบและขั้นตอนการดำเนินการจัดตั้งธุรกิจ ตลอดจนช่องทางการติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง

นอกจากนี้ การเข้าไปทำธุรกิจในตลาดของประเทศสมาชิกอาเซียน ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของนิติบุคคลที่เป็นคนต่างชาติในสายตาของแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกัน เช่น กัมพูชาและฟิลิปปินส์ใช้สัดส่วนการถือหุ้นในนิติบุคคลเป็นเกณฑ์ ในขณะที่มาเลเซียและสิงคโปร์ใช้ประเทศที่จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลเป็นเกณฑ์ เป็นต้น ซึ่งจะมีผลเชื่อมโยงไปถึงประเภทธุรกิจที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร ส่วนสิงคโปร์ควบคุมการประกอบธุรกิจในบางสาขาธุรกิจ เช่น ธนาคาร สายการบิน เป็นต้น

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นของทั้ง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนจะนำเสนอต่อท่านเป็นลำดับรายประเทศ ด้วยการเรียบเรียงข้อมูลให้ง่ายต่อการนำไปใช้ประโยชน์ และประยุกต์ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจาก กัมพูชา ไทย บรูไน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

ประเทศกัมพูชา

Cambodia

ตั้งบริษัทในกัมพูชาได้หรือไม่ ?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Commercial Registration Office Department of Business Registration Ministry of Commerce โทรศัพท์ : + 855 2386 6088 www.moc.gov.kh
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ	1) Law on Commercial Rules and Registration 2) Law on Commercial Enterprise
รูปแบบองค์กรธุรกิจ 3 รูปแบบ	1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorships) 2) ห้างหุ้นส่วน: ห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Partnerships) 3) บริษัทจำกัด (Limited Liability Company)
จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 5 ขั้นตอน	1) นำเงินทุนจดทะเบียนฝากธนาคาร 2) ตรวจสอบชื่อธุรกิจ 3) ประกาศข้อมูลบริษัทลงหนังสือพิมพ์ 4) ยื่นคำขอจดทะเบียน 5) สำนักงานจดทะเบียนพิจารณาคำขอและออกใบรับรองการจดทะเบียน

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1) Law on Commercial Rules and Register

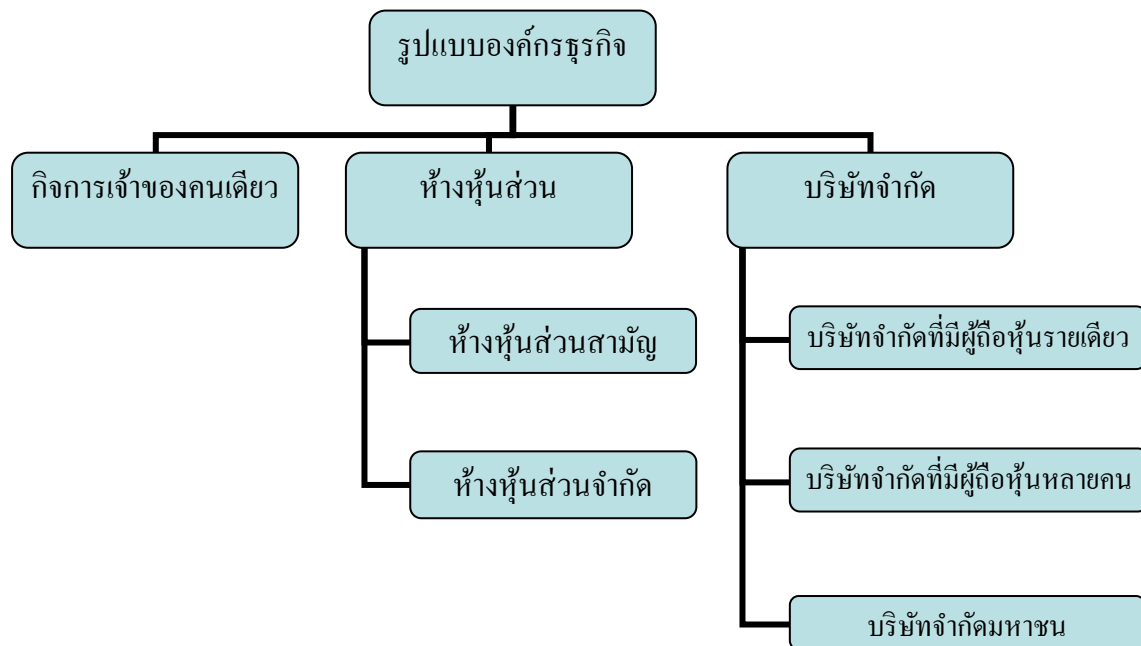
เป็นกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้งองค์กรธุรกิจ ห้างหุ้นส่วน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด

(2) Law on Commercial Enterprise

กำกับกรประกอบธุรกิจ โดยกำหนดกรอบการดำเนินธุรกิจของห้างหุ้นส่วนและบริษัท เช่น ตัวแทนนิติบุคคลที่มีฐานะทางกฎหมายในกัมพูชา สถานที่ประกอบการ จำนวนหุ้นและใบรับรองหุ้น การประชุมผู้ถือหุ้นและคณะกรรมการบริหาร เอกสารการเงินประจำปีและการแจ้งสถานภาพบริษัทประจำปี บทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชี/สภาพคล่องของบริษัท และการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี และบทลงโทษ เป็นต้น

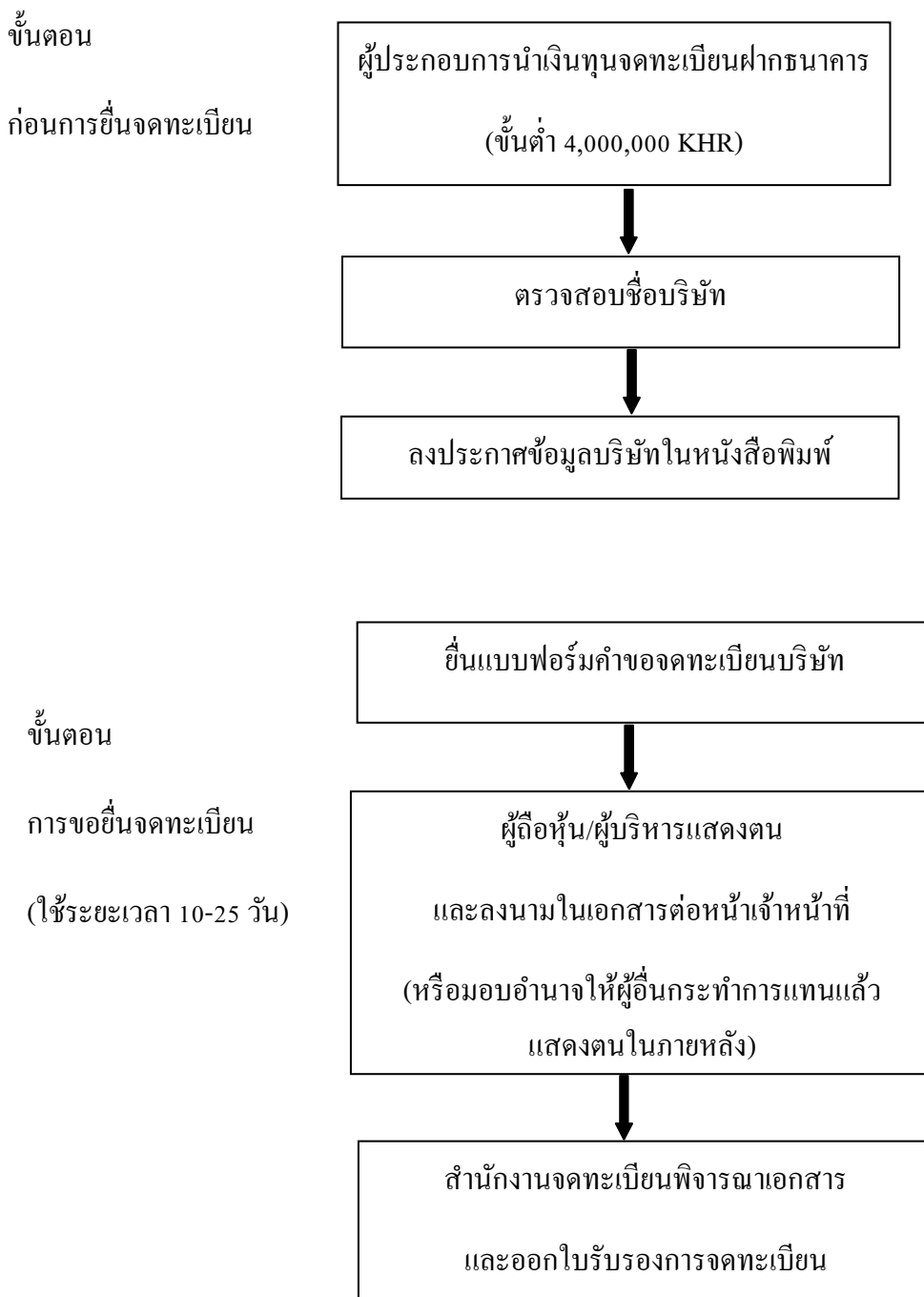
รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายกัมพูชา แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดตั้งองค์กรธุรกิจ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การจัดตั้งธุรกิจในประเทศกัมพูชา ก่อนการยื่นจดทะเบียน ผู้ประกอบการจะต้องนำเงินทุนจดทะเบียนฝากธนาคารและตรวจสอบชื่อที่ต้องการจดทะเบียน Commercial Registration office จากนั้นผู้ประกอบการต้องทำการเผยแพร่ข้อมูลภาพรวมบริษัทลงในหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในกัมพูชา โดยขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจมีดังนี้

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	The Council for the Development of Cambodia (CDC) Ministry of Commerce โทรศัพท์ : + 68 55 2342 7597 WWW.moc.gov.kh
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Law on Investment of the Kingdom of Cambodia
คำนิยาม	Law on Investment of the Kingdom of Cambodia ไม่ได้กำหนดนิยามคนต่างด้าว และกำหนดนิยามบุคคลกัมพูชา ดังนี้ “นิติบุคคลกัมพูชา” หมายถึง บริษัท ที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจและจดทะเบียนในราชอาณาจักรกัมพูชาและมีบุคคลสัญชาติกัมพูชาถือหุ้นของบริษัท 51%ขึ้นไป
ธุรกิจที่ควบคุม	กลุ่มประเภทธุรกิจที่มีการควบคุม 3 หมวด ได้แก่ 1. การลงทุนที่ต้องห้ามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2. การลงทุนที่ไม่ได้รับสิทธิตามมาตรการจูงใจ (Incentives) 3. การลงทุนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ซึ่งมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรแต่ไม่มีสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้
วิธีการขออนุญาต	1. ยื่นคำขอต่อ CDC 2. CDC พิจารณาอนุญาต และออกหนังสืออนุญาต (Registration Certificate)

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

ค่านิยมของคนต่างชาติ

กัมพูชาตรวจสอบธุรกิจที่มีสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว ทั้งนี้ไม่ได้กำหนดค่านิยมคนต่างด้าว แต่กำหนดค่านิยม “นิติบุคคลกัมพูชา” หมายถึง บริษัทที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจและจดทะเบียนในราชอาณาจักรกัมพูชาและมีบุคคลสัญชาติกัมพูชาถือหุ้นของบริษัท 51 % ขึ้นไป

ธุรกิจที่ควบคุม

กลุ่มประเภทธุรกิจที่มีการควบคุมสำหรับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มีดังต่อไปนี้

หมวด 1 การลงทุนที่ต้องห้ามตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ๑) กรรมวิธี/กระบวนการผลิตสารของยาทางจิตเวช หรือสารเสพติด
- ๒) การผลิตสารเคมีที่เป็นพิษ สารฆ่าศัตรูพืชและสัตว์ที่ใช้สำหรับเกษตรกรรม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ใช้สารเคมีที่ต้องห้ามตามกฎระเบียบระหว่างประเทศ หรือองค์การอนามัยโลก ซึ่งมีผลกระทบต่อสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- ๓) กรรมวิธี และกระบวนการผลิตไฟฟ้าจากสิ่งปฏิกูลของเสียที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ
- ๔) ธุรกิจที่ใช้ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายป่าไม้
- ๕) การลงทุนที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

หมวด 2 การลงทุนที่ไม่ได้รับสิทธิตามมาตรการจูงใจ (Incentives)

หมวด 3 การลงทุนที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ซึ่งมีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร แต่ไม่สิทธิตามที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

วิธีการขออนุญาตประกอบธุรกิจ

ยื่นขออนุญาตต่อ CDC โดยจำแนกเป็น

- (1) การขอหนังสือรับรองการจดทะเบียน โดยมีเงื่อนไข ซึ่ง CDC จะออกหนังสือรับรองให้ต่อเมื่อข้อเสนอการลงทุนมีข้อมูลที่กำหนดตามกฎหมายครบถ้วน และไม่อยู่ในบัญชีธุรกิจที่ควบคุม
- (2) การขอหนังสือรับรองการจดทะเบียนขั้นสุดท้าย (Final Registration Certificate) โดย CDC จะออกหนังสือหนังสือภายใน 28 วันทำการ นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียน โดยมีเงื่อนไข

ประเทศไทย

Thailand

ตั้งบริษัทในไทย ภายใน 60 นาที ได้หรือไม่ ?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (Department of Business Development : DBD) โทรศัพท์ : +662 528 7600 สายด่วน 1570 WWW.dbd.go.th
----------	---

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ	1) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัท 2) พ.ร.บ. บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2535
-------------------------------	---

รูปแบบ องค์กรธุรกิจ 6 แบบ	1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole-proprietorship) 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญ (Ordinary Partnership) 3) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล (Juristic Ordinary Partnership) 4) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership) 5) บริษัทจำกัด (Limited Company) 6) บริษัทมหาชนจำกัด (Public Company Limited)
---------------------------------	---

จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 3 ขั้นตอน	1) จองชื่อนิติบุคคลผ่านระบบ ออนไลน์ที่ www.dbd.go.th 2) จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 3) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า พิจารณาอนุญาต และออกใบสำคัญการจดทะเบียน ภายใน 60 นาที
-------------------------------------	--

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

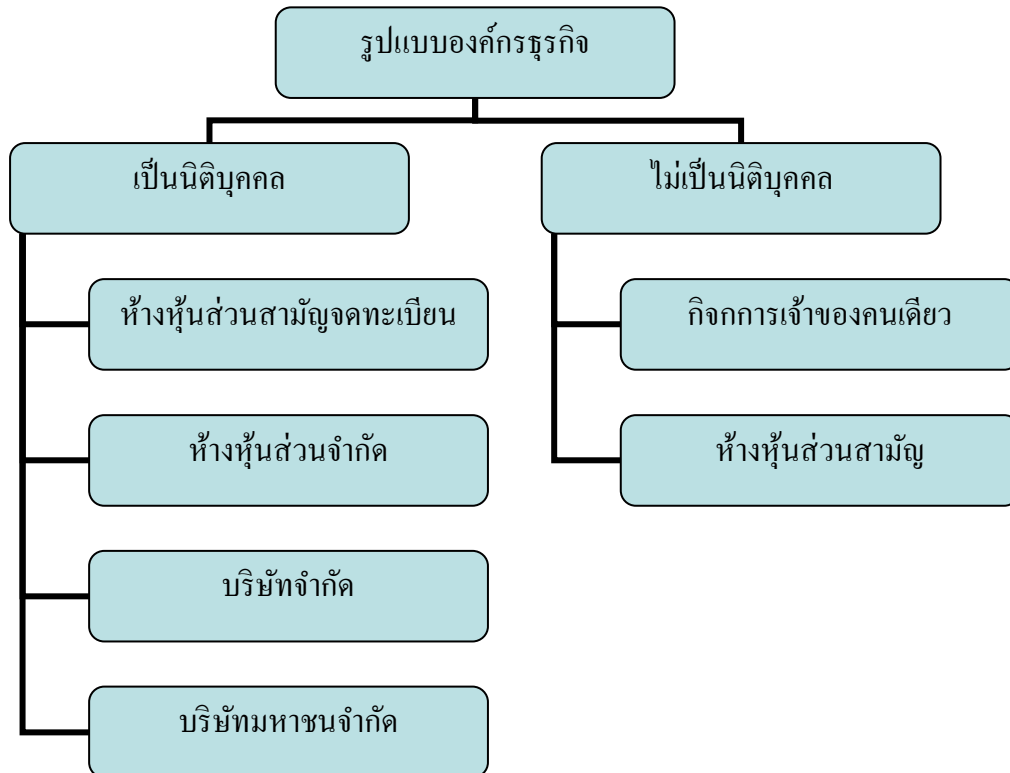
(1) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บทบัญญัติตาม บรรพ 3 ลักษณะ 22 หุ้นส่วนและบริษัท เป็นกฎหมายที่ควบคุมการจัดตั้ง การจดทะเบียน การจัดการองค์กร การควบรวมกิจการ ตลอดจนการเลิกกิจการของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด

(2) พ.ร.บ. บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2536

เป็นกฎหมายที่ควบคุมการจัดตั้ง การจดทะเบียน การออกหุ้น การจัดการองค์กร การควบรวมกิจการ ตลอดจนการเลิกกิจการของบริษัทมหาชน

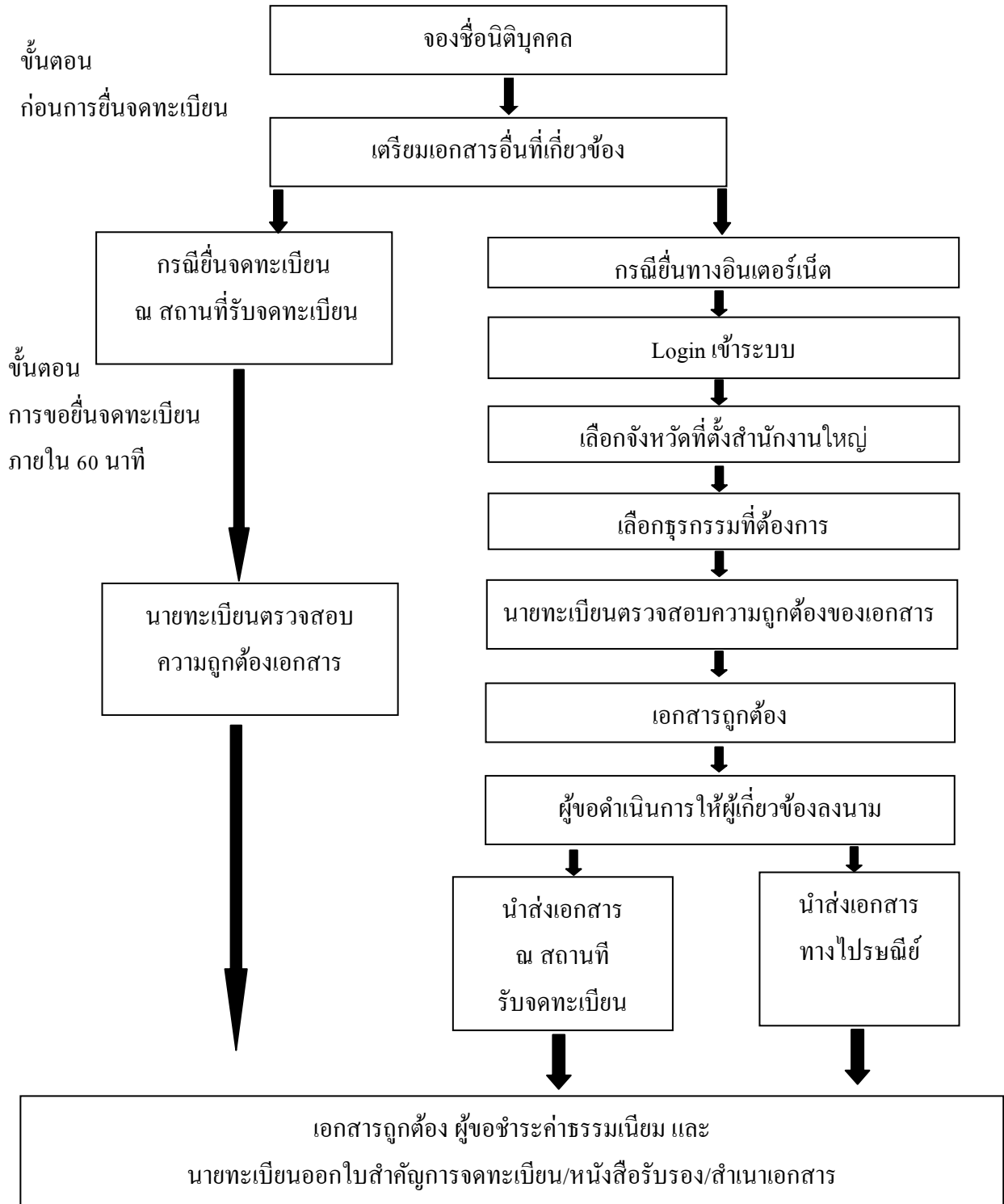
รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ธุรกิจที่เป็นนิติบุคคล และธุรกิจที่ไม่เป็นนิติบุคคล ซึ่งธุรกิจนิติบุคคล ประกอบด้วย ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัดบริษัทมหาชนจำกัด และองค์กรธุรกิจจัดตั้งหรือจดทะเบียนภายใต้กฎหมายเฉพาะ ส่วนธุรกิจที่ไม่เป็นนิติบุคคล เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว เป็นต้น

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในประเทศทำได้โดยง่าย โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งนิติบุคคลผ่านเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้าก่อน และดำเนินการยื่นขอจดทะเบียนธุรกิจ โดยระยะเวลาการจดทะเบียนใช้เวลาเพียง 60 นาทีเท่านั้น

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (Department of Business Development : DBD) โทรศัพท์ : +662 528 760 สายด่วน 1570 www.dbd.go.th
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (Foreign Business Act 1999)
คำนิยาม	พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กำหนดนิยามของคนต่างด้าวไว้ ดังนี้ 1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย 2) นิติบุคคลไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย 3) นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ก) มีหุ้นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดของนิติบุคคล (ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญ ที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็น บุคคลตามข้อ 1) 4) นิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย มีหุ้นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุน ทั้งหมดของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตามข้อ 1) หรือ ข้อ 2) หรือ ข้อ 3)
ธุรกิจที่ควบคุม	ธุรกิจที่ควบคุมมี 3 ประเภท คือ 1) บัญชีหนึ่ง : ธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้ คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผล พิเศษ เช่น การค้าที่ดิน การทำป่าไม้ เป็นต้น 2) บัญชีสอง: ธุรกิจที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตก่อน คือ ธุรกิจที่ เกี่ยวกับความปลอดภัย หรือความมั่นคงของประเทศหรือมีผลกระทบต่อ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) บัญชีสาม: ธุรกิจที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตก่อน เนื่องจากเป็น ธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับ คนต่างด้าว เช่น การค้าปลีก การทำกิจการ โรงแรม เป็นต้น
วิธีการขออนุญาต	คนต่างชาติที่ต้องการประกอบธุรกิจตามบัญชีสองและบัญชีสาม ต้องยื่นคำขอ อนุญาตประกอบธุรกิจต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานคนต่างชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายที่กำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

คำนิยามของคนต่างชาติ

คนต่างด้าว ครอบคลุม 4 ลักษณะ ดังนี้

- 1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- 2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- 3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคล ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้ง แต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตามข้อ 1) หรือข้อ 2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม ข้อ 1) หรือ ข้อ 2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญ ที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตามข้อ 1)

4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้ง แต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม ข้อ 1) ข้อ 2) หรือ ข้อ 3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม ข้อ 1) ข้อ 2) หรือ ข้อ 3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม ข้อ 1) ข้อ 2) หรือ ข้อ 3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

ธุรกิจที่ควบคุม

พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กำหนดประเภทธุรกิจที่ควบคุมไว้ 3 ประเภท ดังนี้

- 1) **บัญชีหนึ่ง** ธุรกิจที่ไม่อนุญาต ให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ เช่นการทำกิจการหนังสือพิมพ์
- 2) **บัญชีสอง** กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตก่อน คือ ธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัย หรือมีผลกระทบต่อ ศิลปวัฒนธรรม หรือ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องได้รับการอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยการอนุมัติของรัฐมนตรี
- 3) **บัญชีสาม** กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตก่อน เนื่องจากเป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว เช่น การสีข้าว ต้องได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ขั้นตอนการขออนุญาตประกอบธุรกิจในฐานะต่างชาติ

“การขอใบอนุญาต” คนต่างชาติที่ต้องการประกอบธุรกิจ ตาม พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ต้องยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทั้งนี้ในกรณีการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง ต้องได้รับการอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี และในกรณีการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ประเทศบรูไน

Brunei

จะจัดตั้งธุรกิจในบรูไนได้อย่างไร?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Registries ‘ Division The Attorney General’s Chambers โทร : +673 224-4872 www.eregistry.agisty.agc.gov.bn
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ	1) Business Name Act (Chapter 92) 2) Companies Act (Chapter 93)
รูปแบบองค์กรธุรกิจ 6 รูปแบบ	1)กิจการเจ้าของเดี่ยว (Sole Proprietorship) 2) ห้างหุ้นส่วน (Partnership) 3)บริษัทเอกชน (Private Company) 4)บริษัทมหาชน (Public Company) 5)สำนักงานสาขา (Branch of Foreign Company) 6)กิจการร่วมค้า (Joint Venture)
จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 4 ขั้นตอน	1) ตรวจสอบชื่อนิติบุคคล 2) จองชื่อนิติบุคคล 3) จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจที่ Registries Division 4) Registries’ Division พิจารณาเอกสารและออกหนังสือสำคัญ การจดทะเบียน(Certificate of Registration)

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1) Business Name Act (Chapter 92)

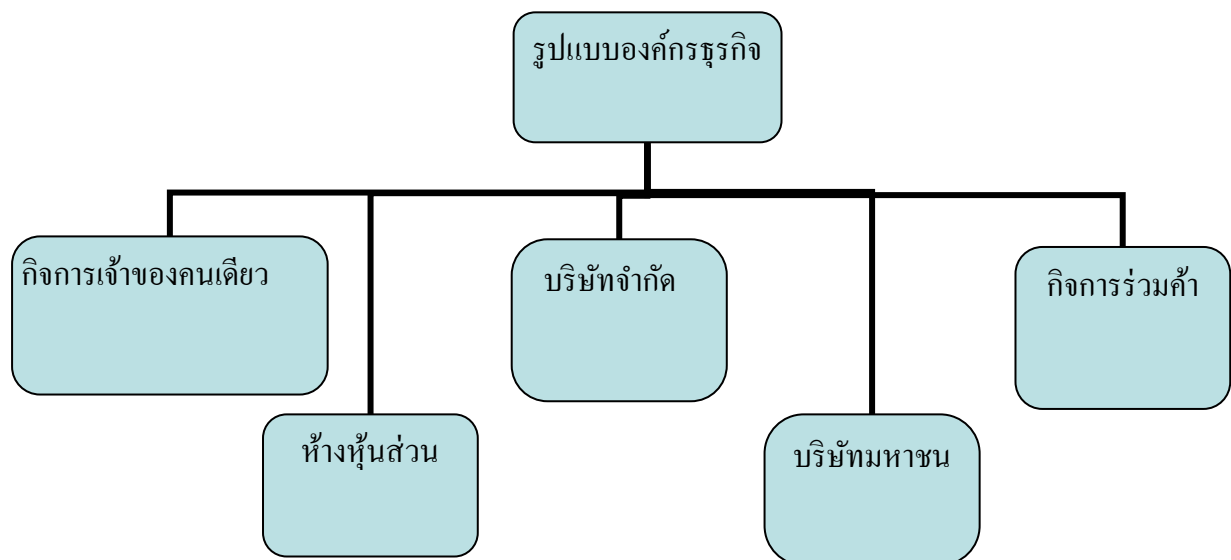
กำกับการจัดทะเบียนชื่อบริษัท ชื่อบุคคลและชื่อนิติบุคคล ระเบียบในการตั้งชื่อธุรกิจ และวิธีการใช้เพื่อดำเนินธุรกิจ

(2) Companies Act (Chapter 93)

กำกับการจัดตั้งและการจดทะเบียนธุรกิจ และเงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลที่จดทะเบียนนอกประเทศรวมทั้งรวมถึงการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลในประเทศ

รูปแบบองค์กรธุรกิจ

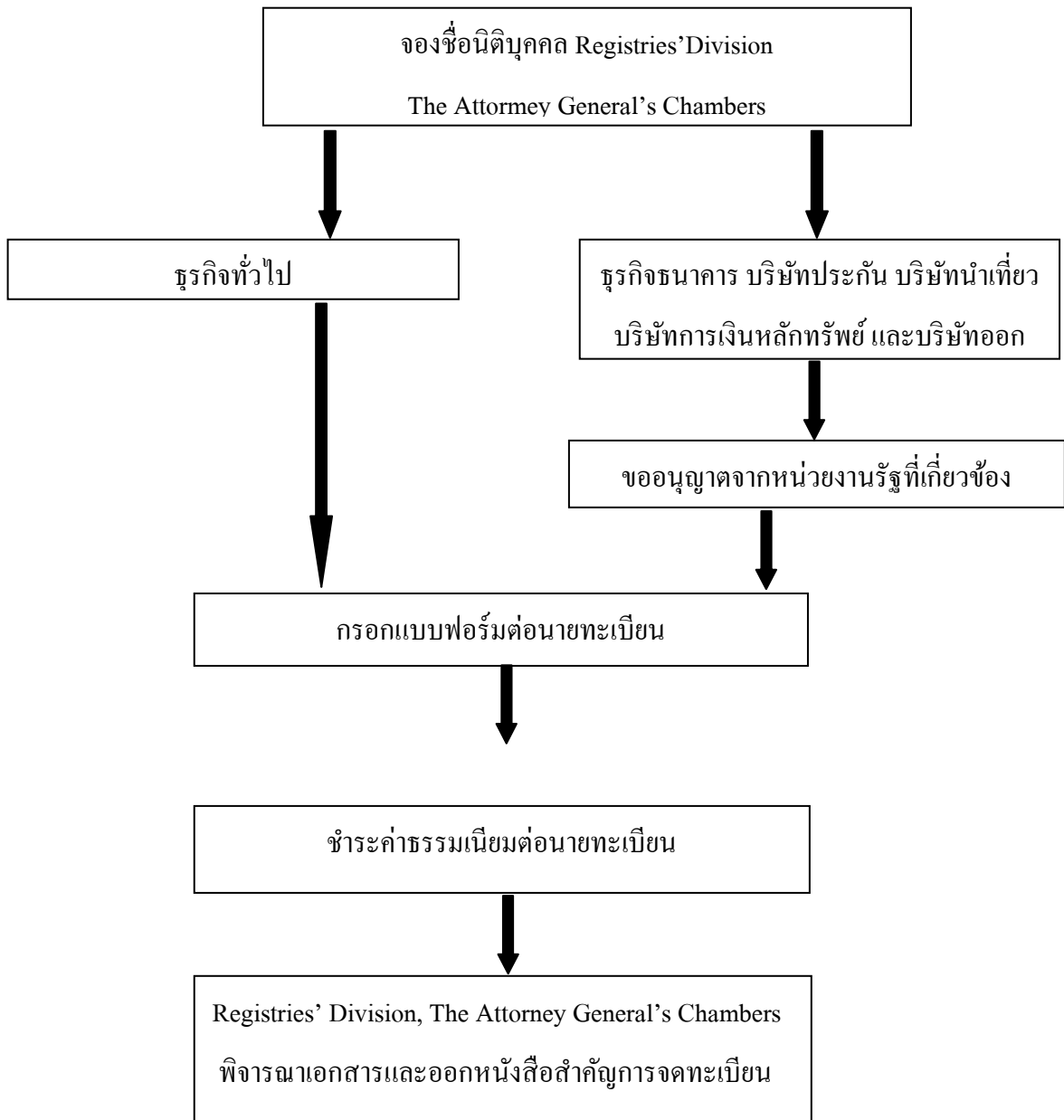
รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายบริรูใน แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนและกิจการร่วมค้า ดังนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

ผู้ประกอบการธุรกิจของชื่อธุรกิจและยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ หน่วยงานกำกับดูแลคือ

Registries' Division ,The Attorney General's Chambers ซึ่งมีระยะเวลาการพิจารณาออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียน (Certificate of Incorporation) 4-8 สัปดาห์ ทั้งนี้ หากธุรกิจที่ประสงค์จะยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจเป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับธุรกิจธนาคาร ประกันภัย นำเที่ยว การเงินหลักทรัพย์ และการออกเงินกู้ จะต้องได้รับอนุญาต จากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องก่อนการยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Registries' Division, The Attorney General's Chambers โทรศัพท์ : +673 224-4872 www.eregistry.agc.gov.bn
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1) The Companies Act 2) The Investment Incentive order.2001
คำนิยาม	The Investment Incentive Order.2001 ไม่ได้กำหนดนิยาม “คนต่างด้าว” แต่กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว ขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจและสถานการณ์
ธุรกิจที่ควบคุม	ธุรกิจที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร หรือที่ต้องใช้ทรัพยากรท้องถิ่น รวมถึงพื้นที่ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เช่น เกษตรกรรม การประมง การผลิตอาหารต้องมีคนท้องถิ่นถือหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 30
วิธีการขออนุญาต	1) นิติบุคคลต่างด้าว ยื่นขออนุญาตต่อนายทะเบียน เพื่อสามารถใช้ชื่อบริษัท 2) ยื่นเอกสารต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด 3) ธุรกิจที่มีผลกระทบโดยตรงต่อสาธารณะ เช่น ธุรกิจธนาคาร บริษัททางการเงิน บริษัทประกันภัย บริษัทตัวแทนการท่องเที่ยว และกิจการให้กู้ยืม ต้องได้รับใบอนุญาตพิเศษจากรัฐบาลก่อน

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานคนต่างชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑) The Companies Act

กำหนดการจัดตั้งและการจดทะเบียนธุรกิจ และเงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลที่จดทะเบียนนอกประเทศบรูไน รวมถึงการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลในประเทศ

(๒) The Investment Incentive order 2001

ว่าด้วยการส่งเสริมการจัดตั้งธุรกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรมของบรูไน ตลอดจนขององค์กรเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจบรูไน

คำนิยามของต่างชาติ

The Investment Incentive order, 2001 ไม่ได้กำหนดนิยาม “คนต่างด้าว” แต่กำหนดเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว ไม่ว่าจะเป็นสัดส่วนการถือหุ้นได้ทั้งหมด การถือหุ้นส่วนใหญ่ และการถือหุ้นส่วนน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจและสถานการณ์

ธุรกิจที่ควบคุม

กลุ่มประเภทธุรกิจที่มีการควบคุมสำหรับการประกอบธุรกิจของต่างด้าว คือ การประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร หรือที่ต้องใช้ทรัพยากรท้องถิ่น รวมถึงพื้นที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เช่น เกษตรกรรม การประมง การผลิตอาหาร ต้องมีคนท้องถิ่นถือหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 30 ในธุรกิจนั้นๆ สำหรับธุรกิจอื่น เป็นไปตามการอนุญาตของรัฐบาล ขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจที่รัฐบาลสนับสนุน ซึ่งคนต่างชาติอาจได้รับอนุญาตให้ถือหุ้นทั้งหมด หรือเป็นส่วนน้อยของประเภทธุรกิจนั้น

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต่างชาติสามารถถือครองหุ้นได้ ร้อยละ 100 ในบางประเภทธุรกิจ อาทิ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง หรืออุตสาหกรรมที่เน้นการส่งออก (export-oriented) ยกเว้นกรณีธุรกิจต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติท้องถิ่นมากหรือเกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหารของประเทศบรูไน ผู้ประกอบการต่างชาติไม่สามารถ ถือครองหุ้นได้ร้อยละ 100

วิธีการขออนุญาตประกอบธุรกิจ

การยื่นขออนุญาตต่อ Registries' Division, The Attorney General's Chambers กรณีธุรกิจที่มีผลกระทบโดยตรงต่อสาธารณะ เช่น ธุรกิจธนาคาร บริษัททางการเงิน บริษัทประกันภัย บริษัทตัวแทนการท่องเที่ยว และกิจการให้กู้ยืม ต้องได้รับใบอนุญาตพิเศษจากรัฐบาลก่อนเริ่มประกอบกิจการ

ประเทศฟิลิปปินส์

Philippines

ตั้งบริษัทกับหน่วยงานใดในฟิลิปปินส์ ?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Bureau of Trade Regulation and Consumer Protection (BTRCP) Department of Trade and Industry (DTI) ผิดพลาด! การอ้างอิงการเชื่อมโยงหลายมิติไม่ถูกต้อง : +63 881 8367 Bureau of Internal Revenue (BIR) ผิดพลาด! การอ้างอิงการเชื่อมโยงหลายมิติไม่ถูกต้อง : + 63 981 888 Securities and Exchange Commission (SEC) ผิดพลาด! การอ้างอิงการเชื่อมโยงหลายมิติไม่ถูกต้อง : 635845811
----------	---

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 4 ฉบับ	1) Corporation Code of the Philippines 2) Civil Code (Partnerships) 3) Securities Regulation Code (R.A. 8799) 4) Presidential Decree (P.D.) 902-A as Amended
-------------------------------	---

รูปแบบองค์กรธุรกิจ 4 รูปแบบ	1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) 2) ห้างหุ้นส่วน (Partnership) 3) บริษัทไม่แบ่งทุนเป็นหุ้น (Non-Stock Corporation) 4) บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น (Stock Corporations)
--------------------------------	--

จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ	1) จงซื้อนิติบุคคล 2) จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจที่สำนักงาน SEC หรือผ่านระบบ SEC i-Register (www.sec.gov.ph) 3) สำนักงาน SEC พิจารณาเอกสารและออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียน (Certificate of Registrat
------------------------	--

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1) Corporation Code the Philippines

ระบุขั้นตอนการปฏิบัติและกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ (ประกอบไปด้วยบริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้นและองค์กรไม่แสวงหากำไร) โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ จำนวนผู้ถือการ การแต่งตั้งกรรมการ องค์กรประกอบและแบบฟอร์มของเอกสารจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ (Article of incorporation)

(2) Civil Code (Partnerships)

ระบุขั้นตอนการปฏิบัติและกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วน โดยระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการเป็นห้างหุ้นส่วน สิทธิและหน้าที่ของหุ้นส่วนประเภทต่าง ๆ (หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ

(3) Securities Regulation Code (R.A.8799)

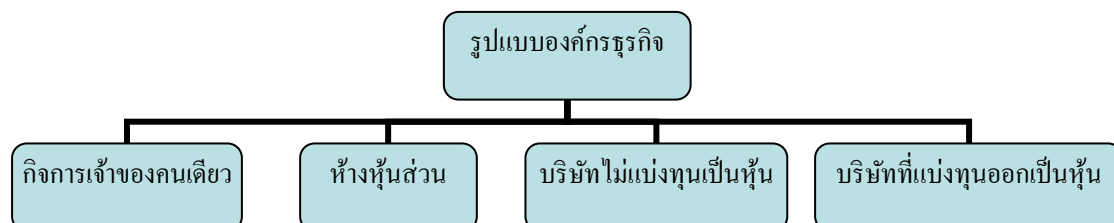
ระบุขั้นตอน กฎระเบียบและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์ วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้คือการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ถือหุ้น ส่งเสริมให้ธุรกิจเปิดเผยข้อมูล ที่ถูกต้องของหลักทรัพย์เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักลงทุน และควบคุมการซื้อขายหลักทรัพย์โดยบุคคล ภายใน (Insider Trading) หรือที่ทุจริตอื่น ๆ (Fraudulent or manipulate devices) ที่เป็นการบิดเบือนกลไก ตลาด

(4) Presidential Decree (P.D.) 902-A as Amended

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนอำนาจเจ้าหน้าที่ในการควบคุมธุรกิจบางส่วน จากกรมการค้าและอุตสาหกรรม(Department of Trade and Industry : DTI) ไปสู่สำนักงานจดทะเบียนและกำกับดูแลธุรกิจ (Company Registration and Monitoring Department : CRMD) ภายใต้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ (Securities and Exchange Commission :SEC) ประกอบด้วย การควบคุมการจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วน องค์กรแสวงและไม่แสวงหากำไร (Stock and Non-stock corporation)

รูปแบบองค์กรธุรกิจ

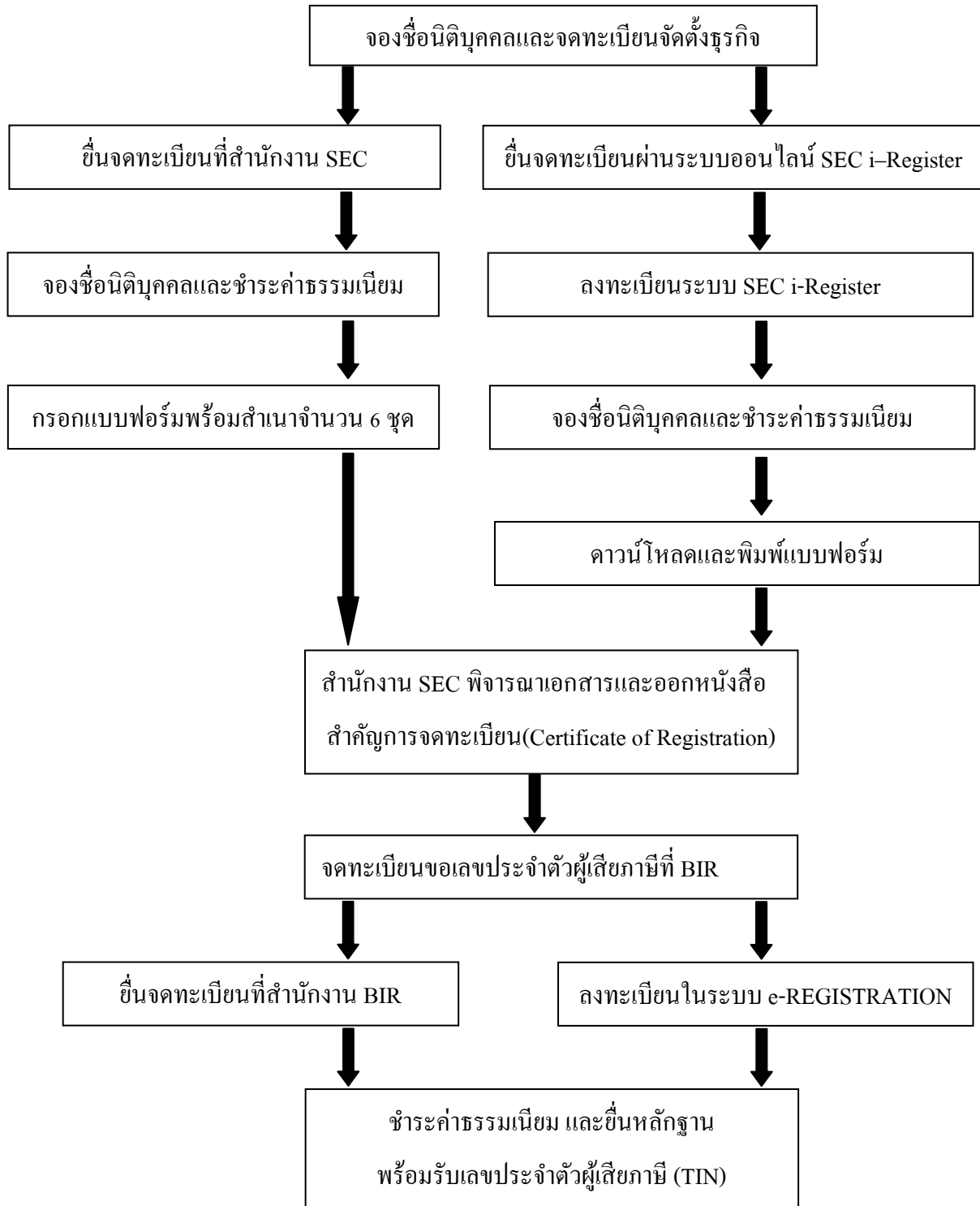
รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายฟิลิปปินส์ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทไม่แบ่งทุนเป็นหุ้น และบริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น ดังนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

ผู้ประกอบการธุรกิจสามารถจดทะเบียนบริษัทกับหน่วยงาน Securities and Exchange Commission (SEC)

ได้ด้วยตนเอง หรือผ่านระบบออนไลน์ SEC i- Register และเมื่อได้รับหนังสือสำคัญการจดทะเบียนแล้ว จะต้องจดทะเบียนเลขประจำตัวผู้เสียภาษีที่ Bureau of Internal Revenue (BIR)

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Company Registration and Monitoring Department (CRMD) Securities and Exchange Commission (SEC) โทรศัพท์ : + 63 5845811+63 584 0923 www.sec.gov.ph
----------	--

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Foreign Investments Act of 1991 [Republic Act No.7042]
---------------------	--

คำนิยาม	Foreign Investments Act of 1991 ไม่ได้กำหนดคำนิยามคนต่างชาติไว้ แต่กำหนดคำนิยาม “คนฟิลิปปินส์” ไว้ดังนี้ 1) พลเมืองของฟิลิปปินส์ 2) ห้างหุ้นส่วนหรือสมาคมที่มีพลเมืองฟิลิปปินส์เป็นเจ้าของทั้งหมด 3) บริษัทที่จัดตั้งภายใต้กฎหมายของฟิลิปปินส์ซึ่งจำนวนหุ้นและสิทธิการออกเสียงอย่างน้อย 60% เป็นของพลเมืองฟิลิปปินส์ 4) บริษัทที่จัดตั้งในต่างประเทศและจดทะเบียนประกอบธุรกิจในฟิลิปปินส์ ภายใต้ Corporation Code ซึ่งหุ้นและสิทธิในการออกเสียงทั้งหมดเป็นของคนฟิลิปปินส์
---------	--

ธุรกิจที่ควบคุม	1) บัญชี เอ (List A) : ธุรกิจที่จำกัดสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ประกอบการต่างชาติ ตามรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายเฉพาะของประเทศฟิลิปปินส์ 2) บัญชี บี (List B) : ธุรกิจที่จำกัดสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ประกอบการต่างชาติ ตามกฎหมายเฉพาะ เช่น กฎหมายด้านความมั่นคง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล ศิลธรรม และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจำกัดการถือหุ้นของผู้ประกอบการต่างชาติไม่เกินร้อยละ 40
-----------------	--

วิธีการขออนุญาต	1) ยื่นขออนุญาตต่อ Company Registration and Monitoring Department (CRMD) 2) CRMD พิจารณาสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างชาติตามที่กำหนดไว้ในบัญชีควบคุม (Foreign Investment Negative List: FINAL)
-----------------	--

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

ค่านิยมของคนต่างชาติ

Foreign Investments Act of 1991 ไม่ได้กำหนดค่านิยมคนต่างชาติไว้ แต่กำหนดค่านิยม “คนฟิลิปปินส์” ไว้ดังนี้

- 1) พลเมืองของฟิลิปปินส์
- 2) ห้างหุ้นส่วนหรือสมาคมที่มีพลเมืองฟิลิปปินส์เป็นเจ้าของทั้งหมด
- 3) บริษัทที่จัดตั้งภายใต้กฎหมายของฟิลิปปินส์ซึ่งจำนวนหุ้นและสิทธิการออกเสียงอย่างน้อย 60% เป็นของพลเมืองฟิลิปปินส์
- 4) บริษัทที่จัดตั้งในต่างประเทศและจดทะเบียนประกอบธุรกิจในฟิลิปปินส์ภายใต้ Corporation Code ซึ่งหุ้นและสิทธิในการออกเสียงทั้งหมดเป็นของคนฟิลิปปินส์

ธุรกิจที่ควบคุม

ธุรกิจที่อยู่ในบัญชีควบคุม (Foreign Investment Negative List: FINAL) โดยแบ่งเป็น 2 บัญชี ดังนี้

- 1) บัญชี เอ (List A)

ธุรกิจที่จำกัดสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ประกอบการต่างชาติ ตามรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายเฉพาะของประเทศฟิลิปปินส์

- 2) บัญชี บี (List B)

ธุรกิจที่จำกัดสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ประกอบการต่างชาติ ตามกฎหมายเฉพาะ เช่น กฎหมายด้านความมั่นคง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล ศีลธรรม และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจำกัดการถือหุ้นของผู้ประกอบการต่างชาติไม่เกินร้อยละ 40 ประกอบด้วยธุรกิจ

วิธีการขออนุญาต

ยื่นขออนุญาตต่อ Company Registration and Monitoring Department (CRMD) ทั้งนี้ CRMD จะพิจารณาจากสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างชาติตามที่กำหนดไว้ในบัญชีควบคุม (Foreign Investment Negative List: FINAL)

ประเทศมาเลเซีย

Malaysia

จะจัดตั้งธุรกิจในมาเลเซียอย่างไร ?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Company Commission of Malaysia หรือ Suruhanjaya Syarikat Malaysia (SSM) โทรศัพท์ : +603 2299 4400 www.ssm.com.my
----------	---

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ	1) Registration of Business Act 1956 (Act 197) 2) Companies Act 1956 (Revised – 1973) (Act 125)
-------------------------------	--

รูปแบบองค์กรธุรกิจ 7 รูปแบบ	1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole – proprietorship) 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญ (General Partnership) 3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership) 4) ห้างหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ (Limited Liability Partnership) 5) บริษัทจำกัดโดยหุ้น (Company Limited by Share) 6) บริษัทจำกัด โดยการรับประกัน (Company Limited by Guarantee) 7) บริษัทไม่จำกัด (Unlimited Company)
--------------------------------	--

จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 4 ขั้นตอน	1) ลงทะเบียน PSP User Registration ^๑ ที่ www.gov.my 2) ตรวจสอบและจองชื่อนิติบุคคลผ่านระบบ SSM e-Lodgement Service ^๒ 3) ยื่นจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 4) SSM แจกเลขนิติบุคคลและหนังสือรับรองทางอีเมล (กรณีเจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน 1 ชั่วโมง กรณีบริษัท 1 วัน)
-------------------------------------	---

หมายเหตุ

^๑) PSP User Registration เป็นรหัสที่ใช้สำหรับการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจผ่านระบบ SSM e-Lodgement Service

^๒) SSM e-Lodgement Service เป็นบริการที่ทำธุรกรรมออนไลน์ด้านการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจและส่งงบการเงินประจำปี

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1) Registration of Businesses Act 1956

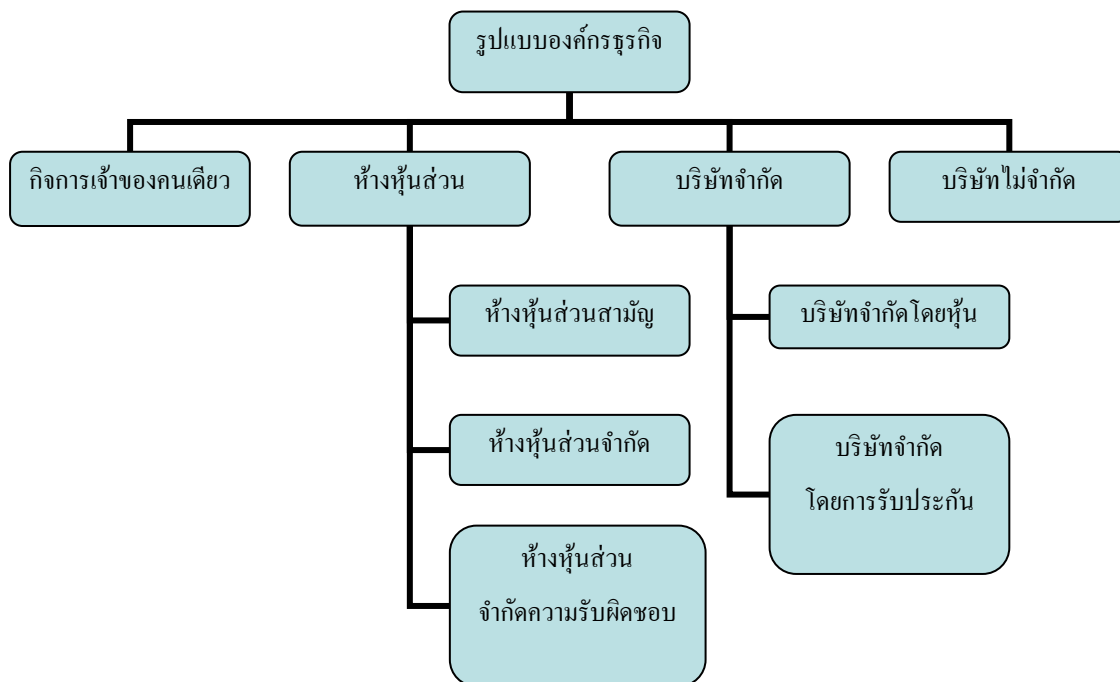
กำกับการจดทะเบียนพาณิชย์ ไม่ใช่บังคับกับธุรกิจของรัฐ บริษัทที่จดทะเบียนตาม Companies Act หรือองค์กรรูปแบบอื่น ๆ ที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับ โดยมีกฎหมายลำดับรอง คือ “Registration of Businesses Rules 1957” ซึ่งระบุรายละเอียดขั้นตอนเกี่ยวกับการจดทะเบียนด้วย

(2) Companies Act 1956 (Revised – 1973) (Act 125)

กำกับการจดทะเบียนบริษัท ระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับหุ้นและแหล่งทุน การจัดการและการกำกับบริษัท การบัญชี และการสอบบัญชี การควบรวมบริษัท การเลิกกิจการ และข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท โดยมีกฎหมายลำดับรอง คือ “Companies Regulations 1966” ซึ่งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทด้วย

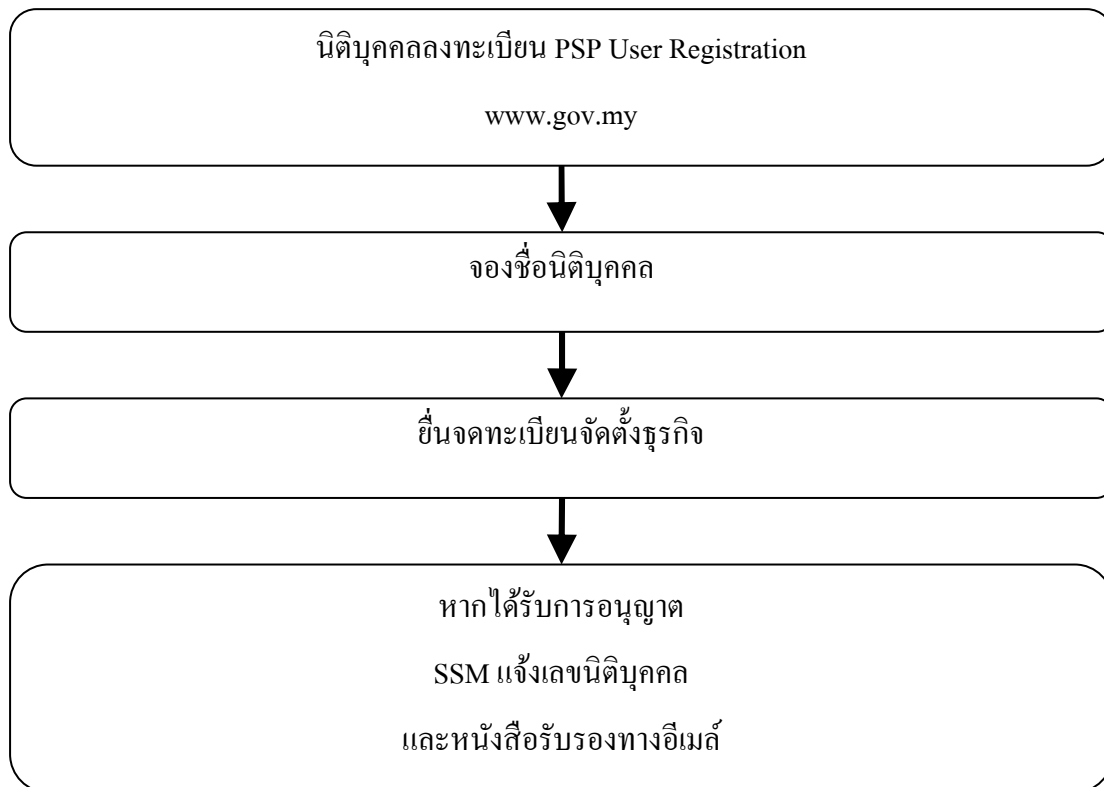
รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายมาเลเซีย แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด และบริษัทไม่จำกัด ดังนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การจัดตั้งธุรกิจในมาเลเซียผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องดำเนินการจองชื่อธุรกิจก่อนดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ ทั้งนี้ การพิจารณาชื่อนิติบุคคลจะใช้ระยะเวลา 1 วัน และผู้ประกอบการต้องดำเนินการจดทะเบียนชื่อดังกล่าวภายใน 90 วัน

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Company Commission of Malaysia (CCM) หรือ Suruhanjaya Syarikat Malaysia (SSM) โทรศัพท์ : +603 2299 4400 www.ssm.com.my
----------	---

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Companies Act 1965
---------------------	--------------------

คำนิยาม	Companies Act 1965 กำหนดนิยามธุรกิจต่างด้าวไว้ดังนี้ 1) บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่น ที่จัดตั้งนอกประเทศมาเลเซีย 2) องค์กรใด ๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่นที่จดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้ง และไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศมาเลเซีย
---------	--

ธุรกิจที่ควบคุม	ไม่มีบัญชีธุรกิจที่ควบคุม
-----------------	---------------------------

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

Companies Act 1965 (Revised – 1973) (Act 125)

เป็นกฎหมายที่ควบคุมการจดทะเบียนบริษัท ข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับหุ้นและแหล่งทุนต่าง ๆ การจัดการ และการกำกับดูแลบริษัท การบัญชีและการสอบบัญชี การควบบริษัท การเลิกกิจการ และข้อกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท โดยมีกฎหมายลำดับรอง คือ Companies Regulation 1966 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทเพิ่มเติมจาก Companies Act

ค่านิยมของคนต่างชาติ

นิยามของธุรกิจต่างด้าวภายใต้กฎหมาย “Companies Act 1965 (CA 65) กำหนดไว้ดังนี้

- 1) บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่น ที่รวมกันจัดตั้งนอกประเทศมาเลเซีย
- 2) องค์กรใด ๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม หรือ รูปแบบองค์กรอื่นที่จดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้ง อันดำเนินการฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง หรือครอบครองทรัพย์สินในนามของเลขานุการหรือพนักงานอื่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อีกทั้ง ไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศมาเลเซีย

ธุรกิจที่ควบคุม

ไม่มีบัญชีธุรกิจที่ควบคุม โดยกฎหมายส่งเสริมการลงทุน (Promotion of Investment Act 1986) ระบุบัญชีการส่งเสริมธุรกิจ ที่คนต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ 100% และได้รับการยกเว้นภาษีบางส่วน เช่น ธุรกิจการผลิต ธุรกิจก่อสร้าง นอกจากนี้ รัฐบาลมาเลเซียมีนโยบายสนับสนุนให้ประกอบการในรูปแบบของกิจการร่วมค้าร่วมกับคนชาติมาเลเซียด้วย

ประเทศเมียนมาร์

Myanmar

กฎหมายการจัดตั้งธุรกิจในเมียนมาร์มีอะไรบ้าง ?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Company Registration Office Directorate of Investment and Company Administration (DICA) Ministry of National Planning and Economic Development โทรศัพท์ : +9567 406122 www.dica.gov.mm
----------	---

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 3 ฉบับ	1) The Myanmar Companies ACT (1914) 2) The Special Company Act 1950 3) The Union of Myanmar Foreign Investment Law 2012
-------------------------------	---

รูปแบบองค์กรธุรกิจ	1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorships) และห้างหุ้นส่วน (Partnerships) 2) บริษัทจำกัด (Companies limited shares) 3) สำนักงานสาขาหรือสำนักงานผู้แทนของบริษัทต่างชาติ (Branch or Representative offices of a Foreign Company) 4) สมาคมไม่แสวงหากำไร (Association not for profit)
--------------------	--

จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ	1) ขอบอนุญาตทำการค้ากับ DICA (permit to Trade) 2) ยื่นเอกสารจดทะเบียนกับ DICA หลังจากได้ Permit to Trade 3) DICA พิจารณาการจดทะเบียน และออกไปสู่การจดทะเบียน
------------------------	--

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในประเทศพม่าที่สำคัญมี 3 ฉบับ ดังนี้

(1) The Myanmar Companies Act (1914)

กฎหมายหลักในการกำกับธุรกิจในประเทศพม่า เกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทและห้างหุ้นส่วน

(2) The Special Company Act 1950

กฎหมายว่าด้วยบริษัทพิเศษ เช่น บริษัทร่วมทุนกับรัฐวิสาหกิจ

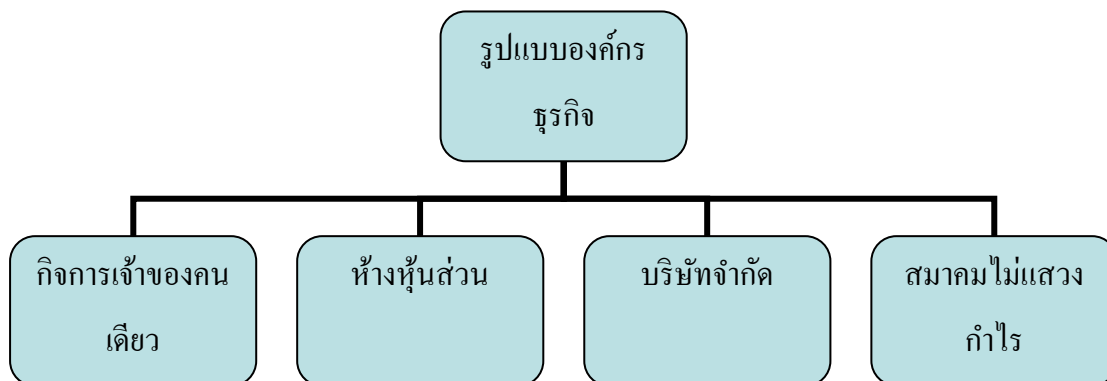
(3) The Union of Myanmar Foreign Investment Law

กฎหมายว่าด้วยการลงทุนจากต่างชาติ เพื่อกำกับการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถดำเนินการในรูปของห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด บริษัทร่วมทุน สัญญาการผลิตกับรัฐวิสาหกิจ (Production Contracts) โดยบัญญัติห้ามมิให้คนต่างด้าวถือหุ้นในบริษัทท้องถิ่นหรือเป็นกรรมการในบริษัทท้องถิ่น และการถือหุ้นในบริษัทท้องถิ่นโดยให้คนพม่าถือหุ้นแทน (Nominee)

บริษัทต่างชาติอาจจัดตั้งธุรกิจในรูปของสาขาของบริษัทต่างชาติ (Branch of a Foreign Company) หรือ ในรูปของบริษัทร่วมทุน (Joint Venture Company) กับบริษัทพม่า ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการลงทุนจากต่างชาติ (The Union of Myanmar Foreign Investment Law) เพื่อที่จะสามารถได้รับสิทธิพิเศษ ทั้งนี้บริษัทร่วมทุนที่เป็นรัฐวิสาหกิจจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทพิเศษ (The Special Company Act 1950) ด้วย

รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายเมียนมาร์ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด และสมาคมไม่แสวงหากำไร ดังนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การประกอบกิจการในประเทศเมียนมาร์ จะต้องได้รับใบอนุญาตทำการค้า (Permit to Trade) จาก The Company Registration office (CRO). The Ministry of National planning and Economic Development ก่อน จึงยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทต่อ CRO

ทั้งนี้ CRO จะพิจารณาและดำเนินการจดทะเบียนใช้ระยะเวลาประมาณ 2-4 สัปดาห์ และออกใบสำคัญการจดทะเบียน ให้แก่บริษัท

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Company Registrations Office Directorate of Investment and Company Administration (DICA) Ministry of National Planning and Economic Development โทรศัพท์ : +9567 406122 www.dica.gov.mm
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Myanmar Foreign Investment Law 2012
คำนิยาม	Myanmar Foreign Investment Law 2012 กำหนดไว้ ดังนี้ “คนต่างด้าว” หมายถึงบุคคลที่ไม่ใช่พลเมืองของเมียนมาร์และรวมถึงองค์กรทางธุรกิจที่ก่อตั้งโดยการลงทุนของต่างชาติเท่านั้น
ธุรกิจที่ควบคุม	กำหนดธุรกิจต้องห้ามประกอบกิจการภายในประเทศ จำนวน 11 ธุรกิจ ที่มีผลกับจารีต วัฒนธรรม ประเพณีของคนชาติในประเทศ หรือเป็นอันตราย ต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชน การผลิต หรือบริการที่กฎหมายสงวนไว้ เพื่อธุรกิจท้องถิ่น
วิธีการขออนุญาต	1) ยื่นคำขอต่ Myanmar Investment Commission (MIC) 2) MIC พิจารณาอนุญาต ก่อนดำเนินการลงนามกับคู่สัญญา เพื่อเริ่มประกอบธุรกิจ

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของต่างชาติ

The Union of Myanmar Foreign Investment Law กำหนดคำนิยามไว้ ดังนี้
คนต่างด้าว หมายถึง บุคคลที่ไม่ใช่พลเมืองของเมียนมาร์ และรวมถึงองค์กรทางธุรกิจที่ก่อตั้งโดยการลงทุน
ของต่างชาติเท่านั้น

ธุรกิจที่ควบคุม

การลงทุนใน 11 ประเภทธุรกิจ ที่กำหนดเป็นธุรกิจต้องห้ามประกอบกิจการภายในประเทศ ดังนี้

- (1) ธุรกิจที่เป็นอันตราย และเป็นผลเสียต่อจารีต วัฒนธรรม ประเพณีของคนชาติในประเทศ
- (2) ธุรกิจที่เป็นภัยต่อสุขภาพของประชาชน
- (3) ธุรกิจที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศวิทยา
- (4) อุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายต่อชุมชนหรือที่เป็นพิษ
- (5) อุตสาหกรรมที่ใช้หรือผลิตสารเคมีที่เป็นอันตรายตามบรรทัดฐานระหว่างประเทศ
- (6) การผลิตหรือบริการที่กฎหมายสงวนไว้เพื่อธุรกิจท้องถิ่น
- (7) อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี ยา หรืออุปกรณ์ใช้สอยในชั้นการทดลอง
หรือบรรทัดฐานระหว่างประเทศไม่ได้อนุมัติว่าปลอดภัยในการใช้
- (8) การเพาะปลูกในระยะยาว หรือระยะสั้นที่กฎหมายสงวนสำหรับประชากร
- (9) การขยายพันธุ์สัตว์ที่กฎหมายสงวนไว้สำหรับประชากร
- (10) การประมงน้ำเค็มที่กฎหมายสงวนไว้สำหรับประชากร
- (11) โครงการลงทุนอื่น ๆ ที่อยู่ในระยะ 10 ไมล์จากชายแดนประเทศ ยกเว้นเขตธุรกิจที่รัฐบาล

อนุญาต

วิธีการขออนุญาตประกอบธุรกิจ

ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอต่อ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของสหภาพเมียนมาร์
(Myanmar Investment Commission: MIC จะพิจารณาคำขอและออกใบอนุญาต ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้อง
ได้รับใบอนุญาตก่อนเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐบาล

ประเทศลาว

Laos

ตั้งห้างหุ้นส่วนในลาวได้หรือไม่?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Enterprise Registration office Enterprise Registration and Management (ERM) Ministry of Industry and Commerce โทรศัพท์ : +856 2141 2011 www.moc.gov.la
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ	1) The Enterprise Law 2) The Investment promotion Law
รูปแบบองค์กรธุรกิจ 3 รูปแบบ	1) วิชาหกิจส่วนบุคคล (Sole Proprietorships) 2) ห้างหุ้น วิชาหกิจหุ้นส่วนสามัญ/วิชาหกิจหุ้นส่วนจำกัด (Partnerships) 3) บริษัท (Company) (บริษัทจำกัด/บริษัทจำกัดผู้เดียว/บริษัทมหาชนจำกัด/บริษัทรัฐวิชาหกิจ /บริษัทผสม)
จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 4 ขั้นตอน	1) จองชื่อวิชาหกิจ 2) แจงสัญญาก่อตั้ง (ข้อบังคับบริษัท) 3) ยื่นคำร้องขอจดทะเบียน 4) ERM พิจารณาคำร้องและออกใบรับรองการจดทะเบียน

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1) The Enterprise Law

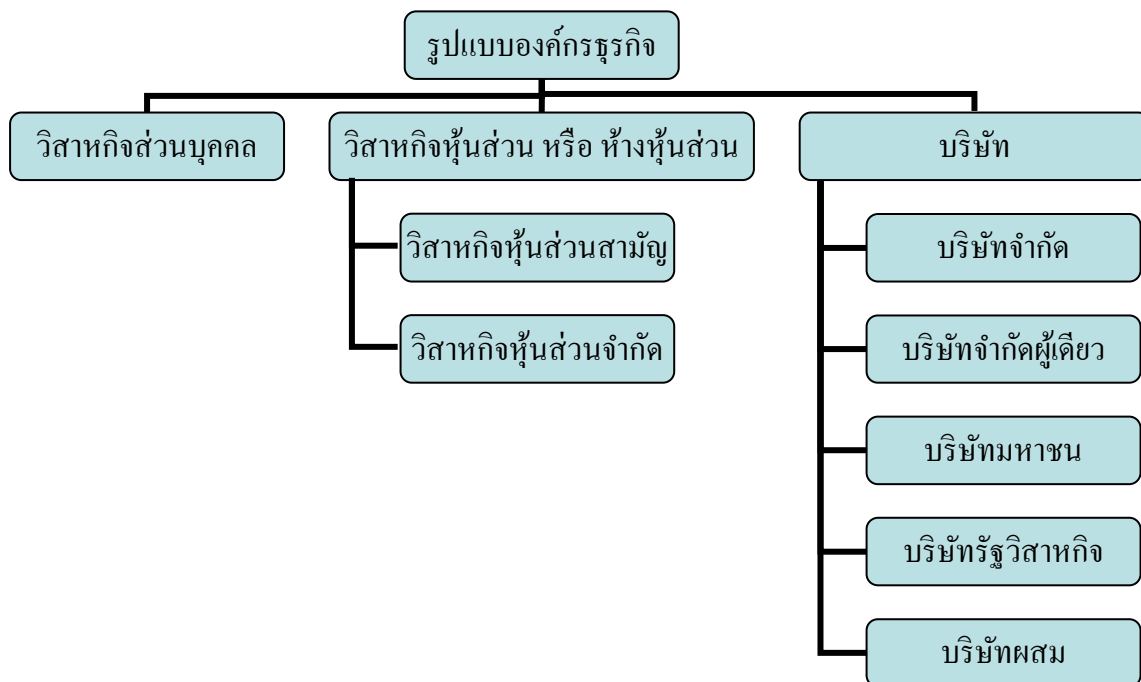
กำหนดหลักการ ระเบียบและมาตรการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจและการบริหารจัดการวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมธุรกิจการผลิต และการบริหารในทุกสาขาธุรกิจ รวมทั้ง เพื่อพัฒนาแรงงาน และการเติบโตทางสังคม และเศรษฐกิจ

2) The Investment Promotion Law

กำหนดหลักการ ระเบียบและมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริม การคุ้มครองการลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อให้การลงทุนมีความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง ได้รับการปกป้องด้านต่าง ๆ จากรัฐ รับประกันสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ลงทุนของรัฐ และของประชาชน

รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจในประเทศลาวมี 3 รูปแบบ ได้แก่ วิสาหกิจส่วนบุคคล (Sole-trader Enterprise) วิสาหกิจหุ้นส่วน หรือ ห้างหุ้นส่วน (Partnership Enterprise) และ บริษัท (Company) ดังนั้น ท่านจึงสามารถจัดตั้งห้างหุ้นส่วนขึ้นในลาวได้

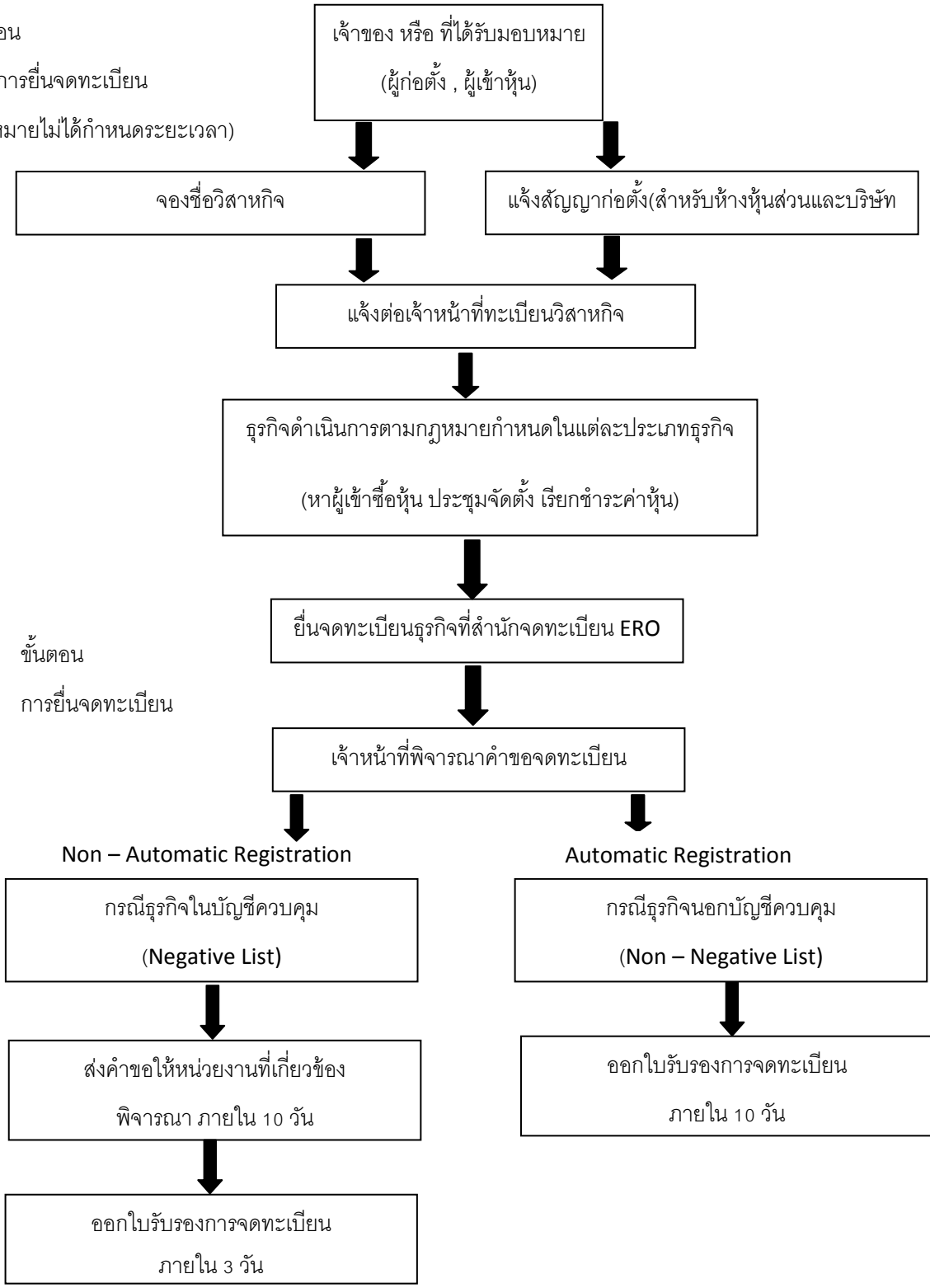
ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ ผู้ประกอบกิจการจะต้องทำการจองชื่อวิสาหกิจ และแจ้งสัญญาก่อตั้ง เพื่อยื่นต่อสำนักงานทะเบียนวิสาหกิจ จากนั้น ERO จะพิจารณาคำร้องและออกไปรับรองการจดทะเบียน โดยมีระยะเวลา 10 -15 วัน

ขั้นตอน

ก่อนการยื่นจดทะเบียน

(กฎหมายไม่ได้กำหนดระยะเวลา)

ขั้นตอน

การยื่นจดทะเบียน

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Committee for Promotion and Management of Investment (CPMI) Ministry of Planning and Investment โทรศัพท์ : - 856 2191 1342 www.ero.gov.la
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Law on Investment Promotion
คำนิยาม	Law on Investment Promotion กำหนดไว้ดังนี้ “นักลงทุนต่างด้าว” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต่างชาติ ที่ประกอบธุรกิจในประเทศลาว
ธุรกิจที่ควบคุม	กำหนดธุรกิจที่ควบคุม คือ ธุรกิจที่มีความอ่อนไหวสูง เกี่ยวเนื่องกับความมั่นคง ของชาติ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดให้ต้องมีการตรวจสอบจากภาคส่วนองค์กรที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะ ประกอบธุรกิจ
วิธีการขออนุญาต	ยื่นขออนุญาตผ่านหน่วยบริการ one stop service ของ Committee for Promotion and Management of Investment (CPMI)

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของคนต่างชาติ

Law on investment Promotion กำหนดคำนิยามไว้ ดังนี้

นักลงทุนต่างด้าว หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต่างชาติที่ลงทุนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ธุรกิจที่ควบคุม

ธุรกิจที่ควบคุม หมายถึง ธุรกิจที่มีความอ่อนไหวสูง เกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงของชาติ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดให้ต้องมีการตรวจสอบจากองค์กรที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะมีการจดทะเบียนวิสาหกิจ เช่น การปลูกป่า และดำเนินการเกี่ยวกับป่าไม้ การผลิตเชื้อกระดาษ กิจการโรงพยาบาล การประกันชีวิต กิจการฉายภาพยนตร์ การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ

ขั้นตอนการขออนุญาตประกอบธุรกิจ

การยื่นขอการลงทุนต่างต้องทำผ่านหน่วยบริการ one stop service ของคณะกรรมการส่งเสริมและบริหารจัดการการลงทุน (CPMI) โดยมีอัตราค่าธรรมเนียมการขออนุญาตประกอบธุรกิจ คำนวณตามมูลค่าของเงินลงทุน ทั้งนี้ ระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตประกอบธุรกิจขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ ดังนี้

(1) ธุรกิจที่ไม่อยู่ในบัญชีควบคุม

การพิจารณาอนุญาตประกอบธุรกิจใช้เวลา 10 วันทำการ

(2) ธุรกิจที่อยู่ในบัญชีควบคุม

การพิจารณาอนุญาตใช้เวลา 13 วันทำการ เนื่องจากต้องขอความเห็นจากกระทรวงหรือกรมที่เกี่ยวข้อง

ประเทศเวียดนาม

Vietnam

ใครคือผู้รับจดทะเบียนบริษัทในเวียดนาม ?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Department of Planning and Investment (DPI) โทรศัพท์ : +848 8293 179 www.dpi.hochiminhcity
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1) Law on Enterprises No.60-2005-QH11 และ Government Decree On Enterprises Registration No.43/2010/ND-CP 2) Investment Law No.59/2005/QH11
รูปแบบองค์กรธุรกิจ 5 รูปแบบ	1) ธุรกิจครอบครัวเรือน (Household Business) 2) กิจการเจ้าของคนเดียว (Private Enterprise) 3) ห้างหุ้นส่วน (Partnership) 4) บริษัทจำกัด (Limited Liability Company) 5) บริษัทถือหุ้น (Shareholding Company)
จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 4 ขั้นตอน	1) จองชื่อนิติบุคคล 2) ยื่นเอกสารจดทะเบียนแก่สำนักงานจดทะเบียนประจำจังหวัด หรือผ่านระบบออนไลน์ 3) นายทะเบียนตรวจสอบเอกสารการจดทะเบียน 4) DPI ดำเนินการจดทะเบียนและออกใบสำคัญการจดทะเบียน

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1) **Law on Enterprises No. 60-2005-QH11 และ Government Decree on Enterprise Registration No. 43/2010/ND-CP**

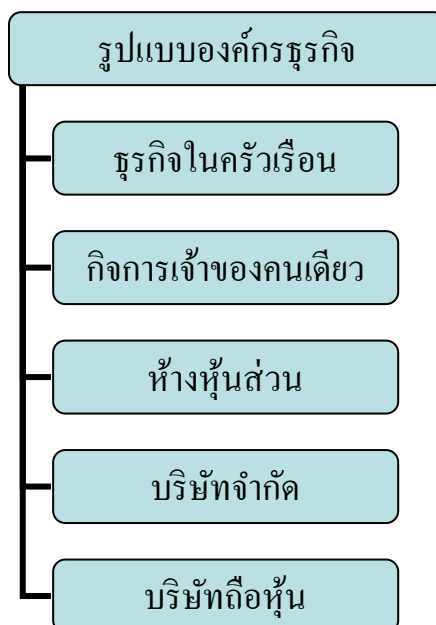
ควบคุมการก่อตั้ง การบริหารจัดการ และดำเนินการของรัฐวิสาหกิจ (Law on Enterprise) ส่วน Government Decree on Enterprise Registration No. 43/2010/ND-CP เป็นกฎหมายลำดับรองของ Law on Enterprises โดยระบุรายละเอียดของระบบการจดทะเบียน คำร้อง ส่วนประกอบของคำร้อง การเปลี่ยนแปลงรายการ คำสั่ง และขั้นตอนของการจดทะเบียนพาณิชย์ ทั้งสำหรับวิสาหกิจภายใต้ Law on Enterprises และธุรกิจครัวเรือน (Household Business)

(2) **Investment Law No.59/2005QH11**

กำกับสิทธิและหน้าที่ของนักลงทุน การปกป้องสิทธิอันถูกต้องตามกฎหมายของนักลงทุนในการดำเนินกิจกรรมการลงทุนเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่รัฐให้การสนับสนุน และการจัดการการลงทุนในประเทศเวียดนามและการลงทุนในต่างประเทศจากประเทศเวียดนาม

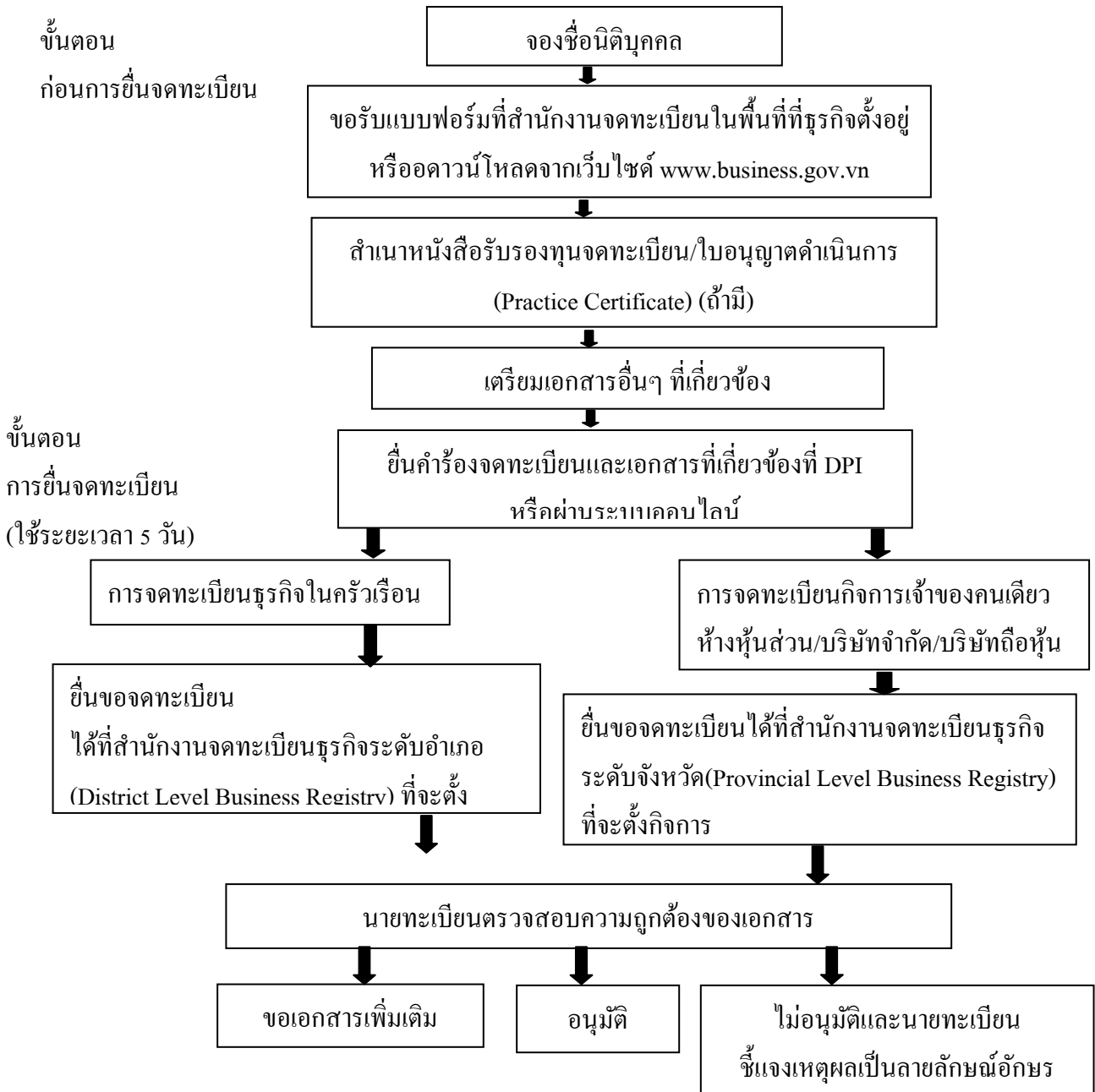
รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจในประเทศเวียดนาม แบ่งได้ 5 ลักษณะ คือ ธุรกิจในครัวเรือน กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด และบริษัทถือหุ้น

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

Department of Planning and Investment (DPI) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในประเทศเวียดนามซึ่งรวมทั้งการจดทะเบียนตั้งบริษัทจำกัดด้วย ทั้งนี้การจดทะเบียนสามารถทำได้ 2 ช่องทาง ได้แก่ การยื่นจดทะเบียนออนไลน์ และการจดทะเบียนด้วยตนเองที่ Department of Planning and Investment (DPI) โดยการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในประเทศเวียดนามมี 2 รูปแบบ คือ (1) การจดทะเบียนธุรกิจในครัวเรือน (Household Business) ซึ่งเป็นรูปแบบธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ Law on Enterprises และ (2) การจดทะเบียนกิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) ห้างหุ้นส่วน (Partnership) บริษัทจำกัด (Limited Liability Company) และบริษัทถือหุ้น (Shareholding Company) ซึ่งทั้ง 4 รูปแบบนี้ อยู่ภายใต้ Law on Enterprises จึงมักจะถูกรวมกันว่าวิสาหกิจ (Enterprises)

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Department of Planning and Investment (DPI) โทรศัพท์ : +848 85293 179 www.dpi.hochiminhcity.gov.vn
----------	--

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Foreign Investment Law
---------------------	------------------------

คำนิยาม	Law on Foreign Investment in Vietnam 1996 กำหนดคำนิยามไว้ดังนี้ “นักลงทุนต่างชาติ” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือองค์กรทางธุรกิจของ ต่างชาดลงทุนในประเทศเวียดนาม “คู่สัญญาต่างด้าว” หมายถึง คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งที่ประกอบด้วย คนต่างด้าว จำนวนตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป
---------	--

ธุรกิจที่ควบคุม	1) โครงการที่เป็นอันตรายต่อกองทัพ ความมั่นคง และผลประโยชน์ สาธารณะ 2) โครงการที่ถือว่าเป็นอันตรายต่อสิ่งตกทอดทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม จริยธรรม และจารีตประเพณีที่ดั้งเดิมของเวียดนาม
-----------------	---

วิธีการขออนุญาต	1) จงชื่อนิติบุคคล และขอรับใบสมัครที่ Business Registration Office ใน พื้นที่ที่ธุรกิจตั้งอยู่ 2) ธุรกิจที่มีมูลค่าการลงทุนน้อยกว่า 3 แสนล้านดอง และไม่อยู่ในรายชื่อ ของการลงทุน ที่มีเงื่อนไข (List of Conditional Investment project) ยื่นคำ ร้องขอจดทะเบียนกับ Provincial-level State Agencies in Charge of Investment 3) ธุรกิจที่มีมูลค่าการลงทุนมากกว่า 3 แสนล้านดองหรือ ประเภทของการ ลงทุนที่เป็นการลงทุนที่มีเงื่อนไข List of Conditional Investment project) อย่างใดอย่างหนึ่ง ยื่นขอจดทะเบียนตามปกติกับ Provincial-level State Agencies in Charge of Investment และต้องส่งเอกสารต่อสมัชชาแห่งชาติ (National Assembly) เพื่อตรวจสอบเพิ่มเติม
-----------------	---

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของคนต่างชาติ

Law on Foreign Investment In Vietnam 1996 กำหนดคำนิยามไว้ดังนี้

“นักลงทุนต่างชาติ” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือองค์กรทางธุรกิจของต่างชาติลงทุนในประเทศเวียดนาม

“คู่สัญญาต่างด้าว” หมายถึง คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งที่ประกอบด้วย คนต่างด้าวจำนวนตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป

ธุรกิจที่ควบคุม

(1) โครงการที่เป็นอันตรายต่อกองทัพ ความมั่นคง และผลประโยชน์สาธารณะ เช่น การดำเนินการและการผลิตยาที่ผิดกฎหมาย การลงทุนในบริหารหน่วยสืบราชการลับที่เป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ของรัฐ รวมถึงสิทธิทางกฎหมาย และผลประโยชน์ของปัจเจกชนและองค์กรต่างๆ และการลงทุนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน สอบสวนของเอกชน เป็นต้น

(2) โครงการที่ถือว่าเป็นอันตรายต่อสิ่งตกทอดทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จริยธรรม และจารีตประเพณีที่ดีงามของเวียดนาม เช่น โครงการที่สร้างในพื้นที่ประวัติศาสตร์ และสิ่งตกทอดทางวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบทางลบต่อการออกแบบและภูมิทัศน์ของอนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์ และสิ่งตกทอดทางวัฒนธรรม และการผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเพศ หรือสิ่งเร้นลับ เป็นต้น

วิธีการขออนุญาตประกอบธุรกิจ

(1) การจดทะเบียนธุรกิจต่างชาติ ที่มีมูลค่าการลงทุนน้อยกว่า 3 แสนล้านดอง
ธุรกิจที่มีมูลค่าการลงทุนน้อยกว่า 3 แสนล้านดอง และไม่อยู่ในรายชื่อของการลงทุนที่มีเงื่อนไข (List of Conditional Investment Project) ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนต่อ Provincial-level State Agencies in Charge of Investment เจ้าพนักงานจะออกใบรับรองจดทะเบียนการลงทุน (Investment Registration Certificate) ให้ภายใน 15 วัน หลังจากได้รับคำร้องที่ครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งหนังสือรับรองการลงทุนนี้จะถือเป็นใบรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ (Business Registration Certificate) ชนิดหนึ่ง

(2) การจดทะเบียนธุรกิจต่างชาติ ที่มีมูลค่าการลงทุนมากกว่า 3 แสนล้านดอง
ธุรกิจที่มีมูลค่าการลงทุนมากกว่า 3 แสนล้านดองหรือ ประเภทของการลงทุนที่เป็นการลงทุนที่มีเงื่อนไข (List of Conditional Investment Project) อย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากจะต้องยื่นขอจดทะเบียนตามปกติแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องส่งเอกสารชี้แจงเงื่อนไขในการลงทุนตามที่กฎหมายกำหนดให้แก่ สมัชชาแห่งชาติ (National Assembly) ทั้งนี้ การตรวจสอบจะใช้เวลาไม่เกิน 30 วัน หรือหากมีความจำเป็นอาจขยายระยะเวลาออกไปได้แต่ไม่เกิน 45 วันหลังจากนั้นเจ้าพนักงานจึงออกใบรับรองการลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการ

ประเทศสิงคโปร์

Singapore

รู้หรือไม่ว่า จดทะเบียนในสิงคโปร์ต้องผ่าน Bizfile?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Accounting and Corporate Regulatory Authority (ACRA) โทรศัพท์ : +65 6248 6028 www.acra.gov.sg
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 5 ฉบับ	1) Business Registration Act (Chapter 32) 2) Company Act (Chapter 50) 3) Limited Liability Partnership Act (Chapter 163A) 4) Limited Partnership Act (Chapter 163B) 5) Partnership Act (Chapter 391)
รูปแบบองค์กรธุรกิจ 5 รูปแบบ	1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole-proprietorship) 2) ห้างหุ้นส่วน (Partnership) 3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership:LP) 4) ห้างหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ (Limited Liability Partnership) 5) บริษัท (Company)
จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 4 ขั้นตอน	1) ตรวจสอบชื่อนิติบุคคลที่ www.bizfile.gov.sg 2) สมัคร SingPass เข้าสู่ระบบ BizFile (ผู้ประกอบการต่างชาติต้องใช้ EntrePass เพื่อขอ SingPass) 3) จองชื่อนิติบุคคล 4) ยื่นจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ

รายละเอียดของการจัดตั้งธุรกิจ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(1) Business Registration Act (Chapter 32)

กำหนดภาพรวมของระเบียบวิธีการในการจดทะเบียนธุรกิจ

(2) Company Act (Chapter 50)

กำหนดข้อบังคับต่างๆของบริษัท การจัดการเรื่องหุ้นและเงินกู้ การบริหารจัดการ และการกำกับดูแลบริษัท การตรวจสอบบัญชีบริษัท การควบรวม การเลิกกิจการ บริษัทต่างชาติ

(3) Limited Liability Partnership Act (Chapter 163A)

กำหนดลักษณะการจดทะเบียน การแปรรูป การบริหารจัดการ การกำกับดูแล และการเลิกกิจการ เป็นต้น

(4) Limited Partnership Act (Chapter 163B)

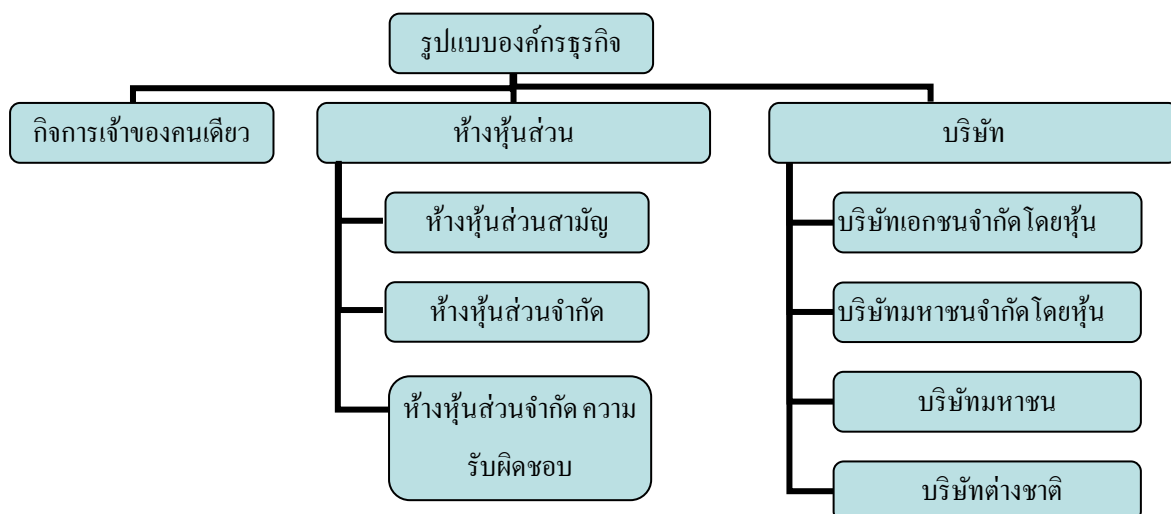
กำหนดระเบียบวิธีการการจดทะเบียน หน้าที่ การตรวจสอบ การเลิกกิจการ และกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนจำกัด

(5) Partnership Act (Chapter 391)

กำหนดการระบับผิดชอบ ระเบียบวิธีการต่างๆ การเลิกกิจการ ตลอดจนกฎระเบียบอื่นๆ ของห้างหุ้นส่วนสามัญ

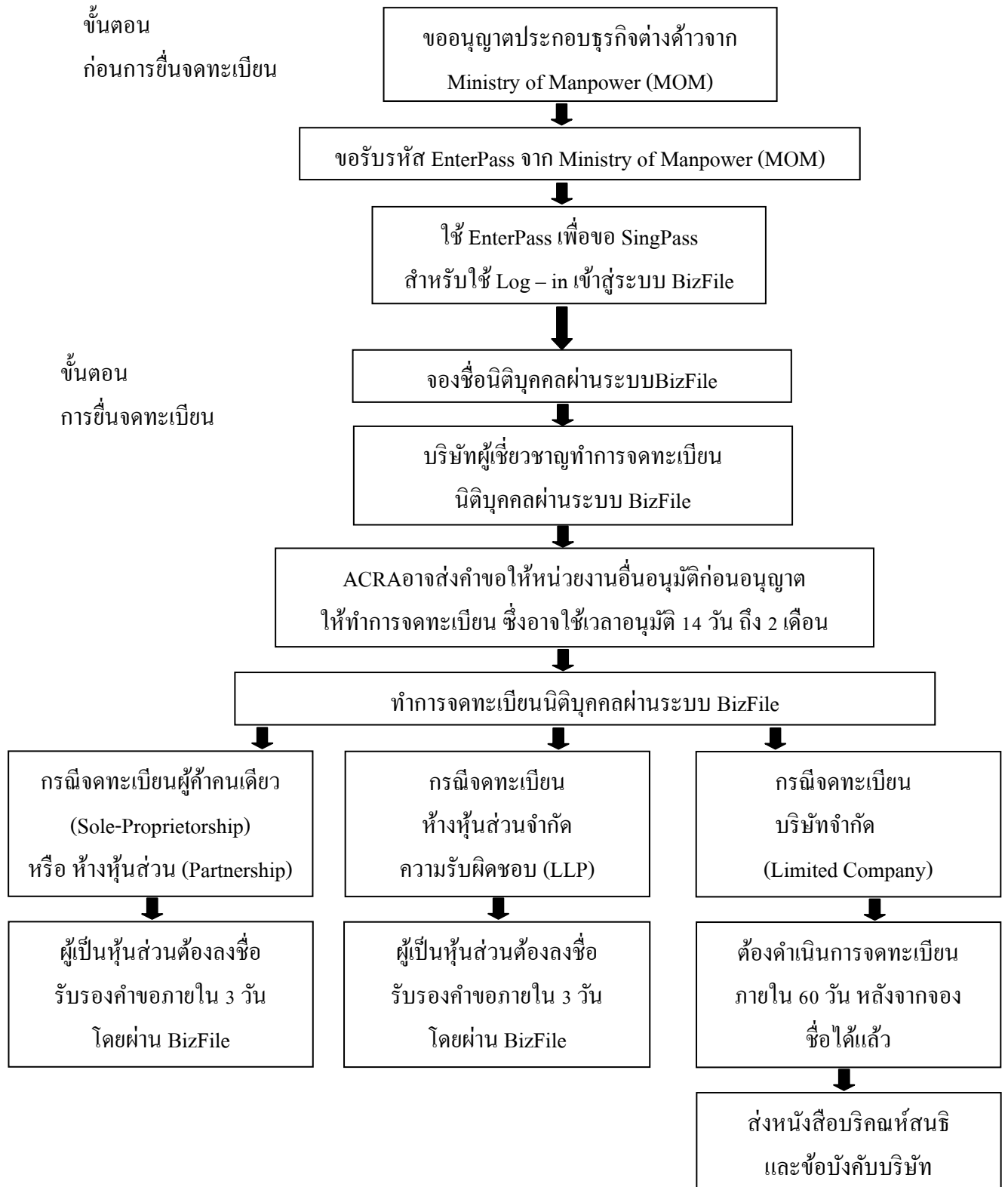
รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายสิงคโปร์ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัท ดังนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การจัดตั้งธุรกิจในประเทศสิงคโปร์จะต้องดำเนินการจองชื่อและจดทะเบียนนิติบุคคลผ่านระบบ Bizfile ด้วยรหัส Singpass ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	<p>1)Accounting and Corporate Regulatory Authority (ACRA) โทรศัพท์ : + 65 6248 6028 www.acra.gov.sg</p> <p>2)Ministry of Manpower (MOM) โทรศัพท์ : +65 6538 6930 www.mom.gov.sg</p>
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	<p>1)Business Registration Act</p> <p>2)Companies Act</p>
คำนิยาม	<p>Business Registration Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้ บริษัทต่างชาติ หมายถึง</p> <p>(ก) บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือ โครงสร้างอื่นใดที่จดทะเบียนจัดตั้งนอกประเทศสิงคโปร์ หรือสมาคม</p> <p>(ข) องค์กรใดๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม รูปแบบองค์กรอื่นที่จัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้งอันอาจดำเนินการฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง หรือครอบครองทรัพย์สินในชื่อของเลขานุการหรือพนักงานอื่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อีกทั้ง ไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศสิงคโปร์</p> <p>Companies Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้ ธุรกิจต่างชาติ หมายถึง ห้างร้าน บุคคล หรือบริษัทใดๆ ที่สถานที่หลักในการประกอบธุรกิจตั้งอยู่นอกประเทศสิงคโปร์</p>
ธุรกิจที่ควบคุม	<p>การทำธุรกิจในสิงคโปร์ไม่ได้กำหนดข้อห้ามในธุรกิจที่จะลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ ยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ทางความมั่นคงและในบางธุรกิจเท่านั้น เช่น ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจสาธารณูปโภคของรัฐ ธุรกิจการตีพิมพ์ หนังสือพิมพ์ ธุรกิจเกี่ยวกับอาวุธยุทธโปกรณ์ เป็นต้น</p>
วิธีการขออนุญาต	<p>1)ยื่นขออนุญาตประกอบธุรกิจจาก MOM และขอวีซ่า Entrepass จาก MOM และใช้ Entrepass เพื่อขอ SingPass สำหรับ log in เข้าสู่ระบบ BIZfile</p> <p>2)จองชื่อนิติบุคคลผ่านระบบBIZfile โดยให้บริษัทรับจดทะเบียนธุรกิจทำการจดทะเบียนนิติบุคคล</p> <p>3)ACRAพิจารณาคำขอแจ้งจะแจ้งผลกลับทาง e-mail</p>

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของคนต่างชาติ

1) Business Registration Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้

บริษัทต่างชาติ หมายถึง

(ก)บริษัท บรรษัท ประชาคม สมาคม หรือ โครงสร้างอื่นใด ที่จดทะเบียนจัดตั้งนอกประเทศ สิงคโปร์หรือสมาคม

(ข)องค์กรใดๆ ที่ไม่ได้มีสถานะบุคคลตามกฎหมาย สมาคม รูปแบบองค์กรอื่นที่จัดตั้งตามกฎหมายของประเทศที่ก่อตั้งอันอาจดำเนินการฟ้องร้องหรือถูกฟ้องร้อง หรือครอบครองทรัพย์สินในชื่อของเลขานุการหรือพนักงานอื่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว อีกทั้ง ไม่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศสิงคโปร์

2) Companies Act กำหนดคำนิยาม ไว้ดังนี้

ธุรกิจต่างชาติ หมายถึง ห้างร้าน บุคคล หรือบริษัทใดๆ ที่สถานที่หลักในการประกอบธุรกิจตั้งอยู่นอกประเทศสิงคโปร์

ธุรกิจที่ควบคุม

การทำธุรกิจในสิงคโปร์ไม่ได้กำหนดข้อห้ามในธุรกิจที่จะลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ ยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ทางความมั่นคงและในบางธุรกิจเท่านั้น เช่น ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจขนส่ง เป็นต้น

วิธีการขออนุญาตประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

ผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติต้องจดทะเบียนธุรกิจกับ ACRA ไม่ว่าจะบริษัท บุคคลธรรมดา บริษัทที่ดำเนินธุรกิจในฐานะนอมินี ทรัสต์ หรือตัวแทนของบริษัทต่างชาติ โดยที่ไม่มีข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับการลงทุนของคนต่างชาติและเรื่องมูลค่าการลงทุน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต่างชาติไม่สามารถยื่นขอจดทะเบียนได้ด้วยตนเอง ต้องมอบหมายให้บริษัทรับจดทะเบียนธุรกิจสิงคโปร์เป็นผู้ดำเนินการแทน ชาวต่างชาติ โดยบริษัทรับจดทะเบียนจะเป็นผู้กรอกข้อมูลออนไลน์ผ่านระบบ BizFile และยื่นขอจดทะเบียนให้

ประเทศอินโดนีเซีย

Indonesia

ทำไมการจัดตั้งธุรกิจในอินโดนีเซียต้องผ่านตัวแทน?

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจ

หน่วยงาน	Ministry of Justice and Human Right โทรศัพท์ : +62 21 5253 004 www.depkumham.go.id
----------	---

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Law of the republic of Indonesia No.40-2007 On Limited Liability Company
---------------------	---

รูปแบบองค์กรธุรกิจ 7 รูปแบบ	<ol style="list-style-type: none"> 1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) 2) ห้างหุ้นส่วน (Partnerships) 3) บริษัทจำกัด (Limited Liability Companies : PT) 4) สำนักงานสาขา (Branch office: Bo) 5) บริษัทผู้แทน (Representative offices : Ro) 6) กิจการร่วมค้า (Joint Ventures) 7) รัฐวิสาหกิจ (Badan Usaha Miliknegara: BUMN)
--------------------------------	---

จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 5 ขั้นตอน	<ol style="list-style-type: none"> 1) ตรวจสอบชื่อนิติบุคคล 2) จองชื่อนิติบุคคล 3) จดทะเบียนใบรับรองถิ่นที่อยู่ธุรกิจ 4) จดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ 5) Ministry of Justice and Human Right พิจารณาเอกสาร และออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียน(Certificate of Registration)
-------------------------------------	--

หมายเหตุ

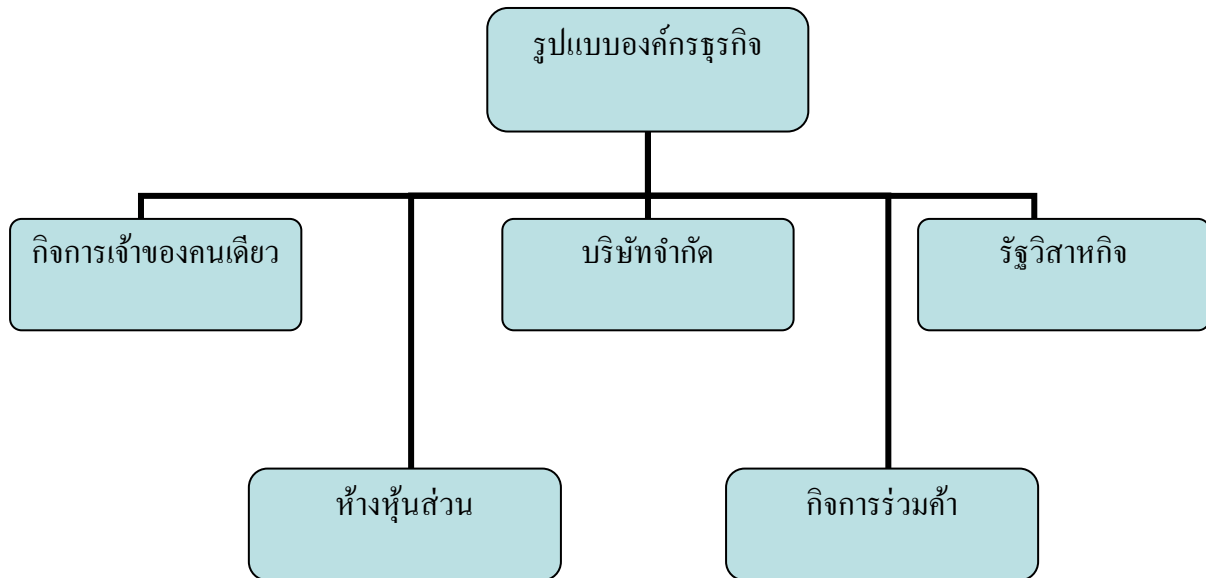
1) ผู้ประกอบการสามารถจดทะเบียนใบรับรองถิ่นที่อยู่ธุรกิจได้ที่สำนักงานเทศบาลท้องถิ่น(Local municipality)

2) การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในประเทศอินโดนีเซียให้ดำเนินการโดย Notary Public เท่านั้น (Notary Public หมายถึง บุคคลหรือบริษัทที่รับรองเอกสารและเป็นตัวแทนในการดำเนินการจดทะเบียน)

รายละเอียดของกลไกจัดตั้งธุรกิจ

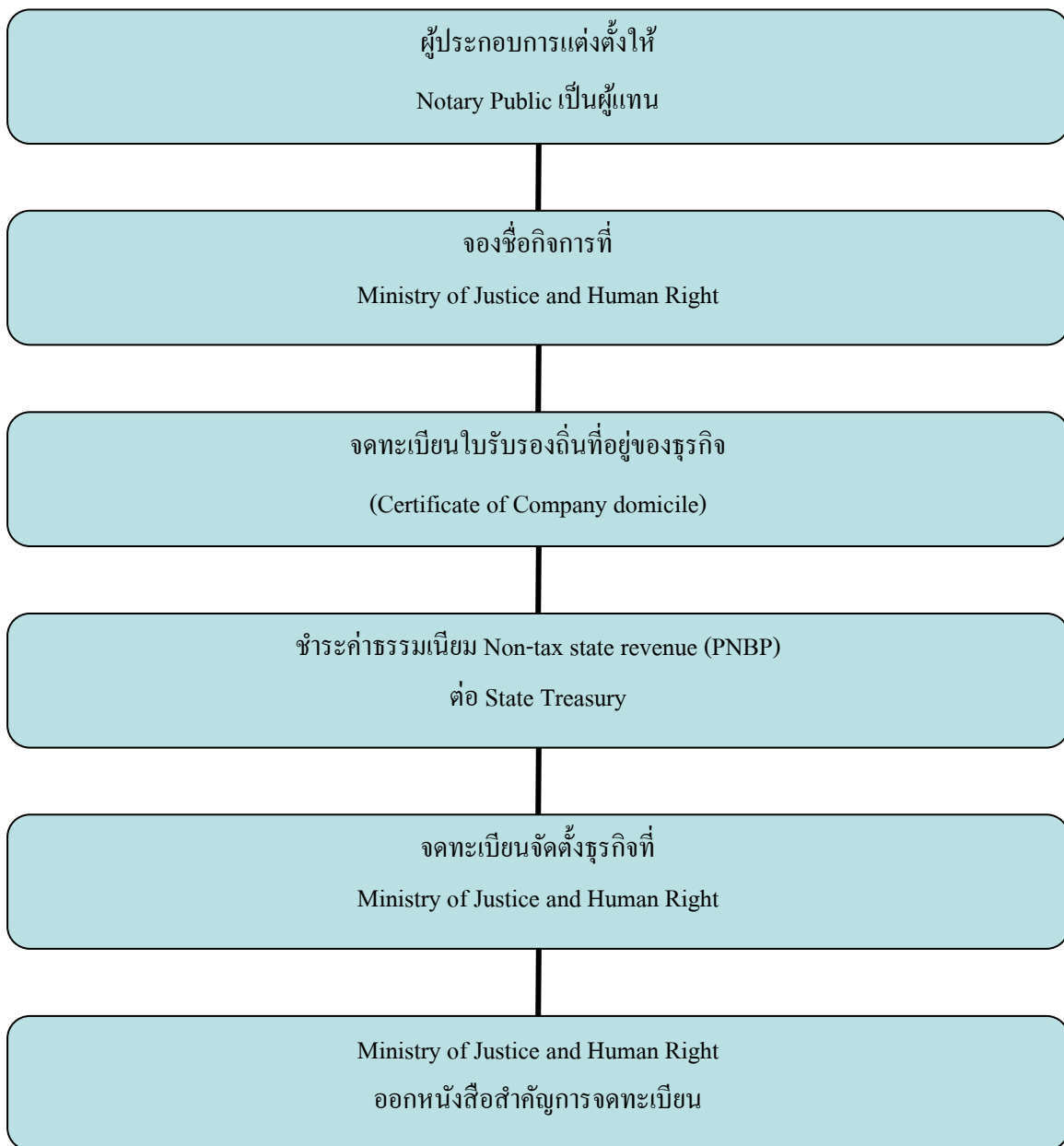
รูปแบบองค์กรธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายอิน โดนีเซีย แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด กิจการร่วมค้า และรัฐวิสาหกิจ

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอิน โดนีเซีย ผู้ประกอบการจะต้องยื่นจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจเป็นนิติบุคคลต่อ Ministry of Justice and Human Right ซึ่งต้องทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไม่สามารถใช้ระบบลงทะเบียนผ่านคอมพิวเตอร์ได้ด้วยตนเอง ต้องใช้บริการของบริษัทรับจดทะเบียนธุรกิจ (Notary Public) เนื่องจากระบบอนุญาตให้เฉพาะผู้มีรหัสของ Notary Public ทำธุรกรรมเท่านั้น โดยใช้ระยะเวลาการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล 21 วัน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

การประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

หน่วยงาน	Indonesian Investment Coordinating Board Badan Koordinasi Penanaman Modal (BKPM) โทรศัพท์ : +62 21 5252 008 www2.bkpm.go.id
----------	--

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1) Law No.1/1967 concerning Foreign Investment 2) Law of the republic of Indonesia No.25-2007 on Investment
---------------------	--

คำนิยาม	Law No.1/1967 concerning Foreign Investment กำหนดคำนิยามไว้ ดังนี้ นักลงทุนต่างชาติ หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติ อินโดนีเซีย ธุรกิจต่างชาติ และ/หรือรัฐบาลต่างชาติที่นำเงินมาลงทุน ในดินแดนของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
---------	---

ธุรกิจที่ควบคุม	ประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีควบคุม มี 2 ประเภทหลัก ดังนี้ 1) ธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เช่น ธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การ ปลูกกัญชา และธุรกิจการพนันและคาสีโน เป็นต้น 2) ธุรกิจที่อนุญาตให้ประกอบกิจการโดยมีเงื่อนไข คือ ธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ซึ่งสงวนไว้สำหรับวิสาหกิจหรือสหกรณ์ ธุรกิจที่ต้องขออนุญาตที่กำหนดให้ จัดตั้งในรูปแบบของห้างหุ้นส่วน ธุรกิจที่ต้องขออนุญาตที่กำหนดสัดส่วนการ เป็นเจ้าของทุน, ธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ซึ่งกำหนดสถานที่ในการประกอบ ธุรกิจไว้และธุรกิจที่กำหนดให้มีใบอนุญาตพิเศษเช่นธุรกิจเกี่ยวกับน้ำตาล ธุรกิจสปา และธุรกิจการขนส่งทางทะเล
-----------------	--

วิธีการขออนุญาต	รับแบบฟอร์ม และยื่นคำขอต่อ BKPM
-----------------	---------------------------------

รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในฐานะคนต่างชาติ

คำนิยามของคนต่างชาติ

Law No.1/967 concerning Foreign Investment กำหนดคำนิยามไว้ดังนี้

นักลงทุนต่างชาติ หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติอินโดนีเซีย ธุรกิจต่างชาติ และ/หรือ รัฐบาลต่างชาติที่นำเงินมาลงทุนในดินแดนของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ธุรกิจที่ควบคุม

ประเทศอินโดนีเซียควบคุมการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติ ประกอบด้วยบัญชีควบคุม 2 ประเภทหลัก ได้แก่ธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ และ ธุรกิจที่อนุญาตให้ประกอบกิจการ โดยมีเงื่อนไข ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติสามารถประกอบธุรกิจที่อยู่นอกเหนือบัญชีควบคุมนี้

ประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีควบคุมเป็น 2 ประเภทหลัก ดังนี้

(1) สาขาธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เช่น ธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การปลูกกัญชา และธุรกิจการพนันและคาสีโน

(2) สาขาธุรกิจที่อนุญาตให้ประกอบกิจการ โดยมีเงื่อนไข คือ ธุรกิจที่สามารถลงทุนได้ภายใต้ข้อกำหนดต่างๆ กล่าวคือ ธุรกิจที่ต้องขออนุญาต ซึ่งสงวนไว้สำหรับวิสาหกิจหรือสหกรณ์ ,ธุรกิจที่ต้อง ขออนุญาตกำหนดให้จัดตั้งในรูปแบบของห้างหุ้นส่วน,ธุรกิจที่ต้องขออนุญาตที่กำหนดสัดส่วนการเป็นเจ้าของทุน,ธุรกิจที่ต้องขออนุญาตซึ่งกำหนดสถานที่ในการประกอบธุรกิจไว้ และธุรกิจที่กำหนดให้มีใบอนุญาตพิเศษ เช่นธุรกิจเกี่ยวกับน้ำตาล ธุรกิจสปาและธุรกิจการขนส่งทางทะเล

วิธีการขออนุญาตประกอบธุรกิจ

-รับแบบฟอร์ม และยื่นคำขอต่อ BKPM

-นักลงทุนต่างชาติต้องมีใบอนุญาตการเป็นบริษัทต่างชาติ คือ Penanaman Modal Asing (PMA) สำหรับการตั้งกิจการร่วมกับบุคคลหรือบริษัทสัญชาติอินโดนีเซีย

ผนวก จ

ใบอนุญาตและหนังสือรับรองฉบับภาษาอาเซอร์ไบจาน

Surat Keterangan Nomor

Model Tor.7

Surat Keterangan Menjalankan Usaha Bagi Warga Negara Asing

Surat Keterangan Ini Dikeluarkan Untukmenerangkan Bahwa

.....

Telah menerima Surat Keterangan Menjalankan Usaha sesuai dengan Pasal
Undang-Undang Menjalankan Usaha Bagi Warga Negara Asing Tahun 1999 sebagai berikut:

.....

Dengan harus mengikuti persyaratan-persyaratan berikut ini:

.....

Dikeluarkan pada tanggal

លិខិតធានាលេខទី

បែប គ 7

លិខិតធានាការធ្វើពាណិជ្ជកម្មរបស់ជនអន្តោប្រវេស្ត

លិខិតធានានេះចេញឲ្យដើម្បីបញ្ជាក់ថា

បាវណ្ណលិខិតធានាការធ្វើពាណិជ្ជកម្មតាមមាត្រា

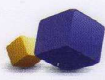
នៃ នីតិវិធីក្រឹត្យស្តីពីការធ្វើពាណិជ្ជកម្មរបស់ជនអន្តោប្រវេស្ត ព.ស 2542 ដូចតទៅនេះ៖

.....
.....
.....
.....
.....

ដោយត្រូវ អនុវត្តតាមលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចនេះ.....

.....
.....
.....
.....

ចេញឲ្យ នៅថ្ងៃ ច្រើន ទី

ຫນັງສືຮັບຮອງເລກທີ

ແບບ ຕ.7

ຫນັງສືຮັບຮອງການປະກອບທຸລະກິດຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ

ຫນັງສືຮັບຮອງນີ້ອອກໃຫ້ເພື່ອສະແດງວ່າ

ໄດ້ຮັບຫນັງສືຮັບຮອງການປະກອບທຸລະກິດຕາມມາດຕາ
ແຫ່ງພະຣາດຊະບັນຫຍັດການປະກອບທຸລະກິດຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ ຄ.ສ 1999 ດັ່ງນີ້

.....
.....
.....
.....
.....

ໂດຍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້

.....
.....
.....
.....

ອອກໃຫ້ ນະ ວັນທີ

(တရားဝင်အသိအမှတ် မပြုရသေးသော ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း)

လုပ်ပိုင်ခွင့်စာအမှတ်

ပုံစံ(တ) ၇

နိုင်ငံခြားသားများစီးပွားရေးကုန်သွယ်မှုကုမ္ပဏီဖွင့်ရန် လျှောက်ထားသည့်လျှောက်လွှာပုံစံ

လျှောက်ထားသည့်ထောက်ခံချက် ခွင့်ပြုချက်အရ

.....

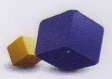
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်ပိုင်ခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ အရ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိပြီး
၁၉၉၉ ခုနှစ်၌ပြဋ္ဌာန်းသည့် နိုင်ငံခြားသားများလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသောစီးပွားရေးဥပဒေအရ

.....
.....
.....
.....
.....

သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်းလိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များ.....

.....
.....
.....
.....

ထုတ်ပေးသည့်ရက်စွဲ

Numero ng Sertipiko

Form Tor. 7

SERTIPIKO NG DAYUHANG NEGOSYO OPERASYON

Ang Sertipiko na ito ay ibinigay bilang patunay na

ay nabigyan ng isang sertipiko para sa pagpapatakbo ng negosyo sa ilalim ng seksyon _____ng Batas para sa Dayuhang Negosyo, B.E. 2542 (1999), tulad ng mga sumusunod:

Nakalaan na ang mga sumusunod na kondisyon ay sinusunod:_____

Binigay sa _____

(_____)

(Bản dịch này chỉ dùng để tham khảo)

Giấy chứng nhận số

Mẫu T.7

Giấy chứng nhận kinh doanh giành cho người nước ngoài

Giấy chứng nhận này được cấp nhằm thể hiện rằng

.....
Đã được nhận giấy chứng nhận kinh doanh theo điều

Luật kinh doanh thương mại đối với người nước ngoài năm 1999 như sau:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Phải tuân thủ theo các điều kiện sau:

.....

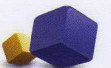
.....

.....

.....

.....

Cấp vào ngày

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายวิฑูรย์ ศิริวิโรจน์
วัน เดือน ปี เกิด	๑๕ กันยายน ๒๕๐๘
การศึกษา	๑. นิติศาสตรบัณฑิต(เกียรตินิยม) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๒. นิติศาสตรมหาบัณฑิต(สาขากฎหมายมหาชน)จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๓. หลักสูตรนักบริหารยุทธศาสตร์ หลักสูตรนักบริหารยุทธศาสตร์ ทูจริต ระดับสูง (นยปส.) รุ่น ๑ สถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๔. กำลังศึกษาหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน ปรอ.รุ่น ๒๖ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
ประวัติการทำงานโดยย่อ	๑. ประธานกรรมการ/กรรมการผู้จัดการ บริษัท วิ.เอส.กรุ๊ป ทิมเบอร์ อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท วิ.เอส. โพร พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ๒. คณะกรรมการกฎหมาย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๓. คณะกรรมการพิจารณาตัดสินกรองคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่าง ด้าวกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ ๔. อนุกรรมการปช.ด้านยุทธศาสตร์ภาคเอกชน และด้านจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๕. คณะกรรมการกำหนดราคาทรัพย์สิน กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ๖. อนุกรรมการใกล้เคียงด้านยานยนต์ สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค
ตำแหน่งปัจจุบัน	ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการ บริษัท วิ.เอส.กรุ๊ป ทิมเบอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

สรุปย่อ

ลักษณะวิชาการเศรษฐกิจ

เรื่อง การปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าว

อนุวัติตามประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๐๑๕

ผู้วิจัย วิฑูลธย์ ศิริวิโรจน์ หลักสูตร ปรอ.รุ่น ๒๖

ตำแหน่ง ประธานกรรมการ บริษัท วิ.เอส.กรุ๊ป ทิมเบอร์ อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล จำกัด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น จึงจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เพื่อเข้ามาแก้ปัญหาการอบความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์มูลฐานของชาติ โดยมี ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Politic Security Community – ASC)
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community –AEC)
๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Social Culture Community – ACC)

ผลกระทบที่จะเกิดจากปัญหาการรวมตัวของประชาคมอาเซียน(AEC) ดังกล่าว มิได้มีผลกระทบต่อความมั่นคงของภาคเอกชน และภาครัฐเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประเทศไทย ในการที่นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศอีกด้วย เช่น ปัญหาการทุจริตให้สินบนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน และยังมีผลกระทบทางด้านความพร้อมในการอนุวัติกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และแนวทางปฏิบัติของแต่ละประเทศ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)

ดังนั้น จึงต้องปรับปรุงกฎหมายผู้ประกอบการธุรกิจของคนต่างด้าว อนุวัติตาม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ๒๐๑๕ เพื่อเป็นเครื่องมือ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ๒๐๑๕

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.ศึกษาผลกระทบทางด้านความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงแห่งชาติ และความมั่นคงร่วมสมัยที่มีต่อการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๒.ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อปรับปรุง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตลอดจนกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๓.ปรับปรุงแนวทางในการพิจารณาทบทวน การอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และวาง มาตรฐานกลางและแนวทางปฏิบัติ ของการอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒

๔.ศึกษาข้อตกลงของอาเซียนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน(AFAS)เพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากข้อมูล(Secndary Data) วิเคราะห์เอกสาร และแนวทางใน การพิจารณาอนุญาต ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อตกลง อาเซียน(AEC) ที่เกี่ยวกับผลกระทบด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงร่วมสมัย ของการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว เพื่อให้สอดคล้องกับแผนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community Road Map) ๒๐๑๕

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ต้องการใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงเปรียบเทียบ โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่ เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๐๑๕ ตามข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน(AEC) ๒๐๑๕

ผลการวิจัย

เมื่อศึกษาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ กับการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ๒๐๑๕ ที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมทางด้านกลไก การพิจารณาอนุญาตการประกอบ ธุรกิจของคนต่างด้าว พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหา อาทิ

-การเตรียมความพร้อมในการพิจารณาข้อมูลธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบริการ ของอาเซียน(AFAS) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

-การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในการพิจารณาอนุญาต จึงได้ บทสรุปดังนี้

๑.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องแก้ไขคำนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ให้มีความชัดเจน ครอบคลุม ถึงสัดส่วนของคนต่างด้าว หรือนิติบุคคล ผู้ลงทุนที่มีสถานะเป็น “คนต่างด้าว” ตามคำนิยามตามมาตรา ๔ การพิจารณาการถือหุ้นเพียงชั้นเดียว ไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ต้องดูจำนวนหุ้นในบริษัทที่ถืออยู่ในทุกลำดับชั้นของบริษัท ซึ่งทำให้เห็นสภาพการบังคับบัญชาบริษัทที่แท้จริงว่าเป็นของคนต่างด้าวหรือไม่

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขนิยามคำว่า “คนต่างด้าว” มาตรา ๔ ให้ครอบคลุมถึงทุนของคนต่างด้าว ในนิติบุคคลทุกลำดับที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคลทุกลำดับที่ถือหุ้นอยู่ โดยดูที่โครงสร้างหุ้นบริมสิทธิ และการบริหารจัดการภายในนิติบุคคล อย่างเฉพาะการบริหารจัดการเฉพาะภายนอก

๒.ควรกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว(Control Management) ตามมาตรา ๕ อย่างเคร่งครัด โดยมีหลักการดังนี้

๑.คำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ

๒.การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓.ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๔.รักษาศิลปะวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ

๕.การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม

๖.การคุ้มครองผู้บริโภคตามขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

แนวทางดังกล่าว เป็นกรอบการพิจารณาอนุญาตของคณะกรรมการ โดยมีกรอบการใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ ขั้นสูงชัดเจน

-ทำให้มีการพิจารณาอนุญาต ไม่สามารถขยายกรอบการอนุญาตเกินกรอบ

-บางครั้งเป็นการอนุญาตกรณีใหม่ (President Case) โดยไม่มีข้อมูลหรือรับฟังความคิดเห็นอย่างเพียงพอในการพิจารณาอนุญาต อาทิ

ก.การขยายระยะเวลาใบอนุญาต เป็น ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด ของผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ทัวไป ซึ่งแตกต่างจากกรณีผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่มีสัญญาฉบับภาครัฐ ซึ่งมีระยะเวลาอนุญาตตามสัญญาแน่นอน ทำให้ใบอนุญาตมีระยะเวลาแน่นอนตามสัญญา

ข.การเปิดอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว กับบริษัทในกลุ่ม ในเครือ และบริษัทฯ คู่ค้า ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนไทย เช่น การทำกิจการบริการทางบัญชี ทางกฎหมาย การทำธุรกิจบริการให้กู้ยืมเงิน ให้เช่าที่ดิน พื้นที่อาคาร เป็นต้น

ค.การอนุญาตให้บริการติดตั้ง ซ่อมแซม และบำรุงรักษา แก่สินค้าที่มีตราสินค้าของตน จำนวน ๑ แห่งเพื่อเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบ

๓.ความรวดเร็ว และทันความต้องการ(Update Data) ในการทบทวนประเภทธุรกิจบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

๓.๑การปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีสาม นำเสนอเป็นพระราชกฤษฎีกาแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้าย

๓.๒การยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑) นำเสนอเป็นกฎกระทรวง เพื่อยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑) ตามบัญชีท้าย เพื่อรับฟัง ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย ในการแก้ไขปรับปรุง ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ก.กฎหมาย/หน่วยงานเฉพาะที่กำกับดูแล

ข.มาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ค.ความเห็น/การชี้แจงของหน่วยงานที่กำกับดูแล

ง.ความพร้อมในการแข่งขันของผู้ประกอบการคนไทย

จ.ความพร้อมของภาครัฐในการกำกับดูแล

ฉ.การUpdateTrend ของโลก

ช.ข้อมูลอื่นๆ เช่นความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา/วิจัย เป็นต้น

และยังให้เหตุผลในการทบทวนบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกเป็น ๒กรณี ดังนี้

กรณีแรกเหตุผลในการให้ออกจากบัญชีท้าย

ก.มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้ว

ข.หน่วยงานที่กำกับดูแลเสนอให้ออกจากบัญชีท้าย

ค.ผู้ประกอบการคนไทยมีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

กรณีสองเหตุผลที่ไม่ให้ออกจากบัญชีท้าย

ก.ผู้ประกอบการคนไทยยังไม่มีความพร้อมแข่งขันกับคนต่างด้าว

ข.หน่วยงานที่กำกับดูแลขอให้คงไว้ในบัญชีท้าย

ค.ไม่มีกฎหมายและหน่วยงานเฉพาะกำกับดูแล

เมื่อประเทศไทยทำสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเปิดเสรีทางด้านการค้าบริการและด้านแรงงานภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ประเทศไทยย่อมมีพันธกรณีที่จะต้องเคารพ และปฏิบัติตามสนธิสัญญาโดยสุจริต

ดังนั้นจึงควรแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และมาตรา ๘ และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ และมาตรา ๘

ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายภายในรองรับพันธกรณี รัฐก็จะต้องตรากฎหมายภายในขึ้นเพื่อรองรับกรณีที่มีกฎหมายภายในเรื่องนั้นอยู่แล้ว แต่ถ้ากฎหมายเรื่องดังกล่าวไม่สอดคล้องต่อพันธกรณี รัฐก็มีหน้าที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในดังกล่าวให้สอดคล้อง

๔.เมื่อพิจารณาเนื้อหาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) พบว่ายังมีเนื้อหาสาระที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี เนื่องจากยังไม่มีแก้ไขให้คนสัญชาติของรัฐอาเซียนสามารถถือหุ้นในกิจการด้านต่างๆ ของธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการ((ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) ที่อยู่ภายในบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ (ข้อผูกพันเปิดตลาดการค้าบริการของไทย(AFAS) ชุดที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน มีผลบังคับใช้เมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖) ดังนี้

๑.บริการด้านธุรกิจ

๑.๑บริการด้านวิชาชีพ

๑.๒บริการคอมพิวเตอร์และที่เกี่ยวข้อง

๑.๓บริการด้านการวิจัยและพัฒนา

๑.๔บริการด้านอสังหาริมทรัพย์

๑.๕บริการให้เช่าแบบไม่มีผู้ดำเนินการ

๑.๖บริการธุรกิจอื่นๆ

๒.บริการด้านการสื่อสาร

๒.๑บริการด้านโทรคมนาคม

๒.๒บริการสารสนเทศ

๒.๓บริการด้านการสื่อสารอื่นๆ

๓.บริการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง

๔.บริการจัดจำหน่าย

๕.บริการด้านศึกษา

๖.บริการด้านสิ่งแวดล้อม

๗.บริการด้านสุขภาพและสังคม

๘.บริการด้านการท่องเที่ยว

๙.บริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและการกีฬา

๑๐.บริการด้านการขนส่ง

๑๐.๑บริการขนส่งทางทะเล

๑๐.๒บริการขนส่งทางราง

๑๑.บริการอื่นๆ

ดังนั้นในส่วนนี้ จึงต้องมีการแก้ไขกฎหมายการถือหุ้นของคนต่างด้าว ของรัฐอาเซียนให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC Blueprint) แต่การถือหุ้นของคนต่างด้าวของประเทศอาเซียน ร้อยละ ๗๐ ในการบริการด้านสาขาต่างๆ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพราะมีอำนาจควบคุมบังคับบัญชาบริษัทฯ เสมือนบริษัทฯของไทย ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านบูรณภาพแห่งดินแดน เพราะมีเงินทุนสูง สามารถครอบงำกิจการด้านความมั่นคง ด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม ความมั่นคงของชาติที่สำคัญ ถือเป็นภัยคุกคามภายใน เช่น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และภัยคุกคามจากภายนอก เช่น ปัญหาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น ซึ่งเป็นความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจอีกด้วย ทำให้เราต้องแก้ไขปรับปรุงธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการ(AFAS) ที่อยู่ในบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ให้อยู่บนความสมดุลของอาเซียนและความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ และธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการ(AFAS) เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวและการอนุมัติเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ ๒๐๑๕ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ดังนั้นจึงขอเสนอแนะ การแก้ไขกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนี้

๑.การแก้ไขคำนิยาม คำว่า “คนต่างด้าว” ตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๔๒ ให้ครอบคลุมถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลทุกลำดับชั้นที่ลงทุน หรือถือหุ้นในนิติบุคคลทุกลำดับชั้นที่ถือหุ้นอยู่ โดยดูที่โครงสร้างหุ้นนิติบุคคล และการบริหารจัดการภายในนิติบุคคล

๒. ควรกำหนดกรอบการใช้ดุลยพินิจขั้นต่ำ ขึ้นสูงอย่างชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการ

ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวปฏิบัติอย่างมีกรอบ แนวทางอย่างชัดเจน และต้องไม่เกินดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ตามหลักความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาทิ

ก. ต้องทบทวนการขยายระยะเวลาใบอนุญาต

ข. การเปิดกว้างอาชีพใหม่ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว

ค. การอนุญาตตั้งศูนย์ซ่อมบำรุงต้นแบบตราสินค้าของตน มากกว่า ๑ แห่ง

๓. ความทันสมัยของข้อมูลธุรกิจ(Update Data) ในธุรกิจบัญชีท้าย พระราชบัญญัติฯ

ก. การปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจบัญชีสาม

ข. การยกเว้นธุรกิจบริการบัญชีสาม(๒๑)

๔. ต้องแก้ไขกฎหมาย และสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว สัญชาติอาเซียนในกิจการด้านต่างๆ ของธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการ(AFAS) ที่อยู่ภายในบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๒ (ข้อผูกพันเปิดตลาดการค้าบริการของไทย(AFAS) เพื่อให้สอดคล้องพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๒

การบังคับใช้สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศจะมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อรัฐภาคีตามสนธิสัญญาได้ปฏิบัติตามพันธกรณีตามสนธิสัญญา โดยให้มีผลใช้บังคับภายในประเทศของรัฐภาคี กรณีที่ไม่มีกฎหมายภายในรองรับ รัฐก็ต้องตรากฎหมายภายในขึ้นเพื่อรองรับ หรือกรณีมีกฎหมายภายในอยู่แล้วแต่ไม่สอดคล้อง รัฐก็มีหน้าที่แก้ไขกฎหมายภายในให้สอดคล้องต่อพันธกรณี เช่น ธุรกิจบริการภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการ(AFAS) ให้ถือหุ้นโดยผู้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๕๖ เป็นต้น